

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
EKONOMIKOS PAŽANGOS DEPARTAMENTO
BIUDŽETO IR ES STRUKTŪRINĖS PARAMOS SKYRIUS**

PAŽYMA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 PAKEITIMO
ĮSTATYMO IR SU JUO SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ (TAP-16-81(2))**

2016-03-14 Nr. NV-806

Vilnius

Projekto rengėjas – Finansų ministerija.

Projekto tikslas, esmė – Siekiant suderinti dabar galiojančias nuostatas su naujais Direktyvos ir Reglamento reikalavimais tiek mokėjimo sąskaitoms, tiek tarpbankiniams mokesčiams už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas, teikiamas Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo ir su juo susijusių įstatymų pakeitimų projektų paketas, kuriuo siūloma nustatyti šias naujoves:

1) Įvedama pagrindinė mokėtojo sąskaita, apimsianti būtiniausių mokėjimo paslaugų rinkinį, ir kuri būtų suteikiama už Lietuvos banko nustatytą komisinį atlygį. Numatoma, kad pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugų krepšelį sudarys:

- Mokėjimo sąskaitos atidarymas ir aptarnavimas;
- Lėšų įmokėjimas ir gaunamų mokėjimų įskaitymas;
- Kredito pervedimai, įskaitant įmokas (skyriuje ir internetu);
- Tiesioginis debetas;
- Mokėjimo priemonių išdavimas ir aptarnavimas;
- Mokėjimo operacijos naudojant mokėjimo kortelę, įskaitant mokėjimus internetu;
- Grynujų pinigų išmokėjimas bankomatuose ir skyriuose;

Lietuvos bankas nustatys konkretų pagrindinę mokėjimo sąskaitą sudarančių paslaugų rinkinį, kurį įstaigos privalės teikti už ne didesnę nei Lietuvos banko nustatytas komisinį mokestį. Pagal įstatymo projektą Lietuvos bankui pavedama nustatyti minimalų kredito pervedimų skaičių ir minimalią grynujų pinigų pasiėmimo sumą, patenkančius į pagrindinės mokėjimo sąskaitos krepšelį. Viršijus šiuos dydžius būtų taikomi standartiniai įkainiai. Numatoma, kad krepšelio sudėtis bus labiau orientuota į elektronines paslaugas, kurių savikaina mokėjimo paslaugų teikėjui yra mažesnė nei grynujų pinigų operacijų. Siekiama, kad mokėjimo paslaugų krepšelis apimtų būtiniausias mokėjimo paslaugas, o ne visas aktyviai mokėjimo paslaugas naudojančių gyventojų operacijas. Asmenims, kuriems vadovaujantis Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymu, yra paskirta piniginė socialinė parama, turės būti taikomas 50 proc. mažesnis komisinis mokestis.

2) Siūloma supaprastinti galimybę pakeisti mokėjimo paslaugų teikėją – informacijos teikimo pareiga perkeliama mokėjimo paslaugų teikėjams.

3) Sumažinti mokėtojų tenkančių nuostolių dėl neteisėto mokėjimo priemonės panaudojimo sumą nuo 150 eurų iki 50 eurų.

4) Sureguliuoti tarpbankinius mokesčius iš kortelės aptarnaujančio banko už operacijas, atliekamas su išduotomis kortelėmis. Už vietinius pavedimus debeto kortele siūloma nustatyti maksimalų 0,2 proc. sandorio vertės mokestį, o už atsiskaitymus kredito kortele – maksimalų 0,3 proc. sandorio vertės mokestį.

5) Išsprendžiamas mokėjimo sąskaitų pasiekiamumo klausimas ir daromi kiti patikslinimai.

Derinimas – Įstatymų projektai patikslinti pagal 2016 m. vasario 9 d. Ministerijų atstovų pasitarimo metu pareikštas pastabas. Dėl likusių neatsižvelgtų Teisingumo ministerijos ir Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pastabų pateikta derinimo lentelė.

Dalykinio vertinimo išvada: Teikiami įstatymų pakeitimo įstatymų projektai iš esmės atitinka Vyriausybės reglamento reikalavimus.

Skyriaus vedėja

Lina Liubauskaitė

Lina Liubauskaitė, tel. 8 706 63 859, el. p. lina.liubauskaite@lrv.lt

TAP-16-82(2)
TAP-16-83(2)
TAP-16-84(2)
TAP-16-85(2)

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2016-03-10 Nr. ((7.59-02)-5K-1603401)-

6K-1602145

į 2016-02-09 Nr. 6

DĖL ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ TEIKIMO

Lietuvos Respublikos finansų ministerija, atsižvelgdama į ministerijų atstovų (viceministrų, ministerijų kanclerių) 2016 m. vasario 9 d. pasitarimo protokolą Nr. 6, teikia šiuos patikslintus įstatymų projektus:

- 1) Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektą;
- 2) Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą;
- 3) Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XII-1107 8 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą;
- 4) Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. XII-1714 1 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą (toliau – įstatymų projektai).

Įstatymų projektai parengti į nacionalinę teisę perkeliant 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis, taip pat įgyvendinant 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 751/2015 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas.

Įstatymų projektai buvo patikslinti įvertinus Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento išvadoje pateiktas pastabas, taip pat ministerijų atstovų (viceministrų, ministerijų kanclerių) pasitarimo metu pareikštas Teisingumo ministerijos, Ūkio ministerijos bei Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pastabas. Teikiami įstatymų projektai buvo suderinti darbo tvarka su Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento atstovais. Argumentai dėl Teisingumo ministerijos ir Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pastabų, į kurias neatsižvelgta, teikiami derinimo pažymoje. Taip pat įvertinus Ūkio ministerijos pareikštą pastabą, patikslinta administracinės naštos ūkio subjektams apskaičiavimo ataskaita dėl Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projekto.

Įstatymų projektai neprieštarauja Lietuvos Respublikos Vyriausybės programai.

Įstatymų projektams įgyvendinti Lietuvos Respublikos biudžeto lėšų nereikės.

Įstatymų projektus rengė Lietuvos banko tarnautojai kartu su Finansų ministerijos atstovais.

PRIDEDAMA:

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo projektas, 1 lapas.
2. Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektas (nauja redakcija), 36 lapai.

0.1. Teikimas LRV

3. Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.

4. Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XII-1107 8 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.

5. Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. XII-1714 1 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.

6. Aiškinamasis raštas, 9 lapai.

7. Derinimo pažyma, 2 lapai.

8. Administracinės naštos ūkio subjektams apskaičiavimo ataskaita (dėl Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projekto), 11 lapų.

9. Atitikties lentelė (2007/64/EB), 66 lapai.

10. Atitikties lentelė (2014/92/ES), 38 lapai.

11. Atitikties lentelė ((ES) 2015/751), 18 lapų.

12. Atitikties lentelė ((ES) 2009/924), 13 lapų.

13. Atitikties lentelė ((EB) 2012/260), 5 lapai.

Finansų ministras

Rimantas Šadžius

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 PAKEITIMO
ĮSTATYMO IR SU JUO SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ
PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

1. Pritarti Lietuvos Respublikos mokėjų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XII-1107 8 straipsnio pakeitimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. XII-1714 1 straipsnio pakeitimo įstatymo projektams ir pateikti juos Lietuvos Respublikos Seimui.

2. Įgalinti finansų ministrą Rimantą Šadžių, o jam negalint dalyvauti – finansų viceministrą Algimantą Rimkūną atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei svarstant nurodytus įstatymų projektus Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Finansų ministras

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

R.Š.
2016.3.10

FM Teisės departamento
direktorius
Gediminas Užubalis
2016-03-04

**LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370
PAKEITIMO ĮSTATYMO IR SU JUO SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai:

Lietuvos Respublikos mokėjų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas arba Įstatymo projektas) parengtas į nacionalinę teisę perkeliant 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausios savybės turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (toliau – Direktyva), taip pat įgyvendinant 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortelę grindžiamas mokėjimo operacijas (toliau – Reglamentas Nr. 2015/751).

Teikiamo Projekto tikslas – didinti mokėjimo paslaugų prieinamumą, skatinti vartotojus naudotis efektyviomis mokėjimo priemonėmis ir tokiu būdu didinti konkurenciją tarp mokėjimo paslaugų teikėjų bei užtikrinti, kad už pagrindinę mokėjimo sąskaitą kartu su būtiniausiomis mokėjimo paslaugomis, kurios yra reikalingos vartotojams patenkinti kasdienius su mokėjimais susijusius poreikius (toliau – pagrindinė mokėjimo sąskaita), būtų taikoma pagrįsta kaina. Projektu taip pat siekiama užtikrinti, kad būtų laikomasi Reglamento Nr. 2015/751 reikalavimų, kurie mokėjimo paslaugų teikėjams nustato maksimalų tarpbankinio apsikeitimo mokesčio dydį, įpareigoja mokėjimo paslaugų teikėjus aiškiai prekybininkui atskleisti jam pritaikytus įkainius už mokėjimo kortelių aptarnavimą ir t.t. Be to, Projektu siekiama spręsti šiuo metu galiojančio Mokėjų įstatymo taikymo praktikoje pastebėtus netikslumus bei tobulinti galiojančių mokėjimo paslaugų ir Mokėjų įstatyme nustatytų reikalavimų vykdymo priežiūros reglamentavimą.

Siekiant aukščiau nurodytų tikslų, Projektu ketinama įgyvendinti šiuos uždavinius:

1. Užtikrinti didesnę komisinių atlyginimų, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, skaidrumą ir palyginamumą.
2. Užtikrinti lengvesnį mokėjimo sąskaitų perkėlimą iš vieno mokėjimo paslaugų teikėjo į kitą.
3. Sudaryti sąlygas vartotojams už tinkamą kainą naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita.
4. Įtvirtinti ir patikslinti Lietuvos banko, kaip priežiūros institucijos, kompetenciją prižiūrint Mokėjų įstatyme nustatytų reikalavimų vykdymą, bendradarbiaujant ir keičiantis informacija su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis dėl Direktyvos nuostatų įgyvendinimo.
5. Paskirti Lietuvos banką kompetentinga institucija, atsakinga už Reglamento Nr. 2015/751 laikymąsi, ir nustatyti poveikio priemonių režimą.

Atsižvelgiant į didelę siūlomų pakeitimų apimtį bei poreikį Direktyvoje įtvirtintas nuostatas nuosekliai įtvirtinti galiojančiuose teisės aktuose, kas neišvengiamai daro įtaką galiojančio įstatymo struktūrai, teikiamu Projektu siūloma Mokėjų įstatymą dėstyti nauja redakcija.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai:

Įstatymo projektą rengė Lietuvos banko tarnautojai kartu su Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjų rinkų skyriaus atstovais (vedėja – Toma Stašaitytė tel. (8 5) 2390 158). Tiesioginis įstatymo projekto rengėjas – Lietuvos banko Priežiūros tarnybos Finansinių paslaugų ir rinkų priežiūros departamentas (direktorius – Vilius Šapoka, atsakingi asmenys: juriskonsultė – Rūta Merkevičiūtė, tel. (8 5) 268 0504 el. paštas rmerkeviciute@lb.lt ir vyresn. juriskonsultė Justina Tarasevičienė, tel. (8 5) 268 0516, el. paštas jtaraseviciene@lb.lt).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai:

Galiojančiame Mokėjimų įstatyme, reguliuojančiame mokėjimo paslaugų teikimą, nėra nustatyta vartotojo teisė turėti vieną pagrindinę mokėjimo sąskaitą, jos atidarymo sąlygos ir maksimalios kainos nustatymo tvarka. Taip pat šiuo metu galiojantis Mokėjimų įstatymas nereguliuoja mokėjimo sąskaitos perkėlimo iš vieno mokėjimo paslaugų teikėjo į kitą sąlygų ir tvarkos bei nenustato mokėjimo paslaugų teikėjų taikomų įkainių palyginamumo ir skaidrumo reikalavimų.

Šiuo metu galiojantis Mokėjimų įstatymas nustato, kokio dydžio baudos gali būti skiriamos už įstatymo reikalavimų nesilaikymą, priežiūros institucijos priimto sprendimo vykdymo ir apskundimo tvarką bei nurodo, kad įstatymo pažeidimai nagrinėjami vadovaujantis Vartojimo kredito įstatymo nuostatomis. Lyginant galiojančio Mokėjimų įstatymo nuostatas su kitais mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą reguliuojančiais sektoriniais įstatymais (Bankų įstatymas, Kredito unijų įstatymas, Centrinės kredito unijos įstatymas, Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymas, Mokėjimo įstaigų įstatymas), pastarieji nustato priežiūros institucijos teises ir įgaliojimus nagrinėjant įstatymų reikalavimų pažeidimus, poveikio priemonių rūšis ir jų taikymo pagrindus, kurių galiojančiame Mokėjimų įstatyme nėra įtvirtina.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama:

- Projektu įtvirtinamos su Direktyvos įgyvendinimu susijusios naujos Mokėjimų įstatymo nuostatos:

1. Pagrindinė mokėjimo sąskaita. Projekte numatoma galimybė teisėtai Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje gyvenančiam vartotojui atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, t. y. būtiniausių mokėjimo paslaugų rinkinį turinčią mokėjimo sąskaitą, kuri bus teikiama už priežiūros institucijos nustatytą komisinį atlyginimą. Numatoma, kad pareigą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą turės visos Lietuvos Respublikoje veikiančios kredito ir elektroninių pinigų įstaigos (toliau – įstaigos), kurios teiks visą pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugų rinkinį (įskaitant ir tas, kurios neteikia tiesioginio debeto paslaugos). Šių įstaigų sąrašą sudarytų priežiūros institucija (Lietuvos bankas) ir skelbtų savo interneto svetainėje. Įstaigos būtų įrašomos į pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugos teikėjų sąrašą automatiškai. Įstaiga turėtų informuoti priežiūros instituciją, kad ji neteikia pagrindinę mokėjimo sąskaitą sudarančių paslaugų ir tokiu atveju nebūtų nurodoma minėtame sąrašė.

Direktyvos 16 straipsnio 2 dalis nustato, kad valstybės narės, gali reikalauti, kad vartotojai, kurie pageidauja atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą jų teritorijoje, įrodytų, kad jie tikrai suinteresuoti tą padaryti. Pagal Direktyvos konstatuojamosios dalies 37 punkto nuostatą, suinteresuotumas sietinas su vartotojo interesu atidaryti sąskaitą toje teritorijoje. Tokį paaiškinimą pateikė ir Europos Komisija tam skirtuose valstybių narių ekspertų susitikimuose. Asmens interesai tam tikroje teritorijoje turėti pagrindinę mokėjimo sąskaitą gali būti labai įvairūs, todėl Projekte siūloma kuo plačiau įvardinti galimus interesus. Atitinkamai Projekto 57 straipsnyje siūloma numatyti, kad įstaiga, nepagrįstai neapsunkindama vartotojo, turi teisę prašyti, kad vartotojas, pateikęs prašymą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, pagrįstų savo profesinius, ekonominius, socialinius arba asmeninius ryšius su Lietuvos Respublika.

Projekte numatyta, kad pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarys: 1) mokėjimo sąskaitos atidarymas, tvarkymas ir uždarymas, taip pat šioms operacijoms įvykdyti reikalingos paslaugos; 2) lėšų įmokėjimas ir gaunamų mokėjimų įskaitymas į mokėjimo sąskaitą, taip pat šioms mokėjimo operacijoms įvykdyti reikalingos paslaugos; 3) grynųjų pinigų išėmimas iš mokėjimo sąskaitos valstybėse narėse klientų aptarnavimo vietose ir (arba) iš bankomatų kredito įstaigos darbo arba ne darbo laiku, taip pat šiai mokėjimo operacijai įvykdyti reikalingos paslaugos; 4) mokėjimo operacijos naudojant mokėjimo kortelę, įskaitant mokėjimus internetu; 5) klientų aptarnavimo vietose arba kredito įstaigos internetinėmis priemonėmis atliekamų kredito pervedimų, įskaitant periodinius nurodymus, vykdymas valstybėse narėse; 6) mokėjimo priemonių, įskaitant

mokėjimo kortelę, išdavimas; 7) tiesioginio debeto operacijos. Įstaigoms leidžiama siūlyti papildomas paslaugas, nepatenkančias į Projekte nustatytą pagrindinę mokėjimo sąskaitą sudarančių paslaugų rinkinį.

Projekte siūloma pavesti priežiūros institucijai nustatyti konkretų pagrindinę mokėjimo sąskaitą sudarančių paslaugų rinkinį (nustatyti minimalų mokėjimo operacijų skaičių per mėnesį), kurį įstaiga privalėtų teikti už ne didesnę negu priežiūros institucijos nustatytą komisinį atlyginimą. Su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios paslaugos, lėšų įmokėjimas, gautų mokėjimų įskaitymas ir mokėjimai naudojantis mokėjimo kortelėmis turės būti teikiami už nustatytą komisinį atlyginimą neribojant operacijų skaičiaus. Kitų paslaugų atveju priežiūros institucija, atsižvelgdama į rinkos tendencijas bei įvertinusi vartotojų mokėjimų įpročius ir poreikius, nustatys minimalų operacijų skaičių, kuris būtų pakankamas įprastiems vartotojų mokėjimų poreikiams patenkinti.

Direktyvoje numatyta, kad pagrindinė mokėjimo sąskaita ir su ja susijusios paslaugos turi būti teikiamos nemokamai arba už pagrįstą komisinį atlyginimą. Direktyvoje įtvirtintu komisinio atlyginimo diferencijavimu siekiama mažinti finansinę atskirtį, paskatinti mokėjimo sąskaitų neturinčių pažeidžiamų vartotojų dalyvavimą mažmeninės bankininkystės rinkoje, todėl valstybės narėms suteikiama teisė nustatyti, kad tokiems vartotojams turi būti siūloma pagrindinė mokėjimo sąskaita naudotis ypač palankiomis sąlygomis, kaip antai, nemokamai, o kitiems nepažeidžiamiesiems vartotojams bent už pagrįstą kainą (Direktyvos preambulės 46 punktą).

Lietuvoje vartotojai, siekiantys atsikaitinti mokėjimo sąskaitą, nesusiduria su sunkumais ar nepagrįstais mokėjimo paslaugų teikėjų reikalavimais, tačiau Lietuvos gyventojai yra itin linkę atsiskaityti grynais pinigais. Nors, vadovaujantis Lietuvos banko 2014 m. atliktos Lietuvos gyventojų mokėjimo įpročių apklausos duomenimis, 2014 m. vidutiniškai vieno asmens atsiskaitymų grynaisiais pinigais skaičius per dieną sumažėjo nuo 1,9 karto (2013 m.) iki 1,8 karto, tačiau 2014 m. padaugėjo apklaustųjų, grynaisiais pinigais atsiskaitusių už didelės vertės pirkinius (daugiau kaip 101 Lt). Pažymėtina, kad rinkoje vyraavo tendencija atsiskaityti grynaisiais pinigais už mažesnės vertės pirkinius. 2014 m. atsiskaitymo grynaisiais pinigais mediana per dieną sumažėjo nuo 38 iki 33 Lt. Nors 89 proc. apklaustųjų turi bent vienos rūšies mokėjimo kortelę, tačiau daugiau kaip pusė respondentų, turinčių mokėjimo kortelę, ją nesinaudoja atlikdami mokėjimus prekybos vietose. Vadovaujantis Europos Centrinio Banko skelbiamais duomenimis, Lietuvoje vienam aritmetiniam gyventojui tenkančių operacijų negrynais pinigais skaičius per metus yra mažiausias palyginus su Latvija ir Estija, atitinkamai, 124, 150 ir 250 operacijų. Atsižvelgiant į tai, Projekto nuostatomis siekiama skatinti vartotojus aktyviau naudotis elektroninėmis mokėjimo priemonėmis ir mažinti atsiskaitymų grynais pinigais skaičių. Dažnai vartotojų sprendimą atsiskaityti negrynaisiais ar grynaisiais lemia ir mokėjimo paslaugų teikėjų taikomi įkainiai. Lietuvos banko 2014 m. atliktos Lietuvos gyventojų mokėjimo įpročių apklausos duomenimis, atsiskaitymas grynaisiais, apklaustųjų manymu, nieko nekainuoja (38 %), mokėjimo kortelėmis šią savybę atitinkamai priskyrė 23 proc. apklaustųjų. Pažymėtina, kad Europos Komisijos atlikto tyrimo rezultatai (http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/framework/130724_study-impact-psd-annex_en.pdf) parodė, kad Lietuvoje 2012 metais pasirinktų mokėjimo paslaugų krepšelis pagal komisinio atlyginimo dydį užėmė aukščiausią vietą tarp Baltijos šalių: Lietuvoje – 21-22 EUR, Latvijoje – 19-22 EUR, Estijoje – 7-8 EUR.

Tai, kad Lietuvoje taikomi įkainiai už įprastas mokėjimo operacijas yra vieni didžiausių Baltijos šalyse patvirtina ir Lietuvos banko turimi duomenys apie įprastų mokėjimo operacijų įkainius Baltijos šalyse (Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje). Palyginus 2014 m. liepos mėn. duomenis apie trijų didžiųjų Lietuvos bankų taikomus komisinius atlyginimus už tas pačias mokėjimo operacijas (vietiniai kredito pervedimai internetu banko viduje ar į kitą kredito įstaigą, tarptautiniai pervedimai internetu ir skyriuje užsienio valiuta) trijose Baltijos šalyse, tos pačios grupės bankų komisiniai atlyginimai Lietuvoje yra didžiausi. Taip pat pažymėtina, kad kitose Baltijos šalyse kredito įstaigos netaiko lėšų įskaitymo į mokėjimo sąskaitą komisinio atlyginimo, kuris Lietuvoje siekia iki 0,41 EUR už operaciją.

Atsižvelgiant į tai bei į dalies visuomenės finansinį pažeidžiamumą, Projekte įtvirtinamas komisinio atlyginimo, taikytino už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugas, diferencijavimas. Projekte nuspręsta išskirti finansiškai pažeidžiamiausių vartotojų grupę, kuriai įstaiga privalėtų priežiūros institucijos nustatytą konkretų pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugų rinkinį teikti už žymiai mažesnę komisinį atlyginimą negu tokios paslaugos būtų teikiamos kitiems vartotojams. Identifikuojant finansiškai pažeidžiamiausių vartotojų grupę, buvo nuspręsta vadovautis Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymu, kuris nustato piniginės socialinės paramos, teikiamos nepasiturintiems gyventojams, kai suaugęs asmenys yra išnaudoję visas kitų pajamų gavimo galimybes, rūšis, jų dydžius ir teikimo sąlygas. Asmenims, kuriems pagal aukščiau minėto įstatymo nuostatas yra paskirta piniginė socialinė parama, įstaiga turėtų suteikti pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugų rinkinį už komisinį atlyginimą ne didesnę negu 50 procentų priežiūros institucijos nustatyto komisinio atlyginimo. Pažymėtina, kad asmenys, kuriems paskirta piniginė socialinė parama, yra registruojami duomenų bazėje, atsižvelgiant į tai, įstaigos galėtų lengvai patikrinti, ar konkrečiam asmeniui yra skirta tokia piniginė socialinė parama. Visiems kitiems vartotojams minėtas pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugų rinkinys turėtų būti teikiamas už pagrįstą komisinį atlyginimą.

Direktyvoje numatyta, kad apibrėžiant pagrįstą komisinį atlyginimą už pagrindinę mokėjimo sąskaitą ir su ja susijusias paslaugas, turi būti atsižvelgiama į nacionalinį pajamų lygį ir į vidutinius įstaigų taikomus komisinius atlyginimus už mokėjimų paslaugas. Projekte siūloma nustatyti, kad priežiūros institucija nustatytų maksimalų komisinio atlyginimo dydį per mėnesį, atsižvelgdama į aukščiau nurodytus kriterijus. Pažymėtina, kad Direktyvoje pagrįstos kainos nustatymo kriterijai nedetalizuojami, todėl atsižvelgiant į tai ir siekiant išvengti Europos Sąjungos teisės galimai netinkamo detalizavimo ar aiškinimo, Projekte nurodyti iš esmės analogiški Direktyvai kriterijai. Priežiūros institucijai pavedama nustatyti detalią komisinio atlyginimo nustatymo tvarką.

Direktyvoje taip pat numatyta, kad jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas taiko komisinį atlyginimą už sąskaitos perkėlimą iš vieno mokėjimo paslaugų teikėjo į kitą, toks komisinis atlyginimas taip pat turi būti pagrįstas. Atitinkamai Projekte numatyta, kad taikomas komisinis atlyginimas turi atitikti faktines mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas ir neviršyti priežiūros institucijos nustatyto maksimalaus komisinio atlyginimo už pagrindinę mokėjimo sąskaitą dydžio daugiau kaip 3 kartus.

Priežiūros institucija, kaip institucija atsakinga už pagrįsto komisinio atlyginimo nustatymą, pasirinkta įvertinus esamą Europos Sąjungos valstybių narių praktiką ir valstybių narių ketinimus, perkelti Direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę. Šiuo metu Suomijoje kredito įstaigų priežiūros institucija kiekvienais metais išplatina ataskaitą, kurioje įvertina kredito įstaigų taikomų įkainių pagrįstumą. Airijoje yra būtinas kredito įstaigų priežiūros institucijos leidimas įvesti naują įkainį už teikiamas paslaugas ar padidinti esamą. Finansų ministerijos duomenimis, Lenkija, Latvija, Slovėnija, Vengrija, Danija, Portugalija, perkeldamos Direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę, ketina pagrįstų įkainių priežiūros ir vertinimo funkciją pavesti įstaigų priežiūros institucijai (kitos valstybės narės kol kas nėra apsisprendusios, kaip į nacionalinę teisę perkels šias Direktyvos nuostatas).

Pagal Projektą Lietuvos bankui pavedama nustatyti minimalų kredito pervedimų skaičių ir minimalią grynųjų pinigų pasiėmimo sumą, patenkančius į pagrindinės mokėjimo sąskaitos krepšelį. Viršijus šiuos dydžius būtų taikomi standartiniai įkainiai. Numatoma, kad krepšelio sudėtis bus labiau orientuota į elektronines paslaugas, kurių savikaina mokėjimo paslaugų teikėjui yra mažesnė negu grynųjų pinigų operacijų. Siekiama, kad mokėjimo paslaugų krepšelis apimtų būtiniausias mokėjimo paslaugas, o ne visas aktyviai mokėjimo paslaugas naudojančių gyventojų operacijas.

Projekte nustatoma, kad komisinis atlyginimas už paslaugas, neįeinančias į pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugų rinkinį, ir operacijas, viršijančias priežiūros institucijos nustatytą pagrindinę mokėjimo sąskaitą sudarančių mokėjimo operacijų skaičių, negalės būti didesnis negu įprastai įstaigos imamas komisinis atlyginimas už tokias paslaugas.

2. Su mokėjimo sąskaita susijusio komisinio atlyginimo skaidrumas ir palyginamumas.

Įstatymo projekte numatyta mokėjimo paslaugų teikėjo pareiga viešai, o prieš sudarant bendrąją mokėjimo paslaugų teikimo sutartį – ir individualiai – pateikti vartotojui informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentą, kuriame būtų nurodyti tipiškesnių mokėjimo paslaugų įkainiai. Minėtame dokumente turės būti naudojamos standartinės tipiškesnių mokėjimo paslaugų sąvokos ir jų apibrėžimai (jas nustatys Lietuvos bankas). Standartinių sąvokų vartojimas padės išvengti situacijų, kai mokėjimo paslaugų teikėjai tą pačią paslaugą vadina skirtingais pavadinimais, todėl vartotojams bus lengviau palyginti skirtingų mokėjimo paslaugų teikėjų teikiamų analogiškų paslaugų komisinius atlyginimus.

Projekte taip pat įtvirtinama mokėjimo paslaugų teikėjų pareiga ne rečiau kaip kiekvieno kalendorinio pusmečio pradžioje už praėjusį pusmetį ir kalendorinių metų pradžioje už praėjusius metus nemokamai pateikti vartotojui sumokėto komisinio atlyginimo ataskaitą, kurioje būtų nurodoma susisteminta informacija apie visus vartotojo sumokėtus komisinius atlyginimus mokėjimo paslaugų teikėjui. Ši ataskaita padės vartotojams geriau įvertinti savo išlaidas už suteiktas mokėjimo paslaugas per atitinkamą laikotarpį, palyginti šias išlaidas tarp skirtingų laikotarpių ir (arba) mokėjimo paslaugų teikėjų.

Siekiant, kad vartotojai turėtų galimybę paprasčiau susipažinti su mokėjimo paslaugų teikėjų taikomais komisiniais atlyginimais ir juos galėtų palyginti, numatoma, kad priežiūros institucija (Lietuvos bankas) interneto svetainėje skelbs visų mokėjimo paslaugų teikėjų taikomus komisinius atlyginimus už tipiškesnias su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas.

3. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga. Projekto VII skyriaus nuostatomis dėl mokėjimo sąskaitos perkėlimo iš vieno mokėjimo paslaugų teikėjo į kitą siekiama sudaryti vartotojui, pateikus atitinkamą prašymą, galimybę paprastai pakeisti mokėjimo paslaugų teikėją Lietuvos Respublikoje. Įstatymo projekte numatoma, kad mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga apims perkeliamų periodinių pervedimų ir tiesioginio debeto sutikimų sąrašo, informacijos apie periodiškai gaunamus kredito pervedimus ir tiesioginio debeto operacijas, atliktas per paskutinius 13 mėnesių, perdavimą naujam mokėjimo paslaugų teikėjui, sąskaitos teigiamo lėšų likučio pervedimą į naują mokėjimo sąskaitą ir senosios sąskaitos uždarymą. Projekte nustatoma pareiga mokėjimo paslaugų teikėjams bendradarbiauti ir keistis nurodyta informacija, tokiu būdu nenustatant pareigos vartotojui informaciją pateikti abiem mokėjimo paslaugų teikėjams.

Tuo atveju, jeigu vartotojas pageidauja atidaryti mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje, mokėjimo paslaugų teikėjui nustatoma pareiga pateikti vartotojui atitinkamą informaciją apie vartotojo turimą mokėjimo sąskaitą Lietuvos Respublikoje ir atlikti kitus vartotojo prašomus veiksmus.

- Projekte siūloma patikslinti Mokėjimų įstatymo nuostatas, reglamentuojančias mokėtojo atsakomybę už neautorizuotą mokėjimo priemonės naudojimą. Siekiant padidinti mokėjimo paslaugų vartotojų pasitikėjimą elektroninėmis mokėjimo priemonėmis ir paskatinti naudoti saugias mokėjimo priemones, Projekte siūloma mokėtojui tenkančių nuostolių dėl neteisėto mokėjimo priemonės panaudojimo sumą sumažinti nuo 150 eurų iki 50 eurų, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija buvo įvykdyta panaudojus griežtą kliento autentiškumo patvirtinimą, t.y. panaudojus aukštus saugumo reikalavimus atitinkančias mokėjimo priemones. Griežto kliento autentiškumo patvirtinimo procedūra bus apibrėžta priežiūros institucijos (Lietuvos banko) teisės aktuose. Mokėjimo operacijos turi būti vykdomos panaudojus mokėjimo paslaugų vartotojo autentiškumo patvirtinimo procedūrą, kurią atliekant panaudojami du arba daugiau elementų, kurie skirstomi į žinojimo (pavyzdžiui, nuolatinis slaptažodis, kodas, asmens identifikavimo numeris), turėjimo (pavyzdžiui, laikmena (*angl. token*), lustinė kortelė (*angl. smart card*), mobilusis telefonas) ir būdingumo (pavyzdžiui, biometriniai duomenys, tokie kaip pirštų atspaudai) kategorijas, ir vieną iš jų pažeidus nesumažėja kitų patikimumas. Taip pat turėjimo kategorijai

priskiriamas elementas turi būti apsaugotas nuo neteisėto kopijavimo ir nuo vagystės internetu, o jo generuojama informacija turi būti tinkama panaudoti tik vieną kartą.

- Projekte siūloma nustatyti reikalavimus dėl valstybių narių priežiūros institucijų bendradarbiavimo. Siekiant stiprinti priežiūros institucijų bendradarbiavimą vykdant į Projektą perkeliama Direktyvos nuostatų priežiūra, Projekte įtvirtinami priežiūros institucijos (Lietuvos banko) įgaliojimai bei numatoma, kad valstybių narių priežiūros institucijų bendradarbiavimas apima keitimasi informacija, dalyvavimą atliekant patikrinimus arba kitų priežiūros funkcijų atlikimą bet kurios iš priežiūros institucijų iniciatyva. Projekte numatyti informacijos keitimosi tarp valstybių narių priežiūros institucijų reikalavimai, nesutarimų sprendimo procedūra, taip pat nustatoma, kad Lietuvos bankas turės teisę atsisakyti bendradarbiauti su kitomis valstybių narių priežiūros institucijomis tik tam tikrais išimtiniais atvejais (pvz., dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų yra pradėtas teismo ar ikiteisminis procesas, dėl jų jau yra priimtas galutinis teismo sprendimas Lietuvos Respublikoje ir kt.).

- Projekte siūloma priežiūros institucija paskirti Lietuvos banką. Šiuo metu galiojančių Mokėjų įstatymo nuostatų laikymosi ir tinkamo taikymo priežiūra yra pavesta Lietuvos bankui. Naujos redakcijos Mokėjų įstatymo projekte siūloma ir toliau palikti šią priežiūrą Lietuvos bankui. Taip pat Direktyvos įgyvendinimo tikslais priežiūros instituciją (Lietuvos banką) siūloma paskirti kontaktiniu centru Lietuvoje.

- Projekte siūloma patikslinti priežiūros institucijos teises vykdant Mokėjų įstatymo reikalavimų laikymosi priežiūrą. Šiuo metu galiojantis Mokėjų įstatymas nustato, kokio dydžio baudos gali būti skiriamos už įstatymo reikalavimų nesilaikymą, priežiūros institucijos priimto sprendimo vykdymo ir apskundimo tvarką bei nurodo, kad įstatymo pažeidimai nagrinėjami vadovaujantis Vartojimo kredito įstatymo nuostatomis. Remiantis galiojančiu Mokėjų įstatymu, mokėjimo paslaugų teikėjai yra: 1) kredito įstaigos, įskaitant kredito įstaigų, kurių buveinė yra valstybėse narėse ar užsienio valstybėse, valstybėse narėse įsteigtus filialus; 2) elektroninių pinigų įstaigos; 3) mokėjimo įstaigos ir kiti subjektai. Lyginant galiojančio Mokėjų įstatymo nuostatas su kitais mokėjimo paslaugų subjektų veiklą reguliuojančiais sektoriniais įstatymais (Bankų įstatymas, Kredito unijų įstatymas, Centrinės kredito unijos įstatymas, Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymas, Mokėjimo įstaigų įstatymas), pastarieji nustato priežiūros institucijos teises ir įgaliojimus nagrinėjant įstatymų reikalavimų pažeidimus, poveikio priemonių rūšis ir jų taikymo pagrindus bei kitą priežiūros institucijos kompetenciją, kurių galiojančiame Mokėjų įstatyme nėra įtvirtina. Toks Mokėjų įstatymo nuostatų nesuderinamumas suteikia nevienodas galimybes Lietuvos bankui vykdant mokėjimo paslaugų teikėjų priežiūrą, pavyzdžiui, dalis sektorialių įstatymų suteikia teisę taikyti poveikio priemones asmenims, veikiantiems be privalomos veiklos licencijos, tuo tarpu Mokėjų įstatymas šios kompetencijos priežiūros institucijai nenumatė. Atsižvelgiant į tai, Projekte siūloma patikslinti priežiūros institucijos teises, poveikio priemonių rūšis ir jų taikymo pagrindus, priežiūros institucijos sprendimų priėmimo ir apskundimo tvarką. Šis patikslinimas užtikrins normų, reglamentuojančių Lietuvos banko vykdomą finansų rinkos priežiūrą, sisteminių veikimą.

- Projekte įtvirtinami reikalavimai dėl mokėjimo paslaugų teikėjų pasiekiamumo mokėjimams, kurie vykdomi pagal ES mokėjų schemą. 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų euraiis techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (toliau – Reglamentas Nr. 260/2012) nurodyta, kad jei mokėjimo paslaugų teikėjas yra pasiekiamas pagal nacionalinę mokėjų (kredito pervedimų ir (arba) tiesioginio debeto) schemą, tai turi būti pasiekiamas ir pagal ES taikomą mokėjų schemą. Mažose centruotose rinkose gali susidaryti situacija, kad didelė mokėjimo sąskaitų dalis būtų nepasiekiamas tarptautinėms operacijoms ir taip būtų užkertamas kelias pasinaudoti Reglamente Nr. 260/2012 teikiama privalumais. Siekiant to išvengti Projekte mokėjimo paslaugų teikėjams nustatoma pareiga būti pasiekiamiems mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal ES taikomas mokėjimo schemas, ir tuo

atveju, jei jie teikia kredito pervedimų arba tiesioginio debeto paslaugą tik mokėjimo paslaugų teikėjo viduje.

- Projektu taip pat siūloma įgyvendinti Reglamento Nr. 751/2015 nuostatas dėl kompetentingos institucijos paskyrimo ir poveikio priemonių režimo nustatymo.

Reglamentu Nr. 751/2015 siekiama sureguliuoti tarpbankinius mokesčius, t. y. mokesčius, kuriuos bankas mokėjimo kortelės išleidėjas ima iš kortelės aptarnaujančio banko (prekybininko banko) už operacijas, atliekamas su jo išduotomis kortelėmis. Reglamentu Nr. 751/2015 nustatomas maksimalus 0,2 proc. sandorio vertės tarpbankinis apsiikeitimo mokestis, atliekant vietinius mokėjimus debeto kortele, ir maksimalus 0,3 proc. sandorio vertės tarpbankinis apsiikeitimo mokestis mokėjimams kredito kortele (Lietuvoje šio mokesčio dydis nereguliuojamas ir vidutiniškai sudaro 0,94 proc. operacijų vertės debeto kortelių atveju ir 1,07 proc. kredito kortelių atveju). Įsigaliojus šiems reikalavimams mokėjimo paslaugų teikėjų mokamas komisinis atlyginimas kredito įstaigoms už atsiskaitymus mokėjimo kortelėmis turėtų ženkliai sumažėti.

Taip pat Reglamentu Nr. 751/2015 įtvirtinama pareiga mokėjimo paslaugų teikėjui informuoti prekybininką apie šio sumokėtus komisinius atlyginimus už mokėjimo kortelių aptarnavimą, nustatoma prekybininko teisė pasirinkti, kokias mokėjimo korteles aptarnauti, bei nustatoma mokėjimo kortelės išleidžiančio mokėjimo paslaugų teikėjo teisė naudoti kelis prekių ženklus ant vienos mokėjimo kortelės.

Reglamente Nr. 751/2015 numatyta, kad valstybės narės turi paskirti kompetingas valdžios institucijas, atsakingas už šio reglamento nuostatų laikymosi užtikrinimą, taip pat turi nustatyti sankcijų ir kitų priemonių, taikomų pažeidus reglamentų nuostatas, taisykles ir imtis priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos ir kitos priemonės būtų taikomos. Kadangi šiuo metu mokėjimo paslaugų teikėjų priežiūrą atlieka Lietuvos bankas, Projektu siūloma įgalioti Lietuvos banką, kaip priežiūros instituciją, prižiūrėti, kaip laikomasi Reglamento Nr. 751/2015 reikalavimų.

- Taikomos poveikio priemonės (baudos).

Siekiant užtikrinti tinkamą mokėjimų rinką reglamentuojančių teisės aktų laikymąsi ir mokėjimų rinkos priežiūros funkcijos vykdymo efektyvumą, būtina nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas. Minėtam tikslui pasiekti Projekto 67 straipsnyje siūloma už Mokėjimų įstatymo, jo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, reglamento (EB) Nr. 924/2009, reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir reglamento (ES) 2015/751 pažeidimus juridiniams asmenims skirti iki 2 procentų bendrųjų metinių pajamų dydžio baudą, fiziniams asmenims (ūkio subjektams) – iki 50 000 eurų dydžio baudą. Bauda juridiniam asmeniui, priklausančiam patronuojančiajai įmonei, nustatoma nuo pagrindinės patronuojančiosios įmonės pajamų, nurodytų praėjusių metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje. Taip pat siūloma numatyti galimybę priežiūros institucijai skirti juridiniams asmenims baudą iki 80 000 eurų tais atvejais, kai neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų.

Siūlomi baudų dydžiai pasirinkti atsižvelgus į mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą reglamentuojančiuose kituose įstatymuose (Bankų, Kredito unijų, Centrinės kredito unijos, Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymuose) nustatytus baudų dydžius, siekiant užtikrinti vienodą taikytinų baudų sistemą.

- Projekto nuostatų įsigaliojimas.

Direktyvos 29 straipsnio 1 dalyje nustatyta pareiga valstybėms narėms ne vėliau kaip iki 2016 m. rugsėjo 18 d. priimti ir paskelbti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi Direktyvos. Atitinkamai Projekto 2 straipsnio 3 dalyje siūloma numatyti, kad Direktyvą perkeltantys Mokėjimų įstatymo 10, 51 ir 78 straipsniai, VII-VIII ir X skyriai įsigaliojotų 2016 m. rugsėjo 18 d.

Direktyvos 29 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad reikalavimai dėl informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento, komisinio atlyginimo ataskaitos ir lyginamosios svetainės įsigalioja ne vėliau kaip praėjus 9 mėnesiams nuo Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, nurodyto Direktyvos 3 straipsnio 4 dalyje, įsigaliojimo. Atitinkamai Projekto 2 straipsnio 1 dalyje siūloma nustatyti, kad Mokėjimų įstatymo 47–50 straipsniai, perkeltantys minėtas

Direktyvos nuostatas, įsigalioja praėjus 9 mėnesiams nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, nurodytų Direktyvos 3, 4 ir 5 straipsniuose, įsigaliojimo.

Taip pat Direktyvos 3 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad valstybės narės parengia ir paskelbia galutinį tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, nurodyto Direktyvos 3 straipsnio 4 dalyje, įsigaliojimo. Atitinkamai Projekto 2 straipsnio 2 dalyje siūloma nustatyti, kad Mokėjimų įstatymo 46 straipsnio nuostata, įgyvendinanti minėtą reikalavimą, įsigalioja praėjus 3 mėnesiams nuo Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, nurodyto Direktyvos 3 straipsnyje, įsigaliojimo.

Atsižvelgiant į tai, kad kitos Projekto nuostatos iš esmės atitinka šiuo metu galiojančias Mokėjimų įstatymo nuostatas ir jų taikymas neturėtų sukelti sunkumų mokėjimų rinkos dalyviams, siūloma, kad likusios Projekto nuostatos įsigaliojūt bendra Teisėkūros pagrindų įstatyme nustatyta tvarka, t.y. kitą dieną po oficialaus paskelbimo Teisės aktų registre.

- Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo pakeitimai.

Atsižvelgiant į tai, jog Projekte nustatomos pareigos ne tik mokėjimo paslaugų teikėjams, bet ir kitiems ūkio subjektams, kurie priima mokėjimus mokėjimo kortele (pvz., Projekto 9 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad gavėjui draudžiama iš mokėtojo reikalauti atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą), siūloma atitinkamai pakeisti Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnį ir priežiūros institucijai (Lietuvos bankui) priskirti nagrinėti ne teismo tvarka ginčus, kilusius ne tik tarp vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų, bet ir tarp vartotojų ir kitų ūkio subjektų (ne mokėjimo paslaugų teikėjų) dėl Mokėjimų įstatyme nustatytų reikalavimų laikymosi.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta:

Numatoma, kad įtvirtinus pareigą įstaigoms teikti pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą už pagrįstą kainą bus užtikrintas finansiškai pažeidžiamų asmenų įtraukimas į elektroninių atsiskaitymų vykdymą ir tai juos bei kitus vartotojus skatins naudotis mokėjimo paslaugomis, įskaitant elektroninėmis mokėjimo priemonėmis. Taip pat numatoma, kad Projektas sudarys sąlygas paprasčiau palyginti skirtingų mokėjimo paslaugų teikėjų paslaugas ir jų taikomus komisinius atlyginimus, palengvins mokėjimo sąskaitos perkėlimą iš vieno mokėjimo paslaugų teikėjo į kitą.

Igyvendinant Direktyvos nuostatas, Projekte yra numatyti informavimo reikalavimai mokėjimo paslaugų teikėjams dėl taikomų komisinių atlyginimų, mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos, pagrindinės mokėjimo sąskaitos, komisinio atlyginimo ataskaitos ir sąvokų žodyno pateikimo vartotojams bei dėl informacijos apie taikomus įkainius pateikimo priežiūros institucijai. Šiuo metu tokių reikalavimų mokėjimo paslaugų teikėjams nėra nustatyta. Kartu pažymėtina, kad Projekte numatytus informavimo reikalavimus nustato Direktyva ir Projektu nesiūloma nustatyti jokių papildomų informavimo reikalavimų negu reikalaujama pagal Direktyvą.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai:

Priimtas Įstatymo projektas neturės įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai:

Numatoma, kad Projekto įgyvendinimas padidins vartotojų naudojamą mokėjimo paslaugomis ir elektroninėmis mokėjimo priemonėmis. Tai skatins mokėjimo paslaugų teikėjus teikti kokybiškesnes, modernesnes ir pigesnes mokėjimo paslaugas. Šie faktoriai prisidės prie mokėjimo paslaugų rinkos vystymosi ir plėtos, skatins konkurenciją tarp mokėjimo paslaugų teikėjų.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios:

Priėmus Įstatymo projektą, kitų įstatymų keisti nereikės.

9. Ar įstatymo projektai parengti laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymų projektuose esančios sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka:

Įstatymo projektas parengtas laikantis Valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas. Įstatymų projektų sąvokos ir jas įvardijantys terminai yra įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus:

Įstatymo projektas atitinka Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas bei Europos Sąjungos dokumentus.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti:

Priėmus Įstatymo projektą įgyvendinamuosius teisės aktus bus pavesta parengti ir priimti priežiūros institucijai (Lietuvos bankui).

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais):

Įstatymo įgyvendinimui papildomų valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų nereikės.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados:

Negauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis:

Pagrindinė mokėjimo sąskaita, mokėjimo sąskaitos perkėlimas, mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga, mokėjimo paslaugos, mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėjimo paslaugų vartotojas.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai:

Papildomi Įstatymo projekto pagrindimai ir paaiškinimai nėra reikalingi.

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

R.Š.
2016.3.10

Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 nauja redakcija
Pakeisti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymą Nr. VIII-1370 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
MOKĖJIMŲ
ĮSTATYMAS**

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas reglamentuoja mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, priežiūros institucijos teises ir įgaliojimus vykdant šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą ir ne teismo tvarka nagrinėjant vartojimo ginčus, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, vartotojams taikomo komisinio atlyginimo už mokėjimo sąskaitas skaidrumo ir palyginamumo taisyklės, taip pat mokėjimo sąskaitų perkėlimo taisyklės, pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudojimo taisyklės ir sąlygas.

2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Bendroji mokėjimo paslaugų sutartis** (toliau – bendroji sutartis) – sutartis, kuria reglamentuojamas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą ir jos atidarymo sąlygos.

2. **Darbo diena** – mokėjimo paslaugų teikėjo nustatyta diena, kurią mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą.

3. **Elektroniniai pinigai** – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme.

4. **Elektroninių pinigų įstaiga** – Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme apibrėžta elektroninių pinigų įstaiga, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, jų filialai ir užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje.

5. **Fizinis mokėjimo paslaugų vartotojas** (toliau – vartotojas) – siekiantis sudaryti arba sudaręs mokėjimo paslaugų sutartį fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su savo verslu, prekyba ar profesine veikla.

6. **Gavėjas** – fizinis arba juridinis asmuo, kuris mokėjimo nurodyme yra numatytas kaip mokėjimo operacijos lėšų gavėjas.

7. **Informaciją gaunantis mokėjimo paslaugų teikėjas** (toliau – gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas) – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris iš informaciją perduodančio mokėjimo paslaugų teikėjo gauna informaciją, būtiną vartotojo prašymu vykdomam mokėjimo sąskaitos perkėlimui atlikti.

8. **Informaciją perduodantis mokėjimo paslaugų teikėjas** (toliau – perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas) – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris perduoda gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui informaciją, būtiną vartotojo prašymu vykdomam mokėjimo sąskaitos perkėlimui atlikti.

9. **Įmonių grupė** (toliau – grupė) – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatyme.

10. **Komisinis atlyginimas** – atlyginimas, kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi mokėti mokėjimo paslaugų teikėjui už mokėjimo operaciją ir (arba) su ja susijusias paslaugas, su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas arba kuris yra susijęs su šiomis paslaugomis.

11. **Kredito įstaiga** – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme.

12. **Kredito pervedimas** – mokėjimo paslauga, kai vadovaudamasis mokėtojo pateiktu mokėjimo nurodymu mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriame mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, pveda mokėjimo operacijos arba kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos į gavėjo mokėjimo sąskaitą.

13. **Lėšos** – gryniesi pinigai (banknotai ir monetos), pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai.

14. **Lėšų įskaitymo data** – data, kurią naudoja mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, įskaitomas į mokėjimo sąskaitą.

15. **Lėšų likučio viršijimas** – vartojimo kredito viršijimas, kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatyme.

16. **Lėšų nurašymo data** – data, kurią naudoja mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nurašomas iš mokėjimo sąskaitos.

17. **Mokėjimo įstaiga** – Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme apibrėžta mokėjimo įstaiga ir kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga.

18. **Mokėjimo nurodymas** – mokėtojo arba gavėjo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją.

19. **Mokėjimo operacija** – mokėtojo arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimas, pervedimas arba išėmimas neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija.

20. **Mokėjimo operacijos autentiškumo patvirtinimas** – procedūra, kurią atlikdamas mokėjimo paslaugų teikėjas tikrina mokėjimo priemonės, įskaitant jos personalizuotus saugumo požymius, naudojimą.

21. **Mokėjimo paslauga** – bet kuri šio įstatymo 5 straipsnyje nurodyta paslauga.

22. **Mokėjimo paslaugų teikėjas** – bet kuris šio įstatymo 6 straipsnyje nurodytas subjektas, kuris teikia šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas.

23. **Mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybė narė** (toliau – buveinės valstybės narė) – valstybė narė, kurioje registruota mokėjimo paslaugų teikėjo buveinė. Jeigu kitoje valstybėje narėje įsteigtas mokėjimo paslaugų teikėjas pagal tos valstybės narės teisę neturi registruotos buveinės, – valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinė.

24. **Mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo susitarimas** (toliau – susitarimas) – rašytine ar kita forma sudarytas šalių susitarimas, nustatytas bendrojoje mokėjimo paslaugų sutartyje, vienkartinio mokėjimo sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytose mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose arba kituose dokumentuose, kuriais įpareigojamas mokėjimo paslaugų teikėjas ir kita susitarianti šalis.

25. **Mokėjimo paslaugų teikėjo priimančioji valstybė narė** (toliau – priimančioji valstybė narė) – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas yra įsteigęs filialą, turi tarpininką arba teikia mokėjimo paslaugas nesteidgdamas filialo.

26. **Mokėjimo paslaugų vartotojas** – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojasi mokėjimo paslaugomis kaip mokėtojas ir (arba) gavėjas.

27. **Mokėjimo priemonė** – personalizuota priemonė ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurias mokėjimo paslaugų vartotojas naudoja mokėjimo nurodymui inicijuoti.

28. **Mokėjimo sąskaita** – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti.

29. **Mokėjimo sąskaitos perkėlimas** – vartotojo prašymu atliekamas informacijos apie visus arba kai kuriuos periodinio pervedimo nurodymus, periodines tiesioginio debeto operacijas ir periodiškai gaunamus kredito pervedimus mokėjimo sąskaitoje perdavimas iš vieno mokėjimo paslaugų teikėjo kitam mokėjimo paslaugų teikėjui ir (arba) bet kokio teigiamo mokėjimo sąskaitos likučio pervedimas iš vienos mokėjimo sąskaitos į kitą, senąją mokėjimo sąskaitą uždarant arba jos neuždarant.

30. **Mokėjimo schema** – kaip apibrėžta reglamente (ES) Nr. 260/2012.

31. **Mokėjimo sistema** – lėšų pervedimo sistema, kuri tvarkoma pagal bendras tos sistemos taisykles ir kuriai nustatyta standartizuota mokėjimo operacijų apdorojimo, tarpuskaitos ir (arba) atsiskaitymų tvarka.

32. **Mokėtojas** – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą.

33. **Nuotolinio ryšio priemonė** – priemonė, kurią galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai per atstumą sudaryti, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas sudarydami sutartį kartu fiziškai nedalyvauja.

34. **Pagrindinė mokėjimo sąskaita** – kredito ar elektroninių pinigų įstaigoje vieno arba kelių vartotojų vardu atidaryta mokėjimo sąskaita, kurią atidarius vykdomos mokėjimo operacijos ir teikiamos paslaugos, nurodytos šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje, ir kuriai taikomas šio įstatymo 59 straipsnyje nustatytas komisinis atlyginimas.

35. **Pagrindinė palūkanų norma** – palūkanų norma, kurią nurodo abiem mokėjimo paslaugų sutarties šalims viešai prieinamas šaltinis ir pagal kurią apskaičiuojama palūkanų suma.

36. **Pagrindinis valiutos keitimo kursas** – valiutos keitimo kursas, kurį nurodo mokėjimo paslaugų teikėjas arba skelbia viešai prieinamas šaltinis ir pagal kurį keičiama valiuta.

37. **Patvarioji laikmena** – laikmena, kurioje asmeniškai mokėjimo paslaugų vartotojui skirta informacija saugoma taip, kad su ta informacija būtų galima susipažinti informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu ir iš kurios laikoma informacija atgaminama jos nepakeičiant.

38. **Periodinio kredito pervedimo nurodymas** (toliau – periodinio pervedimo nurodymas) – mokėjimo nurodymas mokėjimo paslaugų teikėjui, kuriame yra mokėtojo mokėjimo sąskaita, atlikti periodinius kredito pervedimus.

39. **Periodinis kredito pervedimas** (toliau – periodinis pervedimas) – reguliariai arba iš anksto nustatytais dienomis atliekamas kredito pervedimas.

40. **Pinigų perlaida** – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo, neatidarant mokėjimo sąskaitos mokėtojo arba gavėjo vardu, tam, kad tam tikra suma būtų pervesta gavėjui ar gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (ar) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir tampa jam prieinamos.

41. **Su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos** – visos paslaugos, apimančios mokėjimo sąskaitos atidarymą, tvarkymą ir uždarymą, įskaitant mokėjimo paslaugas ir šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalies 7 punkte nurodytas mokėjimo operacijas, taip pat pagal sąskaitos kreditavimo sutartį teikiamos paslaugos ir lėšų likučio viršijimo galimybės suteikimas.

42. **Sąskaitos kreditavimo sutartis** – kaip apibrėžta Vartojimo kredito įstatyme.

43. **Teisėtai valstybėje narėje gyvenantis vartotojas** (toliau – teisėtai gyvenantis vartotojas) – fizinis asmuo, kuris pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus turi teisę gyventi Lietuvos Respublikoje arba pagal kitos valstybės narės teisės aktus turi teisę gyventi toje valstybėje narėje, įskaitant nuolatinės gyvenamosios vietos neturinčius vartotojus, taip pat vartotojus, kuriems

nesuteiktas leidimas laikinai arba nuolat gyventi valstybėje narėje, tačiau kurių išsiųsti teisės aktų nustatyta tvarka neįmanoma, ir asmenis, prašančius prieglobsčio pagal 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių statuso, jos 1967 m. sausio 31 d. protokolą ir kitas susijusias tarptautines sutartis.

44. **Tiesioginis debetas** – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu.

45. **Unikalus identifikatorius** – raidžių, skaičių ar simbolių derinys, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėjimo paslaugų vartotojui ir pagal kurį vienareikšmiškai atpažįstamas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir (arba) mokėjimo operacijoje naudojama jo mokėjimo sąskaita.

46. **Užsienio valstybė** – valstybė ne Europos Sąjungos valstybė narė ir ne Europos ekonominės erdvės valstybė.

47. **Valstybė narė** – valstybė Europos Sąjungos narė, taip pat Europos ekonominės erdvės valstybė.

48. **Vienkartinio mokėjimo sutartis** – sutartis, kuria reglamentuojamas vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymas. Vienkartinėms mokėjimo operacijoms vykdyti nesudaroma bendroji sutartis.

3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis

1. Šis įstatymas taikomas Lietuvos Respublikoje, į kitas valstybes nares, užsienio valstybes arba iš jų vykdomoms mokėjimo operacijoms.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai gali susitarti visai netaikyti arba taikyti iš dalies šio įstatymo nuostatas mokėjimo operacijoms užsienio valstybių valiutomis, taip pat gali susitarti netaikyti šio įstatymo nuostatų, išskyrus šio įstatymo 40 straipsnį, mokėjimo operacijoms valstybių narių valiutomis, vykdomoms į užsienio valstybes arba iš jų.

3. Šis įstatymas netaikomas:

1) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos tik grynaisiais pinigais iš mokėtojo tiesiogiai gavėjui be tarpininkų;

2) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos iš mokėtojo gavėjui per prekybos agentą, kuris mokėtojo arba gavėjo vardu yra įgaliotas derėtis arba sudaryti prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo sutartį;

3) profesionaliam banknotų ir monetų fiziniam transportavimui, įskaitant surinkimą, tvarkymą ir pristatymą;

4) neprofesionaliam grynųjų pinigų rinkimui ir pristatymui, užsiimant labdara arba vykdant veiklą, kuria nesiekama pelno;

5) paslaugoms, kai, mokant už perkamas prekes ar paslaugas, prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą ir gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą, kaip mokėjimo operacijos dalį gavėjas suteikia mokėtojui grynųjų pinigų;

6) pinigų keitimo veiklai – grynųjų pinigų operacijoms, kai lėšos nelaikomos mokėjimo sąskaitoje;

7) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kurią iš šių mokėjimo paslaugų teikėją įpareigojančių popierinių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui: čekius, kuriuos reglamentuoja Lietuvos Respublikos čekių įstatymas arba valstybių narių, kurios nėra 1931 m. Ženevos konvencijos dėl Vieningo čekių įstatymo šalys, teisės aktai; vekselius, kuriuos reglamentuoja Lietuvos Respublikos įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymas arba valstybių narių, kurios nėra 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalys, teisės aktai; pagrindimo dokumentus; kelionių čekius; pašto perlaidas, išskyrus šio įstatymo VI skyriaus nuostatas, kurios taikomos šiame punkte nurodytoms mokėjimo operacijoms;

8) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje arba tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaitos namų ir (arba) centrinių bankų, kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, išskyrus šio įstatymo 8 straipsnį, kuris taikomas šiame punkte nurodytoms mokėjimo operacijoms;

9) mokėjimo operacijoms, susijusioms su vertybinių popierių operacijų tvarkymu, įskaitant dividendų, pajamų ir kitų lėšų paskirstymą, arba vertybinių popierių išpirkimu ar pardavimu, kurias atlieka šios dalies 8 punkte nurodyti asmenys arba finansų maklerio įmonės, kredito įstaigos, kolektyvinio investavimo subjektai ar valdymo įmonės, teikiantys investicines paslaugas, ir kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones;

10) paslaugoms, kurias teikia techninių paslaugų teikėjai, užtikrinantys mokėjimo paslaugų teikimą, bet niekada negaunantys pervedamų lėšų, įskaitant duomenų tvarkymą ir saugojimą, patikėjimo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjekto autentiškumo patvirtinimą, informacinių technologijų ir ryšių tinklo suteikimą, taip pat mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų, prietaisų suteikimą ir techninę jų priežiūrą;

11) paslaugoms priemonėmis, kurias galima naudoti prekėms ar paslaugoms įsigyti tik jų išdavėjo naudojamose patalpose arba pagal komercinę susitarimą su išdavėju ribotame paslaugų teikėjų tinkle ar tik tam tikroms prekėms ar paslaugoms įsigyti;

12) mokėjimo operacijoms, kurios vykdomos naudojant telekomunikacijų galinius įrenginius, skaitmeninius ar informacinių technologijų įrenginius, jeigu įsigytos prekės tiekiamos ar paslaugos teikiamos į telekomunikacijų galinius įrenginius, skaitmeninius ar informacinių technologijų įrenginius ir jomis naudojamosi juos pasitelkiant, tuo atveju, kai telekomunikacijų, skaitmeninių paslaugų ar informacinių technologijų operatorius veikia ne tik kaip tarpininkas tarp mokėjimo paslaugų vartotojo ir prekių tiekėjo arba paslaugų teikėjo;

13) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp mokėjimo paslaugų teikėjų, jų tarpininkų ar filialų jų sąskaita;

14) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp patronuojančios įmonės ir jos patronuojamosios įmonės arba tarp tos pačios patronuojančios įmonės patronuojamųjų įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai grupei priklausanti įmonė;

15) paslaugoms, susijusioms su grynujų pinigų išdavimu iš bankomatų, kurias teikia paslaugų teikėjai, veikiantys vieno ar daugiau kortelių išdavėjų vardu ir nesantys bendrosios sutarties su mokėjimo paslaugų vartotoju, paimančiu pinigus iš mokėjimo sąskaitos, šalimi, tuo atveju, kai šie paslaugų teikėjai neteikia kitų mokėjimo paslaugų;

16) priverstiniam lėšų išieškojimui (nurašymui) teisės aktų nustatyta tvarka.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai, išskyrus vartotojus, mokėjimo operacijoms valstybių narių valiutomis, vykdomoms Lietuvos Respublikoje, į kitas valstybes nares arba iš jų, gali susitarti netaikyti visų ar dalies šio įstatymo III skyriaus nuostatų, visai ar iš dalies netaikyti šio įstatymo 4 straipsnio 1, 2 ir 3 punktuose, 9 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 24 straipsnio 3 dalyje, 29, 31, 32, 35 ir 42 straipsniuose nustatytų reikalavimų, taip pat gali susitarti dėl kito termino, negu nustatyta šio įstatymo 28 straipsnyje.

5. Šio įstatymo 30 ir 31 straipsniai netaikomi elektroniniams pinigams, jeigu mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali įšaldyti mokėjimo sąskaitos ar blokuoti mokėjimo priemonės.

6. Šio įstatymo VI skyriaus nuostatos taikomos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir vartotojų vardu atidarytoms mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali atlikti bent vieną iš šių veiksmų:

- 1) įmokėti lėšas į mokėjimo sąskaitą;
- 2) išimti grynuosius pinigus iš mokėjimo sąskaitos;
- 3) vykdyti mokėjimo operacijas tretiesiems asmenims ir gauti trečiųjų asmenų įvykdytų mokėjimo operacijų lėšas, įskaitant kredito pervedimus.

7. Šio įstatymo VII skyriaus nuostatos taikomos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir vartotojų vardu atidarytoms mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali bent

vykdyti mokėjimo operacijas tretiesiems asmenims ir gauti trečiųjų asmenų įvykdytų mokėjimo operacijų lėšas, įskaitant kredito pervedimus.

8. Šio įstatymo VIII skyriaus nuostatos taikomos kredito ir elektroninių pinigų įstaigoms.

9. Įstatymo IX skyriaus ir 76 straipsnio nuostatos taikomos įgyvendinant reglamento (EB) Nr. 924/2009 9, 10, 11, 12 ir 13 straipsnių, reglamento (ES) Nr. 260/2012 10, 11 ir 12 straipsnių ir reglamento (ES) Nr. 2015/751 13 ir 14 straipsnių nuostatas.

10. Tais atvejais, kai mokėjimo paslaugos teikiamos pagal sutartis, sudarytas naudojant ryšio priemones, ir taikomas Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymas, vietoj jo 36 straipsnio 5–9 dalyse nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, taikomos šio įstatymo 11 ir 18 straipsnių nuostatos.

11. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip.

12. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymu ir naudojimu, taikomos tiek, kiek Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas nenustato kitaip.

13. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę nustatyti palankesnes sąlygas mokėjimo paslaugų vartotojams negu nustatytos šiame įstatyme.

4 straipsnis. Išimties dėl mažos vertės mokėjimo priemonių ir elektroninių pinigų

Kai mokėjimo priemonės pagal bendrąją sutartį yra susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, kurios neviršija 30 eurų arba kurioms įvykdyti nustatytas 150 eurų išlaidų limitas, arba kurių elektroninėse laikmenose saugoma ne didesnė kaip 150 eurų suma bet kuriuo metu:

1) mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę mokėtojui pateikti tik informaciją apie pagrindines mokėjimo paslaugos savybes, įskaitant mokėjimo priemonės naudojimo instrukciją, atsakomybę, taikomą komisinį atlyginimą ir kitą svarbią informaciją, taip pat nurodyti, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su kitomis šio įstatymo 11 straipsnio 2–8 dalyse nustatytomis mokėjimo paslaugų teikimo sąlygomis;

2) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama bendrosios sutarties sąlygų pakeitimų siūlyti raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną;

3) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad, atlikęs mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą arba sudaro sąlygas susipažinti su tokia nuoroda, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą ir taikytą komisinį atlyginimą, o kai tam pačiam gavėjui atliktos kelios tokios pačios rūšies mokėjimo operacijos, – tik informaciją apie visą sumą ir komisinį atlyginimą už šias mokėjimo operacijas. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama teikti šios informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jeigu mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali tokios informacijos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėtojui galimybę patikrinti laikomų lėšų sumą;

4) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 2 punktas, 27 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktai ir 31 straipsnio 4 ir 5 dalys jiems netaikomi, jeigu negalima mokėjimo priemonės blokuoti arba užkirsti kelio tolesniam jos naudojimui;

5) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad šio įstatymo 29, 30 straipsniai ir 31 straipsnio 1 ir 3 dalys jiems netaikomi, jeigu mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas negali įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo autorizuota dėl specifinių mokėjimo priemonės savybių;

6) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas nepraneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo nurodymą, jeigu akivaizdu, kad mokėjimo nurodymas nebus įvykdytas;

7) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas perduotas arba gavėjui duotas sutikimas atlikti mokėjimo operaciją;

8) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad bus taikomi kiti mokėjimo operacijos įvykdymo terminai, negu nustatyti šio įstatymo 37 ir 38 straipsniuose.

II SKYRIUS

MOKĖJIMO PASLAUGOS IR MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKĖJAI

5 straipsnis. Mokėjimo paslaugos

Mokėjimo paslaugas sudaro:

1) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitą, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos;

2) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos;

3) mokėjimo operacijos, įskaitant lėšų, esančių mokėjimo sąskaitoje, atidarytoje mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, pervedimą: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus;

4) mokėjimo operacijos, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus;

5) mokėjimo priemonių išdavimas ir (arba) priėmimas;

6) pinigų perlaidos;

7) mokėjimo operacijos, kai mokėtojo sutikimas vykdyti mokėjimo operaciją duodamas naudojant telekomunikacijų galinį įrenginį, skaitmeninį ar informacinių technologijų įrenginį ir mokėjimas atliekamas telekomunikacijų tinklo arba informacinių technologijų sistemos operatoriui, kuris yra tik tarpininkas tarp prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo.

6 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjai

Mokėjimo paslaugų teikėjai yra:

1) kredito įstaigos, įskaitant kredito įstaigų, kurių buveinė yra valstybėse narėse ar užsienio valstybėse, valstybėse narėse įsteigtus filialus;

2) elektroninių pinigų įstaigos;

3) mokėjimo įstaigos;

4) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, įstatymų nustatyta tvarka turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas;

5) Europos Centrinis Bankas ir valstybių narių centriniai bankai, kai jie teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su jų, kaip pinigų ar valstybės institucijų, funkcijomis;

6) valstybių narių valstybės, regionų ir savivaldybių institucijos, kai jos teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su jų kaip valstybės, regionų ar savivaldybių institucijų, funkcijomis.

7 straipsnis. Draudimas ne mokėjimo paslaugų teikėjams teikti mokėjimo paslaugas

1. Fiziniais arba juridiniais asmenimis, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai, draudžiama teikti šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas.

2. Šio įstatymo 6 straipsnio 4, 5 ir 6 punktuose nurodyti mokėjimo paslaugų teikėjai turi teisę teikti mokėjimo paslaugas be veiklos licencijos, suteikiančios teisę teikti mokėjimo paslaugas.

8 straipsnis. Teisė naudotis mokėjimo sistemomis

1. Teisę naudotis mokėjimo sistemomis turi visi licenciją turintys mokėjimo paslaugų teikėjai. Mokėjimo sistemų taisyklėse, reglamentuojančiose mokėjimo paslaugų teikėjų teisę naudotis mokėjimo sistemomis:

1) nustatyti naudojimosi mokėjimo sistemomis reikalavimai turi būti objektyvūs ir nešališki, kad nebūtų varžoma tam tikros mokėjimo paslaugų teikėjų grupės teisė naudotis mokėjimo sistemomis;

2) negali būti diskriminuojama viena mokėjimo paslaugų teikėjų grupė kitų mokėjimo paslaugų teikėjų atžvilgiu, numatant skirtingą teisę ir sąlygas naudotis mokėjimo sistemomis;

3) nustatyti naudojimosi mokėjimo sistemomis reikalavimai turi būti proporcingi ir juose negali būti nuostatų, varžančių mokėjimo paslaugų teikėjų teisę naudotis mokėjimo sistemomis daugiau, negu būtina apsaugoti nuo konkrečių rizikų (pavyzdžiui, atsiskaitymo, operacinės, veiklos rizikos) ir užtikrinti mokėjimo sistemos finansinį ir veiklos stabilumą.

2. Mokėjimo sistemos taisyklėse mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams ar kitoms mokėjimo sistemoms negali būti nustatyta:

1) apribojimų veiksmingai dalyvauti kitose mokėjimo sistemose;

2) mokėjimo sistemų dalyvių teisių, pareigų ir teisių į turtą taisyklių, diskriminuojančių veiklos licenciją turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus;

3) apribojimų remiantis mokėjimo paslaugų teikėjo teisine forma.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos:

1) Lietuvos Respublikos atsiskaitymų baigtinumo mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemose įstatyme nustatytoms mokėjimo sistemoms;

2) mokėjimo sistemoms, kuriose dalyvauja tik kapitalu susieti mokėjimo paslaugų teikėjai ir kiti subjektai, kai vienas iš susietų subjektų vykdo kito susieto subjekto kontrolę;

3) mokėjimo sistemoms, kai vienintelis mokėjimo paslaugų teikėjas, veikdamas atskirai ar kaip grupė, veikia arba gali veikti kaip mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojui ir gavėjui ir yra vienintelis atsakingas už sistemos valdymą ir duoda leidimą kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams dalyvauti sistemoje, o pastarieji neturi teisės derėtis dėl dalyvavimo mokėjimo sistemoje įkainių, nors jie gali nustatyti savo komisinį atlyginimą, taikomą mokėtojui ir gavėjui.

9 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinio atlyginimo už informacijos pateikimą pagal šio įstatymo III skyrių. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis, negu nurodytos bendrojoje sutartyje, gali susitarti dėl komisinio atlyginimo, kuris turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinio atlyginimo už informavimo pareigų vykdymą ar taisomąsias ir prevencines priemones pagal šio įstatymo IV, V, VI, VII, IX ir XI skyrius. Šio įstatymo 34 straipsnio 2 dalyje, 35 straipsnio 4 dalyje ir 41 straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl komisinio atlyginimo, kuris turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.

3. Jeigu vykdant mokėjimo operaciją valiuta nėra keičiama, gavėjas moka jo mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą komisinį atlyginimą, o mokėtojas moka jo mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą komisinį atlyginimą.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali gavėjui trukdyti siūlyti nuolaidą mokėtojui, siekiančiam naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Tačiau gavėjui draudžiama reikalauti iš mokėtojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą.

5. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali imti komisinio atlyginimo už tai, kad kredito pervedimui įvykdyti mokėtojas mokėjimo paslaugų teikėjui pateikia grynuosius pinigus.

III SKYRIUS

MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMO SĄLYGOS IR INFORMAVIMO REIKALAVIMAI

PIRMASIS SKIRSNIS

BENDROJI SUTARTIS

10 straipsnis. Nediskriminavimo reikalavimas

Mokėjimo paslaugų teikėjai privalo nediskriminuoti teisėtai gyvenančių vartotojų dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos arba kokiu nors kitu pagrindu, kaip nurodyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnyje, ir kitų mokėjimo paslaugų vartotojų, kai mokėjimo paslaugų vartotojai kreipiasi į mokėjimo paslaugų teikėją dėl mokėjimo sąskaitos atidarymo arba ja naudojasi. Šiame įstatyme nustatyta tvarka kredito ir elektroninių pinigų įstaigos privalo nediskriminacinėmis sąlygomis atidaryti vartotojui ir pagrindinę mokėjimo sąskaitą.

11 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos

1. Iki bendrosios sutarties sudarymo arba prieš pateikdamas pasiūlymą sudaryti tokią sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną nurodo mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos mokėjimo paslaugų vartotojui turi būti pateikiamos prieš protingą laikotarpį, pakankamą susipažinti ir įvertinti pateiktą informaciją, iki mokėjimo paslaugų vartotojas taps įpareigotas laikytis mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos išdėstomos lietuvių kalba, lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma ir papildomai pateikiamos kita kalba, jei dėl to susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.

2. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose apie mokėjimo paslaugų teikėją turi būti nurodyta:

1) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimas, jo buveinės adresas ir (arba) jo filialo, įsteigto valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, ar tarpininko adresas, taip pat kiti adresai, įskaitant elektroninio pašto adresą, kuriais galima susisiekti su mokėjimo paslaugų teikėju;

2) priežiūros institucijų ir mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo ar kito atitinkamo valstybės ir (arba) žinybinio registro, kuriame įregistruota mokėjimo paslaugų teikėjo veiklos licencija, duomenys ir registracijos numeris arba lygiavertės atpažinties tame registre priemonės.

3. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl mokėjimo paslaugų naudojimo turi būti nurodyta:

1) pagrindinės mokėjimo paslaugos savybės;

2) tiksli informacija arba unikalūs identifikatoriai, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai įvykdytas;

3) mokėtojo sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo ir tokio sutikimo panaikinimo forma ir procedūra;

4) laikas, kada laikoma, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo nurodymą, taip pat laikas, po kurio mokėjimo paslaugų teikėjo gautas mokėjimo nurodymas būtų laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugų teikėjo darbo dieną (jei toks laikas nustatomas);

5) ilgiausia teikiamos mokėjimo paslaugos įvykdymo trukmė;

6) ar galima susitarti dėl mokėjimo operacijų, vykdomų pagal mokėjimo priemonę, išlaidų limitą.

4. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl komisinio atlyginimo, palūkanų normos ir valiutos keitimo kurso turi būti nurodyta:

1) mokėjimo paslaugų vartotojo mokėtinas komisinis atlyginimas ir kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma;

2) taikoma palūkanų norma ir valiutos keitimo kursas. Tuo atveju, jeigu taikoma pagrindinė palūkanų norma ir pagrindinis valiutos keitimo kursas, turi būti nurodytas faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir pagrindinės palūkanų normos ar pagrindinio valiutos keitimo kurso nustatymo data ir indeksas ar pagrindas;

3) kad bus nedelsiant taikoma pasikeitusi pagrindinė palūkanų norma ar pagrindinis valiutos keitimo kursas ir informuojama apie šiuos pasikeitimus, jei mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitarė, kad pasikeitusi pagrindinė palūkanų norma ar pagrindinis valiutos keitimo kursas taikomi nedelsiant.

5. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl bendravimo tarp mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo turi būti nurodyta:

1) ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus atitinkančią mokėjimo paslaugų vartotojo įrangą, kurias mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria naudoti informacijai ar pranešimams perduoti;

2) informacijos teikimo arba sąlygų susipažinti su ja sudarymo būdas ir dažnumas;

3) kalba ar kelios kalbos, kuria (kuriomis) bus sudaroma bendroji sutartis ir siunčiami pranešimai;

4) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną gauti informaciją apie bendrosios sutarties ir mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas.

6. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl apsaugos ir taisomųjų priemonių turi būti nurodyta:

1) veiksmai, kurių privalu imtis mokėjimo paslaugų vartotojui, kad būtų apsaugota mokėjimo priemonė, ir mokėjimo paslaugų teikėjo informavimo apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą įgijimą ar neautorizuotą jos naudojimą būdas;

2) aplinkybės, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę, kaip tai nustatyta šio įstatymo 25 straipsnyje. Blokuoti mokėjimo priemonę galima tik tuo atveju, jeigu taip yra susitarta bendrojoje sutartyje;

3) mokėtojo atsakomybė už neautorizuotą mokėjimo priemonės naudojimą, įskaitant informavimą apie mokėtojų tenkančią nuostolių sumą;

4) kaip ir per kokį terminą mokėjimo paslaugų vartotojas turi pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui apie neautorizuotą ar netinkamai įvykdytą mokėjimo operaciją ir kokia yra mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas;

5) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už tinkamą mokėjimo operacijų įvykdymą;

6) gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimo mokėtojui sąlygos.

7. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl bendrosios sutarties pakeitimų ir nutraukimo turi būti nurodyta:

1) kad jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas iki siūlomos pakeitimų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad nesutinka su pakeitimais, laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su bendrosios sutarties sąlygų pakeitimais. Tokia nuostata kartu su mokėjimo paslaugų teikimo sąlygomis nurodoma tik tada, jeigu ją taikyti susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas;

2) bendrosios sutarties galiojimo terminas;

3) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė nutraukti bendrąją sutartį ir bendrosios sutarties nutraukimo sąlygos.

8. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl teisių gynimo turi būti nurodyta:

1) sutartinė nuostata dėl bendrajai sutarčiai taikytinos teisės ir (arba) jurisdikcijos;

2) vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra.

9. Jeigu bendroji sutartis mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu sudaroma naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjui nesudaroma galimybė laikytis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo šias pareigas iš karto po bendrosios sutarties sudarymo.

10. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos taip pat gali būti įvykdytos pateikus bendrosios sutarties projektą, kuriame pateikiama šio straipsnio 2–8 dalyse nurodyta informacija.

12 straipsnis. Informacijos ir bendrosios sutarties sąlygų prieinamumas

Esant sutartiniais santykiams, mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą mokėjimo paslaugų teikėjui, papildomai gauti informaciją apie bendrojoje sutartyje nustatytas sąlygas ir šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą informaciją raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.

13 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas bendrosios sutarties ir (arba) šio įstatymo 11 straipsnyje nurodytų sąlygų pakeitimus siūlo raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną ne vėliau kaip likus šešiasdešimčiai dienų iki pakeitimų įsigaliojimo dienos. Kai taikomas Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 1 punktą, mokėjimo paslaugų teikėjas bendrojoje sutartyje nustatytu būdu praneša mokėjimo paslaugų vartotojui, kad jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas iki pakeitimų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka, laikoma, jog jis su šiais pakeitimais sutinka. Šiuo atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nedelsdamas ir nemokėdamas jokio komisinio atlyginimo nutraukti bendrąją sutartį iki dienos, kurią bus pradėti taikyti pakeitimai. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas nepasinaudoja teise nutraukti bendrąją sutartį iki pakeitimų įsigaliojimo, laikoma, kad mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su bendrosios sutarties pakeitimais.

2. Palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai taikomi nedelsiant ir be atskiro įspėjimo, jei taip numatyta bendrojoje sutartyje ir jei pakeitimai yra susiję su sutarta pagrindine palūkanų norma ar pagrindiniu valiutos keitimo kursu. Mokėjimo paslaugų vartotojas informuojamas raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną apie bet kokį palūkanų normos pakeitimą kaip įmanoma greičiau, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria dėl konkretaus informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo būdo ar dažnumo. Palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai, kurie yra palankesni mokėjimo paslaugų vartotojui, gali būti taikomi be įspėjimo.

3. Mokėjimo operacijoms taikomos palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai atliekami ir apskaičiuojami nešališkai, nediskriminuojant mokėjimo paslaugų vartotojų.

4. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti bendrąją sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria dėl įspėjimo apie sutarties nutraukimą pateikimo termino. Šis terminas negali būti ilgesnis negu trisdešimt kalendorių dienų iki bendrosios sutarties nutraukimo.

5. Mokėjimo paslaugų vartotojas, nutraukdamas ilgesniam negu 12 mėnesių ar neapibrėžtam terminui sudarytą bendrąją sutartį, praėjus 12 mėnesių nuo sutarties sudarymo, nemoka jokio komisinio atlyginimo. Visais kitais atvejais komisinis atlyginimas už sutarties nutraukimą turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.

6. Jeigu bendrojoje sutartyje yra numatyta, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti neapibrėžtam terminui sudarytą bendrąją sutartį, pranešimą apie nutraukimą pateikdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną, ne vėliau kaip prieš šešiasdešimt dienų iki bendrosios sutarties nutraukimo.

7. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imamą komisinį atlyginimą mokėjimo paslaugų vartotojas moka proporcingai iki bendrosios sutarties nutraukimo dienos. Jei komisinis atlyginimas buvo sumokėtas iš anksto, jis proporcingai gražinamas.

14 straipsnis. Informacija prieš vykdant atskirą mokėjimo operaciją

Mokėjimo paslaugų teikėjas iki mokėtojo pagal bendrąją sutartį inicijuotos atskiros mokėjimo operacijos vykdymo pradžios mokėtojo prašymu privalo suteikti informaciją apie ilgiausią tos mokėjimo operacijos vykdymo laiką, mokėtiną komisinį atlyginimą ir kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma.

15 straipsnis. Mokėtojui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, nurašęs atskiros mokėjimo operacijos sumą iš mokėtojo sąskaitos arba, kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, gavęs mokėjimo nurodymą, nedelsdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną mokėtojui:

1) pateikia informaciją, leidžiančią mokėtojui atpažinti kiekvieną mokėjimo operaciją ir su gavėju susijusią informaciją;

2) nurodo mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos arba mokėjimo nurodyme nurodyta valiuta;

3) nurodo komisinio atlyginimo už mokėjimo operaciją sumą ir kaip ji išskaidyta arba mokėtojo mokamas palūkanas;

4) nurodo mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;

5) nurodo lėšų nurašymo datą arba mokėjimo nurodymo gavimo datą.

2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, ir sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.

16 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, įvykdęs mokėjimo operaciją, nedelsdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną gavėjui:

1) pateikia informaciją, leidžiančią gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiūstus duomenis;

2) nurodo mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą;

3) nurodo komisinio atlyginimo už mokėjimo operaciją sumą ir kaip ji išskaidyta arba gavėjo mokamas palūkanas;

4) nurodo gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;

5) nurodo lėšų įskaitymo datą.

2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta arba sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, ir sutartu būdu, kad gavėjas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.

ANTRASIS SKIRSNIS VIENKARTINĖS MOKĖJIMO OPERACIJOS

17 straipsnis. Bendrosios informavimo reikalavimų sąlygos

Kai mokėjimo nurodymas įvykdyti vienkartinę mokėjimo operaciją perduodamas naudojant bendrojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygų susipažinti su ta informacija, kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta bendrąja sutartimi arba kuri jam bus pateikta pagal tą bendrąją sutartį.

18 straipsnis. Vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos

1. Iki vienkartinio mokėjimo sutarties sudarymo arba prieš pateikdamas pasiūlymą sudaryti tokią sutartį mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui sudaro galimybę lengvai prieinamu būdu susipažinti su vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygomis. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygas pateikia raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną lietuvių kalba, lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma. Šios sąlygos pateikiamos papildomai kita kalba, jei dėl to susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.

2. Vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygose turi būti nurodyta:

1) tiksli informacija arba unikalus identifikatorius, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai įvykdytas;

2) ilgiausia teikiamos mokėjimo paslaugos įvykdymo trukmė;

3) mokėjimo paslaugų vartotojo mokėtinas komisinis atlyginimas ir kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma;

4) taikytinas arba pagrindinis valiutos keitimo kursas, jei vykdant mokėjimo operaciją būtų keičiama valiuta;

5) kitos mokėjimo paslaugų teikėjo siūlomos šio įstatymo 11 straipsnyje nurodytos mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos.

3. Jeigu vienkartinio mokėjimo sutartis mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu sudaroma naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjui nesudaroma galimybė laikytis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo šias pareigas iš karto po vienkartinės mokėjimo operacijos įvykdymo.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos taip pat gali būti įvykdytos pateikus vienkartinio mokėjimo sutarties projektą ar mokėjimo nurodymo ruošinį, kuriame nurodomos mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos.

19 straipsnis. Mokėtojai teikiama informacija gavus mokėjimo nurodymą

1. Gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojui nedelsdamas sudaro galimybę lengvai prieinamu būdu susipažinti su:

1) informacija, leidžiančia mokėtojui atpažinti mokėjimo operaciją, ir su gavėju susijusia informacija;

2) mokėjimo operacijos suma mokėjimo nurodyme nurodyta valiuta;

3) už mokėjimo operaciją mokėtojo mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta;

4) mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytu valiutos keitimo kursu arba nuoroda į jį ir mokėjimo operacijos suma po valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;

5) mokėjimo nurodymo gavimo data.

2. Mokėtojo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija jam turi būti pateikta raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.

20 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija įvykdžius mokėjimo operaciją

1. Įvykdęs mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui nedelsdamas sudaro galimybę lengvai prieinamu būdu susipažinti su:

1) informacija, leidžiančia gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiūstais duomenimis;

2) mokėjimo operacijos suma ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui;

3) už mokėjimo operaciją gavėjo mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta;

4) gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytu valiutos keitimo kursu ir mokėjimo operacijos suma iki valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;

5) lėšų įskaitymo data.

2. Gavėjo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija jam turi būti pateikta raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.

TREČIASIS SKIRSNIS

INFORMACIJA APIE PAPILDOMĄ KOMISINĮ ATLYGINIMĄ IR NUOLAIIDAS. VALIUTOS KEITIMAS IR SU INFORMAVIMU SUSIJUSI ĮRODINĖJIMO PAREIGA

21 straipsnis. Informacija apie papildomą komisinį atlyginimą ir nuolaidas

1. Jeigu už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pasiūlo nuolaidą, jis mokėtoją apie tai turi informuoti iki mokėjimo operacijos pradžios.

2. Jeigu už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas ar trečioji šalis pareikalauja komisinio atlyginimo, jis arba ji mokėjimo paslaugų vartotoją apie tai turi informuoti iki mokėjimo operacijos pradžios.

22 straipsnis. Valiuta ir valiutos keitimas

1. Mokėjimai atliekami šalių sutarta valiuta.

2. Jeigu valiutos keitimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos pradžios ir jeigu ši paslauga siūloma pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos keitimo paslaugą siūlanti šalis mokėtojui turi nurodyti komisinį atlyginimą ir valiutos keitimo kursą, kuris taikomas keičiant mokėjimo operacijos valiutą. Valiutos keitimo paslauga šiuo pagrindu teikiama mokėtojo sutikimu.

23 straipsnis. Su informavimu susijusi įrodinėjimo pareiga

Kilus ginčui, mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad jis įvykdė šiame skyriuje nustatytus informavimo reikalavimus.

IV SKYRIUS

MOKĖJIMO OPERACIJŲ AUTORIZAVIMAS

24 straipsnis. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ir sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją panaikinimas

1. Mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą ją įvykdyti. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo davimo formos ir tvarkos. Mokėtojas gali autorizuoti mokėjimo operaciją iki jos įvykdymo arba ją įvykdžius, jeigu taip susitarė mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas.

2. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyto sutikimo nėra, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neautorizuota.

3. Mokėtojas bet kuriuo metu iki šio įstatymo 35 straipsnyje nustatyto neatšaukiamumo momento gali panaikinti sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Sutikimas įvykdyti kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti panaikintas, tokiu atveju visos būsimos mokėjimo operacijos laikomos neautorizuotomis.

25 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ribojimas

1. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl išlaidų limito mokėjimo operacijoms, jeigu sutikimas įvykdyti tas mokėjimo operacijas duodamas naudojant mokėjimo priemonę, kuriai galima nustatyti išlaidų limitą.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę, jeigu taip yra susitarta bendrojoje sutartyje. Tokiu atveju mokėjimo priemonė gali būti blokuojama dėl objektyviai pagrįstų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamą neautorizuotą ar nesąžiningu mokėjimo priemonės naudojimu arba, jei naudojama mokėjimo priemonė su kredito linija, esant labai padidėjusiai rizikai, kad mokėtojas gali neįvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu informuoja mokėtoją apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jei įmanoma, iki blokuodamas mokėjimo priemonę ir ne vėliau kaip tuoj pat ją užblokavęs, išskyrus atvejus, kai tokia informacija susilpnintų saugumo priemonės ar būtų draudžiama pagal kitus teisės aktus.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjas panaikina mokėjimo priemonės blokavimą ar ją pakeičia nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės blokavimo priežasčių.

26 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis

1. Mokėjimo paslaugų vartotojo, turinčio teisę naudotis mokėjimo priemone, pareigos:

1) naudotis mokėjimo priemone pagal mokėjimo priemonės išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas;

2) sužinojus apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą įgijimą ar neautorizuotą jos naudojimą, nedelsiant apie tai pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui arba nurodytam subjektui.

2. Mokėjimo paslaugų vartotojas, gavęs mokėjimo priemonę, privalo imtis veiksmų, kad būtų apsaugoti mokėjimo priemonės personalizuoti saugumo požymiai.

27 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis

1. Mokėjimo paslaugų teikėjo, išduodančio mokėjimo priemonę, pareigos:

1) užtikrinti, kad be mokėjimo priemonės vartotojo, turinčio teisę naudoti mokėjimo priemonę, tos mokėjimo priemonės personalizuotais saugumo požymiais negalėtų naudotis kiti asmenys;

2) nesiųsti neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų vartotojui anksčiau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista;

3) užtikrinti, kad visada būtų prieinamos tinkamos priemonės, kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą, ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas, kai nebelieka blokavimo priežasčių. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėjimo paslaugų vartotojui priemones, kuriomis per 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo dienos jis gali įrodyti, kad yra pateikęs tokį pranešimą;

4) užkirsti kelią naudotis mokėjimo priemone, kai mokėjimo paslaugų vartotojas pateikė pranešimą šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta tvarka.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas atsako už mokėjimo priemonės ir mokėjimo priemonės personalizuotų saugumo požymių siuntimą mokėtojui.

28 straipsnis. Pranešimas apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina nurašytas lėšas mokėjimo paslaugų vartotojui tik tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas, sužinojęs apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas, dėl kurių šio įstatymo nustatyta tvarka gali būti pateikiami reikalavimai, apie tai praneša savo mokėjimo paslaugų teikėjui nedelsdamas, ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo lėšų nurašymo datos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas netaikomas, kai mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos mokėjimo paslaugų vartotojui apie neautorizuotą ar netinkamai įvykdytą mokėjimo operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti šio įstatymo nustatyta tvarka.

29 straipsnis. Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas

1. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs mokėjimo operaciją, kuri buvo įvykdyta, ar teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techniniai arba kiti trikdžiai.

2. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs mokėjimo operaciją, kuri yra įvykdyta, mokėjimo paslaugų teikėjo užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas autorizavo mokėjimo operaciją ar veikė nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdė vienos ar kelių šio įstatymo 26 straipsnyje nustatytų pareigų.

30 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas

Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas mokėtojui sugrąžina neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir atkuria mokėjimo sąskaitas, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta, išskyrus šio įstatymo 31 straipsnyje nustatytus atvejus.

31 straipsnis. Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotą mokėjimo priemonės naudojimą

1. Mokėtojui tenka dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai iki 150 eurų, kai tie nuostoliai patirti dėl:

- 1) prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo;
- 2) neteisėto mokėjimo priemonės įgijimo, jei mokėtojas neapsaugojo personalizuotų saugumo požymių.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis aplinkybėmis mokėtojui tenka dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai iki 50 eurų, jeigu mokėjimo operacija įvykdyta panaudojus griežtą kliento autentiškumo patvirtinimą, kaip jis apibrėžtas priežiūros institucijos teisės aktuose.

3. Mokėtojui tenka visi (neapsiribojant šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytomis sumomis) dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai, jei mokėtojas juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba dėl didelio neatsargumo ar tyčios neįvykdęs vienos ar kelių šio įstatymo 26 straipsnyje nustatytų pareigų.

4. Mokėtojas neturi patirti jokių nuostolių dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai įgytos mokėjimo priemonės po to, kai pateikia šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.

5. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesudaro sąlygų bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai įgytą mokėjimo priemonę, nuostoliai, atsiradę dėl mokėjimo priemonės neautorizuoto naudojimo, tenka mokėjimo paslaugų teikėjui, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.

32 straipsnis. Gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas

1. Mokėtojas iš savo mokėjimo paslaugų teikėjo turi teisę atgauti visą gavėjo ar per gavėją inicijuotos autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- 1) autorizuojant mokėjimo operaciją nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma;
- 2) mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas, atsižvelgdamas į savo ankstesnes išlaidas, bendrosios sutarties sąlygas ir kitas aplinkybes, išskyrus aplinkybes, susijusias su valiutos keitimu, kai vykdant mokėjimo operaciją buvo taikomas valiutos

keitimo kursas, dėl kurio mokėtojas susitarė su savo mokėjimo paslaugų teikėju šio įstatymo nustatyta tvarka.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas pateikia duomenis apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas.

3. Mokėtojas su mokėjimo paslaugų teikėju bendrojoje sutartyje gali susitarti, kad esant tiesioginiam debetui mokėtojas iš savo mokėjimo paslaugų teikėjo turi teisę atgauti sumas ir nesant šio straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų.

4. Mokėtojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas bendrojoje sutartyje gali susitarti, kad mokėtojas neturi teisės į gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimą, jei mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją tiesiogiai savo mokėjimo paslaugų teikėjui ir mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtojui sutartu būdu pateikė informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti likus ne mažiau kaip keturioms savaitėms iki numatyto mokėjimo operacijos įvykdymo.

5. Mokėtojas turi teisę prašyti mokėjimo paslaugų teikėjo grąžinti gavėjo ar per gavėją inicijuotos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą per aštuonias savaites nuo dienos, kai lėšos buvo nurašytos iš sąskaitos.

6. Mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs prašymą grąžinti mokėjimo operacijos sumą, per dešimt darbo dienų grąžina visą sumą arba nurodo priežastis, dėl kurių jis atsisako ją grąžinti, o jei mokėtojas yra vartotojas, – nurodo ir tokio atsisakymo apskundimo tvarką. Sudarius šio straipsnio 3 dalyje nurodytą susitarimą, mokėjimo paslaugų teikėjas neturi teisės atsisakyti grąžinti mokėjimo operacijos sumą.

V SKYRIUS

MOKĖJIMO OPERACIJŲ VYKDYMAS

33 straipsnis. Mokėjimo nurodymo gavimo momentas

1. Mokėjimo nurodymo gavimo momentu laikomas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą, tiesiogiai perduotą mokėtojo arba netiesiogiai gautą iš gavėjo ar per gavėją. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką baigiantis darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu kitą darbo dieną.

2. Mokėjimo nurodymą inicijuojantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo nurodymas būtų pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas savo mokėjimo paslaugų teikėjui. Tokiu atveju laikoma, kad mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą sutartą dieną. Jeigu sutarta diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną.

34 straipsnis. Atsisakymas vykdyti mokėjimo nurodymą

1. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą, apie tai turi būti pranešta mokėjimo paslaugų vartotojui nurodant atsisakymo priežastis ir tai, kaip turi būti ištaisytos klaidos, dėl kurių atsisakyta vykdyti mokėjimo nurodymą, išskyrus atvejus, kai toks pranešimas techniškai neįmanomas arba tai draudžia kiti teisės aktai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas sutartu būdu pateikia mokėjimo paslaugų vartotojui arba sudaro sąlygas su juo susipažinti ne vėliau kaip per šio įstatymo 37 straipsnyje nustatytus terminus. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ima komisinį atlyginimą už tokį pranešimą, jeigu atsisakymas vykdyti mokėjimo nurodymą yra objektyviai pagrįstas.

3. Kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti autorizuoto

mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

4. Mokėjimo nurodymas, kurį atsisakyta vykdyti šio įstatymo nustatyta tvarka, laikomas negautu.

35 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas

1. Mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis.

2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per gavėją, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas išsiųstas arba mokėtojas gavėjui davė sutikimą atlikti mokėjimo operaciją. Tačiau jei atliekamas tiesioginis debetas, mokėtojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas iš sąskaitos, pabaigos.

3. Šio įstatymo 33 straipsnio 2 dalyje nustatytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.

4. Pasibaigus šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas, o šio straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais būtinas ir gavėjo sutikimas. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti komisinį atlyginimą už mokėjimo nurodymo atšaukimą, jeigu tai numatyta bendrojoje sutartyje.

36 straipsnis. Pervestos ir gautos sumos

1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkai perveda visą mokėjimo operacijos sumą ir neatskaito komisinio atlyginimo iš pervestos sumos, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nustatytą išimtį.

2. Gavėjas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas atskaitytą tiesiogiai su mokėjimo operacija susijusį komisinį atlyginimą iš pervedamos sumos prieš įskaitydamas ją į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju teikiant informaciją gavėjui visa mokėjimo operacijos suma ir komisinis atlyginimas nurodomi atskirai.

3. Jeigu iš pervestos sumos atskaitomas kitas, negu nurodytas šio straipsnio 2 dalyje, komisinis atlyginimas, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per gavėją, jo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą.

37 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai

1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos. Šis laikotarpis gali būti pratęstas viena darbo diena, jeigu mokėjimo operacija inicijuojama popieriniu dokumentu. Ši dalis taikoma:

1) Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares vykdomoms mokėjimo operacijoms eurai ir ne euro zonos valstybių narių valiutomis, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus atvejus;

2) Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares bei užsienio valstybes vykdomoms mokėjimo operacijoms užsienio valstybių valiutomis, taip pat į užsienio valstybes vykdomoms mokėjimo operacijoms eurai ir ne euro zonos valstybių narių valiutomis, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas nesusitaria dėl kito termino.

2. Kai kredito pervedimai Lietuvos Respublikoje atliekami eurai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą tą pačią darbo dieną, jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą darbo dieną iki 12 valandos. Jeigu mokėjimo

nurodymo gavimo momentas yra po 12 valandos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip kitą darbo dieną. Šio įstatymo 33 straipsnio 2 dalyje numatytu atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą mokėjimo nurodymo vykdymo dieną, o kai mokėjimo nurodymo vykdymo diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, – kitą darbo dieną.

3. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti dėl kito, negu nustatyta šio straipsnio 1 dalyje, mokėjimo operacijos įvykdymo termino, tačiau toks terminas negali viršyti keturių darbo dienų nuo mokėjimo nurodymo gavimo momento. Ši dalis taikoma Lietuvos Respublikoje vykdomoms mokėjimo operacijoms ne euro zonos valstybių narių valiutomis ir į kitas valstybes nares vykdomoms mokėjimo operacijoms ne euro zonos valstybių narių valiutomis.

4. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėjimo operacijos sumą, nustato lėšų įskaitymo datą ir sudaro galimybę gavėjui naudotis mokėjimo operacijos suma gavėjo sąskaitoje šio įstatymo 40 straipsnyje nustatyta tvarka.

5. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda gavėjo ar per gavėją inicijuotą mokėjimo nurodymą per gavėjo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sutartą terminą. Mokėjimo nurodymas atlikti tiesioginį debetą turi būti perduotas per sutartą terminą, kad būtų sudaryta galimybė atsiskaitymą atlikti sutartą dieną.

38 straipsnis. Mokėjimas, kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje

Kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris gauna gavėjui skirtas lėšas, sudaro galimybę gavėjui jomis disponuoti šio įstatymo 37 straipsnyje nustatytais terminais.

39 straipsnis. Į mokėjimo sąskaitą įmokėti grynieji pinigai

1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas, kuris nėra vartotojas, įmoka grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad lėšomis būtų galima disponuoti ir jų įskaitymo data būtų ne vėlesnė kaip kita darbo diena gavus lėšas.

2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad lėšomis būtų galima disponuoti ir jų įskaitymo data būtų iš karto gavus lėšas.

40 straipsnis. Įskaitymo data ir disponavimas lėšomis

1. Lėšų įskaitymo data yra ne vėlesnė negu darbo diena, kurią mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.

2. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma iš karto, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.

3. Lėšų nurašymo data yra ne ankstesnė negu momentas, kai mokėjimo operacijos suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos.

41 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai

1. Jeigu mokėjimo nurodymui įvykdyti mokėjimo paslaugų vartotojas nurodo unikalų identifikatorių, toks mokėjimo nurodymas laikomas tinkamai įvykdytu unikaliu identifikatoriumi nurodyto gavėjo ir (arba) jo mokėjimo sąskaitos atžvilgiu.

2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalūs identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio įstatymo 42 straipsnį už mokėjimo operacijos neįvykdymą ar netinkamą įvykdymą, tačiau privalo imtis visų įmanomų priemonių, kad atsektų mokėjimo operaciją, ir privalo siekti atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Mokėjimo paslaugų

teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinį atlyginimą už lėšų grąžinimą, jeigu tai numatyta bendrojoje sutartyje.

3. Jeigu mokėjimo nurodymui įvykdyti mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik šio įstatymo 11 straipsnio 3 dalies 2 punkte arba 18 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytą informaciją, bet ir papildomą informaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.

42 straipsnis. Mokėjimo operacijos neįvykdymas arba netinkamas įvykdymas

1. Kai mokėjimo nurodymą inicijuoja mokėtojas, jo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako mokėtojų už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali įrodyti mokėtojų ir tam tikrais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą.

2. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui atsakomybė tenka pagal šio straipsnio 1 dalį, jis nedelsdamas grąžina mokėtojų neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą arba atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta.

3. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui atsakomybė tenka pagal šio straipsnio 1 dalį, jis nedelsdamas įskaityti mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą ir (arba) sudaro gavėjui galimybę ją disponuoti.

4. Jeigu mokėtojų inicijavus mokėjimo nurodymą mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas visais atvejais mokėtojo reikalavimu nedelsdamas turi imtis priemonių atsekti mokėjimo operaciją ir pranešti mokėtojų paieškos rezultatus.

5. Kai mokėjimo nurodymą inicijuoja gavėjas arba mokėjimo nurodymas inicijuojamas per gavėją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo nurodymą nedelsdamas perduoda mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo nurodymo perdavimą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui.

6. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už mokėjimo operacijos tvarkymą pagal šio įstatymo 40 straipsnio nuostatas.

7. Kai mokėjimo operacija, už kurią gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio straipsnio 5 ir 6 dalis, neįvykdoma arba netinkamai įvykdoma, už tai mokėtojų atsako mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Atsakingas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas grąžina mokėtojų neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą arba atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta.

8. Jeigu gavėjui ar per gavėją inicijavus mokėjimo nurodymą mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas visais atvejais gavėjo reikalavimu nedelsdamas turi imtis priemonių atsekti mokėjimo operaciją ir pranešti gavėjui paieškos rezultatus.

9. Mokėjimo paslaugų teikėjai atlygina savo mokėjimo paslaugų vartotojams visą komisinį atlyginimą ir palūkanas, kurie tenka mokėjimo paslaugų vartotojams dėl mokėjimo operacijos neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo.

43 straipsnis. Atgręžtinio reikalavimo teisė

1. Jeigu už mokėjimo operacijos neįvykdymą arba netinkamą įvykdymą atsakingas ne mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, o kitas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas, atsakingas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas kompensuoja visus mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo patirtus nuostolius arba pagal šio įstatymo 42 straipsnį sumokėtą sumą.

2. Papildoma kompensacija gali būti nustatyta pagal mokėjimo paslaugų teikėjų ir (arba) tarpininkų susitarimus ir šiems susitarimams taikomą teisę.

44 straipsnis. Duomenų apsauga

Mokėjimo sistemų operatoriai ir mokėjimo paslaugų teikėjai turi teisę tvarkyti asmens duomenis, kai tai būtina mokėjimo paslaugoms teikti, ir siekdami užtikrinti sukčiavimo atliekant mokėjimus prevenciją, tyrimą ir nustatymą. Asmens duomenys tvarkomi Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.

45 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjų pareigos dėl Europos Sąjungos mokėjimo schemos

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris teikia kredito pervedimo paslaugą veikdamas kaip mokėtojo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, privalo užtikrinti lėšų įskaitymą į gavėjo mokėjimo sąskaitą pagal kredito pervedimų nurodymus, inicijuotus pagal Europos Sąjungoje veikiančios mokėjimo schemos taisykles iš bet kurioje valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris teikia tiesioginio debeto paslaugą veikdamas kaip mokėtojo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, privalo užtikrinti lėšų nurašymą iš mokėtojo sąskaitos pagal tiesioginio debeto nurodymus, inicijuotus pagal Europos Sąjungoje veikiančios mokėjimo schemos taisykles iš bet kurioje valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo.

3. Šio straipsnio 2 dalis taikoma tik tiesioginio debeto paslaugai, kuri teikiama vartotojams kaip mokėtojams.

VI SKYRIUS

SU MOKĖJIMO SĄSKAITA SUSIJĘS KOMISINIS ATLYGINIMAS, JO PALYGINAMUMAS IR SKAIDRUMAS

46 straipsnis. Tipiškiausios su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos

1. Priežiūros institucija nustato tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą ir jo sudarymo kriterijus. Šiame sąrašė nurodomos su kiekviena paslauga susijusios sąvokos ir jų apibrėžtys.

2. Tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašas skelbiamas priežiūros institucijos interneto svetainėje.

3. Priežiūros institucija kas ketverius metus įvertina ir prireikus atnaujina šio straipsnio 1 dalyje nurodytą tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą. Priežiūros institucija vertinimo rezultatus ir prireikus atnaujintą tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą teikia Europos Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai.

47 straipsnis. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas per protingą terminą iki bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos su vartotoju sudarymo dienos privalo vartotojui raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateikti informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentą, kuriame pateikiami paslaugų, nurodytų tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašė, kaip nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, standartizuotos sąvokos ir atitinkamas komisinis atlyginimas už kiekvieną mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamą paslaugą.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdydamas šio straipsnio 1 dalyje nustatytas pareigas, turi teisę informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentą pateikti kartu su informacija apie mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas, jeigu yra įvykdyti visi su informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento pateikimu susiję reikalavimai, nustatyti šiame straipsnyje.

3. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas teikia vieną arba daugiau paslaugų kaip su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų paketo dalį, informacijos apie komisinį atlyginimą dokumente turi būti nurodyta:

- 1) komisinis atlyginimas už visą su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų paketą;
- 2) su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų paketą sudarančios paslaugos ir jų kiekis;
- 3) papildomas komisinis atlyginimas už kiekvieną paslaugą, kai viršijamas su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų paketą sudarančių paslaugų kiekis.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo pateikti vartotojui sąvokų žodyną, kuriame būtų nurodytos standartizuotos sąvokos, nustatytos tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąraše, kaip nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, ir susijusių sąvokų apibrėžtys. Šis sąvokų žodynas, įskaitant kitas sąvokų apibrėžtis, turi būti neklaidinantis, parengtas aiškia, nedviprasmiška ir netechnine kalba.

5. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas būtų bet kuriuo metu prieinamas vartotojams. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas pateikiami lengvai prieinamu būdu – mokėjimo paslaugų teikėjo turimoje interneto svetainėje ir vartotojams prieinamose klientų aptarnavimo vietose. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas vartotojo prašymu raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną teikiami nemokamai.

6. Priežiūros institucija nustato detalius informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento turinio ir formos reikalavimus, atsižvelgdama į Europos Komisijos patvirtintus informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento techninius įgyvendinimo standartus.

48 straipsnis. Komisinio atlyginimo ataskaita

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo ne rečiau kaip kiekvieno kalendorinio pusmečio pradžioje už praėjusį pusmetį ir kalendorinių metų pradžioje už praėjusius metus nemokamai pateikti vartotojui viso su mokėjimo sąskaita susijusio komisinio atlyginimo ataskaitą. Nutraukus bendrąją sutartį dėl mokėjimo sąskaitos, komisinio atlyginimo ataskaita vartotojui pateikiama už laikotarpį nuo kalendorinių metų pradžios iki bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos nutraukimo dienos.

2. Komisinio atlyginimo ataskaita sudaroma ir vartotojui teikiama atskiru dokumentu, mokėjimo paslaugų teikėjo ir vartotojo sutartu būdu. Vartotojo prašymu pateikiama komisinio atlyginimo ataskaitos kopija popieriuje.

3. Mokėjimo paslaugų teikėjas komisinio atlyginimo ataskaitą gali pateikti kartu su teikiama informacija apie įvykdytas mokėjimo operacijas, kaip numatyta šio įstatymo III skyriuje.

4. Priežiūros institucija nustato detalius komisinio atlyginimo ataskaitos formos, turinio ir teikimo reikalavimus, atsižvelgdama į Europos Komisijos patvirtintus komisinio atlyginimo ataskaitos techninius įgyvendinimo standartus.

49 straipsnis. Informacija vartotojams

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų reklamoje ir viešai prieinamoje informacijoje vartotojams vartoti standartizuotas sąvokas, nustatytas tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąraše, kai teikiamos atitinkamos paslaugos.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas informacijos apie komisinį atlyginimą dokumente ir komisinio atlyginimo ataskaitoje turi teisę vartoti prekės ženklo pavadinimus, jeigu šie prekės ženklo pavadinimai vartojami kartu su tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąraše nurodytomis standartizuotomis sąvokomis ir yra antriniai atitinkamų paslaugų pavadinimai.

3. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų reklamoje ir viešai prieinamoje informacijoje vartotojams nurodydamas paslaugas vartoti prekės ženklo pavadinimus, jeigu, kai taikoma, aiškiai nurodomos standartizuotos sąvokos, įtrauktos į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą.

50 straipsnis. Lyginamoji svetainė

1. Priežiūros institucija administruoja interneto svetainę, kuria vartotojai gali nemokamai naudotis ir kurioje pateikiamas palyginimas komisinio atlyginimo, kurį mokėjimo paslaugų teikėjai taiko už paslaugas, įtrauktas į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą, ir kita su mokėjimo paslaugomis susijusi informacija.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje interneto svetainėje:

- 1) mokėjimo paslaugų teikėjai neturi būti diskriminuojami dėl paieškos rezultatų;
- 2) aiškiai nurodomas interneto svetainės savininkas;
- 3) pateikiami aiškūs ir objektyvūs kriterijai, kuriais remiantis bus lyginamas komisinis atlyginimas;
- 4) informacija pateikiama paprasta ir nedviprasmiška kalba ir vartojamos standartizuotos sąvokos, įtrauktos į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą;
- 5) pateikiama tiksli ir naujausia informacija ir nurodoma, kada interneto svetainė buvo paskutinį kartą atnaujinta;
- 6) pateikiama informacija apie siūlomą platų mokėjimo sąskaitų pasirinkimą, apimančią didelę rinkos dalį, ir, kai pateikta informacija nėra išsami rinkos apžvalga, tai yra aiškiai nurodoma prieš pateikiant rezultatus;
- 7) numatoma pranešimo dėl neteisingos informacijos apie paskelbtą komisinį atlyginimą procedūra.

3. Priežiūros institucija nustato detalius reikalavimus dėl informacijos paskelbimo šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje interneto svetainėje bei detalius reikalavimus mokėjimo paslaugų teikėjams dėl informacijos pateikimo priežiūros institucijai.

51 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos, įtrauktos į paketus, apimančius kitą produktą arba paslaugą

Kai mokėjimo sąskaita siūloma kaip paketo, apimančio kitą produktą arba paslaugą, kurie nėra susiję su mokėjimo sąskaita, dalis, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo informuoti vartotoją, ar yra galimybė mokėjimo sąskaitą atidaryti atskirai ir, jeigu tokia galimybė yra, – pateikti atskirą informaciją apie išlaidas ir komisinį atlyginimą, susijusius su kiekvienu iš kitų į tą paketą įtrauktų siūlomų produktų ir paslaugų, kuriuos galima įsigyti atskirai.

VII SKYRIUS MOKĖJIMO SĄSKAITOS PERKĖLIMAS

52 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga

Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bet kuriam vartotojui, kuris Lietuvos Respublikoje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atsidaro arba turi mokėjimo sąskaitą, suteikti ta pačia valiuta turimos mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą, kaip nustatyta šio įstatymo 53 straipsnyje.

53 straipsnis. Reikalavimai dėl mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos

1. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs vartotojo prašymą, privalo pradėti teikti mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą. Jei yra du arba daugiau mokėjimo sąskaitos savininkų, turi būti gautas kiekvieno mokėjimo sąskaitos savininko prašymas. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga turi atitikti šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Vartotojo prašymas teikiamas lietuvių kalba arba kita šalių sutarta kalba. Vartotojo prašymas teikiamas raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną. Vartotojui pateikus prašymą raštu popieriuje, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia vartotojui prašymo kopiją.

3. Vartotojas prašyme turi:

1) pateikti perduodančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui nurodymą atlikti kiekvieną iš šio straipsnio 4 dalyje nurodytų veiksmų;

2) pateikti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui nurodymą atlikti kiekvieną iš šio straipsnio 6 dalyje nurodytų veiksmų;

3) teisę nurodyti, kurie gaunami kredito pervedimai, periodinio pervedimo nurodymai ir vartotojo pateikti tiesioginio debeto sutikimai turi būti perkeliami;

4) teisę nurodyti datą, nuo kurios turi būti vykdomi periodinio pervedimo nurodymai ir tiesioginio debeto operacijos iš gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytos arba turimos mokėjimo sąskaitos. Nurodyta data turi būti ne ankstesnė nei 13 darbo dienų nuo vartotojo prašymo pateikimo gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui.

4. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas per 2 darbo dienas nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodyto vartotojo prašymo gavimo dienos nurodo perduodančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui, jeigu tai numatyta vartotojo prašyme, atlikti šiuos veiksmus:

1) perduoti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir vartotojui esamų perkeliamų periodinio pervedimo nurodymų sąrašą ir turimą informaciją apie perkeliamus tiesioginio debeto sutikimus;

2) perduoti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir vartotojui turimą informaciją apie periodiškai gaunamus kredito pervedimus ir šio vartotojo inicijuotas tiesioginio debeto operacijas, vartotojo mokėjimo sąskaitoje atliktas per paskutinius 13 mėnesių;

3) nebepriimti tiesioginio debeto operacijų ir gaunamų kredito pervedimų nuo vartotojo prašyme nurodytos datos, kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į kitą vartotojo mokėjimo sąskaitą sistemos;

4) atšaukti periodinio pervedimo nurodymus nuo vartotojo prašyme nurodytos datos;

5) vartotojo prašyme nurodytą dieną perversi likusį teigiamą lėšų likutį į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytą arba turimą mokėjimo sąskaitą;

6) vartotojo prašyme nurodytą dieną uždaryti perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje turimą mokėjimo sąskaitą.

5. Gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo nurodymu perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka šiuos veiksmus:

1) per 5 darbo dienas nuo gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymo gavimo dienos išsiunčia gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui šio straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytą informaciją;

2) nebepriima tiesioginio debeto operacijų ir gaunamų kredito pervedimų į mokėjimo sąskaitą nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos, kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į vartotojo turimą arba atidarytą sąskaitą sistemos. Perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja mokėtoją arba gavėją apie priežastis, dėl kurių mokėjimo operacija nebuvo priimta;

3) atšaukia periodinio pervedimo nurodymus nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos;

4) vartotojo prašyme nurodytą dieną perveda likusį teigiamą lėšų likutį iš mokėjimo sąskaitos į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytą arba turimą mokėjimo sąskaitą;

5) nepažeisdamas šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų, vartotojo prašyme nurodytą dieną uždaro mokėjimo sąskaitą, jei vartotojas mokėjimo sąskaitoje neturi jokių neįvykdytų įsipareigojimų ir jei yra įvykdyti visi šios dalies 1–3 punktuose nurodyti veiksmai. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas informuoti vartotoją apie neįvykdytus įsipareigojimus, dėl kurių negali uždaryti vartotojo mokėjimo sąskaitos.

6. Per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos informacijos iš perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo gavimo dienos, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, jei tai numatyta vartotojo prašyme, taip, kaip jame nurodyta, ir tiek, kiek leidžia

perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba vartotojo pateikta informacija, atlieka šiuos veiksmus:

1) parengia vartotojo prašomus periodinio pervedimo nurodymus ir juos pradeda vykdyti nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos;

2) atlieka visus būtinus parengiamuosius veiksmus, kad galėtų nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos vykdyti tiesioginio debeto operacijas, ir šias operacijas vykdo;

3) tam tikrais atvejais informuoja vartotojus apie jų teises pagal reglamento (ES) Nr. 260/2012 5 straipsnio 3 dalies d punkto nuostatas;

4) pateikia vartotojo prašyme nurodytiems mokėtojams, kurie periodiškai vykdo kredito pervedimus į vartotojo mokėjimo sąskaitą, išsamią informaciją apie vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir perduoda mokėtojams vartotojo prašymo kopiją. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę paprašyti iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo papildomos informacijos, kai turi ne visą reikiamą informaciją mokėtojams informuoti;

5) pateikia vartotojo prašyme nurodytiems gavėjams, kurie naudojami tiesioginiu debetu lėšoms iš vartotojo mokėjimo sąskaitos nurašyti, išsamią informaciją apie vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir datą, nuo kurios mokėjimai, naudojantis tiesioginiu debetu, turi būti nurašomi iš tos mokėjimo sąskaitos, ir perduoda gavėjams vartotojo prašymo kopiją. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę paprašyti iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo papildomos informacijos, kai turi ne visą reikiamą informaciją gavėjams informuoti.

7. Kai vartotojas nusprendžia asmeniškai pateikti mokėtojams arba gavėjams šio straipsnio 6 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytą informaciją, o ne prašyti pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, kad tai atliktų gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas per šio straipsnio 6 dalyje nurodytą terminą pateikia vartotojui tipinę pažymą, kurioje nurodyti vartotojo mokėjimo sąskaitos duomenys ir prašyme nurodyta mokėjimo sąskaitos naudojimo pradžios data.

8. Nepažeisdamas Įstatymo 25 straipsnio 2 dalies reikalavimų, perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neblokuoja mokėjimo priemonių iki vartotojo prašyme nurodytos dienos, kad mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos teikimo metu nebūtų nutrauktas mokėjimo paslaugų teikimas vartotojui.

9. Kai vartotojo mokėjimo sąskaita, esanti perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, perkeliama į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigą, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pradėti teikti paslaugų, kurių įprastai neteikia.

54 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos vartotojams, atidarantiems mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje

1. Jeigu vartotojas pageidauja atidaryti mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje vartotojas turi mokėjimo sąskaitą, gavęs atitinkamą vartotojo prašymą privalo:

1) nemokamai pateikti vartotojui visų esamų periodinio pervedimo nurodymų ir tiesioginio debeto sutikimų, kai jų yra, sąrašą, taip pat turimą informaciją apie periodiškai gaunamus kredito pervedimus ir vartotojo inicijuotas tiesioginio debeto operacijas, kurios vartotojo mokėjimo sąskaitoje atliktos per paskutinius 13 mėnesių;

2) pervesti vartotojo turimoje mokėjimo sąskaitoje likusį teigiamą lėšų likutį į naujojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje vartotojo atidarytą arba turimą mokėjimo sąskaitą, jeigu vartotojo prašyme pateikti išsamūs duomenys, leidžiantys identifikuoti naująjį mokėjimo paslaugų teikėją ir vartotojo mokėjimo sąskaitą;

3) uždaryti vartotojo turimą mokėjimo sąskaitą, kai tai nurodyta vartotojo prašyme.

2. Nepažeidžiant šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų, jei vartotojas mokėjimo sąskaitoje neturi neįvykdytų įsipareigojimų, mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje

vartotojas turi mokėjimo sąskaitą, šio straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose išvardytus veiksmus įvykdo vartotojo prašyme nurodytą dieną, kuri turi būti ne ankstesnė nei 6 darbo dienos nuo tos dienos, kurią mokėjimo paslaugų teikėjas gavo vartotojo prašymą, nebent šalys būtų susitarusios kitaip. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas informuoti vartotoją apie neįvykdytus įsipareigojimus, dėl kurių negali uždaryti vartotojo turimos mokėjimo sąskaitos.

3. Kai vartotojas turi mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir prašo atidaryti mokėjimo sąskaitą Lietuvos Respublikoje, kitos valstybės narės mokėjimo paslaugų teikėjo parengtas mokėjimo operacijų sąrašas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalies 1 punkte, nelaikomas įpareigojimu naujam mokėjimo paslaugų teikėjui pradėti teikti paslaugas, kurių jis neteikia.

55 straipsnis. Su mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga susijęs komisinis atlyginimas

1. Perduodantysis ir gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjai privalo sudaryti galimybę vartotojui nemokamai susipažinti su savo turima vartotojo asmenine informacija apie esamus periodinio pervedimo nurodymus ir tiesioginio debeto operacijas.

2. Perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo pateikti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui informaciją, kurios jis prašo pagal šio įstatymo 53 straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktus, už tai netaikydamas komisinio atlyginimo vartotojui arba gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui.

3. Jei perduodantysis paslaugų teikėjas vartotojui už turimos bendrosios sutarties nutraukimą taiko komisinį atlyginimą, tai jis turi atitikti šio įstatymo 13 straipsnio 5 ir 7 dalių reikalavimus.

4. Jei perduodantysis arba gaunantysis paslaugų teikėjas taiko vartotojui komisinį atlyginimą už šio įstatymo 53 straipsnyje nurodytas paslaugas, išskyrus šio straipsnio 1–3 dalyse nurodytas paslaugas, tai komisinis atlyginimas, taikomas už visas šias paslaugas, turi atitikti faktines mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas ir neviršyti šio įstatymo 59 straipsnio 1 dalyje nurodyto maksimalaus komisinio atlyginimo dydžio daugiau kaip 3 kartus.

56 straipsnis. Informacija apie mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad vartotojui būtų prieinama ši informacija apie mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą:

- 1) perduodančiojo ir gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo pareigas kiekviename mokėjimo sąskaitos perkėlimo proceso etape, kaip nurodyta šio įstatymo 53 straipsnyje;
- 2) atitinkamų mokėjimo sąskaitos perkėlimo proceso etapų užbaigimo terminus;
- 3) komisinį atlyginimą, jei taikomas, už mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą;
- 4) informaciją, kurią vartotojo bus paprašyta pateikti;
- 5) šio įstatymo 76 straipsnyje nurodytą vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūrą.
- 6) informaciją apie indėlių ir (arba) įsipareigojimų investuotojams draudimą Lietuvos Respublikoje arba, kai taikoma, kitas indėlių garantijų schemas kitose valstybėse narėse.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija vartotojui turi būti prieinama nemokamai raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną visose vartotojams prieinamose mokėjimo paslaugų teikėjo patalpose, nuolat skelbiama mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje ir pateikiama vartotojo prašymu.

VIII SKYRIUS PAGRINDINĖ MOKĖJIMO SĄSKAITA

57 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas

1. Teisėtai gyvenantys vartotojai turi teisę kreiptis į Lietuvos Respublikos teritorijoje veikiančią kredito ar elektroninių pinigų įstaigą (toliau šiame skyriuje – įstaiga), teikiančią pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo.

2. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą privalo teikti įstaigos, teikiančios šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalies 1–6 punktuose nurodytas paslaugas vartotojams. Priežiūros institucija sudaro ir tvarko įstaigų, teikiančių pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, sąrašą ir jį skelbia šio įstatymo 50 straipsnyje nurodytoje interneto svetainėje. Įstaigos įrašomos į pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugos teikėjų sąrašą, išbraukiamos iš šio sąrašo ir šis sąrašas tvarkomas priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

3. Įstaiga, gavusi vartotojo prašymą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą ir sudariusi su vartotoju bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos, atidaro pagrindinę mokėjimo sąskaitą. Vartotojas, turintis mokėjimo sąskaitą įstaigoje, teikiančioje pagrindinę mokėjimo sąskaitos paslaugą, turi teisę nurodyti pakeisti šią mokėjimo sąskaitą į pagrindinę mokėjimo sąskaitą toje įstaigoje neatlygintinai, išsaugant unikalų mokėjimo sąskaitos numerį, ir turi teisę pagrindinę mokėjimo sąskaitą neatlygintinai pakeisti į kitą mokėjimo sąskaitą. Vartotojo turimos mokėjimo sąskaitos pakeitimo į pagrindinę mokėjimo sąskaitą procedūra vykdoma *mutatis mutandis* laikantis šiame straipsnyje nustatytos pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo tvarkos.

4. Įstaiga, nepagrįstai neapsunkindama vartotojo, turi teisę prašyti, kad vartotojas, pateikęs prašymą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, pagrįstų savo profesinius, ekonominius, socialinius arba asmeninius ryšius su Lietuvos Respublika. Įstaiga turi teisę prašyti vartotojo pateikti dokumentus, kuriais patvirtinami vartotojo ryšiai su Lietuvos Respublika.

5. Įstaiga nedelsdama, ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo vartotojo prašymo ir visos reikiamos informacijos gavimo dienos priima sprendimą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą ir sudaro su vartotoju bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos arba priima sprendimą atsisakyti ją atidaryti.

6. Įstaiga privalo atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, jeigu ją atidarius būtų pažeistos Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostatos dėl pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu. Šiuo atveju įstaiga turi imtis atitinkamų priemonių, nurodytų Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme.

7. Įstaiga, įtraukta į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą privalo atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą. Įstaiga turi teisę neatidaryti pagrindinės mokėjimo sąskaitos šiais atvejais:

1) Lietuvos Respublikoje veikiančioje įstaigoje vartotojas jau turi mokėjimo sąskaitą, suteikiančią galimybę naudotis šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytomis paslaugomis, išskyrus tada, kai vartotojas informuoja, kad jis yra gavęs pranešimą, jog jo mokėjimo sąskaita bus uždaryta. Nurodytu atveju įstaiga turi teisę remtis vartotojo pasirašytu patvirtinimu arba vartotojo sutikimu tikrinti informaciją kitose įstaigose, arba kitais būdais tikrinti, ar vartotojas Lietuvos Respublikoje veikiančioje įstaigoje turi mokėjimo sąskaitą, suteikiančią galimybę naudotis įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytomis paslaugomis;

2) vartotojas nepagrindė savo ryšių su Lietuvos Respublika, kaip nurodyta šio straipsnio 4 dalyje.

8. Įstaiga, priėmusi sprendimą atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, nedelsdama raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną nemokamai informuoja vartotoją ir nurodo konkrečias atsisakymo priežastis, išskyrus atvejus, kai toks pranešimas prieštarautų nacionalinio saugumo, viešosios tvarkos arba Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo tikslams. Įstaiga informuoja vartotoją apie sprendimo atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą apskundimo tvarką, vartotojo teisę kreiptis į priežiūros instituciją ir nurodo jos kontaktinius duomenis.

9. Įstaiga turi užtikrinti, kad pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas nebūtų siejamas su reikalavimu įsigyti papildomų paslaugų arba įstaigos vertybinių popierių, išskyrus atvejus, kai šis reikalavimas taikomas visiems įstaigos klientams.

58 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos ypatybės

1. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančios mokėjimo paslaugos ir mokėjimo operacijos:

1) mokėjimo sąskaitos atidarymas, tvarkymas ir uždarymas, taip pat šioms operacijoms vykdyti reikalingos paslaugos;

2) lėšų įmokėjimas ir gaunamų mokėjimų įskaitymas į mokėjimo sąskaitą, taip pat šioms mokėjimo operacijoms vykdyti reikalingos paslaugos;

3) grynujų pinigų išėmimas iš mokėjimo sąskaitos valstybės narėse klientų aptarnavimo vietose arba iš bankomatų įstaigos darbo arba ne darbo laiku, taip pat šiai mokėjimo operacijai vykdyti reikalingos paslaugos;

4) mokėjimo operacijos naudojant mokėjimo kortelę, įskaitant mokėjimus internetu;

5) klientų aptarnavimo vietose ir (arba) įstaigos internetinėmis priemonėmis atliekamų kredito pervedimų, įskaitant periodinio pervedimo nurodymus, vykdymas valstybės narėse;

6) mokėjimo priemonių, įskaitant mokėjimo kortelę, išdavimas;

7) tiesioginio debeto operacijos.

2. Įstaiga pagrindinę mokėjimo sąskaitą atidaro eurai, nebent su vartotoju susitaria dėl kitos valiutos.

3. Įstaiga privalo užtikrinti galimybę vartotojui valdyti pagrindinę mokėjimo sąskaitą ir inicijuoti mokėjimo operacijas iš savo pagrindinės mokėjimo sąskaitos įstaigos klientų aptarnavimo vietose ir (arba) naudojantis elektroninėmis priemonėmis.

4. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į vartotojų mokėjimo įpročius ir mokėjimų rinkos tendencijas, nustato pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų minimalų skaičių per mėnesį ir šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos minimalią lėšų sumą per mėnesį, už kuriuos įstaiga gali imti ne didesnę, negu šio įstatymo 59 straipsnyje nustatytas, komisinį atlyginimą, taip, kad būtų tenkinami šie kriterijai:

1) šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų paslaugų ir operacijų, išskyrus mokėjimo operacijas naudojant kredito kortelę, skaičius turi būti neribotas;

2) minimali šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų suma per mėnesį turi būti pakankama, kad būtų galima patenkinti įprastus vartotojo mokėjimo poreikius;

3) minimalus šio straipsnio 1 dalies 5 ir 7 punktuose nurodytų mokėjimo operacijų skaičius per mėnesį turi būti pakankamas, kad būtų galima patenkinti įprastus vartotojo mokėjimo poreikius.

5. Priežiūros institucija, jeigu yra reikšmingų vartotojų mokėjimo elgsenos arba mokėjimų rinkos pokyčių, peržiūri ir prireikus atnaujina pagal šio straipsnio 4 dalyje nustatytus pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičius ir šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų sumą.

6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paslaugas įstaiga privalo teikti tomis pačiomis sąlygomis, kokiomis jos yra teikiamos kitas mokėjimo sąskaitas turintiems vartotojams, ir neribodama paslaugų ir operacijų, viršijančių priežiūros institucijos nustatytą pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičių, apimčių.

7. Laikydamosi Vartojimo kredito įstatyme nustatytų reikalavimų, įstaiga turi teisę vartotojo prašymu sudaryti sąskaitos kreditavimo sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos arba papildomai išduoti kredito kortelę. Galimybė naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita negali būti suteikiama reikalaujant įsigyti šią paslaugą, ar siejama su šios paslaugos teikimu.

59 straipsnis. Su pagrindine mokėjimo sąskaita susijęs komisinis atlyginimas

1. Įstaiga už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, kaip nustatyta priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 58 straipsnio 4 dalį, turi teisę imti komisinį atlyginimą, kurio maksimalų dydį per mėnesį kiekvienais metais nustato priežiūros institucija. Maksimalus komisinio atlyginimo dydis turi būti pagrįstas šiais kriterijais:

1) nacionaliniu pajamų lygiu;

2) vidutiniais per vienus metus įstaigų imamais komisiniais atlyginimais, taikomais už su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas.

2. Vartotojams, kuriems paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams pagal Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymą (toliau – vartotojai, kuriems paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams), įstaigos už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, kaip nustatyta priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 58 straipsnio 4 dalį, taikomas komisinis atlyginimas, jeigu taikomas, negali viršyti 50 procentų šio straipsnio 1 dalyje nurodyto maksimalaus komisinio atlyginimo.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas komisinis atlyginimas gali būti taikomas nepriklausomai nuo to, ar naudojamosi visomis pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslauga sudarančiomis paslaugomis ir mokėjimo operacijomis, jeigu šalys nesusitarė kitaip.

4. Komisinis atlyginimas už paslaugas ir mokėjimo operacijas, viršijančias priežiūros institucijos nustatytą pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičių ir šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų sumą, už kuriuos įstaiga gali taikyti ne didesnę, negu šiame straipsnyje nustatytas, komisinį atlyginimą, negali būti didesnis negu įprastai įstaigos taikomas komisinis atlyginimas už su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas.

5. Įstaiga vartotojus, kuriems paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams, nustato pagal Socialinės paramos šeimai informacinės sistemos duomenis. Duomenys iš Socialinės paramos šeimai informacinės sistemos turi būti gaunami ne rečiau kaip vieną kartą per kalendorinį mėnesį.

6. Socialinės paramos šeimai informacinės sistemos valdytojas su įstaiga sudarytos duomenų teikimo sutarties pagrindu ir tvarka sudaro įstaigai galimybę naudotis Socialinės paramos šeimai informacinės sistemos duomenų bazės duomenimis apie pinigines socialinės paramos gavėjus.

7. Įstaiga šio straipsnio 2 dalyje nurodytą komisinį atlyginimą už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą vartotojams, kuriems paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams, pradeda taikyti nuo atitinkamų duomenų iš Socialinės paramos šeimai informacinės sistemos gavimo dienos.

8. Nustatydama maksimalaus komisinio atlyginimo apskaičiavimo tvarką priežiūros institucija viešai konsultuojasi.

60 straipsnis. Bendroji sutartis dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos ir jos nutraukimas

1. Bendrosioms sutartims dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos taikomi šio įstatymo III skyriaus pirmajame skirsnyje nustatyti reikalavimai, išskyrus atvejus, kai šio straipsnio 2–4 dalyse nustatyta kitaip.

2. Bendrojoje sutartyje dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos turi būti nurodyta, koks komisinis atlyginimas bus taikomas už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, kai vartotojas nebebus laikomas asmeniu, kuriam paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams pagal Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymą.

3. Įstaiga turi teisę vienašališkai nutraukti bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos, kai yra bent viena iš šių aplinkybių:

1) vartotojas pažeidė Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostatas dėl pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu arba kitaip sąmoningai naudojo pagrindinę mokėjimo sąskaitą neteisėtais tikslais;

2) pagrindinėje mokėjimo sąskaitoje ilgiau nei 24 mėnesius iš eilės nebuvo vykdoma jokių mokėjimo operacijų;

3) vartotojas, siekdamas, kad jam būtų atidaryta pagrindinė mokėjimo sąskaita, pateikė neteislingą informaciją;

4) vartotojas nebelaikomas teisėtai gyvenančiu vartotoju;

5) paaiškėja, kad vartotojui Lietuvos Respublikoje yra atidaryta kita mokėjimo sąskaita, suteikianti galimybę naudotis šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nustatytais paslaugomis.

4. Įstaiga, nusprendusi nutraukti bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos pagal vieną arba kelis šio straipsnio 3 dalies 2, 4 ir 5 punktus, apie sprendimo dėl bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo pagrindą ir priežastis privalo raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną nemokamai pranešti vartotojui ne vėliau kaip likus 2 mėnesiams iki bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo, išskyrus atvejus, kai šis informacijos atskleidimas prieštarautų nacionalinio saugumo arba viešosios tvarkos tikslams. Esant šio straipsnio 3 dalies 1 arba 3 punktuose nurodytoms aplinkybėms, sutartis nutraukiama nedelsiant.

5. Pranešime apie bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimą įstaiga informuoja vartotoją apie skundo dėl sprendimo dėl bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo pateikimo įstaigai procedūrą, vartotojo teisę kreiptis į priežiūros instituciją ir pateikia jos kontaktinius duomenis.

61 straipsnis. Bendroji informacija apie pagrindinę mokėjimo sąskaitą

1. Priežiūros institucija savo interneto svetainėje, o įstaiga turimoje interneto svetainėje ir vartotojams prieinamose klientų aptarnavimo vietose informuoja vartotojus apie galimybę naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita, jos bendrąsias kainodaros sąlygas, tvarką, kurios reikia laikytis norint pasinaudoti teise turėti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, ir būdus, kaip pasinaudoti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra siekiant išspesti ginčus.

2. Įstaiga vartotojams nemokamai teikia prieinamą informaciją apie pagrindinei mokėjimo sąskaitai būdingas savybes, su ja susijusius komisinius atlyginimus, jos naudojimo sąlygas ir su tuo susijusią pagalbą. Teikdama informaciją įstaiga aiškiai nurodo, kad norint naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita neprivaloma pirkti papildomų paslaugų.

IX SKYRIUS

ĮSTATYMO VYKDYMO PRIEŽIŪRA IR ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIO ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS

62 straipsnis. Priežiūros institucija

1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas.

2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo, jo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, reglamento (EB) Nr. 924/2009, reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) reikalavimų.

63 straipsnis. Priežiūros tikslu gautos informacijos apsauga

Informacijai, kurią priežiūros institucija gauna priežiūros tikslu, apsaugoti taikomos Lietuvos banko įstatymo 43 straipsnio nuostatos.

64 straipsnis. Priežiūros institucijos atliekami patikrinimai

1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų.

2. Patikrinimų atlikimo tvarką nustato priežiūros institucija.

65 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės

Priežiūros institucija turi teisę fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims taikyti šias poveikio priemones:

1) įspėti dėl šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas);

2) skirti šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas.

66 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka

1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:

- 1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas;
- 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija;
- 3) trukdoma priežiūros institucijai arba jos įgaliotiems asmenims atlikti patikrinimus;
- 4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas.

2. Priežiūros institucija, prieš sprendama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę, nustato ne trumpesnę kaip 14 dienų terminą, skaičiuojamą nuo pranešimo išsiuntimo dienos paaiškinimams pateikti ir apie tai raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, ir pateikia jam informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės taikymo pagrindus. Paaiškinimų per nurodytą laiką nepateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės taikymo.

3. Apie poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama raštu ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, jo atstovai turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo atstovo neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių.

4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia reaguoti operatyviai dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonės taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti argumentuotus paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo.

5. Asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus.

6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę ir jos dydį, atsižvelgia į:

- 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę;
- 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jei ji įmanoma nustatyti;
- 3) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę ir finansinį pajėgumą;
- 4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą;

5) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes;

6) nustatytų teisės akto pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmės finansų rinkos stabilumui ir patikimumui.

7. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.

8. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, nebendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, kliudo atlikti tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje numatytas terminas skaičiuojamas iš naujo.

9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, paaiškinimai (jei jie pateikti) ir jų vertinimas.

10. Priežiūros institucija, svarstydamą, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytą atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti šio įstatymo 65 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šiuo įstatymu ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams, arba jeigu turi pagrindo manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.

11. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo įsigalioja kitą dieną nuo jo priėmimo dienos, jeigu sprendime nenustatyta kitaip.

12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo.

13. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 3 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo dienos, o esant tęstiniam arba trunkamajam teisės akto pažeidimui, – nuo paskutiniųjų tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos arba trunkamojo pažeidimo pasibaigimo dienos.

67 straipsnis. Baudos

1. Priežiūros institucija turi teisę skirti už teisės akto pažeidimą:

- 1) juridiniams asmenims – iki 2 procentų bendrųjų metinių pajamų dydžio baudą;
- 2) fiziniams asmenims (ūkio subjektams) – iki 50 000 eurų dydžio baudą.

2. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje.

3. Tais atvejais, kai neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų, priežiūros institucija skiria juridiniams asmenims baudą iki 80 000 eurų.

68 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimo vykdymas

1. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 66 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią

šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmetas skundas, įsiteisėjimo dienos.

2. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos.

69 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas

1. Šiame skyriuje nurodytus priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, manantys, kad buvo pažeistos jų teisės arba įstatymų saugomi interesai, turi teisę skusti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Skundo padavimas teismui iki jo išsprendimo dienos nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti įstatymuose nustatytas baudas, arba veiksmo vykdymo.

70 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones

1. Sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės skyrimo klausimas, arba įteikiamas pasirašytinai.

2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio asmens tapatybę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę informuojamas asmuo, kuriam ji pritaikyta. Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jei informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamos įtakos finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikitiesminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.

X SKYRIUS

PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS BENDRADARBIAVIMAS SU KITŲ VALSTYBIŲ NARIŲ PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOMIS. INFORMACIJOS EUROPOS KOMISIJAI TEIKIMAS

71 straipsnis. Priežiūros institucijos bendradarbiavimas su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis

1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VI–IX skyriuose jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis. Bendradarbiavimas apima keitimasi informacija, dalyvavimą atliekant patikrinimus arba kitų priežiūros funkcijų atlikimą bet kurios priežiūros institucijos iniciatyva.

2. Priežiūros institucija nedelsdama suteikia informaciją kitų valstybių narių priežiūros institucijoms, būtiną siekiant užtikrinti, kad kitų valstybių narių priežiūros institucijos atliktų savo funkcijas.

72 straipsnis. Keitimasis informacija

1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VI–IX skyriuose jai pavestas funkcijas, keičiasi informacija su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis.

2. Priežiūros institucija, perduodama informaciją kitų valstybių narių priežiūros institucijoms, turi teisę reikalauti, kad suteikta informacija nebūtų perduodama tretiesiems asmenims be išankstinio priežiūros institucijos sutikimo. Šis apribojimas turi būti numatytas informacijos perdavimo metu. Priežiūros institucija, duodama sutikimą perduoti informaciją tretiesiems asmenims, privalo nurodyti, kokiais tikslais gali būti naudojama perduota informacija.

3. Priežiūros institucija turi teisę iš kitų valstybių narių priežiūros institucijų gautą informaciją perduoti kitoms kompetentingoms institucijoms, fiziniams ar juridiniams asmenims tik turėdama išankstinį kitos priežiūros institucijos sutikimą perduoti suteiktą informaciją ir tik jame nurodytais tikslais, nebent informacijos perdavimas būtų pateisinamas atsižvelgiant į susiklosčiusias aplinkybes, – tokiu atveju priežiūros institucija nedelsdama informuoja pranešimą pateikusia priežiūros institucija.

73 straipsnis. Atsisakymas bendradarbiauti

1. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti bendradarbiauti arba teikti pagalbą atliekant patikrinimą ar atliekant kitas priežiūros funkcijas, arba keisti informaciją, kaip tai numatyta šio įstatymo 72 straipsnyje, tik esant šioms aplinkybėms:

1) patikrinimas, kitų priežiūros funkcijų atlikimas arba informacijos perdavimas gali neigiamai paveikti Lietuvos Respublikos suverenitetą, saugumą ar viešąją tvarką;

2) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra pradėtas teismo arba ikiteisminis procesas Lietuvos Respublikoje;

3) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra priimtas galutinis teismo sprendimas Lietuvos Respublikoje.

2. Priežiūros institucija, pasinaudojusi šio straipsnio 1 dalyje nustatyta teise, nedelsdama apie tai praneša prašymą suteikti informaciją ar kitokio pobūdžio pagalbą pateikusiai valstybės narės priežiūros institucijai ir nurodo atsisakymo bendradarbiauti priežastis.

74 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas

1. Priežiūros institucija gali pranešti Europos bankininkystės institucijai apie šiuos kitos valstybės narės priežiūros institucijos atmetus arba per pagrįstą terminą neįvykdytus prašymus:

1) keisti informaciją;

2) atlikti patikrinimą;

3) leisti priežiūros institucijos pareigūnams dalyvauti kitos valstybės narės priežiūros institucijos pareigūnams atliekant patikrinimą.

2. Šio straipsnio nuostatos įgyvendinamos laikantis 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL 2010 L 331, p. 12), 19 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

75 straipsnis. Informacijos Europos Komisijai teikimas

Priežiūros institucija pirmą kartą ne vėliau kaip 2018 m. rugsėjo 18 d., o vėliau – kas dvejus metus Europos Komisijai teikia šią informaciją:

1) kaip mokėjimo paslaugų teikėjai laikosi šio įstatymo 47–49 straipsniuose nustatytų reikalavimų;

2) kaip Lietuvos Respublikoje laikomasi reikalavimų užtikrinti, kad veiktų šio įstatymo 50 straipsnyje nurodyta interneto svetainė;

3) perkeltų mokėjimo sąskaitų ir atmetų prašymų perkelti mokėjimo sąskaitas skaičių;

4) įstaigų, kurios siūlo pagrindines mokėjimo sąskaitas, skaičių, atidarytų pagrindinių mokėjimo sąskaitų ir atmetų prašymų atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą skaičių.

XI SKYRIUS GINČŲ NAGRINĖJIMO TVARKA

76 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas

Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas ūkio subjektas pažeidė šiuo įstatymu saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.

77 straipsnis. Kitų nuostolių atlyginimas

1. Kituose teisės aktuose, taikomuose mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sudarytai bendrajai sutarčiai, gali būti numatytas papildomas nuostolių, nenumatytų šio įstatymo 41 ir 42 straipsniuose, atlyginimas.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas atlyginti vartotojo patirtus finansinius nuostolius, įskaitant komisinius atlyginimus ir palūkanas, kurie susidarė tiesiogiai dėl to, kad mokėjimo paslaugų teikėjas nesilaikė šio įstatymo 53 straipsnyje jam nustatytų pareigų.

3. Atsakomybė pagal šio straipsnio 2 dalį netaikoma esant aplinkybėms, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas, prašantis į jas atsižvelgti, negalėjo kontroliuoti, protingai numatyti ir užkirsti kelio jų ar jų pasekmių atsiradimui, nepaisant visų pastangų šių aplinkybių išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėją saisto kitos teisinės pareigos, nustatytos Lietuvos Respublikos arba Europos Sąjungos teisės aktuose.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytos netesybos dėl netinkamo sutartinių įsipareigojimų vykdymo turi būti pagrįstos ir proporcingos.

XII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

78 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareiga teikti informaciją

1. Įgyvendindami šio įstatymo VI–VIII skyrių, 75 straipsnio nuostatas, mokėjimo paslaugų teikėjai privalo pateikti priežiūros institucijai informaciją apie teikiamas mokėjimo, pagrindinės mokėjimo sąskaitos, mokėjimo sąskaitos perkėlimo ir su mokėjimo sąskaitomis susijusias paslaugas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos detalų turinį, formą, ir teikimo tvarką nustato priežiūros institucija.

Lietuvos Respublikos
mokėjimų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinti Direktyvą 97/5/EB (OL 2007 L 319, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/111/EB (OL 2009 L 302, p. 97).

2. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL 2009 L 266, p. 11).

3. 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL 2012 L 94, p. 22).

4. 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausios savybės turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL 2014 L 257, p. 214).

5. 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (OL 2015 L 123, p. 1).“

2 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas ir įsigaliojimas

1. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 47–50 straipsniai įsigalioja praėjus 9 mėnesiams nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, nurodytų 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausios savybės turinčiomis mokėjimo sąskaitomis 3, 4 ir 5 straipsniuose, įsigaliojimo.

2. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 46 straipsnis įsigalioja praėjus 3 mėnesiams nuo Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, nurodyto 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausios savybės turinčiomis mokėjimo sąskaitomis 3 straipsnyje, įsigaliojimo.

3. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 10, 51 ir 78 straipsniai, VII–VIII ir X skyriai įsigalioja 2016 m. rugsėjo 18 d.

4. Lietuvos bankas iki šio straipsnio 1–3 dalyse nurodytų Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo nuostatų įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

R.Š.
2016.3.10

FM Teisės departamento
direktorius
Gediminas Jūbalis
2016.03.04

50

Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
LIETUVOS BANKO ĮSTATYMO NR. I-678 47 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 47 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 47 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Lietuvos bankas nagrinėja šio straipsnio 2 dalyje nurodytų vartotojų (toliau – vartotojai) ginčus su draudimo, finansinių paslaugų ir (arba) papildomų investicinių paslaugų teikėjais, kylančius iš finansinių ir (arba) papildomų investicinių paslaugų teikimo, iš draudimo paslaugų sutarties ar susijusių su ja, jeigu tokiai sutarčiai yra taikytina Lietuvos Respublikos teisė, taip pat su kitais ūkio subjektais, kylančius dėl Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatyme nustatytų reikalavimų laikymosi. Lietuvos bankas taip pat nagrinėja vartotojų – Lietuvoje įsteigtų kolektyvinio investavimo subjektų, pensijų fondų dalyvių ginčus su šių subjektų ar fondų valdytojais, kylančius iš dalyvavimo atitinkamame subjekte ar fonde santykių, taip pat investuotojų ir emitentų, savo jėgomis vykdančių pirminę vertybinių popierių emisiją, ginčus, kylančius iš vertybinių popierių platinimo santykių. Šioje dalyje nurodytoms paslaugoms apibūdinti toliau šiame straipsnyje vartojama sąvoka „finansinės paslaugos“, o šių paslaugų teikėjams – „finansų rinkos dalyviai“.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

R.Š.
2016.3.10

FM Teisės departamento
direktorius
Gediminas Užubalis
2016.03.04

LIETUVOS RESPUBLIKOS
LIETUVOS BANKO ĮSTATYMO NR. I-678 47 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2016 m.

Vilnius

d. Nr.

1 straipsnis. 47 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 47 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Lietuvos bankas nagrinėja šio straipsnio 2 dalyje nurodytų vartotojų (toliau – vartotojai) ginčus su draudimo, finansinių paslaugų ir (arba) papildomų investicinių paslaugų teikėjais, kylančius iš finansinių ir (arba) papildomų investicinių paslaugų teikimo, ~~taip pat~~ iš draudimo paslaugų sutarties ar susijusių su ja, jeigu tokiai sutarčiai yra taikytina Lietuvos Respublikos teisė, **taip pat su kitais ūkio subjektais, kylančius dėl Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatyme nustatytų reikalavimų laikymosi.** Lietuvos bankas taip pat nagrinėja vartotojų – Lietuvoje įsteigtų kolektyvinio investavimo subjektų, pensijų fondų dalyvių ginčus su šių subjektų ar fondų valdytojais, kylančius iš dalyvavimo atitinkamame subjekte ar fonde santykių, taip pat investuotojų ir emitentų, savo jėgomis vykdančių pirminę vertybinių popierių emisiją, ginčus, kylančius iš vertybinių popierių platinimo santykių. Šioje dalyje nurodytoms paslaugoms apibūdinti toliau šiame straipsnyje vartojama sąvoka „finansinės paslaugos“, o šių paslaugų teikėjams – „finansų rinkos dalyviai“.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento
direktorius
Gediminas Užubalis
2016-03-04

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

R.Š.
2016.3.10

Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ELEKTRONINIŲ PINIGŲ IR ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. XII-
1107 8 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 8 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„Už šio įstatymo antrojo skirsnio pažeidimus ir prašymų (skundų) nagrinėjimo tvarkos pažeidimus *mutatis mutandis* taikomos Mokėjimų įstatymo devintojo skyriaus nuostatos.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

RŠ
2016.3.10

FM Teisės departamento
direktorius
Gediminas Užbalis
2016.03.04

Projekto
lyginamasis variantas

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ELEKTRONINIŲ PINIGŲ IR ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. XII-
1107 8 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 8 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„Už šio įstatymo antrojo skirsnio pažeidimus ir prašymų (skundų) nagrinėjimo tvarkos pažeidimus *mutatis mutandis* taikomos Mokėjimų įstatymo šeštojo **devintojo** skyriaus nuostatos.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

2016.3.10

FM Tiesės departamento
direktorius
Gediminas Žubalis
2016-03-04

Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR. XII-1714 1 STRAIPSNIO
PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m.

Vilnius

d. Nr.

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Tais atvejais, kai taikomas Mokėjimų įstatymas, vietoj šio įstatymo 36 straipsnio 5–9 dalyse nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus šio įstatymo 36 straipsnio 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, taikomos Mokėjimų įstatymo 11 ir 18 straipsnių nuostatos.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento
direktorius
Gediminas Žubalis
2016-03-04

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

R.Š.
2016-3-10

55

Projekto
lyginamasis variantas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR. XII-1714 1 STRAIPSNIO
PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m.

Vilnius

d. Nr.

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Tais atvejais, kai taikomas Mokėjų įstatymas, vietoj šio įstatymo 36 straipsnio 5–9 dalyse nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus šio įstatymo 36 straipsnio 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, taikomos Mokėjų įstatymo ~~4011~~ ir ~~4718~~ straipsnių nuostatos.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

R. Šadžius
2016. 3. 10

LM Teisės departamento
direktorius
Gediminas Užubalis
2016-03-04

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

ADMINISTRACINĖS NAŠTOS ŪKIO SUBJEKTAMS APSKAIČIAVIMO ATASKAITA

2016-03-09

(data)

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T _v	T _i	C _v	P	C _i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
1. Numatomų keisti ir (ar) naikinti galiojančių informacinių įpareigojimų sukeliamą administracinę naštą ūkio subjektams, kai teisės aktai nekeičiami, pildomas tik 1 punktas)													
1.1.	Informacinis įsipareigojimas A-nėra				0	0	0	0	0	0	0	0	0
													$AN_{ij} = \sum AN_{vv} = 0$
													$AN_{taG} = \sum AN_{ij} = 0$
2. Teisės akto projekto galima sukelti administracinė našta													
2.1.	Projekto 47 straipsnyje nustatytas informacinis įpareigojimas												
2.1.1.	1. Mokėjimo paslaugų teikėjas iki bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos su vartotoju sudarymo dienos privalo vartotojui raštu arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateikti informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentą.												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T _v	T _i	C _v	P	C _i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	5. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas būtų bet kuriuo metu prieinamas vartotojams. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas pateikiami lengvai prieinamu būdu – mokėjimo paslaugų teikėjo turimoje interneto svetainėje ir vartotojams prieinamose klientų aptarnavimo vietose. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas vartotojo prašymu raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną teikiami nemokamai.												
		Dokumento rengimas ir pateikimas.	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	32	-	11,73	1,25	-	1	92	1	43 166,4

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T _v	T _i	C _v	P	C _i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.1.2.	Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo pateikti vartotojui sąvokų žodyną, kuriame būtų nurodytos standartizuotos sąvokos, nustatytos tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąraše, kaip nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, ir susijusių sąvokų apibrėžtys.												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T _v	T _i	C _v	P	C _i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	5. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad informacijos apie komisinių atlyginimų dokumentas ir sąvokų žodynas būtų bet kuriuo metu prieinamas vartotojams. Informacijos apie komisinių atlyginimų dokumentas ir sąvokų žodynas pateikiami lengvai prieinamu būdu – mokėjimo paslaugų teikėjo turimoje interneto svetainėje ir vartotojams prieinamose klientų aptarnavimo vietose. Informacijos apie komisinių atlyginimų dokumentas ir sąvokų žodynas vartotojo prašymu raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną teikiami nemokamai.												
		Dokumento rengimas ir pateikimas.	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	32	-	11,73	1,25	-	1	92	1	43 166,4
													$AN_{i\bar{t}} = \Sigma AN_{vv} = 86\,332,8$

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdyto veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T _v	T _i	C _v	P	C _i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.2.	Projekto 48 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.2.1.	Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo ne rečiau kaip kartą per pusmetį ir kalendorinių metų pradžioje už praėjusius metus nemokamai pateikti vartotojui viso su mokėjimo sąskaita susijusio komisinio atlyginimo ataskaitą. Nutraukus bendrąją sutartį dėl mokėjimo sąskaitos, komisinio atlyginimo ataskaita vartotojui pateikiama už laikotarpį nuo kalendorinių metų pradžios iki bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos nutraukimo dienos.	Informacinės medžiagos rengimas ir pateikimas.	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	120	-	8,93	1,25	-	1	92	1	123 234
													$AN_{ij} = \sum AN_{vv} = 123\ 234$
2.3.	Projekto 51 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T _v	T _i	C _v	P	C _i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.3.1.	Kai mokėjimo sąskaita siūloma kaip paketo, apimančio kitą produktą arba paslaugą, kurie nėra susiję su mokėjimo sąskaita, dalis, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo informuoti vartotoją ar yra galimybė mokėjimo sąskaitą atidaryti atskirai ir, jeigu tokia galimybė yra - pateikti atskirą informaciją apie išlaidas ir komisinių atlyginimų, susijusių su kiekvienu iš kitų į tą paketą įtrauktų siūlomų produktų ir paslaugų, kuriuos galima įsigyti atskirai.	Informacijos pateikimas.	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	16	-	5,02	1,25	-	1	92	1	9236,8
													$AN_{ij} = \sum AN_{vv} = 9236,8$
2.4.	Projekto 56 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.4.1.	Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad vartotojui būtų prieinama ši informacija apie mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą: <...>	Informacijos rengimas ir pateikimas.	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	66	-	8,93	1,25	-	1	92	1	67 778,7
													$AN_{ij} = \sum AN_{vv} = 67 778,7$

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T _v	T _i	C _v	P	C _i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.5.	Projekto 57 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.5.1.	Įstaiga, priėmusi sprendimą atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, nedelsdama raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną nemokamai informuoja vartotoją ir nurodo konkrečias atsisakymo priežastis, išskyrus atvejus, kai toks pranešimas prieštarautų nacionalinio saugumo, viešosios tvarkos arba pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo tikslams. Įstaiga informuoja vartotoją apie sprendimo atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą apskundimo tvarką, vartotojo teisę kreiptis į priežiūros instituciją ir nurodo jos kontaktinius duomenis.	Informacijos rengimas ir pateikimas.	Kredito įstaiga ir elektroninių pinigų įstaiga (toliau vadina ma – Įstaiga)	ES teisės akte nustatyta pareiga	32	-	6,71	1,25	-	1	84	1	22 545,6
													$AN_{ij} = \sum AN_{vv} = 22\,545,6$

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T _v	T _i	C _v	P	C _i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.6.	Projekto 60 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.6.1	4. Įstaiga, nusprendusi nutraukti bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos pagal vieną arba kelis šio straipsnio 3 dalies 2, 4 ir 5 punktus, apie sprendimo dėl bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo pagrindą ir priežastis privalo raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną nemokamai pranešti vartotojui ne vėliau kaip likus 2 mėnesiams iki bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo, išskyrus atvejus, kai šis informacijos atskleidimas prieštarautų nacionalinio saugumo arba viešosios tvarkos tikslams. Esant šio straipsnio 3 dalies 1 arba 3 punktuose nurodytoms aplinkybėms, sutartis nutraukiama nedelsiant.												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T _v	T _i	C _v	P	C _i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	5. Pranešime apie bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimą įstaiga informuoja vartotoją apie skundo dėl sprendimo dėl bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo pateikimo įstaigai procedūrą, vartotojo teisę kreiptis į priežiūros instituciją ir pateikia jos kontaktinius duomenis.												
		Informacijos rengimas ir pateikimas.	Įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	32	-	6,71	1,25	-	1	84	1	22 545,6
													$AN_{ij} = \sum AN_{vv} = 22\,545,6$
2.7.	Projekto 61 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T _v	T _i	C _v	P	C _i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.7.1.	Įstaiga informuoja vartotojus apie galimybę naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita, jos bendrąsias kainodaros sąlygas, tvarką, kurios reikia laikytis norint pasinaudoti teise turėti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, ir būdus, kaip pasinaudoti alternatyvaus ginčų sprendimo procedūromis siekiant išspesti ginčus.	Informacijos rengimas ir pateikimas.	Įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	32	-	5,02	1,25	-	1	84	1	16 867,2
2.7.2.	Įstaiga vartotojams nemokamai teikia prieinamą informaciją apie pagrindinei mokėjimo sąskaitai būdingas savybes, su ja susijusius mokesčius, jos naudojimo sąlygas ir su tuo susijusią pagalbą. Šioje informacijoje kredito įstaiga aiškiai nurodo, kad norint naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita neprivaloma pirkti papildomų paslaugų.	Informacijos rengimas ir pateikimas.	Įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	74	-	8,93	1,25	-	1	84	1	69 386,1
													$AN_{ij} = \Sigma AN_{vv} = 86\,253,3$
													$AN_{ta}^N = \Sigma AN_{ij} = 417\,926,8$

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T _v	T _i	C _v	P	C _i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
Teisės akto projekto sukeliamas numatomas administracinės naštos pokytis (Lietuvos Respublikos piniginiiais vienetais)													
$AN^P = AN_{ta}^N - AN_{ta}^G$													417 926,8

* Preliminariai numatomas finansų rinkos dalyvių, vykdysiančių informacinius įpareigojimus, skaičius.

Ataskaitą užpildė

Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento
Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyr. specialistė

(pareigų pavadinimas)

(parašas)

Agnė Grigaitė

(vardas ir pavardė)

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

Kopija
Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2016-03-29 Nr. (1. k) 2T-346
I 2016-03-10 Nr. ((7.59-02)-5K-
1603401)-6K-1602145

DĖL IŠVADOS ĮSTATYMŲ PROJEKTAMS

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pagal kompetenciją išnagrinėjusi patikslintą Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektą (toliau Įstatymas) ir kartu teikiamus Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XII-1107 8 straipsnio pakeitimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. XII-1714 1 straipsnio pakeitimo įstatymo projektus, teikia šią teisinę išvadą.

1. Atkreiptinas dėmesys, kad Įstatyme turėtų būti apibrėžta sąvoka *ūkio subjektas*, vartojama Įstatymo 67 straipsnio 1 dalies 2 punkte ir 76 straipsnyje, arba pateikta nuoroda į teisės aktą, kuriame ji apibrėžta.
2. Dėl Įstatymo 67 straipsnio 1 dalyje numatytų baudų pakartotinai pažymėtina, kad, nesant Įstatyme numatytų objektyvių kriterijų dėl skirtinų baudų konkrečių dydžių, taisyklių dėl baudos dydžio mažinimo/didinimo atsižvelgiant į Įstatyme numatytas aplinkybes, nesant baudų dydžių diferencijavimo pagal pažeidimo rūšį, nėra aišku, kaip bus nustatomas baudos dydis kiekvieno konkretaus pažeidimo atveju, pavyzdžiui, jei nėra nei atsakomybė lengvinančių, nei sunkinančių aplinkybių – ar bus skiriama pusė numatytos baudos ar taikomas kitas dydis, koks dydis būtų kaip atskaitos taškas didinant/mažinant skirtiną baudą atsižvelgiant į atsakomybę sunkinančias/lengvinančias aplinkybes. Manytina, kad toks neapibrėžtumas sudarytų prielaidas piktnaudžiauti bei formuotis skirtingai baudų skyrimo praktikai – už tokios pačios rūšies ir tokio paties pobūdžio pažeidimą taikyti skirtingų dydžių baudas. Šių abejonių nepaneigia ir Įstatymo

68

rengėjų nurodyta aplinkybė, kad kituose mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose nėra numatyta konkretaus atskaitos taško baudos dydžiui nustatyti (Bankų, Kredito unių, Mokėjimo įstaigų ir kt. įstatymuose). Pažymėtina, kad daugumoje finansų rinkos priežiūrą reglamentuojančių įstatymų, nesant baudos dydžio nustatymo pagal baudos vidurkį taisyklės, baudų dydžiai diferencijuojami atsižvelgiant į teisės pažeidimo rūšį bei pažeidimą padariusį subjektą (ar tik pagal pažeidimo rūšį), kas sudaro prielaidas objektyvesniam baudos dydžio parinkimui (pavyzdžiui Finansinių priemonių rinkų įstatymo 93 straipsnyje, Kredito unių įstatymo 63 straipsnyje, Kolektyvinio investavimo subjektų įstatymo 173 straipsnyje, Vartojimo kredito įstatymo 34 straipsnyje, Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 37 straipsnyje, Draudimo įstatymo 208 straipsnyje, Mokėjimo įstaigų įstatymo 31 straipsnyje numatytas baudų diferencijavimas). Atsižvelgiant į tai, pakartotinai svarstyti dėl Įstatymu siūlomo teisinio reguliavimo tobulinimo.

Dėl Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XII-1107 8 straipsnio pakeitimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. XII-1714 1 straipsnio pakeitimo įstatymo projektų pastabų nėra.

Teisingumo ministras

Juozas Bernatoni

Brigita Palubinskienė, (8 5) 2662963, el. p. brigita.palubinskiene@tm.lt
Egidija Konopliova-Budrikienė, (8 5) 2662957, el. p. egidija.konopliova@tm.lt

Originalas nebus siunčiamas

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŪKIO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 38, LT-01104 Vilnius, tel.: 8 706 64 845, 8 706 64 868,
faks. 8 706 64 762, el. p. kanc@ukmin.lt, <http://www.ukmin.lt>.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188621919

Lietuvos Respublikos finansų ministerija

2015-07-20 Nr. (15.27-91)-3-3708
Į 2015-06-16 Nr. (7.62-02)-6K-1504679

DĖL ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Ūkio ministerija išnagrinėjo kartu su Jūsų 2015 m. birželio 16 d. raštu Nr. (7.62-02)-6K-1504679 pateiktą Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas). Pagal kompetenciją teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Vadovaujantis Administracinės naštos ūkio subjektams nustatymo metodika, patvirtinta 2012 m. sausio 11 d. Vyriausybės nutarimu Nr. 4 (toliau – metodika), turi būti vertinama visų teisės aktų projektų, naikinančių, numatančių naujus ar keičiančių galiojančius informacinius įpareigojimus ūkio subjektams, administracinė našta verslui bei administracinės naštos pokytis pinigine išraiška; vertinimai turi būti suderinti su Ūkio ministerija. Pažymėtina, kad teisės aktuose nėra išimčių, atleidžiančių nuo administracinės naštos vertinimo. Prašome laikantis metodikos reikalavimų įvertinti administracinės naštos pokytį, kurį sąlygoja Įstatymo projekte numatyti nauji ar keičiami informaciniai įpareigojimai, pavyzdžiui, mokėjimo paslaugų teikėjų pareiga aiškiai prekybininkui atskleisti jam pritaikytus įkainius už mokėjimo kortelių aptarnavimą; pareiga viešai, o prieš sudarant bendrąją mokėjimo paslaugų teikimo sutartį ir individualiai pateikti vartotojui informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentą, kuriame būtų nurodyti tipiškiausių mokėjimo paslaugų įkainiai; pareiga ne rečiau kaip kartą per ketvirtį ir kalendorinių metų pradžioje nemokamai pateikti vartotojui sumokėto komisinio atlyginimo ataskaitą; pareiga pateikti vartotojui informaciją apie vartotojo turimą mokėjimo sąskaitą Lietuvos Respublikoje.

2. Įstatymo projekto IX skyriaus 65 str. kalba apie priežiūros institucijos taikomas poveikio priemones asmenims. Tačiau nėra aišku, ar tik fiziniams ar ir juridiniams asmenims. Įstatymo projekte nėra paaiškinta „asmens“ sąvoka ir kas įeina į sąvokos apibrėžimą. Todėl rekomenduojame patikslinti Įstatymo projekto IX skyriaus 65 str. įtraukiant „asmens“ sąvokos apibrėžimo patikslinimą.

Ūkio viceministras

Gediminas Onaitis

Laura Kinkaitė, el. p. laura.kinkaite@ukmin.lt, tel. 870664778

Inga Baltrūnaitė, el. p. inga.baltrunaite@ukmin.lt, tel. 8 70664898

ORIGINALAS RAŠTU
NESIUNČIAMAS

70

LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINĖS APSAUGOS IR DARBO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, A. Vivulskio g. 11, LT-03610 Vilnius, tel. (8 5) 266 8176, (8 5) 266 8169, faks. (8 5) 266 4209,
el. p. post@socmin.lt, <http://www.socmin.lt>. Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 1886 03515

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai 2015-06-19 Nr. (1.2.3-10) SD -3956
I 2015-06-16 Nr. (7.62-02)-6k-1504679

DĖL FINANSŲ MINISTERIJOS PARENGTŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Socialinės apsaugos ir darbo ministerija (toliau – ministerija) išnagrinėjo Finansų ministerijos 2015 m. birželio 16 d. raštu Nr. (7.62-02)-6K-1504679 pateiktą Lietuvos Respublikos mokėjimo įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektą.

Ministerija pagal kompetenciją pasisako dėl įstatymo projekto 59 straipsnio nuostatų.

Dėl 59 straipsnio 1 dalies 1 punkto.

Atkreiptinas dėmesys, kad Socialinės apsaugos ir darbo ministerija parengė ir pateikė suinteresuotoms institucijoms derinti Lietuvos Respublikos tikslinių kompensacijų įstatymo projektą (naujas įstatymas) ir Lietuvos Respublikos valstybinių šalpos išmokų įstatymo Nr. I-675 pakeitimo įstatymo projektą. Įstatymų projektuose numatyta, kad dalis (apie 70 proc.) šalpos išmokų gavėjų, kurie šiuo metu gauna išmokas pagal galiojantį Lietuvos Respublikos valstybinių šalpos išmokų įstatymą Nr. I-675, ateityje gaus išmokas pagal naujo įstatymo nuostatas.

Atkreipiame dėmesį, kad socialinės pašalpos gavėjai, daugiavaikės šeimos ir pensijų gavėjai galėtų būti priskiriami pažeidžiamiems vartotojams, kuriems reikėtų siekti mažinti finansinę atskirtį.

Dėl 59 straipsnio 1 dalies 2 punkto.

Ministerija pažymi, kad bazinės socialinės išmokos dydis dažniausiai yra naudojamas kaip rodiklis socialinėms apsaugos išmokoms apibrėžti ir apskaičiuoti, nors pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos išmokų apskaitos rodiklių ir bazinių bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo 2 straipsnio 2 dalies 1 punktą yra numatyta ir kitiems teisės aktų nustatytiems dydžiams apibrėžti ir apskaičiuoti. Naudojant bazinės socialinės išmokos dydį, kaip pagrindą apskaičiuoti komisinį atlyginimą, galimai susidursime su situacija, kai Lietuvos Respublikos Vyriausybei patvirtinus naują bazinės socialinės išmokos dydį, kuriuo bus siekiama didinti socialinę paramą (socialinės apsaugos išmokas), tuo pačiu metu bus padidintas komisinis atlyginimas. Svarstyтина, ar nereikėtų numatyti kitą dydį, nuo kurio priklausytų komisinis atlyginimas (nepriklausoma nuo bazinės socialinės išmokos dydžio).

Ministerijos kanclerė

Danguolė Juozapavičienė

Vita Safjan, tel. 8 706 64213, el. p. Vita.Safjan@socmin.lt

euras.lt

2015-80-4786 71

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS DEPARTAMENTAS**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR SU
JUO SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS
SEIMUI“ PROJEKTO (Toliau – Nutarimo projektas),
LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR.VIII-1370 PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO (Toliau – Mokėjamų įstatymo projektas),
LIETUVOS RESPUBLIKOS BANKO ĮSTATYMO NR.I-678 47 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO (Toliau – Lietuvos banko įstatymo projektas),
LIETUVOS RESPUBLIKOS ELEKTRONINIŲ PINIGŲ IR ELEKTRONINIŲ PINIGŲ
ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR.XII-1107 8 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
(Toliau – Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo projektas),
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR.XII-1714 1
STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO (Toliau – Vartotojų teisių apsaugos
įstatymo projektas),
(TAIS NR.15-7070(3); NR.15-7071(3); NR.15-7072(3); NR.15-7074(3);) NR.15-7076(3))
(TAP-16-81; TAP-16-82; TAP-16-83; TAP-16-84; TAP-16-85)**

2016-02-03 Nr.NV-367

Vilnius

Įvertinę Nutarimo projekto ir įstatymų projektų atitiktį Konstitucijai, galiojantiems įstatymams, Vyriausybės nutarimams ir teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir siūlymus:

1. Dėl *Mokėjamų įstatymo projekto*:

1.1. Atsižvelgiant į Mokėjamų įstatymo projekto (toliau – MĮP) nuostatų dėstymą ir turinį (šio įstatymo projekto numatomus skyrių pavadinimus, jų dėstymą, turinį ir naujas nuostatas (kurių nėra galiojančiame Mokėjamų įstatyme)), siūlome papildyti MĮP 1 straipsnį „Įstatymo paskirtis“ taip pat nurodant ir kitus teisinius santykius (pvz., „mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą“, „poveikio priemonių taikymą ir ginčų negarinėjimo tvarką“, „įstatymo vykdymo priežiūrą ir atsakomybę už šio įstatymo pažeidimus“ ir kt.).

1.2. Atsižvelgiant į 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr.2015/751 (toliau – Reglamentas Nr.2015/751) 2 straipsnio 3 dalį, 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) Nr.2007/64/EB (toliau – Direktyva Nr.2007/64/EB) 4 straipsnio 11 punktą, 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr.924/2009 (toliau – Reglamentas Nr.924/2009) 2 straipsnio 11 punktą, 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) Nr.2014/92/ES (toliau – Direktyva Nr.2014/92/ES) 2 straipsnio 1 punktą, svarstytina ar MĮP 2 straipsnio 5 dalyje nereikėtų papildyti „vartotojo“ sąvokos apibrėžimo nurodant ne tik su vartotojo verslu ar profesija nesusijusius tikslus, bet ir su jo vykdoma prekyba nesusijusius tikslus (nes vartotojas gali būti ir kitos valstybės narės fizinis asmuo, kuris verčiasi prekyba).

1.3. Atkreiptinas dėmesys, kad MĮP 2 straipsnio 10 dalyje vartojama sąvoka „su mokėjimo operacija susijusios paslaugos“, nėra vartojama nei ES teisės aktuose, nei kitose MĮP nuostatose. Atsižvelgiant į tai, kad MĮP 2 straipsnio 21 dalyje pateikiamas sąvokos „mokėjimo paslauga“ apibrėžimas, siūlytina atitinkamai tikslinti MĮP 2 straipsnio 10 dalį vietoje žodžių „su mokėjimo operacija susijusios paslaugos“ įrašyti žodžius „su mokėjimo operacija susijusios mokėjimo paslaugos“. Taip pat MĮP 2 straipsnio 10 dalyje logine prasme tikslintinas žodis „kurie“ (neaišku, kas yra susiję su paslaugomis).

1.4. Pažymėtina, kad neaiškus MĮP 2 straipsnio 14 dalies („lėšų įskaitymo data“ sąvokos apibrėžimas) santykis su 40 straipsnio („Įskaitymo data ir disponavimas lėšomis“) nuostatomis. Įskaitymo data neturėtų visais atvejais būti siejama tik su data, naudojama apskaičiuojant palūkanas už lėšas, įskaitomas į mokėjimo sąskaitą. Todėl siūlome MĮP 2 straipsnio 14 dalyje papildomai nurodyti, kad įskaitymo data yra tas momentas, kai mokėjimo operacijos suma įskaitoma į sąskaitą.

1.5. Atkreiptinas dėmesys, kad MĮP 2 straipsnio 15 dalyje pateikiamas naujos sąvokos „lėšų likučio viršijimas“ apibrėžimas. Tačiau ši sąvoka kitose MĮP nuostatose nėra vartojama, tik MĮP 2 straipsnio 40 dalyje nurodomas vartojimo kredito viršijimas. Todėl siūloma įvertinti galimybę visiškai atsisakyti sąvokos „lėšų likučio viršijimas“ apibrėžimo.

72

1.6. MĮP 2 straipsnio 16 dalyje pateikiamas sąvokos „lėšų nurašymo data (toliau-nurašymo data)“ sąvokos apibrėžimas. Tačiau MĮP nuostatose ši sąvoka nėra vieningai vartojama. Pavyzdžiui, MĮP 15 straipsnio 1 dalies 5 punkte vartojama sąvoka „nurašymo iš sąskaitos data“, MĮP 28 straipsnio 1 dalyje vartojama sąvoka „nurašymo iš sąskaitos diena“, MĮP 40 straipsnio 3 dalyje vartojama sąvoka „nurašymo iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos data“.

1.7. Remiantis MĮP 2 straipsnio 19 ir 40 dalimis, siūlytina tikslinti MĮP 5 straipsnio 1 ir 2 punktus vietoje „su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos“ įrašyti „su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios mokėjimo operacijos“, arba „su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos“ (priklausomai nuo norimo sureguliuoti teisinio tikslo). Priešingu atveju, to nepadarius, tampa neaiškus MĮP 5 straipsnio 1 ir 2 punktų teisinis reguliavimas.

1.8. Atkreiptinas dėmesys, kad MĮP 2 straipsnio 18 ir 19 dalyse pateikti sąvokų „mokėjimo operacija“, „mokėjimo nurodymas“ apibrėžimai tik iš dalies atitinka Reglamento Nr.2015/751 1 straipsnio 23 ir 26 dalyse nurodytų šių sąvokų turinį. Todėl atsižvelgiant į ES teisės aktų nuorodų pateikimo įstatymuose ir kituose teisės aktuose rekomendacijų, patvirtintų Europos teisės departamento prie LR Vyriausybės generalinio direktoriaus 2002 m. gruodžio 13 d. įsakymu Nr.106k, nuostatas – siūlome neperrašyti Reglamento Nr.2015/751 nuostatų į MĮP, o pateikti nuorodas į atitinkamas šio reglamento nuostatas (pvz., kaip tai numatyta MĮP 2 straipsnio 30 dalyje).

Atsižvelgiant į Reglamento Nr.2015/751 1 straipsnio 22 dalį, siūlome MĮP 2 straipsnio 28 dalyje nepateikti sąvokos „mokėjimo sąskaita“ apibrėžimo, o duoti nuorodą į Reglamento Nr.2015/751 nuostatas.

1.9. MĮP 2 straipsnio 20 dalyje pateikiamas naujos sąvokos „mokėjimo operacijos autentiškumo patvirtinimas“ apibrėžimas. Tačiau MĮP nuostatose taip pat vartojamos ir kitos sąvokos dėl autentiškumo patvirtinimo - „subjekto ir duomenų autentiškumo patvirtinimas“ (MĮP 3 str. 3 d. 10 p.), „vartotojo autentiškumo patvirtinimas“ (MĮP 31 str. 2 d. 2 p.). Koks šių sąvokų tarpusavio santykis ir ar nereikėtų atskleisti visų šių sąvokų turinio MĮP nuostatose.

Atsižvelgiant į MĮP IV skyriaus („Mokėjimo operacijų autorizavimas“) ir 29 straipsnio („Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas“; šiame straipsnyje detalizuojamas autentiškumo patvirtinimas per autorizavimo veiksmus) nuostatas, siūlome MĮP 2 straipsnyje pateikti ir sąvokos „mokėjimo operacijų autorizavimas“ apibrėžimą (dabar ši sąvoka ir dalinis jos apibrėžimas pateiktas MĮP 24 str. 1 d.). Be to, MĮP daugelyje nuostatų taip pat vartojamos ir sąvokos „neautorizuotos mokėjimo operacijos“, „neautorizuotos mokėjimo priemonės“, „neautorizuotos mokėjimo operacijos/priemonės ir jų naudojimas“ (MĮP 11 str. 6 d., 24-31 str.). Siūlytina atskleisti ir šių sąvokų turinį MĮP 2 straipsnyje, o ne IV skyriuje.

1.10. Atsižvelgiant į Direktyvos Nr.2007/64/EB 4 straipsnio 22 punktą, Mokėjimo įstaigų įstatymo 2 straipsnio 6 dalį ir į tai, kad MĮP dažnai vartojama sąvoka „tarpininkas“ (MĮP 2 str. 25 d., 3 str. 3 d. 8, 12 ir 13 p., 5 str. 7 p., 11 str. 2 d. 1 p., 36 str. 1 d., 43 str.), bei siekiant teisinio aiškumo, siūlome pateikti Mokėjimų įstatymo projekte šios sąvokos apibrėžimą (su nuoroda į Mokėjimo įstaigų įstatymą pagal MĮP 2 str. 3, 9, 11, 15 d. analogiją).

1.11. Pažymėtina, kad MĮP 2 straipsnio 30 dalyje nurodytas sąvokos „mokėjimo schema“ apibrėžimas. Tačiau kitose MĮP nuostatose sąvoka „mokėjimo schema“ iš viso nėra vartojama. Tik MĮP 45 straipsnio 1 ir 2 dalyse sutinkamos sąvokos - „ES veikianti mokėjimo schema“, „ES taikoma mokėjimo schema“. Siekiant teisinio aiškumo, siūlome suvienodinti MĮP nurodymas tapačias sąvokas.

1.13. Atsižvelgiant į MĮP 3 straipsnio 8 dalį ir 57 straipsnio 1 dalį, MĮP 2 straipsnio 34 punkte pateikiant sąvokos „pagrindinė mokėjimo sąskaita“ apibrėžimą, atitinkamai reikėtų nurodyti ne tik kredito įstaigas, bet ir elektroninių pinigų įstaigas.

1.14. Atsižvelgiant į tai, kad MĮP 2 straipsnio 38 dalyje pateikiamas sąvokos „periodinio pervedimo nurodymas“ apibrėžimas, o MĮP 5 straipsnio 3 ir 4 punktuose vartojama sąvoka „periodinis pervedimas“, siūlytume atskleisti ir pastarosios sąvokos turinį arba vartojamas sąvokas suvienodinti.

1.15. MĮP 2 straipsnio 40 dalyje pateikiant sąvokos „su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos“ apibrėžimą nurodoma, kad tai yra visos *paslaugos*, apimančios mokėjimo sąskaitos atidarymą, tvarkymą ir uždarymą, įskaitant *mokėjimo paslaugas* ir *mokėjimo operacijas*, nurodytas šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalies 7 punkte. Tačiau MĮP 3 str. 3 d. 7 p. išvardijamos tik *mokėjimo operacijos* (*mokėjimo paslaugos* nėra minimos), vykdomos pagal bet kurią iš nurodytų mokėjimo paslaugų teikėją įpareigojančių popierinių dokumentų. Todėl siūlome tarpusavyje suderinti nurodytųjų MĮP nuostatų reglamentavimą, todėl siūlytina tikslinti minėtas nuostatas.

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad MĮP 3 straipsnio 3 dalis pateikia baigtinį sąrašą paslaugų ir mokėjimo operacijų, kurioms Mokėjimų įstatymas (jo numatomas teisinis reguliavimas) *netaikomas*. Tačiau MĮP 2 straipsnio 40 dalyje pateikiant sąvokos apibrėžimą nurodoma, kad su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos *apima* ir mokėjimo operacijas nurodytas MĮP 3 str. 3 d. 7 p., kurioms šis įstatymas *netaikomas*. Taigi, šių nuostatų reguliavimas visgi pateks (nors ir ne tiesiogiai) į MĮP teisinį reguliavimą.

1.16. Atsižvelgiant į Direktyvos Nr.2014/92/ES 2 straipsnio 2 dalį, MIP 2 straipsnio 42 dalyje pateikiamas naujas sąvokos „teisėtai valstybėje narėje gyvenantis vartotojas“ apibrėžimas. Tačiau jis yra savo turinio apimtimi platesnis nei Direktyvoje Nr.2014/92/ES. Todėl siūlome MIP aiškinamajame rašte nurodyti, kodėl teisėtai gyvenančiu vartotoju bus laikomi ir vartotojai, kuriems nesuteiktas leidimas laikinai arba nuolat gyventi valstybėje narėje, tačiau kurių išsiųsti teisės aktų nustatyta tvarka neįmanoma.

1.17. Pažymėtina, kad MIP negalima automatiškai tikslinti buvusių straipsnių numeracijos neatsižvelgiant į jų turinį, nes kai kurių iš šių straipsnių nuostatos iš esmės pasikeitė, papildė (naujais punktais, dalimis). Pavyzdžiui, MIP 4 straipsnio 4 punkte pateikiama nuoroda į MAĮ 31 straipsnio 3 dalį (buvusi 30 str. 3 dalis) ir 4 dalį (buvusi 30 str. 4 dalis) ir tampa nebeaišku, kokio teisinio reguliavimo siekiama. Atsižvelgiant į tai, kad MAĮ 31 straipsnyje atsirado (įterpta) nauja 2 dalis, nuorodos MIP 4 straipsnio 4 punkte turi būti pateiktos į MAĮ 31 straipsnio 4 ir 5 dalis. Atitinkamai MIP 4 straipsnio 5 punkte vietoje MIP 31 straipsnio 1 ir 2 dalių, reikėtų nurodyti MIP 31 straipsnio 1 ir 3 dalis.

1.18. Siekiant kuo didesnio teisinio aiškumo, siūlome MIP vartoti vieningas sąvokas. Pavyzdžiui, MIP pateikiamas sąvokos „mokėjimo paslauga“ apibrėžimas ir ši sąvoka vartojama daugumoje MIP nuostatų, tačiau tiems patiems santykiams apibūdinti MIP vartojama ir sąvoka „paslauga“ (MIP 5 str. 1 ir 2 p., 3 str. 3 d. 5, 10, 11 ir 15 p., 58 str. 1 d. 1 ir 2 p., 5 ir 6 d., 59 str.), kurios apibrėžimo MIP nepateikia ir jos turinys neaiškus. Atitinkamai MIP vartojamos ir kitos skirtingos sąvokos: 1) „mokėjimo operacija“ (daugumoje MIP nuostatų)/ „operacija“ (5 str. 1 ir 2 p., 58 str. 1 d. 1 p., 4 ir 5 d., 59 str.)/ „mokėjimo į mokėjimo sąskaitą operacija“ (37 str.); 2) „licencija“ (7 ir 8 str.)/ „veiklos licencija“ (11 str. 2 d. 2 p.); 3) „ginčų sprendimo procedūra“ (11 str. 8 d. 2 p.)/ „vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra“ (56 str. 5 p., 61 str. 1 d.); 3) daugelyje MIP nuostatų vartojama sąvoka „informuoja“/ „pateikia raštu popieriuje“, todėl atitinkamai tikslintinos MIP 57 str. 8 d. ir 66 str. 2 – 4 d. nuostatos.

1.19. MIP reikėtų vengti vertinamojo pobūdžio, abstrakčių ir neaiškių sąvokų, kurios skirtingų subjektų gali būti traktuojamos nevienodai, pateikiant tikslus terminus. Pvz., MIP 11 straipsnio 9 dalyje nurodoma sąvoka „iš karto po“; MIP 12 straipsnyje nurodoma sąvoka „bet kada“; MIP 15, 20, 28, 34, 42 straipsniuose vartojama sąvoka „nedelsdamas“ (nurodyti maksimalų terminą); MIP 47 straipsnio 1 dalyje nurodoma sąvoka „per protingą terminą“.

1.20. MIP 8 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodomi „leidimą turintys mokėjimo paslaugų teikėjai“. Tačiau MIP 7 straipsnis ir 8 straipsnio 1 dalis numato, kad mokėjimo paslaugų teikėjai privalo turėti ne „leidimą“, o „licenciją“.

1.21. Atsižvelgiant į MIP 55 ir 61 straipsnių nuostatas, siūlome papildyti MIP 9 straipsnio 2 dalį numatant, kad mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinio atlyginimo už informacijos pareigų vykdymą ne tik pagal šio įstatymo IV, V, IX, XI skyrius, bet ir pagal VII skyriaus nuostatas ir iš dalies pagal VI skyriaus nuostatas.

Tuo pačiu paaiškintina, kodėl nemokamai negalės būti teikiama informacija mokėjimo paslaugų vartotojams pagal MIP X skyriaus nuostatas. Pavyzdžiui, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas nori gauti informaciją apie priežiūros institucijos bendradarbiavimą su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, keitimąsi informacija, atsisakymą bendradarbiauti, jis turės mokėti komisinį atlyginimą mokėjimo paslaugų teikėjui).

1.22. Atsižvelgiant į tai, kad MIP 11 straipsnio 1 - 8 dalyse vartojama viena vieninga sąvoka „mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos“, siūlome tikslinti MIP 11 straipsnio pavadinimą. Be to, kituose MIP straipsniuose pateikiant nuorodas į 11 straipsnį minimos būtent mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos (MIP 4 str. 1 p., 18 str. 2 d. 5 p., 4 d.).

1.23. Atsižvelgiant į MIP III skyriaus I skirsnio pavadinimą „Bendroji sutartis“, pažymėtina jog šio skirsnio nuostatose turėtų būti numatytos ir nuostatos dėl šios sutarties sudarymo ir turinio.

MIP 60 straipsnis nurodo, kad Bendrosioms sutartims dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos taikomi šame įstatyme ir bendrajai sutarčiai nustatyti reikalavimai. Neaišku, kokie reikalavimai turimi omenyje, todėl atitinkamai nurodytini konkretūs straipsniai.

1.24. Atsižvelgiant į MIP 25 straipsnio 2 dalį, siūlome tikslinti MIP 11 straipsnio 6 dalies 2 punktą, nes blokuoti mokėjimo priemonę galima esant ne bet kokiam susitarimui tarp mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo, o būtent bendrojoje sutartyje numatytam susitarimui.

Atitinkamai atsižvelgiant į MIP 11 straipsnio 6 dalies 2 punktą ir siekiant išvengti vertinamojo pobūdžio sąvokos „gali“ (mokėjimo paslaugų teikėjas gali pasilikti teisę blokuoti), siūlome tikslinti MIP 25 straipsnio 2 dalį vietoje „gali pasilikti teisę blokuoti“ įrašant „pasilieka teisę blokuoti“. To nepadarius, liks neaišku, kokiais atvejais nurodytas subjektas galės ar negalės pasilikti teisės blokuoti, nors tai ir bus numatyta bendrojoje sutartyje.

1.25. Siekiant teisinio aiškumo, siūlytina papildyti: 1) MIP 12 straipsnį nurodant, kokiam subjektui mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę pateikti prašymą. Tuo pačiu siūlytina nurodyti, per kokį terminą mokėjimo paslaugų vartotojui (jo prašymu) turi būti pateikta informacija apie bendrosios

sutarties sąlygas ir mokėjimo paslaugų sąlygas; 2) MĮP 22 straipsnio 1 ir 2 dalis, nurodant kokie subjektai šiose nuostatose laikytini „šalimis“.

1.26. Atsižvelgiant į MĮP 11 straipsnio 6 dalies 4 punktą, 25 straipsnio 2 dalį, 28 straipsnio 1 dalį, MĮP 26 straipsnio 1 dalies 2 punkte siūlome papildyti mokėjimo paslaugų vartotojo pareigas, susijusias su mokėjimo priemonėmis ir nurodyti šias pareigas: nedelsiant pranešti apie netinkamai įvykdytą mokėjimo operaciją, padidėjusią riziką dėl numatyto įsipareigojimo įvykdymo.

1.27. MĮP aiškinamojo rašto 2 punkte nurodoma, kad atsižvelgiant į 2014 m. rugsėjo 30 d. Lietuvos banko patvirtintus Saugumo reikalavimus, MĮP 31 straipsnis papildomas nauja 2 dalimi. Todėl siūlome nurodyti, kodėl tik dabar, remiantis nurodytu Lietuvos banko sprendimu, siūlomos papildyti Mokėjimų įstatymo nuostatos. Be to, įstatymo nuostatų pakeitimo pagrindu neturi būti žemesnės teisinės galios teisės aktas (pakeitimo pagrindu gali būti kiti LR įstatymai, ES teisės aktai – tačiau šiuo atveju jie nėra nurodomi). Tik priėmus įstatymo pakeitimus, gali būti rengiami atitinkami įgyvendinamieji teisės aktai, o ne atvirkščiai. Atsižvelgiant į pasakytą, siūlome tikslinti MĮP aiškinamojo rašto 2 punktą nurodant ne Lietuvos banko teisės aktą, o priežastis, kodėl būtina keisti Mokėjimų įstatymu numatomą teisinį reguliavimą, bei kas įtakojo numatomus pakeitimus ir kokių teigiamų rezultatų šiuo atveju laukiama.

Siūlytina atsižvelgiant į MĮP 31 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodomus nuostolių dydžius, MĮP 31 straipsnio 3 dalyje vietoje „neapsiribojant šio straipsnio 1 dalyje nurodyta suma“ įrašyti „neapsiribojant šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytomis sumomis“.

1.28. Atsižvelgiant į MĮP 34 straipsnio 2 dalį ir 35 straipsnio 4 dalį, siūlome MĮP 32 straipsnio 6 dalyje taip pat pasisakyti, ar už atsisakymą (tokį pranešimą) grąžinti mokėjimo operacijos sumą (jeigu atsisakymas grąžinti yra objektyviai pagrįstas) mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti komisinį atlyginimą. Be to, MĮP 32 straipsnio 6 dalyje siūlytina nurodyti tokio atsisakymo grąžinti mokėjimo operacijos sumą priežastis.

Analogiškai ir MĮP 34 straipsnio 1 dalyje siūlytina nurodyti, kokiais atvejais ir dėl kokių konkrečių priežasčių mokėjimo paslaugų teikėjas gali atsisakyti vykdyti mokėjimo nurodymą.

1.29. Atsižvelgiant į MĮP 32 straipsnio 6 dalį, siūlytina MĮP 34 straipsnio 2 dalyje ir 35 straipsnio 4 dalyje taip pat nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojo informavimą apie priimto atsisakymo vykdyti mokėjimo nurodymą ar mokėjimo nurodymo atšaukimą apskundimo tvarką.

1.30. Siūlytina papildyti MĮP 41 straipsnio 3 dalį po žodžių „mokėjimo paslaugų vartotojas“ įrašant žodžius „mokėjimo nurodymui įvykdyti“.

1.31. Siūlytina tikslinti MĮP 45 straipsnio pavadinimą, nes šiame straipsnyje (jo nuostatose) nėra vartojama sąvoka „mokėjimo paslaugų teikėjų pasiekiamumas“, o akcentuojami šių subjektų privalomi veiksmai dėl lėšų nurašymo /įskaitymo, inicijuoti pagal ES mokėjimo schemos taisykles iš bet kurio valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo.

1.32. MĮP 1 straipsnyje nurodoma, kad šis įstatymas reglamentuoja vartotojams taikomo komisinio atlyginimo už mokėjimo sąskaitas skaidrumo ir palyginamumo taisyklės. Tačiau MĮP VI skyriaus pavadinime nurodomas tik komisinio atlyginimo palyginamumas, o skaidrumas nenurodomas (nėra nurodyta ir VI skyriaus nuostatose tokio principo reglamentavimas).

1.33. MĮP 47 straipsnio 1 dalyje siūlytina nurodyti ne tik MĮP 11 straipsnio 4 dalį, bet ir 1 dalį. Be to, MĮP 47 straipsnio 2 dalyje siūlytina nurodyti ir mokėjimo paslaugų teikėjo veiksmus, jeigu nėra įvykdyti visi su informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento pateikimu susiję reikalavimai.

Siūlytina MĮP 47 straipsnio 4 dalies nuostatas tikslinti nurodant, kada, kokiam etape ir kartu su kokių dokumentu mokėjimo paslaugų teikėjas privalo pateikti vartotojui sąvokų žodyną.

1.34. Siūlytina tikslinti MĮP 48 straipsnio 3 dalį nurodant, kokia informacija teikiama ir pagal kokius III skyriuje nustatytus informavimo reikalavimus.

1.35. Atsižvelgiant į tai, kad ne tik pagal konkretų vartotojo prašymą gali vykti mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos (MĮP 53 str. 7 d.), siūlytina MĮP 53 straipsnio 1 dalies paskutiniame sakinyje pateikti nuorodas ne tik į šio straipsnio 2 - 6 dalis, bet ir į 7 dalį.

Atsižvelgiant į MĮP 53 straipsnio 4 ir 6 dalių dėstymą ir turinį, siūlytina MĮP 53 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose vietoje „konkretų sutikimą“ įrašyti „konkretų reikalavimą“ ar „konkretų nurodymą“.

Siūlytina tikslinti MĮP 53 straipsnio 3 dalies 4 punkto dėstymą, nes vartotojas negali žinoti, kurią dieną gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas gavo dokumentus iš perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo. Atsižvelgiant į MĮP 53 straipsnio 3 dalies 4 punkte, 4 dalyje ir 5 dalies 1 punkte nurodomus terminus (6 darbo dienos + 2 darbo dienos + 5 darbo dienos) atitinkamiems mokėjimo paslaugų teikėjų (gaunančiojo ir perduodančiojo) veiksams atlikti, siūlytina MĮP 53 straipsnio 3 dalies 4 punkto 2 sakinį išdėstyti sekančiai: „Nurodyta data turi būti ne ankstesnė nei 13 darbo dienų nuo vartotojo prašymo pateikimo gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui“. Pažymėtina kad toks panašus teisinis reguliavimas taip pat numatytas MĮP 54 straipsnio 2 dalyje (vartotojo prašyme nurodoma data turi būti ne ankstesnė kaip 6 darbo dienos nuo tos dienos, kurią mokėjimo paslaugų teikėjas gavo vartotojo prašymą).

Pažymėtina, kad iš MĮP 53 straipsnio dėstymo nėra aiškus šio straipsnio 4 ir 5 dalies nuostatų tarpusavio ryšys (iš dalies atkartojami tie patys veiksmai du kartus, tik vienu atveju (53 str. 5 d.)

gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas kreipiasi į perduodantįjį mokėjimo paslaugų teikėją su prašymu atlikti tam tikrus veiksmus (neaišku, ar toks prašymas visada siejamas su vartotojo pateiktu prašymu), o kitu atveju (53 str. 4 d.) – su reikalavimu atlikti tam tikrus veiksmus (pagal vartotojo pateiktą prašymą)). Siekiant teisinio aiškumo, siūlytina šias nuostatas apjungti tarpusavyje.

Atsižvelgiant į MĮP 53 straipsnio 5 dalies 1 punktą, siūlytina tikslinti 53 straipsnio 6 dalies pirmąją pastraipą vietoje „4 dalyje nurodytos informacijos“ įrašant „4 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos informacijos“.

Atsižvelgiant į MĮP 53 straipsnio 7 dalies turinio dėstymą (vartotojas neteikia konkretaus prašymo, nurodyto MĮP 53 str. 2 d.), siūlytina šioje dalyje išbraukti žodžius „prašyme nurodyta“. Tuo pačiu, siūlytina atskleisti, kodėl gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi vartotojui pateikti tipinę pažymą (Kokia tai bus pažyma? Kur ji bus naudojama?). Siūlytina labiau detalizuoti, atskleisti MĮP 57 str. 7 d. nuostatas, siekiant aiškaus teisinio reguliavimo ir jo sąryšio su kitomis MĮP nuostatomis.

1.36. Atkreiptinas dėmesys, kad iš MĮP 54 straipsnio pavadinimo ir 1 dalies nuostatų susidaro įspūdis, kad kalbama apie visiškai naujos sąskaitos atidarymą kitoje valstybėje narėje, o ne jau turimos mokėjimo sąskaitos perkėlimą į kitą valstybę narę atsidarius joje sąskaitą. Tačiau MĮP VII skyriaus nuostatos yra susijusios tik su mokėjimo sąskaitos perkėlimu, o ne visiškai naujų sąskaitų atidarymu. Todėl siūlytina MĮS 54 straipsnio 1 dalies 1 pastraipoje po žodžių „mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje“ įrašyti žodžius „su tikslu perkelti savo turimą mokėjimo sąskaitą į kitą valstybę narę“ bei atitinkamai tikslinti 54 straipsnio pavadinimą.

1.37. Atsižvelgiant į MĮP 53 straipsnio 4 ir 5 dalių dėstymą ir turinį, siūlytina MĮP 55 straipsnio 2 dalyje vietoje „53 straipsnio 5 dalies 1 punktą“ įrašyti „53 straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktą“.

1.38. Siūlytina tikslinti MĮP 56 straipsnio 1 dalies pirmąją pastraipą nurodant, kuris mokėjimo paslaugų teikėjas turimas omenyje (perduodantysis ar gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas), bei kokiame etape, kada ir koku būdu jis turi pateikti vartotojui informaciją apie mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą.

1.39. Siūlytina atskleisti MĮP 57 straipsnio 4 dalyje ir 7 dalies 2 punkte vartojamos sąvokos „vartotojo ryšiai su Lietuvos Respublika“ turinį. Paaiškintina, koku pagrindu šis kriterijus įtvirtintas MĮP nuostatose. Direktyvos 2014/92/ES 16 straipsnio 2 dalis numato, kad vartotojui būtina pagrįsti ne ryšius su valstybe narė (Lietuvos Respublika), o kad teisėtai gyvenantys vartotojai tikrai pageidauja atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą jų teritorijoje, t. y. įrodytų, kad jie tikrai suinteresuoti tą padaryti.

1.40. Atsižvelgiant į MĮP 2 straipsnio 34 dalį, 58 straipsnio 4 dalį, siūlome tikslinti MĮP 58 straipsnio 1 dalies pirmąją pastraipą vietoje „pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudaro“ įrašyti „pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančios mokėjimo paslaugos ir mokėjimo operacijos“.

1.41. MĮP 65 straipsnyje (taip pat ir 66 straipsnio 1 dalyje, kitose nuostatose) nurodomos priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės *asmenims*. Tačiau nėra aiškus šių subjektų ratas: ar tik fiziniams asmenims-ūkio subjektų atstovams (finansų rinkos dalyvių vadovams), ar ir visiems kitiems fiziniams asmenims ir juridiniams asmenims? MĮP 2 straipsnyje (sąvokų apibrėžimai) ir kitose jo nuostatose nėra atskleistas sąvokos „asmenys“ turinys.

Atkreiptinas dėmesys, kad remiantis Administracinių nusižengimų kodekso 1, 2, 22 str., atsakomybė fiziniams asmenims yra Administracinių nusižengimų kodekso reguliavimo dalykas (žr. analogišką reguliavimą ANK 200-203 str.). Atsižvelgiant į tai, MĮP aiškinamajame rašte siūlome pateikti pasirinkto reguliavimo, kai atsakomybė fiziniams asmenims nustatoma specialiaame įstatyme, argumentus.

1.42. Siūlome tikslinti MĮP 66 straipsnio 2 dalį, nurodant, kad 14 dienų terminas yra skaičiuojamas ne nuo pranešimo asmeniui *išsiuntimo* dienos, o nuo šio pranešimo *gavimo* dienos, nes pranešimas (paaiškinimams pateikti) gali būti išsiųstas iš priežiūros institucijos nurodomam asmeniui, bet jam neįteiktas. Pažymėtina, kad MĮP 66 straipsnio 4 dalyje taip pat terminas skaičiuojamas ne nuo sprendimo išsiuntimo, o *gavimo* dienos. Atsižvelgiant į MĮP reguliavimo sritį ir siekiant teisinio aiškumo tikslintina 66 str. 1 d. 4 punkte minima sąvoka „*kitas* teisės akto pažeidimas“.

Atsižvelgiant į Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų teisingumo 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr.1R-298, 12 p. siūlytina tikslinti MĮP 64-65 str. minima sąvoka „kitų teisės aktų“.

1.43. Siūlome MĮP 67 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje po žodžių „priežiūros institucija“ įrašyti „už šio įstatymo pažeidimus“. Kartu siūlytina papildyti MĮP 68 straipsnį nuostatomis dėl sprendimų taikyti kitas poveikio priemones (ne baudą) vykdymo tvarkos.

1.44. Atsižvelgiant į Direktyvos Nr.2014/92/ES 22 straipsnį, siūlome MĮP aiškinamajame rašte nurodyti: 1) kokie subjektai (institucijos) šios direktyvos tikslais Lietuvoje bus laikomi kontaktiniais centrais; 2) kokios LR (kaip valstybės narės) institucijos iki 2016 m. rugsėjo 18 d. bus nurodytos Komisijai kompetentingomis institucijomis.

Atsižvelgiant į Reglamento Nr.2015/751 13 – 15 straipsnius, siūlome MĮP aiškinamajame rašte atskleisti, kokios LR (kaip valstybės narės) institucijos: 1) iki 2016 m. birželio 9 d. bus nurodytos

Komisijai kompetentingomis institucijomis; 2) iki 2017 m. birželio 9 d. bus nurodytos Komisijai ginčų sprendimo, neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūrų įstaigomis.

1.45. Siekiant teisinio aiškumo, siūlome MIP 76 straipsnyje nurodyti, kad vartotojas į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją turi kreiptis ne tik Lietuvos banko įstatymo nustatyta tvarka, bet ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka (pvz., MIP 3 straipsnio 10 dalyje yra tiesioginės nuorodos į Vartotojų teisių apsaugos įstatymo taikymo atskiras nuostatas; Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 22 straipsnis nurodo vartojimo ginčus nagrinėjančių institucijų įgaliojimus, o 6 skirsnis – vartotojų teisių gynimą ne teisme ir reikalavimus šioms procedūroms).

1.46. MIP 2 straipsnio 2 dalyje būtina įrašyti atitinkamų nurodytų MIP nuostatų konkrečią įsigaliojimo datą. Nesant nurodyto kalendorinio termino, sunku pateikti teisinį įvertinimą dėl siūlomo numatomo teisinių santykių reguliavimo. Be to, MIP aiškinamajame rašte reikia aiškiai pagrįsti ir nurodyti atitinkamų MIP nuostatų įsigaliojimo datas, bei tokį reguliavimą paskatinusias priežastis (nurodant ES teisės aktų nuostatas). Tuo pačiu, manytina, kad MIP 2 straipsnio 2 dalyje turėtų būti nurodyti ne tik MIP 10, 51, 78 straipsniai, VII-VIII, X skyriai, bet ir kitos naujos nuostatos – MIP 31, 45, 46, 67 straipsnių (nes dabar neaišku, kokios bus atitinkamos jų įsigaliojimo datos).

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad:

1) Direktyvos Nr.2014/92/ES 29 straipsnis numato įpareigojimą valstybėms narėms ne vėliau kaip iki 2016 m. rugsėjo 18 dienos priimti ir paskelbti įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su šios teisės akto nuostatomis;

2) Reglamento Nr.2015/751 13 – 15 ir 17 straipsnius, numatančius įpareigojimus valstybėms narėms nurodyti Europos Komisijai iki 2016 m. birželio 9 dienos kompetingas institucijas (priežiūrai atlikti), iki 2016 m. birželio 9 dienos - taisykles dėl sankcijų, iki 2017 m. birželio 9 dienos - paskirtas įstaigas neteisminiam skundų nagrinėjimui ir teisių gynimo procedūroms.

1.47. Atsižvelgiant į Lietuvos banko 2015 m. liepos 2 d. raštą Nr.S2015/(21.10-2101)-12-2937, jame pateiktus argumentus – siūlome MIP aiškinamajame rašte pasisakyti ne tik dėl mokėtojų tenkančių nuostolių siūlomų dydžių nustatymo (Lietuvos banko rašto 4 pastaba, MIP 31 straipsnis; MIP aiškinamojo rašto 3 dalies 3 pastraipa), bet ir dėl priežiūros institucijos už padarytus įstatymo pažeidimus skiriamų baudų dydžių nustatymo (kodėl buvo pasirinktos būtent tokios sumos ir dydžiai, kokios sąlygos ir priežastys tai sąlygojo?)(Lietuvos banko rašto 2 pastaba, MIP 67 straipsnis).

2. Dėl Lietuvos banko įstatymo projekto:

2.1. Pažymėtina, kad iš šio įstatymo projekto nuostatų neaišku, kokius ginčus Lietuvos bankas nagrinės dėl Mokėjimų įstatyme nustatytų reikalavimų laikymosi („Lietuvos bankas nagrinėja vartotojų ginčus su kitais asmenimis, kylančiais dėl Mokėjimų įstatyme nustatytų reikalavimų laikymosi). Kokie asmenys turimi omenyje ir kokiuose teisiniuose santykiuose jie dalyvaus su vartotojais? MIP aiškinamajame rašte taip pat nėra detalizuotas naujas būsimas teisinis reguliavimas. Nei galiojančiame Mokėjimų įstatyme, nei MIP, nei Lietuvos banko įstatyme ir Vartotojų teisių apsaugos įstatyme nepateikiamas sąvokos „kiti asmenys“ apibrėžimas.

3. Pastabų ir pasiūlymų dėl *Nutarimo projekto ir Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo projekto, Vartotojų teisių apsaugos įstatymo projekto* – neturime.

4. Atsižvelgiant į Mokėjimų įstatymo projektu numatomus teisinio reguliavimo pakeitimus (sąvokų apibrėžimus, reguliuojamus teisinius santykius), svarstyti ar nereikėtų atitinkamai peržiūrėti ir papildyti/patikslinti *Atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo* (toliau – AUŽŪPI) 9 straipsnio nuostatų (pvz., 1) atsižvelgiant į Mokėjimų įstatymo projekto 3 str. 7 p., mokėjimo operacijoms vykdomoms pagal vekselius, netaikomas Mokėjimo įstatymas, bet AUŽŪPI 9 str. 2 dalyje pateikiama nuoroda į Mokėjimų įstatymą; 2) siekiant kuo didesnio teisinio aiškumo, siūlytina AUŽŪPI 9 str. 2 dalyje pateikti nuorodą į konkrečius Mokėjimų įstatymo straipsnius (pvz., kaip tai numatyta AUŽŪPI 2 str. 1 dalyje)).

5. Siūlome tikslinti Direktyvos Nr.2007/64/EB ir Nacionalinių teisės aktų atitikties lentelės 7 puslapyje nurodomą šios direktyvos 4 straipsnio 29 punkto nuostatą (sąvokos „filialas“ apibrėžimas) atitikimą Mokėjimo įstaigų įstatymo 2 straipsnio 5 daliai, t. y. vietoje „Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas“ įrašyti „Mokėjimo įstaigų įstatymas“.

6. Siūlome tikslinti Direktyvos Nr.2014/92/ES ir Mokėjimų įstatymo projekto atitikties lentelės 23 puslapyje nurodomą šios direktyvos 18 straipsnio („Susiję mokesčiai“) 3 dalies nuostatų atitikimą nurodomoms Mokėjimų įstatymo projekto nuostatomis, t. y. nurodyti ne tik Mokėjimų įstatymo projekto 58 straipsnio, bet ir 59 straipsnio 1 dalies nuostatas.

2-ojo teisinės ekspertizės skyriaus vedėja

Ieva Peciukonienė

Rūta Jovaišienė, tel. 8 706 63 743, el. p.

77

DERINIMO PAŽYMA
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

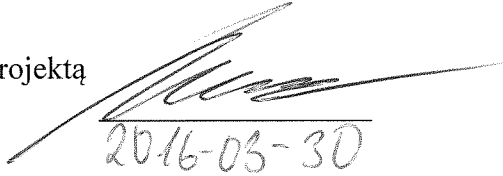
Suinteresuotos institucijos ir asmenys, rašto data ir Nr.	Pastabos ir pasiūlymai	Argumentai į pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos neatsižvelgta arba iš dalies atsižvelgta
Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2015-11-16 raštas Nr. (1.6.)2T-1509	56. Dėl Įstatymo 67 straipsnio 1 dalyje numatytų baudų pažymėtina, kad nėra aišku, kaip bus nustatomas baudos dydis kiekvieno konkretaus pažeidimo atveju, pavyzdžiui, jei nėra nei atsakomybė lengvinančių, nei sunkinančių aplinkybių – ar bus skiriama pusė numatytos baudos ar taikomas kitas dydis, koks dydis būtų kaip atskaitos taškas didinant/mažinant skirtiną baudą atsižvelgiant į atsakomybę sunkinančias/lengvinančias aplinkybes. Manytina, kad toks neapibrėžtumas sudarytų prielaidas piktnaudžiauti bei formuoti skirtingai baudų skyrimo praktikai – už tokio pačio pobūdžio pažeidimą taikyti skirtingų dydžių baudas.	Neatsižvelgti. Pažymėtina, kad Lietuvos bankas yra viešojo administravimo subjektas, kuriam taip pat taikytinas Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnis, kuris įtvirtina įstatymo viršenybės, objektyvumo, proporcingumo, nepiktnaudžiavimo valdžia ir kitus principus. Taigi parinkdamas konkretų baudos dydį Lietuvos bankas privalės laikytis nepiktnaudžiavimo valdžia principo. Atkreiptinas dėmesys, kad Viešojo administravimo įstatymo 36 ⁸ straipsnyje, kurio nuostatos Lietuvos bankui yra rekomendacinės, nurodyta, kad poveikio priemonės ūkio subjektui skiriamos atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, padarytos žalos dydį, mastą ir kitas įstatymuose numatytas aplinkybes. Šiuo atveju Projekte įtvirtinta daugiau kriterijų, kurie užtikrina ir baudos parinkimo apibrėžtumą (pvz., pažeidimų sunkumas ir trukmė, asmens kaltė, finansinis pajėgumas, dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydis ir kt.). Taigi ir šiuo atveju, jeigu nėra nei atsakomybė lengvinančių, nei sunkinančių aplinkybių, Lietuvos bankas baudos dydį nustatys pagal papildomus kriterijus. Papildomai pažymėtina, kad Projekte siūloma įtvirtinti baudų dydžio nustatymo tvarką, kokia šiuo metu jau galioja mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose (Bankų, Kredito unijų, Centrinės kredito unijos, Finansinio tvarumo, Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų ir Mokėjimo įstaigų įstatymuose). Minėtuose įstatymuose atsisakyta baudos vidurkio taisyklės ar kito atskaitos taško didinant/mažinant skirtiną baudą, tačiau be lengvinančių/sunkinančių aplinkybių įtvirtinta papildomų kriterijų, kuriais remiantis turi būti parenkamas baudos dydis. Taip pat ir kituose finansų rinką reglamentuojančiuose įstatymuose (Draudimo, Finansinių priemonių rinkų įstatyme ir kt.) nėra numatyta konkretaus

		atskaitos taško baudai nustatyti, o tik nurodyti papildomi kriterijai. Todėl manome, kad siekiant nuoseklios ir vieningos finansų rinkos dalyvių priežiūros ir baudų skyrimo procedūros, vieninteliame šiame įstatyme nėra tikslinga ir protinga nustatyti visiškai skirtingas baudų skyrimo taisykles.
Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pastaba, pareikšta per ministerijų atstovų 2016-02-09 pasitarimą	<p>Socialinės apsaugos ir darbo ministerija siūlo patikslinti Projekto 59 straipsnio 2 dalies nuostatas, t.y. vartotojams, kurie yra piniginės socialinės paramos gavėjai, už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą įstaigų taikomą ne didesnę kaip 50 procentų priežiūros institucijos nustatyto maksimalaus komisinio atlyginimo dydį sumažinti iki 20 procentų.</p> <p>Siūlymo pagrindimas: maksimalus piniginės pašalpos dydis – 102 eurai, vidutinio darbo užmokesčio, atskaičius mokesčius – 569 eurai. Piniginės pašalpos dydis, palyginus su vidutiniu neto darbo užmokesčiu sudaro 17,9 proc., t.y. nesudaro net penktadalio vidutinio darbo užmokesčio.</p>	<p>Neatsižvelgti.</p> <p>Komisinio atlyginimo už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sumažinimas iki 20 procentų vartotojams, kurie yra piniginės socialinės paramos gavėjai, labiausiai paveiktų mažuosius bankus ir kredito unijas, teikiančias mokėjimo paslaugas Lietuvos regionuose. Toks sumažinimas gali neigiamai įtakoti šių kredito įstaigų veiklą regionuose.</p> <p>Vadovaujantis Mokėjimo sąskaitų direktyvos 16 straipsnio 1 dalies nuostatomis, valstybės narės privalo užtikrinti, kad visos kredito įstaigos arba pakankamas kredito įstaigų skaičius vartotojams siūlytų būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, jog būtų užtikrintos galimybės jomis naudotis visiems vartotojams <u>savo teritorijoje ir užkirstas kelias konkurencijos iškraipymams</u>. Siekiant didinti mokėjimo paslaugų prieinamumą Lietuvoje, ypač regionuose, skatinti konkurenciją, atitinkamai Projekte numatoma, kad:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pareigą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą turės visos Lietuvoje veikiančios kredito ir elektroninių pinigų įstaigos, kurios teiks visą pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugų rinkinį; - vartotojams, kurie yra piniginės socialinės paramos gavėjai, bus nustatomas ne didesnis, kaip 50 proc. priežiūros institucijos nustatyto maksimalaus komisinio atlyginimo dydis. <p>Manome, kad pasiūlytos nuostatos leistų užtikrinti, viena vertus, konkurenciją tarp kredito įstaigų, kredito įstaigų tinklo regionuose išlaikymą ir jo plėtrą, kita vertus, mokėjimo paslaugų už prieinamą kainą vartotojams, kurie yra piniginės socialinės paramos gavėjai, teikimą.</p>

FM Teisės departamento
direktorius
Gediminas Užubalis
2016.03.09

Rimantas Šadžius
Finansų ministras
K. 12
2016.3.10

Siūlau įtraukti į Vyriausybės posėdžio (pasitarimo) darbotvarkės projektą

2016-03-30

Dėl Mokėjų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo ir su juo susijusių įstatymų projektų (TAP-16-812(15-7070(3))

Pranešėjas: finansų ministras R. Šadžius

Dalyvauja: FM Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjų rinkų skyriaus vyriausioji specialistė A. Grigaitė

Klausimo kuratorius: V. Pavardė, parašas

Posėdžių rengimo skyriaus
vyriausioji specialistė
E. Skodminienė

E. Skodminienė 2016-02-03

<p>Apsvarstyta ministerijų atstovų pasitarime</p> <p><u>2016-02-08</u> (data)</p>	<p>Ministerijų atstovų pasitarimo protokolo išrašas</p> <p>1. Būtinai FM įvertinti SADM, TM, UM ir TD pastabas.</p> <p>2. Būtinai kiti projektai, kurie yra susiję su mokėjų rinkų politikos B dalimi arba mokėjų rinkų politikos pastabomis.</p>
<p>Informacija apie projekto svarstymą Vyriausybės pasitarime ar/ir Vyriausybės posėdyje</p>	

prie 6 kl. (LRV poizdis)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS 2007/64/EB IR LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINIŲ TEISĖS AKTŲ ATITIKTIES LENTELĖ

<p>2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB</p>	<p>Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymas (toliau – Mokėjimo įstaigų įstatymas)</p> <p>Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymas (toliau – Finansų įstaigų įstatymas)</p> <p>Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas)</p> <p>Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. XII-1714 1 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Vartotojų teisių apsaugos įstatymo pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (toliau – Civilinis kodeksas)</p> <p>Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymas (toliau – Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymas)</p> <p>Lietuvos banko 2009 m. gruodžio 24 d. nutarimu Nr. 240 „Dėl Elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo skaičiavimo taisyklių“ patvirtintos Elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo skaičiavimo taisyklės</p>	<p>Direktyvos perkėlimo (įgyvendinimo) lygis</p>
<p>I ANTRAŠTINĖ DALIS. DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽTYS</p> <p>1 straipsnis. Dalykas</p> <p>1. Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybės narės nustato šias šešias mokėjimo paslaugų teikėjų kategorijas:</p> <p>a) kredito įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkte, įskaitant Bendrijoje esančius kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijoje arba, pagal tos direktyvos 38 straipsnį, už jos ribų, filialus, kaip apibrėžta tos direktyvos 4 straipsnio 3 dalyje;</p> <p>b) elektroninių pinigų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalies a punkte;</p> <p>c) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, pagal nacionalinę teisę turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas;</p> <p>d) mokėjimo įstaigos, kaip apibrėžta šioje direktyvoje;</p> <p>e) Europos centrinis bankas ir nacionaliniai centriniai bankai, kai jie veikia ne kaip</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>6 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjai</p> <p>Mokėjimo paslaugų teikėjai yra:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kredito įstaigos, įskaitant kredito įstaigų, kurių buveinė yra valstybėse narėse ar užsienio valstybėse, valstybėse narėse įsteigtus filialus; 2) elektroninių pinigų įstaigos; 3) mokėjimo įstaigos; 4) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, įstatymų nustatyta tvarka turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas; 5) Europos Centrinis Bankas ir valstybių narių centriniai bankai, kai jie teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su jų, kaip pinigų ar valstybės institucijų, funkcijomis; 6) valstybių narių valstybės, regionų ir savivaldybių institucijos, kai jos teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su jų kaip valstybės, regionų ar savivaldybių institucijų, funkcijomis. 	<p>Visiškas</p>

<p>pinigų institucija ar kitos viešosios valdžios institucijos;</p> <p>f) valstybės narės ar jų regionų arba vietos valdžios institucijos, kai jos veikia ne kaip viešosios valdžios institucijos.</p> <p>2. Šioje direktyvoje taip pat nustatomos taisyklės, reglamentuojančios mokėjimo paslaugų sąlygų skaidrumą ir informavimo apie šias paslaugas reikalavimus bei atitinkamas mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugų teikimu kaip reguliariu užsiėmimu arba verslo veikla.</p>	<p>1 straipsnis. Įstatymo paskirtis</p> <p>1. Šis įstatymas reglamentuoja mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, priežiūros institucijos teises ir įgaliojimus vykdant šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą ir ne teismo tvarka nagrinėjant vartojimo ginčus, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, vartotojams taikomo komisinio atlyginimo už mokėjimo sąskaitas skaidrumo ir palyginamumo taisyklės, taip pat mokėjimo sąskaitų perkėlimo taisyklės, pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudojimo taisyklės ir sąlygas.</p>	
<p>2 straipsnis. Taikymo sritis</p> <p>1. Ši direktyva taikoma mokėjimo paslaugoms, teikiamoms Bendrijoje. Tačiau, išskyrus 73 straipsnį, III ir IV antraštinės dalys taikomos, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją atliekančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Bendrijoje.</p> <p>2. III ir IV antraštinės dalys taikomos eurai arba euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiuta teikiamoms mokėjimo paslaugoms.</p> <p>3. Valstybės narės gali atsisakyti taikyti visas šios direktyvos nuostatas ar jų dalį Direktyvos 2006/48/EB 2 straipsnyje nurodytoms įmonėms, išskyrus nurodytas pirmoje ir antroje to straipsnio įtraukoje.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>1. Šis įstatymas taikomas Lietuvos Respublikoje, į kitas valstybes nares, užsienio valstybes arba iš jų vykdomoms mokėjimo operacijoms.</p>	Visiškas
<p>3 straipsnis. Netaikymo sritis</p> <p>Ši direktyva netaikoma:</p> <p>a) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos tik grynaisiais pinigais iš mokėtojo tiesiogiai gavėjui be tarpininkų įsikišimo;</p> <p>b) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos iš mokėtojo gavėjui per prekybos agentą, kuris mokėtojo arba gavėjo vardu yra įgaliotas derėtis arba sudaryti sutartį dėl prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo;</p> <p>c) banknotų ir monetų profesionaliam fiziniam transportavimui, įskaitant surinkimą, tvarkymą ir pristatymą;</p> <p>d) neprofesionaliam grynųjų pinigų rinkimui ir pristatymui, vykdant veiklą, kuria nesiekama pelno arba labdarą;</p> <p>e) paslaugoms, kai grynuosius pinigus gavėjas suteikia mokėtojui vykdant dalį mokėjimo operacijos, gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą, mokant už perkamas prekes ar paslaugas;</p> <p>f) pinigų keitimo veiklai, t. y. grynųjų pinigų operacijoms, kai lėšos nelaikomos mokėjimo sąskaitoje;</p> <p>g) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kurį iš šių mokėjimo paslaugų teikėjų įpareigojančių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui:</p> <p>i) popierinius čekius pagal 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvenciją dėl vieningo čekių įstatymo;</p> <p>ii) popierinius čekius, panašius į nurodytus i papunktyje, kuriuos reglamentuoja valstybių narių, nesančių 1931 m. Ženevos konvencijos dėl vieningo čekių įstatymo</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>3. Šis įstatymas netaikomas:</p> <p>1) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos tik grynaisiais pinigais iš mokėtojo tiesiogiai gavėjui be tarpininkų;</p> <p>2) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos iš mokėtojo gavėjui per prekybos agentą, kuris mokėtojo arba gavėjo vardu yra įgaliotas derėtis arba sudaryti prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo sutartį;</p> <p>3) profesionaliam banknotų ir monetų fiziniam transportavimui, įskaitant surinkimą, tvarkymą ir pristatymą;</p> <p>4) neprofesionaliam grynųjų pinigų rinkimui ir pristatymui, užsiimant labdara arba vykdant veiklą, kuria nesiekama pelno;</p> <p>5) paslaugoms, kai, mokant už perkamas prekes ar paslaugas, prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą ir gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą, kaip mokėjimo operacijos dalį gavėjas suteikia mokėtojui grynųjų pinigų;</p> <p>6) pinigų keitimo veiklai – grynųjų pinigų operacijoms, kai lėšos nelaikomos mokėjimo sąskaitoje;</p> <p>7) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kurį iš šių mokėjimo paslaugų teikėjų įpareigojančių popierinių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui: čekius, kuriuos reglamentuoja Lietuvos Respublikos čekių įstatymas arba valstybių narių, kurios nėra 1931 m. Ženevos konvencijos dėl Vieningo čekių įstatymo šalys, teisės aktai; vekselius, kuriuos reglamentuoja Lietuvos Respublikos įsakomųjų ir</p>	Visiškas

<p>šalimis, teisės aktai;</p> <p>iii) popierinius vekselius pagal 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvenciją dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo;</p> <p>iv) popierinius vekselius, panašius į nurodytus iii papunktyje, kuriuos reglamentuoja valstybių narių, nesančių 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalimis, teisės aktai,</p> <p>v) popierinius pateisinamuosius dokumentus;</p> <p>vi) popierinius kelionių čekius; arba</p> <p>vii) popierines pašto perlaidas, kaip jas apibrėžusi Pasaulinė pašto sąjunga;</p> <p>h) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje arba tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, kliringo namų ir (arba) centrinių bankų bei kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, nedarant poveikio 28 straipsniui;</p> <p>i) mokėjimo operacijoms, susijusioms su turto vertybiniais popieriais, įskaitant dividendų, pajamų ir kitus paskirstymus, arba išpirkimu ar pardavimu, kurias atlieka h punkte nurodyti asmenys arba investicinės įmonės, kredito įstaigos, kolektyvinio investavimo subjektai ar turto valdymo bendrovės, teikiantys investicines paslaugas, bei kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones;</p> <p>j) paslaugoms, kurias teikia techninių paslaugų teikėjai, užtikrinantys mokėjimo paslaugų teikimą, bet niekada neįgyjantys pervedamų lėšų, įskaitant duomenų tvarkymą ir saugojimą, patikėjimo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjekto autentiškumo patvirtinimą, informacinių technologijų (IT) ir ryšių tinklo suteikimą, mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų ir prietaisų suteikimą bei techninę priežiūrą;</p> <p>k) paslaugoms, grindžiamoms priemonėmis, kurias galima naudoti prekėms ar paslaugoms įsigyti tik jų išdavėjo naudojamose patalpose arba pagal komercinį susitarimą su išdavėju ribotame paslaugų teikėjų tinkle ar tik tam tikroms prekėms ar paslaugoms įsigyti;</p> <p>l) mokėjimo operacijoms, kurios vykdomos naudojant telekomunikacijų priemones, skaitmeninį ar IT prietaisą, jeigu įgytos prekės arba paslaugos teikiamos į telekomunikacijų priemones, skaitmeninius ar IT prietaisus ir jomis naudojamos juos pasitelkiant, su sąlyga, kad telekomunikacijų, skaitmeninių paslaugų ar IT operatorius veikia ne tik kaip tarpininkas tarp mokėjimo paslaugų vartotojo ir prekių tiekėjo bei paslaugų teikėjo;</p> <p>m) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp mokėjimo paslaugų teikėjų, jų tarpininkų ar filialų jų sąskaita;</p> <p>n) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp pirminės įmonės ir jos antrinės įmonės arba tarp tos pačios pirminės įmonės antrinių įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai grupei priklausanti įmonė; arba</p> <p>o) paslaugoms, susijusioms su grynų pinigų išėmimu iš bankomatų, kurias teikia paslaugų teikėjai, veikiantys vieno ar daugiau kortelių išdavėjų vardu ir nesantys bendrosios sutarties su vartotoju, paimančiu pinigus iš mokėjimo sąskaitos, šalimi, su sąlyga, kad šie paslaugų teikėjai neteikia kitų priede išvardytų mokėjimo paslaugų.</p>	<p>paprastųjų vekselių įstatymas arba valstybių narių, kurios nėra 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalys, teisės aktai; pagrindimo dokumentus; kelionių čekius; pašto perlaidas, išskyrus šio įstatymo VI skyriaus nuostatas, kurios taikomos šiame punkte nurodytoms mokėjimo operacijoms;</p> <p>8) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje arba tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaityto namų ir (arba) centrinių bankų, kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, išskyrus šio įstatymo 8 straipsnį, kuris taikomas šiame punkte nurodytoms mokėjimo operacijoms;</p> <p>9) mokėjimo operacijoms, susijusioms su vertybinių popierių operacijų tvarkymu, įskaitant dividendų, pajamų ir kitų lėšų paskirstymą, arba vertybinių popierių išpirkimu ar pardavimu, kurias atlieka šios dalies 8 punkte nurodyti asmenys arba finansų maklerio įmonės, kredito įstaigos, kolektyvinio investavimo subjektai ar valdymo įmonės, teikiantys investicines paslaugas, ir kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones;</p> <p>10) paslaugoms, kurias teikia techninių paslaugų teikėjai, užtikrinantys mokėjimo paslaugų teikimą, bet niekada negaunantys pervedamų lėšų, įskaitant duomenų tvarkymą ir saugojimą, patikėjimo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjekto autentiškumo patvirtinimą, informacinių technologijų ir ryšių tinklo suteikimą, taip pat mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų, prietaisų suteikimą ir techninę jų priežiūrą;</p> <p>11) paslaugoms priemonėmis, kurias galima naudoti prekėms ar paslaugoms įsigyti tik jų išdavėjo naudojamose patalpose arba pagal komercinį susitarimą su išdavėju ribotame paslaugų teikėjų tinkle ar tik tam tikroms prekėms ar paslaugoms įsigyti;</p> <p>12) mokėjimo operacijoms, kurios vykdomos naudojant telekomunikacijų galinius įrenginius, skaitmeninius ar informacinių technologijų įrenginius, jeigu įsigytos prekės tiekiamos ar paslaugos teikiamos į telekomunikacijų galinius įrenginius, skaitmeninius ar informacinių technologijų įrenginius ir jomis naudojamos juos pasitelkiant, tuo atveju, kai telekomunikacijų, skaitmeninių paslaugų ar informacinių technologijų operatorius veikia ne tik kaip tarpininkas tarp mokėjimo paslaugų vartotojo ir prekių tiekėjo arba paslaugų teikėjo;</p> <p>13) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp mokėjimo paslaugų teikėjų, jų tarpininkų ar filialų jų sąskaita;</p> <p>14) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp patronuojančios įmonės ir jos patronuojamosios įmonės arba tarp tos pačios patronuojančios įmonės patronuojamųjų įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai grupei priklausanti įmonė;</p> <p>15) paslaugoms, susijusioms su grynųjų pinigų išdavimu iš bankomatų, kurias teikia paslaugų teikėjai, veikiantys vieno ar daugiau kortelių išdavėjų vardu ir nesantys bendrosios sutarties su mokėjimo paslaugų vartotoju, paimančiu pinigus iš mokėjimo sąskaitos, šalimi, tuo atveju, kai šie paslaugų teikėjai neteikia kitų mokėjimo paslaugų;</p>
---	---

<p>4 straipsnis. Sąvokų apibrėžtys Šioje direktyvoje taikomos tokios sąvokų apibrėžtys:</p> <p>1) „buveinės valstybė narė“ – viena iš dviejų:</p> <p>i) valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo registruota buveinė; arba</p> <p>ii) jei mokėjimo paslaugų teikėjas pagal nacionalinę teisę neturi registruotos buveinės – valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;</p>	<p>16) priverstiniam lėšų išieškojimui (nurašymui) teisės aktų nustatyta tvarka.</p> <p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>23. Mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybė narė (toliau – buveinės valstybės narė) – valstybė narė, kurioje registruota mokėjimo paslaugų teikėjo buveinė. Jeigu kitoje valstybėje narėje įsteigtas mokėjimo paslaugų teikėjas pagal tos valstybės narės teisę neturi registruotos buveinės, – valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinė.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>2) „priimančioji valstybė narė“ – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas turi tarpininką arba filialą arba teikia mokėjimo paslaugas;</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>25. Mokėjimo paslaugų teikėjo priimančioji valstybė narė (toliau – priimančioji valstybė narė) – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas yra įsteigęs filialą, turi tarpininką arba teikia mokėjimo paslaugas nusteigdamas filialo.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>3) „mokėjimo paslauga“ – bet kuri priede išvardyta veiklos rūšis;</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>5 straipsnis. Mokėjimo paslaugos</p> <p>Mokėjimo paslaugas sudaro:</p> <p>1) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitą, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos;</p> <p>2) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos;</p> <p>3) mokėjimo operacijos, įskaitant lėšų, esančių mokėjimo sąskaitoje, atidarytoje mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, pervedimą: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus;</p> <p>4) mokėjimo operacijos, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus;</p> <p>5) mokėjimo priemonių išdavimas ir (arba) priėmimas;</p> <p>6) pinigų perlaidos;</p> <p>7) mokėjimo operacijos, kai mokėtojo sutikimas vykdyti mokėjimo operaciją duodamas naudojant telekomunikacijų galinį įrenginį, skaitmeninį ar informacinių technologijų įrenginį ir mokėjimas atliekamas telekomunikacijų tinklo arba informacinių technologijų sistemos operatoriui, kuris yra tik tarpininkas tarp prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>4) „mokėjimo įstaiga“ – juridinis asmuo, kuriam pagal 10 straipsnį buvo išduotas leidimas teikti ir vykdyti mokėjimo paslaugas visoje Bendrijoje;</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>4. Mokėjimo įstaiga – juridinis asmuo, kuriam išduota mokėjimo įstaigos licencija ar mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija (toliau, kai įstatyme kalbama apie</p>	<p>Visiškas</p>

	mokėjimo įstaigos licenciją ir mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją kartu, vartojama sąvoka „licencija“).	
5) „mokėjimo operacija“ – mokėtojo arba gavėjo inicijuotas veiksmas, kai lėšos perduodamos, pervedamos arba išimamos neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 19. Mokėjimo operacija – mokėtojo arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimas, pervedimas arba išėmimas neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija.	Visiškas
6) „mokėjimo sistema“ – lėšų pervedimo sistema, turinti formalią standartizuotą mokėjimo operacijų apdorojimo, kliringo ir (arba) atsiskaitymų tvarką bei bendras taisykles;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 31. Mokėjimo sistema – lėšų pervedimo sistema, kuri tvarkoma pagal bendras tos sistemos taisykles ir kuriai nustatyta standartizuota mokėjimo operacijų apdorojimo, tarpuskaitos ir (arba) atsiskaitymų tvarka.	Visiškas
7) „mokėtojas“ – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 32. Mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą.	Visiškas
8) „gavėjas“ – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas gavėjas lėšų, kurios buvo mokėjimo operacijos dalykas;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 6. Gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris mokėjimo nurodyme yra numatytas kaip mokėjimo operacijos lėšų gavėjas.	Visiškas
9) „mokėjimo paslaugų teikėjas“ – 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos įstaigos bei pagal 26 straipsnį išimtimi besinaudojantys juridiniai ir fiziniai asmenys;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 22. Mokėjimo paslaugų teikėjas – bet kuris šio įstatymo 6 straipsnyje nurodytas subjektas, kuris teikia šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas.	Visiškas
10) „mokėjimo paslaugų vartotojas“ – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojami mokėjimo paslauga kaip mokėtojas ir (arba) kaip gavėjas;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 26. Mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojami mokėjimo paslaugomis kaip mokėtojas ir (arba) gavėjas.	Visiškas
11) „vartotojas“ – fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartį, kurioms taikoma ši direktyva, veikia siekdamas kitų tikslų nei jo vykdoma prekyba, verslas ar profesija;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 5. Fizinis mokėjimo paslaugų vartotojas (toliau – vartotojas) – siekiantis sudaryti arba sudaręs mokėjimo paslaugų sutartį fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su savo verslu, prekyba ar profesine veikla.	Visiškas
12) „bendroji sutartis“ – mokėjimo paslaugų sutartis, reglamentuojanti būsimą atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų įvykdymą, ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą bei jos atidarymo sąlygos;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 1. Bendroji mokėjimo paslaugų sutartis (toliau – bendroji sutartis) – sutartis, kuria reglamentuojamas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų įvykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą ir jos atidarymo sąlygos.	Visiškas
13) „piniginė perlaida“ – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo, neatidarant mokėjimo sąskaitų mokėtojo arba gavėjo vardu, vien tam, kad atitinkama suma būtų pervesta gavėjui ar kitam gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (arba) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir jam pateikiamos;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 40. Pinigų perlaida – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo, neatidarant mokėjimo sąskaitos mokėtojo arba gavėjo vardu, tam, kad tam tikra	Visiškas

	suma būtų pervesta gavėjui ar gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (ar) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir tampa jam prieinamos.	
14) „mokėjimo sąskaita“ – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 28. Mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti.	Visiškas
15) „lėšos“ – banknotai ir monetos, pinigų pakaitalai ir elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalies b punkte;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 13. Lėšos – gryniesi pinigai (banknotai ir monetos), pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai. 3. Elektroniniai pinigai – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstatyme.	Visiškas
16) „mokėjimo nurodymas“ – mokėtojo arba gavėjo nurodymas jo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 18. Mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją.	Visiškas
17) „įskaitymo data“ – nurodytas laiko momentas, kuriuo naudojasi mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nurašomas iš mokėjimo sąskaitos arba įskaitomas į ją;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 14. Lėšų įskaitymo data – data, kurią naudoja mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, įskaitomas į mokėjimo sąskaitą. 16. Lėšų nurašymo data – data, kurią naudoja mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nurašomas iš mokėjimo sąskaitos.	Visiškas
18) „bazinis valiutų keitimo kursas“ – valiutų keitimo kursas, kuriuo remiantis apskaičiuojamas valiutų keitimas ir kurį pateikia mokėjimo paslaugų teikėjas arba nurodo viešai prieinamas šaltinis;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 36. Pagrindinis valiutos keitimo kursas – valiutos keitimo kursas, kurį nurodo mokėjimo paslaugų teikėjas arba skelbia viešai prieinamas šaltinis ir pagal kurį keičiama valiuta.	Visiškas
19) „autentiškumo patvirtinimas“ – procedūra, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjas gali patikrinti konkrečios mokėjimo priemonės, įskaitant jos personalizuotą saugumo požymį, naudojimą;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 20. Mokėjimo operacijos autentiškumo patvirtinimas (toliau – autentiškumo patvirtinimas) – procedūra, kurią atlikdamas mokėjimo paslaugų teikėjas tikrina mokėjimo priemonės, įskaitant jos personalizuotus saugumo požymius, naudojimą.	Visiškas
20) „bazinė palūkanų norma“ – palūkanų norma, kuria remiantis apskaičiuojamos visos taikomos palūkanos ir kurią nurodo viešai prieinamas šaltinis, kurį gali patikrinti abi mokėjimo paslaugų sutarties šalys;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 35. Pagrindinė palūkanų norma – palūkanų norma, kurią nurodo abiem mokėjimo paslaugų sutarties šalims viešai prieinamas šaltinis ir pagal kurią apskaičiuojama palūkanų suma.	Visiškas
21) „unikalus identifikatorius“ – raidžių, skaičių ar simbolių derinys, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo mokėjimo paslaugų vartotojui, ir kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi pateikti, kad būtų vienareikšmiškai identifikuotas kitas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir (arba) mokėjimo operacijoje naudojama jo mokėjimo sąskaita;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 45. Unikalus identifikatorius – raidžių, skaičių ar simbolių derinys, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėjimo paslaugų vartotojui ir pagal kurį vienareikšmiškai atpažįstamas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo	Visiškas

	paslaugų vartotojas ir (arba) mokėjimo operacijoje naudojama jo mokėjimo sąskaita.	
22) „tarpininkas“ – fizinis arba juridinis asmuo, kuris teikdamas mokėjimo paslaugas veikia mokėjimo įstaigos vardu;	Mokėjimo įstaigų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 6. Mokėjimo įstaigos tarpininkas (toliau – tarpininkas) – fizinis arba juridinis asmuo, teikiantis mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaigos vardu.	Visiškas
23) „mokėjimo priemonė“ – personalizuota (-os) priemonė (-ės) ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas, ir kurias mokėjimo paslaugų vartotojas naudoja mokėjimo nurodymui inicijuoti;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 27. Mokėjimo priemonė – personalizuota priemonė ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurias mokėjimo paslaugų vartotojas naudoja mokėjimo nurodymui inicijuoti.	Visiškas
24) „nuotolinio ryšio priemonė“ – priemonė, kurią galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai sudaryti, mokėjimo paslaugų teikėjui ir mokėjimo paslaugų vartotojui fiziškai nedalyvaujant;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 33. Nuotolinio ryšio priemonė – priemonė, kurią galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai per atstumą sudaryti, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas sudarydami sutartį kartu fiziškai nedalyvauja.	Visiškas
25) „patvarioji laikmena“ – priemonė, kuri suteikia galimybę mokėjimo paslaugų vartotojui saugoti jam asmeniškai skirtą informaciją taip, kad su informacija būtų galima susipažinti ateityje, informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu, ir kuri suteikia galimybę saugomą informaciją atgaminti jos nepakeičiant;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 37. Patvarioji laikmena – laikmena, kurioje asmeniškai mokėjimo paslaugų vartotojui skirta informacija saugoma taip, kad su ta informacija būtų galima susipažinti informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu ir iš kurios laikoma informacija atgaminama jos nepakeičiant.	Visiškas
26) „mikroįmonė“ – įmonė, kuri mokėjimo paslaugų sutarties sudarymo metu yra Rekomendacijos 2003/361/EB priedo I antraštinės dalies 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse apibrėžta įmonė;	Šios direktyvos nuostatos perkelti nereikia, nes nuspręsta nesinaudoti direktyvos 30 straipsnio 2 dalies ir 51 straipsnio 3 dalies nuostatomis, susijusiomis su mikroįmonėmis.	
27) „darbo diena“ – diena, kurią atitinkamas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 2. Darbo diena – mokėjimo paslaugų teikėjo nustatyta diena, kurią mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą.	Visiškas
28) „tiesioginis debetas“ – mokėjimo paslauga, kurią teikiant atliekamas nurašymas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu;	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 44. Tiesioginis debetas – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu.	Visiškas
29) „filialas“ – veiklos vieta, kuri nėra pagrindinė buveinė ir kuri yra mokėjimo įstaigos dalis, neturinti juridinio asmens statuso ir tiesiogiai atliekanti kai kurias arba visas mokėjimo įstaigos veiklas būdingas operacijas; visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaigos, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu;	Mokėjimo įstaigų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 5. Mokėjimo įstaigos filialas (toliau – filialas) – juridinio asmens statuso neturintis struktūrinis mokėjimo įstaigos padalinys, turintis savo buveinę ir atliekantis visas mokėjimo įstaigos funkcijas arba jų dalį. Visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje	Visiškas

<p>30) „grupė“ – įmonių grupė, kurią sudaro pirminė įmonė, jos antrinės įmonės ir subjektai, kuriuose pirminė įmonė arba jos antrinės įmonės turi kapitalo dalį, taip pat įmonės, susijusios Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje nurodytais santykiais.</p>	<p>valstybėje narėje, laikomos vienu filialu.</p> <p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 9. Įmonių grupė (toliau – grupė) – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatyme.</p> <p>Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 12. Įmonių grupė (toliau – grupė) – grupė, įskaitant visus jos pogrupius, kurią sudaro patronuojančioji įmonė, jos patronuojamosios įmonės ir įmonės, kurios dalyvės yra patronuojančioji įmonė ar jos patronuojamosios įmonės, taip pat įmonės, nors ir nesusijusios šio straipsnio 21 ir 22 dalyse nustatytais ryšiais su kita (kitomis) įmone (įmonėmis), tačiau valdomos bendrai remiantis su šia (šiomis) įmone (įmonėmis) sudaryta (sudarytomis) sutartimi (sutartimis) ar steigimo dokumento (dokumentų) nuostatomis arba jų ir kitos (kitų) įmonės (įmonių) dauguma administravimo, valdymo ar priežiūros organų narių per finansinius metus iki konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinio sudarymo yra tie patys asmenys.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>II ANTRAŠTINĖ DALIS. MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKĖJAI. 1 SKYRIUS. MOKĖJIMO ĮSTAIGOS. 1 SKIRSNIS BENDROSIOS TAISYKLĖS 5 straipsnis. Prašymai išduoti leidimą Prašymas išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą pateikiamas buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kartu pateikiant:</p> <p>a) veiklos programą, kurioje visų pirma nurodoma numatomų mokėjimo paslaugų rūšis;</p> <p>b) verslo planą, įskaitant numatomą pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto sąmatą, įrodančią, kad pareiškėjas gali patikimai veikti naudodamas tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras;</p> <p>c) įrodymą, kad mokėjimo įstaiga turi 6 straipsnyje numatytą pradinį kapitalą;</p> <p>d) 9 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų mokėjimo įstaigų atveju – priemonių, kurių pagal 9 straipsnį buvo imtasi siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;</p> <p>e) pareiškėjo taikomos valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės mechanizmų, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos procedūras, aprašymą, įrodantį, kad ta valdymo tvarka, kontrolės mechanizmai ir procedūros yra proporcingos, tinkamos, patikimos ir adekvačios;</p> <p>f) vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos pareiškėjas yra įdiegęs siekdamas įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu pagal Direktyvą 2005/60/EB ir 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas, aprašymą;</p> <p>g) pareiškėjo organizacinės struktūros aprašymą, įskaitant, jei taikoma, numatomo tarpininkų ir filialų panaudojimo aprašymą, išorės subjektų panaudojimo tvarkos aprašymą, bei jo dalyvavimo nacionalinėje arba tarptautinėje mokėjimo sistemoje</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija 1. Mokėjimo įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, suteikdama teisę šio įstatymo 10 straipsnyje nustatytais sąlygomis mokėjimo įstaigai tose valstybėse narėse teikti mokėjimo įstaigos licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas. Mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo ir keitimo tvarką nustato šis įstatymas ir priežiūros institucijos teisės aktai.</p> <p>2. Steigiama mokėjimo įstaiga gali būti įregistruota Juridinių asmenų registre, o jei mokėjimo įstaigos licencija išduodama ne steigiamai mokėjimo įstaigai, atitinkami pakeitimai Juridinių asmenų registre gali būti padaryti tik išdavus mokėjimo įstaigos licenciją.</p> <p>3. Mokėjimo įstaigos licencijai gauti priežiūros institucijai pateikiamas prašymas ir šie dokumentai bei duomenys:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įstatai; 2) veiklos programa, kurioje, be kita ko, nurodomos numatomų teikti mokėjimo paslaugų rūšys; 3) verslo planas, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, įrodantį, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius; 4) dokumentai, kuriais patvirtinama, kad minimalaus nuosavo kapitalo dydis yra ne mažesnis negu nustatytas šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje; 5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 15 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymas; 6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymas, įrodantis, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos 	<p>Visiškas</p>

<p>aprašymą;</p> <p>h) tapatybės duomenis asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turinčių pareiškėjo kvalifikuotąjį kapitalo dalį, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 11 punkte, jų turimo kapitalo dydžius ir jų tinkamumo įrodymą atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti mokėjimo įstaigos patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą valdymą;</p> <p>(i) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos valdymą, ir prireikus asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, tapatybės duomenis bei įrodymus, kad jie yra geros reputacijos ir turi tinkamų žinių bei patirties mokėjimo paslaugoms vykdyti, kaip apibrėžė mokėjimo įstaigos buveinės valstybė narė;</p> <p>j) kai taikytina, teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių, kaip apibrėžta 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, tapatybės duomenis;</p> <p>k) pareiškėjo teisinį statusą ir įstatus;</p> <p>l) pareiškėjo pagrindinės buveinės adresą.</p> <p>Pateikdamas d, e, ir g punktuose nurodytą informaciją, pareiškėjas pateikia savo audito tvarkos ir organizacinės tvarkos, kurią jis nustatė, kad galėtų imtis visų pagrįstų veiksmų savo vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui bei patikimumui užtikrinti, aprašymą.</p>	<p>ir adekvačios prisiimamai rizikai;</p> <p>7) vidaus kontrolės sistemos, kuri įdiegta (bus įdiegta) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas) ir 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas, aprašymas;</p> <p>8) organizacinės struktūros aprašymas, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos vykdymas, ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymas;</p> <p>9) duomenys, kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, turinčių mokėjimo įstaigos kvalifikuotąjį įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, tapatybę, jų turimas įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą;</p> <p>10) vadovų, įskaitant asmenis, atsakingus už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, jei mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, tapatybės duomenys ir dokumentai, kuriais patvirtinama, kad jie yra nepriekaištingos reputacijos ir atitinka šio įstatymo 8 straipsnio 3 dalyje nustatytus kvalifikacijos ir patirties reikalavimus;</p> <p>11) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės, atitinkančios Finansų įstaigų įstatyme ir Lietuvos Respublikos audito įstatyme nustatytus reikalavimus, duomenys.</p> <p>4. Pateikiant šio straipsnio 3 dalies 5, 6 ir 8 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus audito tvarkos ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.</p> <p>9 straipsnis. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotąjį įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį įsigyjančio asmens tinkamumą priežiūros institucija vertina pagal šiuos kriterijus:</p> <p>1) įsigyjančio asmens sugebėjimą užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą;</p> <p>2) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją, nustatytą Bankų įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalyse;</p> <p>3) įsigyjančio asmens finansinį patikimumą.</p>	
<p>6 straipsnis. Pradinis kapitalas</p> <p>Valstybės narės reikalauja, kad leidimo išdavimo metu mokėjimo įstaigos turėtų pradinį kapitalą, sudarytą iš Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio a ir b punktuose apibrėžtų lėšų:</p> <p>a) jeigu mokėjimo įstaiga teikia tik priedo 6 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas jokių metų negali būti mažesnis kaip 20 000 EUR;</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>13 straipsnis. Mokėjimo įstaigos minimalus nuosavas kapitalas</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos minimalų nuosavą kapitalą sudaro:</p> <p>1) įstatinis kapitalas (sumažintas supirktų savų akcijų verte) be privilegijuotųjų akcijų vertės;</p> <p>2) atsargos kapitalas (atsargos rezervas);</p>	<p>Visiškas</p>

<p>b) jeigu mokėjimo įstaiga teikia priedo 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas jokių metų negali būti mažesnis kaip 50 000 EUR; ir</p> <p>c) jeigu mokėjimo įstaiga teikia bet kurią priedo 1–5 punktuose nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas jokių metų negali būti mažesnis kaip 125 000 EUR.</p>	<p>3) kapitalo rezervas (emisinis skirtumas) be su privilegijuotųjų akcijų išleidimu susijusios sumos;</p> <p>4) nepaskirstytasis pelnas (atėmus einamųjų metų tarpinio nepaskirstytojo pelno arba paskutinių praėjusių metų nepaskirstytojo pelno, dėl kurio dar nepriimtas eilinio visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimas, sumą, jei audito įmonė nėra atlikusi atitinkamo laikotarpio finansinių ataskaitų rinkinių audito ir priežiūros institucijai nepateikti duomenys, įrodantys, kad pelno suma yra teisinga ir iš jos atimti visi numatomi mokesčiai ar dividendai) arba nuostoliai;</p> <p>5) privalomasis rezervas arba rezervinis kapitalas;</p> <p>6) kiti rezervai.</p> <p>2. Mokėjimo įstaiga turi turėti minimalų nuosavą kapitalą:</p> <p>1) jeigu mokėjimo įstaiga ketina teikti tik Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 6 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnę kaip 20 tūkstančių eurų;</p> <p>2) jeigu mokėjimo įstaiga ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 7 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnę kaip 50 tūkstančių eurų;</p> <p>3) jeigu mokėjimo įstaiga ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–5 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnę kaip 125 tūkstančiai eurų.</p>	
<p>7 straipsnis. Nuosavos lėšos</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 57–61, 63, 64 ir 66 straipsniuose, negali būti mažesnes už didžiausią sumą, iš reikalaujamo pagal šios direktyvos 6 arba 8 straipsnį.</p> <p>2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią nuosavų lėšų skaičiavimui taikytinų elementų kartotiniam naudojimui, jei mokėjimo įstaiga priklauso tai pačiai grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, investicinė įmonė, turto valdymo bendrovė ar draudimo įmonė. Ši dalis taip pat taikoma, jeigu mokėjimo įstaiga yra mišraus pobūdžio ir vykdo kitą nei priede nurodytos mokėjimo paslaugos veiklą.</p> <p>3. Jei tenkinamos Direktyvos 2006/48/EB 69 straipsnyje nustatytos sąlygos, valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali nuspręsti netaikyti šios direktyvos 8 straipsnio mokėjimo įstaigoms, kurioms taikoma konsoliduota pirminių kredito įstaigų priežiūra pagal Direktyvą 2006/48/EB.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>14 straipsnis. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas turi nuolat būti ne mažesnis už didesnę iš šių dydžių:</p> <p>1) šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą minimalų nuosavą kapitalą;</p> <p>2) vienu iš priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų metodų apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį.</p> <p>2. Mokėjimo įstaiga negali nuosavo kapitalo skaičiavimui taikytinų elementų naudoti pakartotinai, jei ji priklauso tai pačiai grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, finansų maklerio įmonė, valdymo įmonė ar draudimo įmonė. Ši nuostata taip pat taikoma, jeigu mokėjimo įstaiga vykdo ir kitą nei mokėjimo paslaugų teikimo veiklą.</p>	Visiškas
<p>8 straipsnis. Nuosavų lėšų apskaičiavimas</p> <p>1. Nepaisant 6 straipsnyje nustatytų pirminių reikalavimų kapitalui, valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos visą laiką turėtų nuosavas lėšas, apskaičiuotas laikantis vieno iš toliau nurodytų trijų metodų, kuriuos nustatė kompetentingos institucijos nacionalinės teisės aktuose nustatyta tvarka:</p> <p>A metodas</p> <p>Mokėjimo įstaigų nuosavos lėšos turi sudaryti bent 10 % jų praėjusių metų fiksuotų pridėtinų išlaidų. Kompetentingos institucijos gali šį reikalavimą patikslinti tuo atveju, jeigu nuo praėjusių metų mokėjimo įstaigos veikloje įvyko esminių pokyčių. Jeigu apskaičiavimo dieną mokėjimo įstaiga dar nėra baigusi visų vienerių metų veiklos, tai reikalavimas yra kad nuosavos lėšos sudarytų 10 % jų atitinkamų fiksuotų pridėtinų išlaidų, kurios numatytos jos verslo plane, išskyrus atvejus, kai kompetentingos</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>14 straipsnis. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas</p> <p>3. Mokėjimo įstaigos nuosavo kapitalo dydžio, apskaičiavimo ir taikymo taisyklės nustato priežiūros institucija.</p> <p>4. Priežiūros institucija, remdamasi rizikos valdymo proceso, su rizika susijusių nuostolių duomenų rinkimo kokybės ir vidaus kontrolės sistemos įvertinimu, gali mokėjimo įstaigai nustatyti individualų nuosavo kapitalo dydį – iki 20 proc. mažesnę arba didesnę už priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytais metodais apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį</p> <p>Lietuvos banko 2009 m. gruodžio 24 d. nutarimu Nr. 240 „Dėl Elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo skaičiavimo taisyklių“ patvirtintos</p>	Visiškas

<p>institucijos reikalauja patikslinti šį planą.</p> <p>B metodas</p> <p>Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės už toliau nurodytų dydžių, padaugintų iš padidinimo daugiklio k, sumą, kaip apibrėžta toliau 2 dalyje, kur mokėjimo apimtis (MA) sudaro vieną dvyliką bendros mokėjimo operacijų, kurias mokėjimo įstaiga atliko praėjusius metais, sumos:</p> <p>a) 4,0 % tos MA dalies iki 5 mln. EUR, plus</p> <p>b) 2,5 % tos MA dalies nuo 5 mln. EUR iki 10 mln. EUR, plus</p> <p>c) 1 % tos MA dalies nuo 10 mln. EUR iki 100 mln. EUR, plus</p> <p>d) 0,5 % tos MA dalies nuo 100 mln. EUR iki 250 mln. EUR, plus</p> <p>e) 0,25 % tos MA dalies virš 250 mln. EUR.</p> <p>C metodas</p> <p>Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės už atitinkamą rodiklį, apibrėžtą a punkte, padauginimą iš b punkte nustatyto padauginimo daugiklio ir vėl padauginimą iš 2 dalyje apibrėžto padidinimo daugiklio k:</p> <p>a) Atitinkamas rodiklis yra šių elementų suma:</p> <ul style="list-style-type: none"> - palūkanų pajamų, - palūkanų išlaidų, - gautų komisinių ir kitų mokesčių, ir - kitų veiklos pajamų. <p>Kiekvienas elementas įtraukiamas į sumą su savo teigiamu arba neigiamu ženklu. Pajamos iš neįprastų ir nebūdingų elementų negali būti naudojamos apskaičiuojant atitinkamą rodiklį. Išlaidos, susijusios su trečiųjų šalių teikiamomis išorės subjektams perduotoms paslaugomis gali sumažinti atitinkamą rodiklį, jei išlaidos patiriamos dėl pagal šią direktyvą prižiūrimos įstaigos. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas kiekvienų finansinių metų pabaigoje pagal paskutinių dvylikos mėnesių stebėjimus. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas už praeitus finansinius metus. Tačiau pagal C metodą apskaičiuotos nuosavos lėšos negali būti mažesnės nei 80 % pastarųjų trijų finansinių metų atitinkamo rodiklio vidurkio. Jei nėra jokių audituotų duomenų, gali būti naudojami sąmatiniai verslo duomenys.</p> <p>b) Padauginimo daugiklis yra:</p> <p>i) 10 % tos atitinkamo rodiklio dalies iki 2,5 mln. EUR,</p> <p>ii) 8 % tos atitinkamo rodiklio dalies nuo 2,5 mln. EUR iki 5 mln. EUR,</p> <p>iii) 6 % tos atitinkamo rodiklio dalies nuo 5 mln. EUR iki 25 mln. EUR,</p> <p>iv) 3 % tos atitinkamo rodiklio dalies nuo 25 mln. EUR iki 50 mln. EUR,</p> <p>v) 1,5 % virš 50 mln. EUR.</p> <p>2. Padidinimo daugiklis k, naudotinas taikant 1 dalyje nurodytus B ir C metodus, yra:</p> <p>a) 0,5, jeigu mokėjimo įstaiga teikia tik priedo 6 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą;</p> <p>b) 0,8, jeigu mokėjimo įstaiga teikia priedo 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą;</p>	<p>Elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo skaičiavimo taisyklės</p> <p>19. Mokėjimo įstaigos nuosavo kapitalo poreikiui skaičiuoti turi būti taikomas vienas iš šių metodų: A, B arba C metodas.</p> <p>20. Taikant A metodą elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo poreikis apskaičiuojamas pagal pastarųjų 12 mėnesių elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų pastoviasias pridėtines išlaidas. Elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo poreikis turi sudaryti ne mažiau kaip 10 procentų pastarųjų 12 mėnesių pastoviųjų pridėtinių išlaidų. Lietuvos bankas turi teisę nustatyti individualų nuosavo kapitalo poreikio dydį – padidinti arba sumažinti, jeigu nuo pastarųjų 12 mėnesių įvyko esminių pokyčių elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų veikloje (pvz., dalies verslo pardavimas, naujo verslo įsigijimas, staigus elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų turto augimas ir pan.). Nuosavo kapitalo poreikio apskaičiavimo dieną elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų, dar neteikusių mokėjimo paslaugų pastaruosius 12 mėnesių, nuosavo kapitalo poreikis gali būti skaičiuojamas remiantis elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų verslo plane, kurio trūkumus vadovaujantis Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstatymo 28 straipsnio 2 dalies nuostatomis ir Mokėjimo įstaigų įstatymo 22 straipsnio 2 dalies nuostatomis gali būti reikalaujama patikslinti Lietuvos bankui svarstant klausimą dėl licencijos išdavimo, numatytu pastoviųjų pridėtinių išlaidų dydžiu.</p> <p>21. Taikant B metodą elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo poreikis skaičiuojamas pagal MPAMV. Elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo poreikis turi būti ne mažesnis už toliau nurodytų dydžių sumą, padauginimą iš didinimo daugiklio k, nustatyto 22 punkte:</p> <p>4 proc. MPAMV dalies iki 5 mln. EUR,</p> <p>2,5 proc. MPAMV dalies nuo 5 mln. EUR iki 10 mln. EUR,</p> <p>1 proc. MPAMV dalies nuo 10 mln. EUR iki 100 mln. EUR,</p> <p>0,5 proc. MPAMV dalies nuo 100 mln. EUR iki 250 mln. EUR,</p> <p>0,25 proc. MPAMV dalies per 250 mln. EUR.</p> <p>22. Didinimo daugiklis k, naudojamas skaičiuojant elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo poreikį pagal 21 ir 23 punktuose nurodytus B ir C metodus, yra:</p> <p>0,5, jeigu elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigos teikia tik Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 6 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą;</p> <p>0,8, jeigu elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigos teikia Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą;</p> <p>1, jeigu elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigos teikia bet kurią Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–5 punktuose nurodytą mokėjimo paslaugą.</p> <p>23. Taikant C metodą elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo poreikis turi būti ne mažesnis už 23.2 punkte nustatytą daugiklį n, apskaičiuotą remiantis 23.1 punkte apibrėžtu rodikliu r, padauginimą iš 22 punkte apibrėžto didinimo daugiklio k:</p> <p>23.1. rodiklis r – palūkanų pajamų, palūkanų išlaidų, komisinių ir kitų mokesčių bei</p>
---	---

<p>c) 1, jeigu mokėjimo įstaiga teikia bet kurią priedo 1–5 punktuose nurodytą mokėjimo paslaugą.</p> <p>3. Kompetentingos institucijos, remdamosi rizikos valdymo procesų, su rizika susijusių nuostolių duomenų rinkimo kokybės ir vidinių kontrolės mechanizmų įvertinimu, gali reikalauti, kad mokėjimo įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % didesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 1 dalį pasirinktą metodą, arba gali leisti, kad mokėjimo įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % mažesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 1 dalį pasirinktą metodą.</p>	<p>kitų veiklos pajamų suma. Jo apskaičiavimo principai:</p> <p>23.1.1. tik su mokėjimo paslaugomis ir glaudžiai su jomis susijusiomis papildomosiomis paslaugomis susijusios pajamos ir išlaidos įtraukiamos skaičiuojant rodiklio r sumą;</p> <p>23.1.2. kiekvienas rodiklio elementas, skaičiuojant sumą, įtraukiamas su teigiamu arba neigiamu ženklu;</p> <p>23.1.3. pajamos iš neįprastos ir nebūdingos veiklos negali būti įtraukiamos skaičiuojant rodiklį;</p> <p>23.1.4. išlaidos, susijusios su trečiųjų šalių teikiamomis paslaugomis kitiems asmenims, kuriems elektroninių pinigų arba mokėjimo įstaiga perdavė veiklos funkcijų vykdymą, gali sumažinti rodiklį, jeigu išlaidų turima dėl šių elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų;</p> <p>23.1.5. rodiklis r apskaičiuojamas kiekvienų finansinių metų pabaigoje pagal audituotus praėjusių metų finansinius duomenis;</p> <p>23.1.6. jeigu elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų finansiniai duomenys nepatvirtinti audito įmonės, rodikliui skaičiuoti gali būti naudojami ir neaudituoti finansiniai duomenys.</p> <p>23.2. Daugiklis n yra 23.1 punkte apibrėžto rodiklio r žemiau nurodytų dydžių suma: 10 proc., kai r reikšmė yra iki 2,5 mln. EUR, 8 proc., kai r reikšmė yra nuo 2,5 mln. EUR iki 5 mln. EUR, 6 proc., kai r reikšmė yra nuo 5 mln. EUR iki 25 mln. EUR, 3 proc., kai r reikšmė yra nuo 25 mln. EUR iki 50 mln. EUR, 1,5 proc., kai r reikšmė per 50 mln. EUR.</p> <p>23.3. Pagal C metodą apskaičiuotas nuosavo kapitalo poreikis negali būti mažesnis nei 80 procentų praėjusių trejų finansinių metų nuosavo kapitalo poreikio, apskaičiuoto C metodu, vidurkio.</p>	
<p>9 straipsnis. Apsaugos reikalavimai</p> <p>1. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos reikalauja, kad mokėjimo įstaiga, kuri teikia kurią nors priede nurodytą mokėjimo paslaugą ir tuo pačiu metu vykdo kitą veiklą, nurodytą 16 straipsnio 1 dalies c punkte, apsaugotų iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba per kitą mokėjimo paslaugų teikėją gautas lėšas mokėjimo operacijų vykdymui:</p> <p>arba:</p> <p>a) jos niekada negali būti laikomos kartu su kitų fizinių arba juridinių asmenų, nesančių mokėjimo paslaugų vartotojais, kurių vardu tos lėšos laikomos, lėšomis ir, jei po lėšų gavimo dienos einančios darbo dienos pabaigoje jas vis dar turi mokėjimo įstaiga ir jos dar nėra pristatytos gavėjui ar nėra pervestos kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, jos deponuojamos atskiroje kredito įstaigos sąskaitoje arba investuojamos į saugų, likvidų ir mažos rizikos turtą, kaip apibrėžta buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų; ir</p> <p>b) jos pagal valstybių narių teisės aktus yra apsaugotos tų mokėjimo paslaugų vartotojų naudai tuo atveju, jei mokėjimo įstaigos kreditoriai pateiktų reikalavimų, visų pirma nemokumo atveju;</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>15 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojų ar iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautų lėšų apsaugos reikalavimai</p> <p>1. Mokėjimo įstaiga privalo apsaugoti iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti vienu iš šių būdų:</p> <p>1) atskirdama šias lėšas nuo kitų fizinių arba juridinių asmenų, nesančių mokėjimo paslaugų vartotojais, lėšų. Jeigu gavus lėšas kitos dienos darbo pabaigoje jas vis dar turi mokėjimo įstaiga ir jos dar nėra perduotos gavėjui ar nėra pervestos kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, jos turi būti laikomos atskiroje sąskaitoje, atidarytoje Lietuvos Respublikos kredito įstaigoje (įskaitant užsienio valstybės kredito įstaigos filialą, veikiantį Lietuvos Respublikoje) ar kitos valstybės narės kredito įstaigoje, arba investuojamos į saugų, likvidų ir mažos rizikos turtą priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka. Mokėjimo įstaiga, šiame punkte nustatytu būdu saugodama mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti, privalo imtis priemonių, užtikrinančių mokėjimo paslaugų vartotojų nuosavybės teisių apsaugą, ypač jeigu mokėjimo</p>	<p>Visiškas</p>

<p>arba</p> <p>c) jos apdraudžiamos pagal draudimo polisą ar joms taikoma kita panaši garantija, išduota draudimo bendrovės ar kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip ir mokėjimo įstaiga grupei, tokiai sumai, kuri neapdraudus pagal draudimo polisą ar neturint kitos panašios garantijos būtų buvusi atskirta, išmokamai tuo atveju, kai mokėjimo įstaiga negali įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų.</p> <p>2. Kai iš mokėjimo įstaigos reikalaujama apsaugoti lėšas pagal 1 dalį ir tų lėšų dalis bus naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, 1 dalyje nustatyti reikalavimai taip pat taikomi tai būsimoms operacijoms vykdyti gautai lėšų daliai. Kai ši dalis nėra pastovi arba jos dydis nežinomas iš anksto, valstybės narės gali mokėjimo įstaigoms leisti taikyti šią dalį remdamasi pavyzdine dalimi, kuri, kaip manoma, bus naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis tenkinant kompetentingų institucijų reikalavimus.</p> <p>3. Valstybės narės ar kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad mokėjimo įstaigos, kurios nevykdo kitos veiklos, nurodytos 16 straipsnio 1 dalies c punkte, taip pat laikytųsi šio straipsnio 1 dalyje nustatytų apsaugos reikalavimų.</p> <p>4. Valstybės narės ar kompetentingos institucijos taip pat gali apriboti tokius apsaugos reikalavimus ir juos taikyti tik tų mokėjimo paslaugų vartotojų, kurių kiekvieno atskirai lėšos viršija 600 EUR ribą, lėšoms.</p>	<p>įstaiga yra nemoki. Mokėjimo paslaugų vartotojų ir kitų mokėjimo paslaugų teikėjų lėšos, perduotos mokėjimo įstaigai mokėjimo paslaugoms vykdyti, yra jų nuosavybė, į jas negali būti nukreiptas išieškojimas pagal mokėjimo įstaigos skolas;</p> <p>2) apdrausdama šias lėšas draudimo sutartimi arba gaudama joms garantiją, laidavimo raštą, išduotą Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, veikiantį Lietuvos Respublikoje) ar kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip ir mokėjimo įstaiga grupei, tokiai mokėjimo įstaigai negalint įvykdyti savo įsipareigojimų išmokamai sumai, kuri turėtų būti atskirta, jei būtų taikomas šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas būdas.</p> <p>2. Kai mokėjimo įstaigos gautų iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo lėšų dalis bus naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi ir būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti gautai lėšų daliai. Kai ši dalis nėra pastovi arba jos dydis nėra žinomas iš anksto, mokėjimo įstaiga gali šią dalį apskaičiuoti remdamasi pavyzdine dalimi, kuri, mokėjimo įstaigos nuomone, bus naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis, tenkinant priežiūros institucijos nustatytus reikalavimus.</p>	
<p>10 straipsnis. Leidimo išdavimas</p> <p>1. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, išskyrus nurodytas 1 straipsnio 1 dalies a–c punktuose ir e–f punktuose ir pagal 26 straipsnį išimtimi besinaudojančius juridinius bei fizinius asmenis, ketinančius teikti mokėjimo paslaugas, prieš pradėdamos teikti mokėjimo paslaugas gautų leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą. Leidimas išduodamas tik valstybėje narėje įsisteigusiam juridiniam asmeniui.</p> <p>2. Leidimai išduodami, jei kartu su prašymu leidimui gauti pateikta informacija ir įrodymai atitinka visus 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir kompetentingos institucijos, nuodugniai patikrinusios prašymą, pateikė teigiamą bendrą įvertinimą. Prieš išduodama leidimą kompetentinga institucija atitinkamais atvejais gali konsultuotis su nacionaliniu centriniu banku ar kitomis atitinkamomis viešosios valdžios institucijomis.</p> <p>3. Mokėjimo įstaiga, pagal jos buveinės valstybės narės nacionalinę teisę privalanti turėti registruotą buveinę, pagrindinė buveinė turi būti toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra jos registruota buveinė.</p> <p>4. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, mokėjimo įstaiga turi tvirtą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, rizikos, kurią ji patiria ar gali patirti, nustatymo, valdymo, stebėsenos ir informavimo apie ją veiksmingus procesus bei atitinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras; ši tvarka, procedūros ir mechanizmai turi būti visapusiškai ir proporcingai</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>4 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teikiamos mokėjimo paslaugos ir kita veikla</p> <p>1. Mokėjimo įstaiga gali teikti tik priežiūros institucijos jai išduotoje licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas.</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>4. Mokėjimo įstaiga – juridinis asmuo, kuriam išduota mokėjimo įstaigos licencija ar mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija (toliau, kai įstatyme kalbama apie mokėjimo įstaigos licenciją ir mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją kartu, vartojama sąvoka „licencija“).</p> <p>5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, suteikdama teisę šio įstatymo 10 straipsnyje nustatytais sąlygomis mokėjimo įstaigai tose valstybėse narėse teikti mokėjimo įstaigos licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas. Mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo ir keitimo tvarką nustato šis įstatymas ir priežiūros institucijos teisės aktai.</p> <p>2. Steigiama mokėjimo įstaiga gali būti įregistruota Juridinių asmenų registre, o jei mokėjimo įstaigos licencija išduodama ne steigiamai mokėjimo įstaigai, atitinkami pakeitimai Juridinių asmenų registre gali būti padaryti tik išdavus mokėjimo įstaigos licenciją.</p> <p>3. Mokėjimo įstaigos licencijai gauti priežiūros institucijai pateikiamas prašymas ir šie dokumentai bei duomenys:</p>	Visiškas

<p>mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, apimčiai ir sudėtingumui.</p> <p>5. Kai mokėjimo įstaiga teikia bet kurias priede išvardytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą verslo veiklą, kompetentingos institucijos gali reikalauti įsteigti atskirą subjektą mokėjimo paslaugų verslui vykdyti, jei mokėjimo įstaigos vykdoma kita nei mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui ar kompetentingų institucijų galimybei stebėti, ar mokėjimo įstaiga vykdo visus šioje direktyvoje nustatytas pareigas.</p> <p>6. Kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimą, jei, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti tinkamą ir apgalvotą mokėjimo įstaigos valdymą, jie nėra patenkinti akcijų turėtojų arba narių, kuriems priklauso kvalifikuota kapitalo dalis, patikimumu.</p> <p>7. Jeigu mokėjimo įstaiga ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys yra susiję artimais ryšiais, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 46 punkte, kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei tokie ryšiai netrukdo veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų.</p> <p>8. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei trečiosios šalies įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi vienam ar keletui fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais mokėjimo įmonė yra susijusi artimais ryšiais, arba sunkumai, atsirandantys įgyvendinant tuos įstatymus ir kitus teisės aktus, netrukdo joms veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų.</p> <p>9. Leidimas galioja visose valstybėse narėse ir suteikia teisę atitinkamai mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas visoje Bendrijoje, naudojantis laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve, jei tokias paslaugas apima leidimas.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) įstatai; 2) veiklos programa, kurioje, be kita ko, nurodomos numatomų teikti mokėjimo paslaugų rūšys; 3) verslo planas, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, įrodantį, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius; 4) dokumentai, kuriais patvirtinama, kad minimalaus nuosavo kapitalo dydis yra ne mažesnis negu nustatytas šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje; 5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 15 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymas; 6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymas, įrodantis, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai; 7) vidaus kontrolės sistemos, kuri įdiegta (bus įdiegta) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas) ir 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas, aprašymas; 8) organizacinės struktūros aprašymas, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos vykdymas, ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymas; 9) duomenys, kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, turinčių mokėjimo įstaigos kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, tapatybę, jų turimas įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą; 10) vadovų, įskaitant asmenis, atsakingus už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, jei mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, tapatybės duomenys ir dokumentai, kuriais patvirtinama, kad jie yra nepriekaištingos reputacijos ir atitinka šio įstatymo 8 straipsnio 3 dalyje nustatytus kvalifikacijos ir patirties reikalavimus; 11) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės, atitinkančios Finansų įstaigų įstatyme ir Lietuvos Respublikos audito įstatyme nustatytus reikalavimus, duomenys. <p>4. Pateikiant šio straipsnio 3 dalies 5, 6 ir 8 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus audito tvarkos ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.</p> <p>5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti mokėjimo įstaigos, prašančios išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą</p>
---	---

	<p>vietoje. Pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje <i>mutatis mutandis</i> taikomos šio įstatymo 26 straipsnio nuostatos.</p> <p>6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus ir priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo, ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgiant į šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalies nuostatas.</p> <p>7. Priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pateikti dokumentai neatitinka šio įstatymo ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų, pateikti ne visi teisės aktų nustatyti ar papildomai pareikalauti duomenys arba jie yra neteisingi; 2) mokėjimo įstaiga neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, mokėjimo įstaigos teisinė forma, vadovai, mokėjimo įstaigos minimalus nuosavas kapitalas neatitinka įstatymų ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų; 3) yra pagrindas abejoti, ar asmenys, turintys mokėjimo įstaigos kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus; 4) mokėjimo įstaiga ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą; 5) mokėjimo įstaiga yra glaudžiu ryšiu susijusi su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, ar tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą; 6) atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, mokėjimo įstaiga neturi patikimos mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarkos, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą. Ši tvarka, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemos turi būti visapusės ir adekvačios mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui. <p>8. Kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jei mokėjimo įstaigos ketinama vykdyti ar vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jos finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.</p> <p>9. Mokėjimo įstaiga, turinti mokėjimo įstaigos licenciją ir ketinanti teikti mokėjimo paslaugas, kurių nėra numatyta jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją papildant ją ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis.</p>	
--	---	--

	<p>10. Mokėjimo įstaigos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti nustatytus mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytais atvejais ir tvarka privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos licencijai gauti, pasikeitimus.</p> <p>22 straipsnis. Prašymų dėl licencijos išdavimo ar dėl kitų veiksmų atlikimo nagrinėjimas ir priežiūros institucijos sprendimai</p> <p>5. Priežiūros institucijos prašymu valstybės ir savivaldybės institucijos, taip pat asmenys privalo nedelsdami priežiūros institucijai pateikti turimą informaciją apie mokėjimo įstaigos steigėjus, akcininkus, vadovus, jų finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas ir kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga priimant sprendimą dėl leidimo mokėjimo įstaigai išdavimo.</p> <p>3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma, buveinė, mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai</p> <p>3. Mokėjimo įstaiga privalo turėti buveinę Lietuvos Respublikoje.</p> <p>9 straipsnis. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį įsigyjančio asmens tinkamumą priežiūros institucija vertina pagal šiuos kriterijus:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įsigyjančio asmens sugebėjimą užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą; 2) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją, nustatytą Bankų įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalyse; 3) įsigyjančio asmens finansinį patikimumą. <p>2. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimui ir netekimui ir teisės naudotis balsavimo teise sustabdymui <i>mutatis mutandis</i> taikomos Bankų įstatymo 24, 25 ir 26 straipsnių nuostatos.</p>	
<p>11 straipsnis. Pranešimas apie sprendimą</p> <p>Per tris mėnesius nuo prašymo gavimo arba, jeigu prašymas buvo neišsamus, per tris mėnesius po to, kai buvo gauta visa sprendimui priimti reikalinga informacija, kompetentingos institucijos praneša pareiškėjui, ar leidimas išduotas, ar atsisakyta jį išduoti. Atsisakius išduoti leidimą, visada nurodomos atsisakymo priežastys.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija</p> <p>6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus ir priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo, ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgiant į šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalies nuostatas.</p> <p>22 straipsnis. Prašymų dėl licencijos išdavimo ar dėl kitų veiksmų atlikimo nagrinėjimas ir priežiūros institucijos sprendimai</p> <p>4. Apie priimtą sprendimą dėl leidimo išdavimo priežiūros institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo praneša prašymą pateikusiam asmeniui. Priežiūros institucijos atsisakymas išduoti leidimą turi būti motyvuotas.</p>	Visiškas
<p>12 straipsnis. Leidimo panaikinimas</p>	<p>Finansų įstaigų įstatymas</p>	Visiškas

1. Kompetentingos institucijos gali panaikinti mokėjimo įstaigai išduotą leidimą tik tuo atveju, jei įstaiga:
 - a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsisako šio leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nevykdo veiklos, jeigu atitinkama valstybė narė nėra numačiusi, kad tokiais atvejais šis leidimas netenka galios;
 - b) yra gavusi leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis netinkamomis priemonėmis;
 - c) nebeatitinka leidimo išdavimo sąlygų;
 - d) toliau vykdydama mokėjimo paslaugų teikimo veiklą galėtų kelti grėsmę mokėjimo sistemos stabilumui; arba
 - e) tenkina vieną ar daugiau kitų aplinkybių, dėl kurių nacionalinėje teisėje numatoma panaikinti leidimą.
2. Privalo būti nurodomos leidimo panaikinimo priežastys ir apie tai informuojami suinteresuoti asmenys.
3. Informacija apie leidimo panaikinimą skelbiama viešai.

10 straipsnis. Licencijos atšaukimas

1. Priežiūros institucija privalo atšaukti finansų įstaigai išduotą licenciją teikti licencines finansines paslaugas, jeigu finansų įstaiga:
 - 1) licenciją gavo apgaulės būdu ar kitaip pažeidusi įstatymus;
 - 2) verčiasi įstatymų draudžiama veikla.
2. Priežiūros institucija turi teisę atšaukti finansų įstaigai išduotą licenciją teikti licencines finansines paslaugas, jeigu finansų įstaiga:
 - 1) nepasinaudojo licencija per 12 mėnesių nuo licencijos teikti finansines paslaugas išdavimo dienos;
 - 2) verčiasi kita veikla, kuri nenumatyta šio Įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje;
 - 3) neatitinka šio Įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų dėl saugios ir patikimos atitinkamų finansų įstaigų veiklos;
 - 4) pažeidė Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytus finansinės apskaitos, valdymo ir kontrolės reikalavimus, šio Įstatymo bei kitų teisės aktų nuostatas ar priežiūros institucijos nurodymus dėl finansų įstaigos saugios ir patikimos veiklos;
 - 5) tapo nemoki ir (arba) savo veikla kelia grėsmę savo klientų interesams arba juos pažeidžia, trikdo arba gali sutrikdyti atsiskaitymus arba operacijas pinigų ir kapitalo rinkose;
 - 6) nebesiverčia licencine veikla daugiau kaip 6 mėnesius;
 - 7) nesugeba įvykdyti prievolių pagal įsipareigojimus arba yra duomenų, kad negalės to padaryti ateityje;
 - 8) jos dalyviai priima sprendimą grąžinti licenciją teikti licencines finansines paslaugas;
 - 9) kitais Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytais atvejais.

Mokėjimo įstaigų įstatymas

7 straipsnis. Licencijos atšaukimas ar jos galiojimo sustabdymas

1. Licencija atšaukiama Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, 3–8 punktuose nustatytais atvejais.
2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų, licencija taip pat gali būti atšaukiama priežiūros institucijos sprendimu, jeigu:
 - 1) mokėjimo įstaiga neatitinka nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų;
 - 2) mokėjimo įstaiga, toliau teikdama mokėjimo paslaugas, keltų grėsmę kitų mokėjimo įstaigų veiklos ir finansiniam stabilumui;
 - 3) mokėjimo įstaiga pasibaigia dėl reorganizavimo ar priimamas sprendimas likviduoti mokėjimo įstaigą.
3. Atšaukiant licenciją šio straipsnio 2 dalies 3 punkte ar Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 8 punkte nustatytais pagrindais, priežiūros institucijos sprendime nurodomi sprendimo priėmimo motyvai ir apie priimtą sprendimą per 5 darbo dienas pranešama mokėjimo įstaigai. Kitais atvejais licencija atšaukiama šio įstatymo 29 ir 30 straipsniuose nustatyta tvarka.
5. Atšaukus licenciją ar sustabdžius jos galiojimą, mokėjimo įstaiga neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, išskyrus, kiek tai būtina atsiskaityti su mokėjimo paslaugų

	<p>vartotojais.</p> <p>12 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos, gavusios priežiūros institucijos licenciją ir įregistruotos Juridinių asmenų registre, jų filialai ir tarpininkai, veikiantys tiek Lietuvos Respublikoje, tiek kitose valstybėse narėse, yra įtraukiami į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, nurodant, kurioms mokėjimo paslaugoms teikti yra išduota licencija.</p> <p>5. Viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo tvarkytojas – priežiūros institucija – apie mokėjimo įstaigos, jos filialo ar tarpininko įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujiną priežiūros institucijos interneto svetainėje.</p> <p>6. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas yra tvarkomas priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka.</p>	
<p>13 straipsnis. Registravimas</p> <p>Valstybės narės įsteigia leidimus turinčių mokėjimo įstaigų, jų tarpininkų ir filialų, taip pat pagal 26 straipsnį išimtimi besinaudojančių fizinių ir juridinių asmenų bei tarpininkų ir filialų, ir 2 straipsnio 3 dalyje nurodytų įstaigų, kurios turi teisę teikti mokėjimo paslaugas pagal nacionalinę teisę, viešąjį registrą. Jos įregistruojamos buveinės valstybės narės registre.</p> <p>Šiame registre nurodomos mokėjimo paslaugos, kurioms teikti yra išduotas leidimas mokėjimo įstaigai arba kurioms teikti buvo įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo. Leidimus turinčios mokėjimo įstaigos registre nurodomos atskirai nuo fizinių ir juridinių asmenų, kurie buvo įregistruoti pagal 26 straipsnį. Šis registras turi būti prieinamas visuomenei susipažinti, pasiekiamas prijungties režimu ir reguliariai atnaujinamas.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>9. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas – viešai skelbiamas priežiūros institucijos tvarkomas sąrašas, į kurį įtraukiamos licencijuotos mokėjimo įstaigos, jų filialai, tarpininkai ir kredito unijos.</p> <p>12 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos, gavusios priežiūros institucijos licenciją ir įregistruotos Juridinių asmenų registre, jų filialai ir tarpininkai, veikiantys tiek Lietuvos Respublikoje, tiek kitose valstybėse narėse, yra įtraukiami į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, nurodant, kurioms mokėjimo paslaugoms teikti yra išduota licencija.</p> <p>3. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą yra įtraukiamos atskirai nuo mokėjimo įstaigų, turinčių mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją.</p> <p>4. Mokėjimo įstaiga, jos filialas ir tarpininkas turi teisę teikti mokėjimo paslaugas tik kai jie yra įtraukti į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą.</p> <p>5. Viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo tvarkytojas – priežiūros institucija – apie mokėjimo įstaigos, jos filialo ar tarpininko įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujiną priežiūros institucijos interneto svetainėje.</p> <p>6. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas yra tvarkomas priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p>14 straipsnis. Leidimo išsaugojimas</p> <p>Jei dėl kokių nors pokyčių pasikeičia 5 straipsnyje nustatytos informacijos ir įrodymų tikslumas, mokėjimo įstaiga nedelsdama praneša apie tai savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija</p> <p>10. Mokėjimo įstaigos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti nustatytus mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytais atvejais ir tvarka privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos licencijai gauti, pasikeitimus.</p>	Visiškas

<p>15 straipsnis. Atskaitomybė ir teisės aktų nustatytas auditas</p> <p>1. Mokėjimo įstaigoms mutatis mutandis taikomos Direktyva 78/660/EEB ir, kai taikytina, direktyvos 83/349/EEB bei 86/635/EEB ir 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo [27].</p> <p>2. Mokėjimo įstaigų metinę finansinę atskaitomybę ir konsoliduotą finansinę atskaitomybę audituoja teisės aktų nustatyta auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/43/EB, išskyrus tuos atvejus, kai taikomos šio reikalavimo išimtys pagal Direktyvą 78/660/EEB ir, kai taikytina, direktyvas 83/349/EEB bei 86/635/EEB.</p> <p>3. Priežiūros tikslais valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos pateiktų atskirą atskaitomybės informaciją apie priede išvardytas mokėjimo paslaugas ir 16 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą, dėl kurios pateikiama auditoriaus išvada. Šią išvadą parengia, kai taikytina, teisės aktų nustatyta auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonės.</p> <p>4. Direktyvos 2006/48/EB 53 straipsnyje nustatytos pareigos mutatis mutandis taikomos teisės aktų nustatyta auditą atliekantiems auditoriams arba audito įmonėms, atliekančioms mokėjimo įstaigų vykdomos mokėjimo paslaugų veiklos auditą.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>19 straipsnis. Mokėjimo įstaigos apskaita, finansinės ataskaitos ir auditas</p> <p>1. Mokėjimo įstaiga privalo tvarkyti buhalterinę apskaitą vadovaudamasi įstatymais ir kitais teisės aktais.</p> <p>2. Mokėjimo įstaigos turi rengti tarpinių finansinių ataskaitų ir metinių finansinių ataskaitų rinkinius.</p> <p>3. Mokėjimo įstaigos tarpinių ir metinių finansinių ataskaitų rinkinių sudėtį, kitų ataskaitų formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką nustato įstatymai ir priežiūros institucijos teisės aktai.</p> <p>4. Mokėjimo įstaigos auditą, reikalavimus auditoriui ir audito įmonei, jų pareigas ir atsakomybę nustato Finansų įstaigų įstatymas ir Audito įstatymas.</p> <p>5. Mokėjimo įstaigos, kurioms yra privalomas finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir auditoriaus ataskaitą, kurioje turi būti atskleista informacija apie mokėjimo paslaugų ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą.</p> <p>Finansų įstaigų įstatymas</p> <p>46 straipsnis. Auditoriaus ir audito įmonės pareigos</p> <p>2. Audito įmonė nedelsdama raštiškai praneša finansų įstaigos valdymo organams ir, gavusi jų nuomonę (komentarų) šiais klausimais, – priežiūros institucijai (jei audituojamos finansų įstaigos veiklos priežiūrą nustato Lietuvos Respublikos įstatymai), jeigu nustato faktus:</p> <p>1) dėl kurių auditorius bus priverstas atsisakyti pareikšti nuomonę apie finansų įstaigos metinių finansinių ataskaitų rinkinius arba pareikšti sąlyginę arba neigiamą nuomonę;</p> <p>2) liudijančius nusikalstamą veiką, padarytus arba galinčius įvykti šiurkščius vidaus tvarkos pažeidimus;</p> <p>3) kad yra pažeisti Lietuvos Respublikos įstatymai ir kiti teisės aktai, nustatantys saugios ir patikimos veiklos reikalavimus;</p> <p>4) kad finansų įstaigos reikalavimai pagal sudarytus sandorius yra nepakankamai užtikrinti arba jos turimas (valdomas) turtas nėra pakankamai apsaugotas nuo nuvertėjimo (praradimo);</p> <p>5) kad yra didesnių vidaus kontrolės sistemos trūkumų arba kontrolės nepakankamumą;</p> <p>6) dėl kurių aiškiai skiriasi auditoriaus ir finansų įstaigos vadovų nuomonė apie sugebėjimą įvykdyti visus savo įsipareigojimus (mokumą), apie pajamas arba pelną, apie informacijos rinkimą, apdorojimą ir informacinės sistemos patikimumą arba apie finansinę apskaitą;</p> <p>7) kurie gali labai paveikti finansų įstaigos finansinę būklę, jos administracinę ar apskaitos sistemas.</p> <p>3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta pareigą audito įmonė turi ir tuo atveju, jei sužino apie nurodytus faktus atlikdama savo darbą kitoje, su šia finansų įstaiga artimais ryšiais susijusioje, įmonėje.</p>	<p>Visiškas</p>
---	--	-----------------

<p>16 straipsnis. Veikla</p> <p>1. Be priede išvardytų mokėjimo paslaugų teikimo veiklos, mokėjimo įstaigos turi teisę vykdyti šią veiklą:</p> <p>a) teikti operacijų ir glaudžiai susijusias papildomas paslaugas, pavyzdžiui, užtikrinti mokėjimo operacijų vykdymą, teikti užsienio valiutų keitimo paslaugas, vykdyti saugojimo veiklą ir kaupti bei tvarkyti duomenis;</p> <p>b) valdyti mokėjimo sistemas nepažeidžiant 28 straipsnio;</p> <p>c) vykdyti veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, atsižvelgiant į taikomus Bendrijos ir nacionalinės teisės aktus.</p> <p>2. Kai mokėjimo įstaigos teikia vieną ar daugiau priede nurodytų mokėjimo paslaugų, jos gali turėti tik mokėjimo sąskaitas, skirtas tik mokėjimo operacijoms. Visos lėšos, kurias mokėjimo įstaigos gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu arba kitomis grąžintinomis lėšomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 5 straipsnyje, arba elektroniniais pinigais, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalyje.</p> <p>3. Mokėjimo įstaigos gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis priedo 4, 5 ar 7 punktuose, susijusį kreditą tik tuo atveju, jei laikomasi šių sąlygų:</p> <p>a) kreditas yra papildoma priemonė ir suteiktas tik mokėjimo operacijai įvykdyti;</p> <p>b) nepaisant nacionalinių taisyklių dėl kredito suteikimo kredito kortelėmis, dėl mokėjimo suteiktas ir pagal 10 straipsnio 9 dalį ir 25 straipsnį įvykdytas kreditas grąžinamas per trumpą laikotarpį, kuris jokių būdu negali būti ilgesnis nei dvylika mėnesių;</p> <p>c) toks kreditas nėra suteikiamas iš mokėjimo operacijai vykdyti gautų ar laikomų lėšų ir</p> <p>d) mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos, priežiūros institucijų nuomone, bet kuriuo metu yra pakankamos atsižvelgiant į bendrą suteikto kredito sumą.</p> <p>4. Mokėjimo įstaigos negali vykdyti indėlių ar kitokių grąžintinų lėšų priėmimo veiklos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 5 straipsnyje.</p> <p>5. Ši direktyva nedaro poveikio Direktyvos 87/102/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su vartojimo kreditu, suderinimo nacionalinėms įgyvendinimo priemonėms. Pagal Bendrijos teisę ši direktyva taip pat nedaro poveikio kitiems atitinkamiems Bendrijos ir nacionalinės teisės aktams, susijusiems su kreditu suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nėra derinamos pagal šią direktyvą ir neprieštarauja Bendrijos teisei.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>4 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teikiamos mokėjimo paslaugos ir kita veikla</p> <p>2. Be mokėjimo paslaugų teikimo, mokėjimo įstaiga turi teisę:</p> <p>1) teikti glaudžiai su mokėjimo paslaugomis susijusias papildomas paslaugas, tokias kaip valiutos keitimas, lėšų saugojimo veikla, duomenų kaupimas ir tvarkymas;</p> <p>2) valdyti mokėjimo sistemas, laikydamosi Mokėjimų įstatymo 8 straipsnyje nustatytų reikalavimų;</p> <p>3) teisės aktų nustatyta tvarka vykdyti kitą veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, išskyrus šio įstatymo 5 straipsnio 8 dalyje ir 6 straipsnio 10 dalyje nustatytus atvejus;</p> <p>4) keisti valiutą (grynaisiais pinigais).</p> <p>3. Mokėjimo įstaiga, teikdama vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų, gali turėti tik mokėjimo sąskaitas, skirtas tik mokėjimo paslaugoms teikti. Visos lėšos, kurias mokėjimo įstaiga gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu ar kitomis grąžintinomis lėšomis ir elektroniniais pinigais.</p> <p>4. Mokėjimo įstaiga gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 3, 4 ar 6 punktuose, susijusią paskolą, tik jei laikomasi šių sąlygų:</p> <p>1) skolintos lėšos yra suteiktos tik kaip papildoma priemonė mokėjimo operacijai įvykdyti;</p> <p>2) mokėjimo operacijai įvykdyti paskolintos lėšos, teikiant mokėjimo paslaugas pagal šio įstatymo 10 straipsnį, turi būti grąžintos per ne ilgesnį nei 12 mėnesių laikotarpį;</p> <p>3) mokėjimo įstaiga negali skolinti mokėjimo operacijai vykdyti gautų ir laikomų lėšų;</p> <p>4) mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas bet kuriuo metu pagal šio įstatymo 14 straipsnio reikalavimus yra pakankamas.</p> <p>5. Mokėjimo įstaiga negali priimti indėlių ar kitų grąžintinų lėšų iš neprofesionalių rinkos dalyvių ir leisti elektroninių pinigų.</p> <p>6. Lietuvos Respublikos teismas, kitos įstatymų nustatytos institucijos ar pareigūnai, prieš priimdami sprendimus, kuriais apribojama mokėjimo įstaigos galimybė disponuoti jos sąskaitose esančiomis lėšomis ar kuriais kitaip apribojama mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas mokėjimo paslaugų vartotojams, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl šių sprendimų įtakos mokėjimo įstaigos ir visos mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui.</p> <p>3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma, buveinė, mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai</p> <p>5. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartojimo ir kitais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartojimo ir kitus kreditus, nenustato kitaip.</p>	Visiškas
<p>2 SKIRSNIS. KITI REIKALAVIMAI</p> <p>17 straipsnis. Tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, pasitarkimas</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>16 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai mokėjimo paslaugos teikiamos per tarpininką</p>	Visiškas

<p>1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją:</p> <p>a) tarpininko pavadinimą ir adresą;</p> <p>b) vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos tarpininkai naudos, kad įvykdytų pareigas, susijusias su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu pagal Direktyvą 2005/60/EB, aprašymą; ir</p> <p>c) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo paslaugoms teikti pasitelkto tarpininko valdymą, tapatybės duomenis bei įrodymą, kad jie yra pasirenę ir tinkami asmenys.</p> <p>2. Gavusios informaciją pagal 1 dalį, kompetentingos institucijos gali tarpininką įrašyti į pagal 13 straipsnį įsteigtą registrą.</p> <p>3. Prieš įrašydamos tarpininką į registrą, kompetentingos institucijos, jei jos mano, kad pateikta informacija yra neteisinga, gali imtis papildomų veiksmų informacijai patikrinti.</p> <p>4. Jei patikrinusios informaciją kompetentingos institucijos nėra įsitikinusios, kad pagal 1 dalį pateikta informacija yra teisinga, jos atsisako tarpininką įrašyti pagal 13 straipsnį numatyname registre.</p> <p>5. Jei mokėjimo įstaiga pageidauja vykdyti veiklą kitoje valstybėje narėje pasitelkusi tarpininką, ji privalo laikytis 25 straipsnyje nurodytos tvarkos. Tuo atveju prieš įregistruojant tarpininką pagal šį straipsnį, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas apie savo ketinimą įregistruoti tarpininką ir atsižvelgti į jų nuomonę.</p> <p>6. Jei priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad ketinant pasitelkti tarpininką ar įsteigti filialą yra plaunami ar buvo plaunami pinigai ar finansuojamas terorizmas, kaip apibrėžta Direktyvoje 2005/60/EB, arba kėsintasi tai daryti, arba kad pasitelkus tokį tarpininką arba įsteigus tokį filialą galėtų padidėti pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo rizika, jos apie tai informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, kurios gali atsisakyti tarpininką ar filialą įregistruoti arba gali panaikinti tarpininko ar filialo registraciją, jei ji jau buvo atlikta.</p> <p>7. Kai mokėjimo įstaiga ketina perduoti mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymą išorės subjektui, ji apie tai informuoja savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas.</p> <p>Svarbios veiklos funkcijos negali būti perduodamos išorės subjektams taip, kad iš esmės pablogintų mokėjimo įstaigos vidaus kontrolės kokybę ir kompetentingų institucijų sugebėjimą stebėti, ar mokėjimo įstaiga laikosi visų šioje direktyvoje nustatytų pareigų.</p> <p>Taikant antrą pastraipą, veiklos funkcija laikoma svarbia, jeigu ją netinkamai vykdydama arba jos nevykdydama mokėjimo įstaiga iš esmės nebegalėtų toliau laikytis savo leidimo reikalavimų pagal šią antraštinę dalį arba kitų pareigų pagal šią direktyvą, arba būtų pakenkta finansinei jos veiklai arba patikimumui, arba jos teikiamų mokėjimo paslaugų tęstinumui. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, perduodamos svarbias veiklos funkcijas išorės subjektams, laikytųsi šių sąlygų:</p>	<p>1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ir šią informaciją apie tarpininką:</p> <p>1) jo pavadinimą ir adresą;</p> <p>2) vidaus kontrolės procedūrų, kurias tarpininkas naudos, kad užtikrintų Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme (jei tarpininkas registruotas Lietuvos Respublikoje), kitos valstybės narės įstatymuose, įgyvendinančiuose 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (jei tarpininkas registruotas kitoje valstybėje narėje), ir 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas, nustatytų reikalavimų vykdymą, aprašymą;</p> <p>3) tarpininko valdymo organų narių tapatybės duomenis ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytus pasirengimo ir tinkamumo reikalavimus.</p> <p>2. Jei mokėjimo paslaugas ketinama teikti per tarpininką, kuris yra fizinis asmuo, – šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi <i>mutatis mutandis</i>.</p> <p>3. Jei priežiūros institucija mano, kad apie tarpininką pateikta informacija yra neteisinga arba nepakankama, ji turi teisę imtis veiksmų, numatytų šio įstatymo 5 straipsnio 5 dalyje, ir prašyti papildomos informacijos, kaip tai numatyta šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje.</p> <p>4. Priežiūros institucija atsisako įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, jeigu:</p> <p>1) pateikti dokumentai neatitinka šio įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatytų reikalavimų, pateikti ne visi teisės aktų nustatyti ar papildomai pareikalauti duomenys ar jie yra neteisingi;</p> <p>2) tarpininko valdymo organų nariai neatitinka priežiūros institucijos teisės aktuose jiems nustatytų pasirengimo ir tinkamumo reikalavimų;</p> <p>3) jei priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad pasitelkus tarpininką bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba padidės pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika.</p> <p>5. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga nebetina teikti mokėjimo paslaugų per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą išbraukti šį tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo. Priežiūros institucija privalo išbraukti mokėjimo įstaigos tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo per 5 darbo dienas nuo mokėjimo įstaigos prašymo gavimo.</p> <p>6. Priežiūros institucija turi teisę išbraukti mokėjimo įstaigos tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo, jeigu mokėjimo įstaigos tarpininkas neatitinka šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų, jei sprendimas įtraukti mokėjimo įstaigos tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą buvo priimtas remiantis pateikta neteisinga informacija ir kitais įstatymų nustatytais pagrindais. Priežiūros institucija turi nedelsiant pranešti mokėjimo įstaigai apie tai, kad jos tarpininkas yra išbrauktas</p>
---	---

- a) išorės subjektui perdavus veiklos funkcijas, vyresnioji vadovybė negali perduoti savo atsakomybės;
 - b) negali keistis mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir pareigos jų atžvilgiu pagal šią direktyvą;
 - c) negali būti sušvelnintos sąlygos, kurių mokėjimo įstaiga turi laikytis, kad jai būtų suteiktas leidimas pagal šią antraštinę dalį arba kad ji išsaugotų tą leidimą; ir
 - d) negali būti pašalintos arba pakeistos kitos sąlygos, kuriomis remiantis mokėjimo įstaigai buvo išduotas leidimas.
8. Mokėjimo įstaigos užtikrina, kad jų vardu veikiantys tarpininkai ir filialai apie tokį faktą informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus.

iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo.

10 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse

1. Mokėjimo įstaiga turi teisę šio straipsnio nustatyta tvarka kitoje valstybėje narėje įsteigti filialą, teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką ar neįsteigusi filialo.
2. Mokėjimo įstaiga, prieš steigdama filialą kitoje valstybėje narėje, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą ir valstybę, kurioje planuoja steigti filialą, ir kartu pateikti informaciją apie filialo organizacinę struktūrą, vadovus ir kokias mokėjimo paslaugas teiks filialas, o jei mokėjimo paslaugas planuojama teikti per tarpininką, turi būti nurodomas tarpininko pavadinimas (vardas, pavardė), buveinė (adresas), kontaktiniai duomenys, mokėjimo įstaigos kontaktinis asmuo ir kokias mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaiga teiks per tarpininką.
3. Priežiūros institucija mokėjimo įstaigos pateiktą šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją per 1 mėnesį nuo informacijos gavimo turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti perduoti informaciją kitos valstybės narės priežiūros institucijai, jei filialo organizacinė struktūra, vadovai ar mokėjimo įstaigos finansinė padėtis neatitinka priežiūros institucijos nustatytų numatomos veiklos vykdymo reikalavimų. Priežiūros institucijos atsisakymas perduoti informaciją turi būti motyvuotas ir dėl jo sprendimas turi būti priimtas per 1 mėnesį nuo šio straipsnio 2 dalyje nustatytos informacijos gavimo. Mokėjimo įstaigai turi būti nedelsiant pranešama apie informacijos perdavimą kitos valstybės narės priežiūros institucijai ar atsisakymą ją perduoti.
4. Jeigu mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą kitoje valstybėje narėje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka netaikoma kitiems jos filialams toje valstybėje steigti.
5. Mokėjimo įstaiga, norėdama teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai. Pranešime turi būti nurodomas pranešimą pateikiančios mokėjimo įstaigos pavadinimas, adresas, kontaktinis asmuo ir numatomos teikti mokėjimo paslaugas. Priežiūros institucija per 1 mėnesį šią informaciją turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ar atsisakyti ją perduoti, jeigu mokėjimo įstaigos finansinė padėtis neatitinka priežiūros institucijos nustatytų numatomos veiklos vykdymo reikalavimų, ir apie tai pranešti mokėjimo įstaigai.
6. Jei mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje per tarpininką, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai. Priežiūros institucija turi informuoti kitos valstybės narės priežiūros instituciją apie savo ketinimą įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ir atsižvelgti į kitos valstybės narės priežiūros institucijos nuomonę.
7. Jei kitos valstybės narės priežiūros institucija informuoja apie tai, kad ji turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad mokėjimo įstaigai įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų

finansavimo rizika, priežiūros institucija turi teisę dėl šių priežasčių filialo ar tarpininko neįtraukti į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą arba išbraukti juos iš šio sąrašo.

11 straipsnis. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje

1. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga šiame straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje gali steigti filialą, teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką ar neįsteigusi filialo.

2. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga Lietuvos Respublikoje gali įsteigti filialą ir teikti mokėjimo paslaugas, kurias ji turi teisę teikti pagal kitos valstybės narės priežiūros institucijos jai išduotą leidimą, jei priežiūros institucija iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos gavo pranešimą, kuriame nurodomas mokėjimo įstaigos pavadinimas, adresas ir informacija apie filialo organizacinę struktūrą, filialo vadovus ir kokias mokėjimo paslaugas teiks filialas.

3. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininką, jei priežiūros institucija iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos gavo pranešimą apie tarpininko pavadinimą (vardą, pavardę), buveinę (adresą) Lietuvos Respublikoje, kontaktinius duomenis, mokėjimo įstaigos kontaktinį asmenį ir kokias mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaiga teiks per tarpininką.

4. Jei šio straipsnio 1 dalyje nurodyta kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą Lietuvos Respublikoje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitiems jos filialams steigti netaikoma.

5. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo nuo tos dienos, kurią priežiūros institucija iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos gavo pranešimą, kuriame nurodytos numatomos teikti mokėjimo paslaugos.

6. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos pranešimą apie jos ketinimą įtraukti į atitinkamą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą Lietuvos Respublikoje pasitelkiamą tarpininką, pateikia kitos valstybės narės priežiūros institucijai turimą informaciją apie minėtą tarpininką.

7. Jei priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, ji apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją.

17 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai jos veiklos funkcijų vykdymas perduodamas kitam asmeniui

1. Mokėjimo įstaiga, ketinanti perduoti mokėjimo įstaigos veiklos funkcijų vykdymą kitam asmeniui, apie tai prieš 1 mėnesį privalo informuoti priežiūros instituciją.

2. Svarbios mokėjimo įstaigos veiklos funkcijos negali būti perduotos kitam

	<p>asmeniui, jei dėl jų perdavimo iš esmės pablogėtų mokėjimo įstaigos vidaus kontrolės kokybė ir priežiūros institucijos galimybė stebėti, ar mokėjimo įstaiga laikosi visų šiame įstatyme ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų. Šiame įstatyme svarbios veiklos funkcijos – funkcijos, dėl kurių nevykdymo arba netinkamo vykdymo mokėjimo įstaiga nebeatitiktų nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų arba kitų šio įstatymo ir (ar) priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų arba būtų pakenkta mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, jos teikiamų mokėjimo paslaugų tęstinumui.</p> <p>3. Mokėjimo įstaiga, perduodama svarbias savo veiklos funkcijas kitam asmeniui, turi laikytis tokių reikalavimų:</p> <p>1) mokėjimo įstaigos vadovai negali perduoti savo atsakomybės;</p> <p>2) negali keistis mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir turi būti vykdomos šiuo įstatymu ir Mokėjimų įstatymu nustatytos jų pareigos;</p> <p>3) mokėjimo įstaigos pareiga vykdyti šio įstatymo antrajame, trečiajame ir ketvirtajame skirsniuose nustatytus reikalavimus negali būti pakeista ar sušvelninta.</p> <p>4. Reikalavimus svarbių mokėjimo įstaigos veiklos funkcijų perdavimui nustato priežiūros institucija.</p> <p>18 straipsnis. Papildomos mokėjimo įstaigos pareigos</p> <p>3. Mokėjimo įstaiga privalo užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų vartotojai būtų informuojami apie tai, kad mokėjimo paslaugos yra teikiamos per mokėjimo įstaigos filialą ar jos vardu veikiantį tarpininką.</p>	
<p>18 straipsnis. Atsakomybė</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad, kai mokėjimo įstaigos pasitelkia trečiąsias šalis operacinių funkcijų vykdymui, tos mokėjimo įstaigos imtųsi pagrįstų priemonių užtikrinti, kad yra laikomasi šių direktyvos reikalavimų.</p> <p>2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos liktų visiškai atsakingos už visus jų darbuotojų arba tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, veiksmus.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>18 straipsnis. Papildomos mokėjimo įstaigos pareigos</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikimas įsteigus filialą ar per tarpininką ir visų ar dalies svarbių veiklos funkcijų vykdymo perdavimas kitiems asmenims neatleidžia mokėjimo įstaigos nuo šiame įstatyme nustatytų reikalavimų laikymosi.</p> <p>2. Mokėjimo įstaiga, kuri perduoda visų ar dalies svarbių veiklos funkcijų vykdymą kitiems asmenims, privalo imtis visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas šio įstatymo reikalavimų vykdymas.</p>	Visiškas
<p>19 straipsnis. Įrašų saugojimas</p> <p>Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos saugotų visus atitinkamus įrašus šios antraštinės dalies tikslais bent penkerius metus, neribojant Direktyvos 2005/60/EB ar kitų atitinkamų Bendrijos ar nacionalinės teisės aktų taikymo.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>20 straipsnis. Informacijos saugojimas</p> <p>Mokėjimo įstaigos privalo saugoti duomenis, susijusius su šio įstatymo nuostatų įgyvendinimu, ne mažiau kaip 5 metus, išskyrus atvejus, kai Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas ir kiti teisės aktai nustato ilgesnius tokių duomenų saugojimo terminus.</p>	Visiškas
<p>3 SKIRSNIS. KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS IR PRIEŽIŪRA</p> <p>20 straipsnis. Kompetentingų institucijų paskyrimas</p> <p>1. Kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir už riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigų priežiūrą, kurios turi vykdyti pagal šią antraštinę dalį nustatytas pareigas, valstybės narės paskiria viešosios valdžios institucijas arba įstaigas, kurios yra pripažintos</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>7. Priežiūros institucija – Lietuvos bankas.</p> <p>21 straipsnis. Priežiūros institucija</p> <p>1. Priežiūros institucija atlieka šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių</p>	Visiškas

<p>nacionalinės teisės aktuose arba kurias pripažįsta viešosios valdžios institucijos, kurioms nacionaliniuose teisės aktuose šiuo tikslu suteikti aiškūs įgaliojimai, įskaitant nacionalinius centrinius bankus.</p> <p>Kompetentingos institucijos turi užtikrinti nepriklausomumą nuo ūkio subjektų ir išvengti interesų konflikto. Nepažeidžiant pirmos pastraipos, kredito įstaigos, elektroninių pinigų įstaigos arba pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos negali būti kompetentingomis institucijomis.</p> <p>Valstybės narės atitinkamai informuoja Komisiją.</p> <p>2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį paskirtos kompetentingos institucijos turėtų visas savo pareigas atlikti būtinus įgaliojimus.</p> <p>3. Jeigu klausimams, kuriuos apima ši antraštinė dalis, spręsti valstybės narės teritorijoje yra daugiau negu viena kompetentinga institucija, tai valstybės narės užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai įvykdyti jų atitinkamas pareigas. Tai taikoma ir tais atvejais, kai institucijos, kompetentingos spręsti šioje antraštinėje dalyje numatytus klausimus, nėra kompetentingos institucijos, atsakingos už kredito įstaigų priežiūrą.</p> <p>4. Atsakomybė už pagal 1 dalį paskirtų kompetentingų institucijų uždavinius tenka buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.</p> <p>5. Pagal 1 dalį negalima daryti prielaidos, kad kompetentingų institucijų reikalaujama prižiūrėti kitą mokėjimo įstaigų verslo veiklą, nei priede išvardytą mokėjimo paslaugų teikimą ir veiklą, nurodytą 16 straipsnio 1 dalies a punkte.</p>	<p>mokėjimo įstaigų, įskaitant jų filialus kitose valstybėse narėse, priežiūrą.</p> <p>2. Priežiūra atliekama vadovaujantis šiuo įstatymu, Lietuvos banko įstatymu, Finansų įstaigų įstatymu ir priežiūros institucijos teisės aktais.</p> <p>3. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, per tarpininką ar kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų priežiūra atliekama atsižvelgiant į šio įstatymo 27 straipsnio nuostatas.</p> <p>4. Licenciją turinčių mokėjimo įstaigų priežiūra nereiškia, kad priežiūros institucija atlieka ir mokėjimo įstaigų šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose numatytos veiklos priežiūrą.</p>	
<p>21 straipsnis. Priežiūra</p> <p>1. Valstybės narės turi užtikrinti, kad kompetentingų institucijų vykdomos kontrolės priemonės, skirtos patikrinti, kaip laikomasi šios antraštinės dalies nuostatų, būtų proporcingos, tinkamos ir pritaikomos atsižvelgiant į riziką, kuri kyla mokėjimo įstaigoms.</p> <p>Siekiant patikrinti, kaip laikomasi šios antraštinės dalies nuostatų, kompetentingos įstaigos turi teisę imtis šių veiksmų, visų pirma:</p> <p>a) reikalauti, kad mokėjimo įstaiga pateiktų visą informaciją, kurios reikia stebint, kaip laikomasi nuostatų;</p> <p>b) atlikti patikrinimus vietoje – mokėjimo įstaigoje, tarpininko ar filialo, mokėjimo įstaigos atsakomybe teikiančio mokėjimo paslaugas, ar bet kurio išorės subjekto, kuriam perduodamas veiklos vykdymas būstinėje;</p> <p>c) teikti rekomendacijas ir gaires bei atitinkamais atvejais nustatyti privalomosios galios administracines nuostatas; ir</p> <p>d) sustabdyti leidimo galiojimą arba jį panaikinti 12 straipsnyje nurodytais atvejais.</p> <p>2. Neribodamos leidimų panaikinimo procedūrų ir baudžiamosios teisės nuostatų, valstybės narės numato, jog jų atitinkamos kompetentingos institucijos gali mokėjimo įstaigoms arba toms įstaigoms, kurios iš tikrųjų kontroliuoja mokėjimo įstaigų veiklą, ir kurios pažeidžia įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su jų mokėjimo paslaugų veiklos priežiūra ar vykdymu, priimti arba taikyti baudas ar priemones, kuriomis konkrečiai siekiama pašalinti pastebėtus pažeidimus arba jų priežastis.</p> <p>3. Nepaisant 6 straipsnyje, 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 8 straipsnyje nustatytų</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>24 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės</p> <p>1. Be kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę:</p> <p>1) leisti teisės aktus ir rekomendacijas dėl prižiūrimų mokėjimo įstaigų veiklos ir priežiūros;</p> <p>2) priežiūros tikslais pareikalauti iš prižiūrimos mokėjimo įstaigos visos informacijos ir dokumentų, susijusių su mokėjimo įstaigos steigimu, akcininkais, vadovais, valdymu, veikla, rizikos ribojimu, finansine būkle, jos filialais, tarpininkais ir kitais asmenimis, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, skolininkais, ir juos gauti;</p> <p>3) atlikti mokėjimo įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, kitoje valstybėje narėje, inspektavimą (tikrinimą);</p> <p>4) duoti mokėjimo įstaigai šio straipsnio 2 dalyje nustatytus nurodymus, kuriuos mokėjimo įstaiga privalo įvykdyti priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdama raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai;</p> <p>5) jei mokėjimo įstaigos organų priimti sprendimai kelia pavojų mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teisimą, kad jie būtų pripažinti negaliojančiais;</p> <p>6) jei mokėjimo įstaigos vykdoma kita nei mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui ar galimybei</p>	Visiškas

<p>reikalavimų, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikta teisė imtis šio straipsnio 1 dalyje apibūdintų veiksmų, kad būtų užtikrintas pakankamas mokėjimo paslaugoms teikti kapitalas, visų pirma kai mokėjimo įstaigos vykdoma veikla, kuri nėra mokėjimo paslaugų veikla, turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui.</p>	<p>stebėti, kaip mokėjimo įstaiga vykdo visus šiame įstatyme nustatytus reikalavimus, reikalauti, kad būtų įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti;</p> <p>7) sudaryti sutartis su audito įmonėmis ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl mokėjimo įstaigos patikrinimo atlikimo, kad būtų nustatyta mokėjimo įstaigos turto vertė, mokėjimo įstaigos finansinė būklė, įvertintos prisiimtios rizikos ar patikrinti kiti mokėjimo įstaigos veiklos klausimai. Jei atlikus patikrinimą nustatoma, kad mokėjimo įstaiga priežiūros institucijai pateikė neteisingą informaciją, ar nustatoma kitų padarytų teisės aktų pažeidimų, priežiūros institucijos patirtas patikrinimo organizavimo išlaidas atlygina mokėjimo įstaiga. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiantys šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio įstatymo 26 straipsnio 2 ir 3 dalyse;</p> <p>8) reikalauti, kad būtų pakeista audito įmonė, atliekanti mokėjimo įstaigos finansinių ataskaitų auditą, jei audito įmonė ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų.</p> <p>2. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimų ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumų, arba nustačiusi, kad mokėjimo įstaigos veikla kelia grėsmę mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę duoti mokėjimo įstaigai tokius rašytinius nurodymus:</p> <p>1) priežiūros institucijos nustatytais terminais pašalinti teisės aktų pažeidimus ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumus;</p> <p>2) nesudaryti tam tikrų sandorių ar sumažinti tokių sandorių mastą, įskaitant svarbių veiklos funkcijų perdavimo kitiems asmenims sandorius;</p> <p>3) priežiūros institucijos nustatytu terminu atlikti mokėjimo įstaigos tarpinių finansinių ataskaitų auditą;</p> <p>4) parengti ir įgyvendinti priežiūros institucijos nustatytais terminais ir jai priimtina mokėjimo įstaigos veiklos pertvarkymo ir (ar) nustatytų pažeidimų, ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą;</p> <p>5) sušaukti mokėjimo įstaigos visuotinį akcininkų susirinkimą, stebėtojų tarybos (jei ji sudaryta) ar valdybos posėdį ir juose svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus;</p> <p>6) mokėjimo įstaigos vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti paaiškinimus. Priežiūros institucija apie nurodymą mokėjimo įstaigos vadovams atvykti į priežiūros instituciją turi teisę paskelbti viešai;</p> <p>7) atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, siekdama, kad būtų pašalinti teisės aktų pažeidimai ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumai arba, kad mokėjimo įstaigos veikla būtų stabili ir patikima.</p> <p>3. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimų ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumų arba kad mokėjimo įstaigos veikla kelia grėsmę mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę laikinai mokėjimo įstaigai nustatyti individualius ar papildomus rizikos ribojimo reikalavimus. Toks priežiūros institucijos sprendimas turi būti motyvuotas ir priimamas atsižvelgiant į šio įstatymo 30 straipsnio 2 dalies nuostatas.</p>	
---	--	--

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su taikomomis poveikio priemonėmis.

5. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka priežiūros institucijos darbuotojai turi teisę dalyvauti mokėjimo įstaigos organų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti mokėjimo įstaigos veiklą.

29 straipsnis. Poveikio priemonės

1. Priežiūros institucija turi teisę licenciją turinčioms mokėjimo įstaigoms taikyti šias poveikio priemones:

- 1) įspėti dėl šio įstatymo ir kitų šio įstatymo įgyvendinamųjų teisės aktų pažeidimo arba priežiūros institucijos nurodymų nevykdymo;
- 2) skirti šio įstatymo nustatytas baudas;
- 3) laikinai uždrausti teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas;
- 4) laikinai ar visam laikui uždrausti vieno ar kelių mokėjimo įstaigos filialų ar tarpininkų veiklą. Priežiūros institucijai priėmus sprendimą laikinai uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas yra išbraukiamas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo, o mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama priimti sprendimą nutraukti tokio filialo ar tarpininko veiklą;
- 5) laikinai nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų arba nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauti, kad jis būtų atšauktas iš pareigų ir (ar) su juo būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jo įgaliojimai;
- 6) paskirti laikinąjį atstovą mokėjimo įstaigos veiklos priežiūrai;
- 7) laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose kredito įstaigose, ir kitu turtu;
- 8) atšaukti išduotą licenciją ar laikinai sustabdyti jos galiojimą.

7 straipsnis. Licencijos atšaukimas ar jos galiojimo sustabdymas

1. Licencija atšaukiama Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, 3–8 punktuose nustatytais atvejais.
2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų, licencija taip pat gali būti atšaukiama priežiūros institucijos sprendimu, jeigu:
 - 1) mokėjimo įstaiga neatitinka nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų;
 - 2) mokėjimo įstaiga, toliau teikdama mokėjimo paslaugas, keltų grėsmę kitų mokėjimo įstaigų veiklos ir finansiniam stabilumui;
 - 3) mokėjimo įstaiga pasibaigia dėl reorganizavimo ar priimamas sprendimas likviduoti mokėjimo įstaigą.
3. Atšaukiant licenciją šio straipsnio 2 dalies 3 punkte ar Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 8 punkte nustatytais pagrindais, priežiūros institucijos sprendime nurodomi sprendimo priėmimo motyvai ir apie priimtą sprendimą per 5 darbo dienas pranešama mokėjimo įstaigai. Kitais atvejais licencija atšaukiama šio įstatymo 29 ir 30 straipsniuose nustatyta tvarka.
4. Licencijos galiojimas sustabdomas šio įstatymo 29 ir 30 straipsniuose nustatytais

	<p>pagrindais ir tvarka.</p> <p>5. Atšaukus licenciją ar sustabdžius jos galiojimą, mokėjimo įstaiga neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, išskyrus, kiek tai būtina atsiskaityti su mokėjimo paslaugų vartotojais.</p> <p>6. Atšaukus licenciją, ne vėliau kaip per 2 mėnesius, mokėjimo įstaigos organai privalo priimti sprendimą likviduoti ar reorganizuoti mokėjimo įstaigą arba priimti sprendimą pakeisti veiklos rūšį ir atlikti atitinkamus įstatų, pavadinimo ir kitus reikiamus pakeitimus, susijusius su veiklos rūšies pakeitimu. Juridinių asmenų registre turi būti padaryti atitinkami pakeitimai.</p>	
<p>22 straipsnis. Profesinė paslaptis</p> <p>1. Valstybė narė turi užtikrinti, kad visi asmenys, dirbantys arba dirbę kompetentingose institucijose, ir kompetentingų institucijų vardu veikiančys ekspertai įsipareigotų saugoti profesines paslaptis, neribojant atvejų, kuriuos apima baudžiamosios teisės nuostatos.</p> <p>2. Siekiant užtikrinti asmens ir verslo teisių apsaugą, keičiantis informacija pagal 24 straipsnį griežtai laikomasi profesinių paslapčių saugojimo reikalavimų.</p> <p>3. Valstybės narės gali taikyti šį straipsnį atsižvelgdamos <i>mutatis mutandis</i> į Direktyvos 2006/48/EB 44–52 straipsnius.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>23 straipsnis. Priežiūros tikslui gautos informacijos apsauga</p> <p>Mokėjimo įstaigų priežiūros tikslui gautos informacijos apsaugai <i>mutatis mutandis</i> taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos.</p>	Visiškas
<p>23 straipsnis. Teisė kreiptis į teismus</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų priimti sprendimai mokėjimo įstaigų atžvilgiu pagal šią direktyvą priimtus įstatymus, taisykles ar administracines nuostatas, gali būti ginčijami teismuose.</p> <p>2. 1 pastraipa taip pat taikoma neveikimo atvejais.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>25 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas</p> <p>1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, kurių teisės ar įstatymų saugomi interesai pažeisti, turi teisę įstatymų nustatyta tvarka skųsti teismui.</p> <p>2. Skundo padavimas teismui iki jo išsprendimo nesustabdo skundžiamo sprendimo ar veiksmo vykdymo.</p>	Visiškas
<p>24 straipsnis. Keitimasis informacija</p> <p>1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir atitinkamais atvejais su Europos centriniu banku bei valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais bei kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, paskirtomis pagal mokėjimo paslaugų teikėjams taikomus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus.</p> <p>2. Be to, valstybės narės leidžia savo kompetentingoms institucijoms keistis informacija su:</p> <p>a) kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir jų priežiūrą;</p> <p>b) Europos centriniu banku ir valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kaip pinigų ir priežiūros institucijomis, bei atitinkamais atvejais su kitomis viešosios valdžios institucijomis, atsakingomis už mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą; kitomis atitinkamomis institucijomis, paskirtomis pagal šią direktyvą, Direktyvą 95/46/EB, Direktyvą 2005/60/EB ir mokėjimo paslaugų teikėjams taikomus kitus Bendrijos teisės aktus, pavyzdžiui, teisės aktus, taikomus asmenų apsaugai tvarkant</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>28 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos centriniu banku, Europos Bendrijų Komisija, kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, priežiūros institucijomis</p> <p>1. Priežiūros institucija, vykdydama šiame įstatyme jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, Europos centriniu banku ir kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kitų mokėjimo paslaugų teikėjų priežiūros institucijomis.</p>	Visiškas

asmenų duomenis taip pat pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo atvejams.		
<p>25 straipsnis. Įsisteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas įgyvendinimas</p> <p>1. Leidimą turinti mokėjimo įstaiga, pageidaujanti pirmą kartą kitoje valstybėje narėje, kuri nėra jos buveinės valstybės narė, teikti mokėjimo paslaugas įgyvendindama įsisteigimo teisę arba laisvę teikti paslaugas, apie tai praneša savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.</p> <p>Per vieną mėnesį nuo tokios informacijos gavimo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms mokėjimo įstaigos pavadinimą ir adresą, už filialo valdymą atsakingų asmenų vardus ir pavardes, jo organizacinę struktūrą bei tai, kokios rūšies mokėjimo paslaugas ji ketina teikti priimančiosios valstybės narės teritorijoje.</p> <p>2. Siekdamas kitos valstybės narės teritorijoje esančiam mokėjimo įstaigos tarpininkui, filialui arba išorės subjektui, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, taikyti kontrolės priemonės ir imtis reikiamų 21 straipsnyje numatytų veiksmų, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos bendradarbiauja su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis.</p> <p>3. Bendradarbiaudamos, kaip numatyta 1 ir 2 dalyse, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kada jos ketina atlikti patikrinimą vietoje priimančiosios valstybės narės teritorijoje.</p> <p>Tačiau, joms to pageidaujant, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali pavesti priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms atlikti atitinkamas įstaigos patikrinimus vietoje.</p> <p>4. Kompetentingos institucijos suteikia viena kitai visą esminę ir (arba) reikiamą informaciją, visų pirma tarpininko, filialo arba išorės subjekto, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, įvykdytų ar įtariamų pažeidimų atveju. Šiuo atveju kompetentingos institucijos pagal prašymą perduoda visą atitinkamą informaciją ir savo iniciatyva perduoda visą esminę informaciją.</p> <p>5. 1–4 dalys neriboja kompetentingų institucijų pareigos pagal Direktyvą 2005/60/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1781/2006, ypač pagal Direktyvos 2005/60/EB 37 straipsnio 1 dalį ir Reglamento (EB) Nr. 1781/2006 15 straipsnio 3 dalį priežiūrėti ar stebėti, kaip laikomasi tuose aktuose nustatytyje reikalavimuose.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>10 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse</p> <p>1. Mokėjimo įstaiga turi teisę šio straipsnio nustatyta tvarka kitoje valstybėje narėje įsteigti filialą, teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką ar neįsteigusi filialo.</p> <p>2. Mokėjimo įstaiga, prieš steigdamą filialą kitoje valstybėje narėje, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodyma savo pavadinimą, adresą ir valstybę, kurioje planuoja steigti filialą, ir kartu pateikti informaciją apie filialo organizacinę struktūrą, vadovus ir kokias mokėjimo paslaugas teiks filialas, o jei mokėjimo paslaugas planuojama teikti per tarpininką, turi būti nurodomas tarpininko pavadinimas (vardas, pavardė), buveinė (adresas), kontaktiniai duomenys, mokėjimo įstaigos kontaktinis asmuo ir kokias mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaiga teiks per tarpininką.</p> <p>3. Priežiūros institucija mokėjimo įstaigos pateiktą šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją per 1 mėnesį nuo informacijos gavimo turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti perduoti informaciją kitos valstybės narės priežiūros institucijai, jei filialo organizacinė struktūra, vadovai ar mokėjimo įstaigos finansinė padėtis neatitinka priežiūros institucijos nustatytų numatomos veiklos vykdymo reikalavimų. Priežiūros institucijos atsisakymas perduoti informaciją turi būti motyvuotas ir dėl jo sprendimas turi būti priimtas per 1 mėnesį nuo šio straipsnio 2 dalyje nustatytos informacijos gavimo. Mokėjimo įstaigai turi būti nedelsiant pranešama apie informacijos perdavimą kitos valstybės narės priežiūros institucijai ar atsisakymą ją perduoti.</p> <p>4. Jeigu mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą kitoje valstybėje narėje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka netaikoma kitiems jos filialams toje valstybėje steigti.</p> <p>5. Mokėjimo įstaiga, norėdama teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai. Pranešime turi būti nurodomas pranešimą pateikiančios mokėjimo įstaigos pavadinimas, adresas, kontaktinis asmuo ir numatomos teikti mokėjimo paslaugas. Priežiūros institucija per 1 mėnesį šią informaciją turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ar atsisakyti ją perduoti, jeigu mokėjimo įstaigos finansinė padėtis neatitinka priežiūros institucijos nustatytų numatomos veiklos vykdymo reikalavimų, ir apie tai pranešti mokėjimo įstaigai.</p> <p>6. Jei mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje per tarpininką, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai. Priežiūros institucija turi informuoti kitos valstybės narės priežiūros instituciją apie savo ketinimą įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ir atsižvelgti į kitos valstybės narės priežiūros institucijos nuomonę.</p> <p>7. Jei kitos valstybės narės priežiūros institucija informuoja apie tai, kad ji turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad mokėjimo įstaigai įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų</p>	Visiškas

	<p>finansavimo rizika, priežiūros institucija turi teisę dėl šių priežasčių filialo ar tarpininko neįtraukti į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą arba išbraukti juos iš šio sąrašo.</p> <p>8. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūrą ir taikydama poveikio priemones mokėjimo įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigtam filialui, jos tarpininkui ar kitam asmeniui, kuriam perduotas veiklos vykdymas, bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija.</p> <p>9. Priežiūros institucija kitos valstybės narės priežiūros institucijai teikia prašomą informaciją, ypač apie mokėjimo įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigto filialo, jos tarpininko ar kito asmens, kuriam perduotas veiklos vykdymas, padarytus ar įtariamus pažeidimus, o visą kitą svarbią informaciją teikia savo iniciatyva.</p> <p>11 straipsnis. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje</p> <p>1. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga šiame straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje gali steigti filialą, teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką ar neįsteigusi filialo.</p> <p>2. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga Lietuvos Respublikoje gali įsteigti filialą ir teikti mokėjimo paslaugas, kurias ji turi teisę teikti pagal kitos valstybės narės priežiūros institucijos jai išduotą leidimą, jei priežiūros institucija iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos gavo pranešimą, kuriame nurodomas mokėjimo įstaigos pavadinimas, adresas ir informacija apie filialo organizacinę struktūrą, filialo vadovus ir kokias mokėjimo paslaugas teiks filialas.</p> <p>3. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininką, jei priežiūros institucija iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos gavo pranešimą apie tarpininko pavadinimą (vardą, pavardę), buveinę (adresą) Lietuvos Respublikoje, kontaktinius duomenis, mokėjimo įstaigos kontaktinį asmenį ir kokias mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaiga teiks per tarpininką.</p> <p>4. Jei šio straipsnio 1 dalyje nurodyta kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą Lietuvos Respublikoje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitiems jos filialams steigti netaikoma.</p> <p>5. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo nuo tos dienos, kurią priežiūros institucija iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos gavo pranešimą, kuriame nurodytos numatomos teikti mokėjimo paslaugos.</p> <p>6. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos pranešimą apie jos ketinimą įtraukti į atitinkamą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą Lietuvos Respublikoje pasitelkiamą tarpininką, pateikia kitos valstybės narės priežiūros institucijai turimą informaciją apie minėtą tarpininką.</p> <p>7. Jei priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba įsteigus filialą ar pasitelkus</p>	
--	---	--

	<p>tarpininką padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, ji apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją.</p> <p>8. Priežiūros institucija bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija, prižiūrinčia ir taikančia poveikio priemonės kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtam filialui, tarpininkui ar kitam asmeniui, kuriam perduotas veiklos vykdymas.</p> <p>26 straipsnis. Mokėjimo įstaigų inspektavimas (tikrinimas)</p> <p>6. Kitos valstybės narės priežiūros institucijos pavedimu priežiūros institucija, prieš tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, turi teisę inspektuoti (tikrinti) kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, Lietuvos Respublikoje. Kitos valstybės narės priežiūros institucija turi informuoti priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, inspektavimą (tikrinimą), Lietuvos Respublikoje.</p> <p>7. Vykdydama savo funkcijas, susijusias su Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr.1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas, nuostatų taikymu ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis priežiūros institucija turi teisę savo iniciatyva inspektuoti (tikrinti) kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje.</p> <p>8. Priežiūros institucija gali pavesti kitos valstybės narės priežiūros institucijai inspektuoti (tikrinti) mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ar kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, kitoje valstybėje narėje.</p> <p>27 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų priežiūra</p> <p>1. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų ir tarpininkų priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija. Tačiau tai neriboja priežiūros institucijos teisės atlikti jų priežiūrą atsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas.</p> <p>2. Jei priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas nesilaiko šio įstatymo, priežiūros institucijos teisės aktų, priežiūros institucija raštu nurodo mokėjimo įstaigai ir (ar) mokėjimo įstaigos filialui per priežiūros institucijos nustatytą terminą pašalinti teisės aktų pažeidimus.</p> <p>3. Jei nepaisoma pagal šio straipsnio 2 dalį duotų nurodymų, priežiūros institucija informuoja apie tai kitos valstybės narės priežiūros instituciją, prašydama imtis visu</p>	
--	--	--

	<p>galimų veiksmų pažeidimams pašalinti.</p> <p>4. Jei, nepaisydama kitos valstybės narės priežiūros institucijos veiksmų, mokėjimo įstaiga ar mokėjimo įstaigos filialas toliau nevykdo šio straipsnio 2 dalyje nurodytų Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų, priežiūros institucija, iš anksto apie tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją, turi teisę taikyti šio įstatymo nustatytas poveikio priemones.</p> <p>5. Neatidėliotinais atvejais priežiūros institucija turi teisę taikyti poveikio priemones ir neatsižvelgdama į šio straipsnio 2, 3, 4 dalių nuostatas.</p> <p>29 straipsnis. Poveikio priemonės</p> <p>3. Priežiūros institucija turi priimti sprendimą taikyti šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas poveikio priemones kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininką ar neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtam filialui, jei to prašo tos valstybės narės priežiūros institucija.</p>	
<p>4 SKIRSNIS. IŠIMTIS</p> <p>26 straipsnis. Sąlygos</p> <p>1. Nepaisant 13 straipsnio, valstybės narės gali netaikyti arba leisti jų kompetentingoms institucijoms visai arba iš dalies netaikyti 1–3 skirsniuose, išskyrus 20, 22, 23 ir 24 straipsnius, nustatytos procedūros ir sąlygų bei leisti pagal 13 straipsnį numatytame registre įregistruoti fizinius ar juridinius asmenis, kai:</p> <p>a) atitinkamo asmens, įskaitant tarpininkus, už kuriuos jis prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius dvylika mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų sumos vidurkis neviršija 3 mln. EUR per mėnesį. Šis reikalavimas įvertinamas atsižvelgiant į jo verslo plane planuojamą mokėjimo operacijų bendrą sumą, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos reikalauja patikslinti šį planą; ir</p> <p>b) nei vienas iš fizinių asmenų, atsakingų už veiklos valdymą ar vykdymą, nebuvo pripažintas kaltu padaręs nusikaltimus, susijusius su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu, arba kitus finansinius nusikaltimus.</p> <p>2. Reikalaujama, kad visų pagal 1 dalį įregistruotų fizinių ar juridinių asmenų pagrindinė buveinė arba gyvenamoji vieta būtų valstybėje narėje, kurioje jie faktiškai vykdo veiklą.</p> <p>3. 1 dalyje nurodyti asmenys laikomi mokėjimo įstaigomis, tačiau 10 straipsnio 9 dalis ir 25 straipsnis jiems netaikomi.</p> <p>4. Valstybės narės taip pat gali nustatyti, kad kiekvienas pagal 1 dalį įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo gali vykdyti tik tam tikras iš 16 straipsnyje nurodytų veiklos rūšių.</p> <p>5. 1 dalyje nurodyti asmenys praneša kompetentingoms institucijoms apie visus jų padėties, susijusios su 1 dalyje nurodytomis sąlygomis, pokyčius. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių siekdamos užtikrinti, kad tuo atveju, kai nebetenkinamos 1, 2 ir 4 dalyse nustatytos sąlygos, tas asmuo paprašo leidimo per 30 kalendorinių dienų 10 straipsnyje nurodyta tvarka.</p> <p>6. Šis straipsnis netaikomas Direktyvos 2005/60/EB nuostatomis ar nacionalinėms</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>6 straipsnis. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija galioja tik Lietuvos Respublikoje ir nesuteikia teisės šio įstatymo 10 straipsnyje nustatytais sąlygomis kitose valstybėse narėse teikti mokėjimo paslaugų. Mokėjimo įstaigos, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, įskaitant tarpininkus, už kuriuos ji prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų (jei veikla nevykdoma, verslo plane planuojamų) mokėjimo operacijų sumos vidurkis neturi viršyti 3 000 000 eurų per mėnesį, išskyrus šio straipsnio 6 dalyje nustatytą atvejį. Mokėjimo įstaigai, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, netaikomos šio įstatymo 9, 13 ir 14 straipsnių nuostatos. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo ir keitimo tvarką nustato šis įstatymas ir priežiūros institucijos priimti teisės aktai.</p> <p>2. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija išduodama mokėjimo įstaigai, kurios vadovai, įskaitant asmenis, atsakingus už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, jei mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, atitinka šio įstatymo 8 straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus.</p> <p>3. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijai gauti priežiūros institucijai pateikiamas prašymas ir šie dokumentai ir duomenys:</p> <p>1) įstatai;</p> <p>2) verslo planas, kuriame nurodoma numatoma teikti mokėjimo paslaugų rūšis (rūšys) ir pateikiamas pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektas, įrodantis, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;</p> <p>3) dokumentai, kuriais įrodoma, kad mokėjimo įstaigos, įskaitant tarpininkus, už kuriuos ji prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų (jei veikla dar nevykdoma, verslo plane planuojamų) mokėjimo operacijų sumos</p>	Visiškas

kovos su pinigų plovimu nuostatomis.

vidurkis neviršija (neviršys) 3 000 000 eurų per mėnesį;

4) kai vykdoma šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodyta veikla, – priemonių, kurių pagal šio įstatymo 15 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imtasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymas;

5) vidaus kontrolės sistemos, kuri įdiegta (bus įdiegta) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą ir 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas, aprašymas;

6) organizacinės struktūros aprašymas;

7) vadovų, įskaitant asmenis, atsakingus už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, jei mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, tapatybės duomenys ir dokumentai, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 8 straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus.

4. Steigiama mokėjimo įstaiga gali būti įregistruota Juridinių asmenų registre, o jei mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija išduodama ne steigiamai mokėjimo įstaigai, atitinkami pakeitimai Juridinių asmenų registre gali būti padaryti tik po mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo.

5. Mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, privalo teikti informaciją priežiūros institucijai apie šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų reikalavimų vykdymą priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

6. Jei mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, ji privalo per 30 kalendorinių dienų kreiptis į priežiūros instituciją dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo šio įstatymo 5 straipsnyje nustatyta tvarka. Jei per 30 kalendorinių dienų mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, nesikreipia dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo arba priežiūros institucija per šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytus terminus neišduoda mokėjimo įstaigos licencijos, mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija jai atšaukiama.

7. Priežiūros institucija turi teisę atlikti mokėjimo įstaigos, prašančios išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 26 straipsnio nuostatos.

8. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus ir priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo, ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam asmeniui ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgiant į šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalies nuostatas.

9. Priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, jeigu:

1) pateikti dokumentai neatitinka šio įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatytų reikalavimų, pateikti ne visi teisės aktų nustatyti ar papildomai pareikalauti duomenys ar jie yra neteisingi;

	<p>2) mokėjimo įstaiga neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, mokėjimo įstaigos teisinė forma, vadovai neatitinka įstatymų ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatytų reikalavimų;</p> <p>3) mokėjimo įstaiga neatitinka šio straipsnio 1–2 dalyse nustatytų reikalavimų;</p> <p>4) atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, mokėjimo įstaiga neturi patikimos mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarkos, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, neturi vidaus kontrolės sistemos, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos metodus. Ši tvarka ir vidaus kontrolės sistema turi būti visapusės ir adekvačios mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, apimčiai ir sudėtingumui.</p> <p>10. Kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, kol nebus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jei jo vykdoma kita nei mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jos finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.</p> <p>11. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga, ketinanti teikti mokėjimo paslaugas, kurios nėra numatytos jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją papildant ją ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis.</p> <p>12. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti nustatytus mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijai gauti, pasikeitimus.</p>	
<p>27 straipsnis. Pranešimas ir informavimas</p> <p>Jei valstybė narė pasinaudoja 26 straipsnyje numatyta išimtimi, ji apie tai praneša Komisijai ne vėliau kaip iki 2009 m. lapkričio 1 d. ir nedelsdama praneša apie bet kuriuos vėlesnius pokyčius. Be to, valstybė narė praneša Komisijai atitinkamų fizinių ir juridinių asmenų skaičių ir kasmet – įvykdytų mokėjimo operacijų sumą pagal kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 d. duomenis, kaip nurodyta 26 straipsnio 1 dalies a punkte.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>28 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos centriniu banku, Europos Bendrijų Komisija, kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, priežiūros institucijomis</p> <p>2. Priežiūros institucija praneša Europos Bendrijų Komisijai mokėjimo įstaigų, kurioms išduotos mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos, skaičių ir jų per metus įvykdytų mokėjimo operacijų sumą kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 dienos duomenimis.</p>	Visiškas
<p>2 SKYRIUS. BENDROSIOS NUOSTATOS</p> <p>28 straipsnis. Teisė naudotis mokėjimo sistemomis</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad leidimą turinčių arba registruotų mokėjimo paslaugų teikėjų, kurie yra juridiniai asmenys, teisę naudotis mokėjimo sistemomis reglamentuojančios taisyklės būtų objektyvios, nediskriminuojančios ir proporcingos bei tos taisyklės nevaržytų šios teisės daugiau nei būtina apsaugoti nuo konkrečios</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>8 straipsnis. Teisė naudotis mokėjimo sistemomis</p> <p>1. Teisę naudotis mokėjimo sistemomis turi visi licenciją turintys mokėjimo paslaugų teikėjai. Mokėjimo sistemų taisyklėse, reglamentuojančiose mokėjimo paslaugų teikėjų teisę naudotis mokėjimo sistemomis:</p> <p>1) nustatyti naudojimosi mokėjimo sistemomis reikalavimai turi būti objektyvūs ir</p>	Visiškas

<p>rizikos, pvz., atsiskaitymo, operacinės bei verslo rizikos, ir užtikrinti mokėjimo sistemos finansinį ir veiklos stabilumą.</p> <p>Mokėjimo sistemos mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams ar kitoms mokėjimo sistemoms negali nustatyti nei vieno iš šių reikalavimų:</p> <p>a) veiksmingą dalyvavimą kitose mokėjimo sistemose ribojančių taisyklių;</p> <p>b) leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus arba registruotus mokėjimo paslaugų teikėjus diskriminuojančių taisyklių, susijusių su dalyvių teisėmis, pareigomis ir teisėmis į turtą; arba</p> <p>c) apribojimų institucinio statuso pagrindu.</p> <p>2. 1 dalis netaikoma:</p> <p>a) pagal Direktyvą 98/26/EB nustatytoms mokėjimo sistemoms;</p> <p>b) mokėjimo sistemoms, kuriose dalyvauja tik mokėjimo paslaugų teikėjai, priklausantys grupei, sudarytai iš kapitalu susietų subjektų, kai vienas iš susietų subjektų vykdo faktišką kito susieto subjekto kontrolę; arba</p> <p>c) mokėjimo sistemoms, kai vienintelis mokėjimo paslaugų teikėjas (tiek veikdamas kaip atskiras, tiek kaip subjektų grupė):</p> <ul style="list-style-type: none"> - veikia arba gali veikti kaip mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojai ir gavėjui ir yra išimtinai atsakingas už sistemos valdymą, ir - suteikia licenciją kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams dalyvauti sistemoje, o pastarieji neturi teisės derėtis dėl tarpusavyje ar jų taikomų mokesčių, susijusių su mokėjimo sistema, nors jie gali nustatyti savo kainas, taikomas mokėtojai ir gavėjui. 	<p>nešališki, kad nebūtų varžoma tam tikros mokėjimo paslaugų teikėjų grupės teisė naudotis mokėjimo sistemomis;</p> <p>2) negali būti diskriminuojama viena mokėjimo paslaugų teikėjų grupė kitų mokėjimo paslaugų teikėjų atžvilgiu, numatant skirtingą teisę ir sąlygas naudotis mokėjimo sistemomis;</p> <p>3) nustatyti naudojimosi mokėjimo sistemomis reikalavimai turi būti proporcingi ir juose negali būti nuostatų, varžančių mokėjimo paslaugų teikėjų teisę naudotis mokėjimo sistemomis daugiau, negu būtina apsisaugoti nuo konkrečių rizikų (pavyzdžiui, atsiskaitymo, operacinės, veiklos rizikos) ir užtikrinti mokėjimo sistemos finansinį ir veiklos stabilumą.</p> <p>2. Mokėjimo sistemos taisyklėse mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams ar kitoms mokėjimo sistemoms negali būti nustatyta:</p> <p>1) apribojimų veiksmingai dalyvauti kitose mokėjimo sistemose;</p> <p>2) mokėjimo sistemų dalyvių teisių, pareigų ir teisių į turtą taisyklių, diskriminuojančių veiklos licenciją turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus;</p> <p>3) apribojimų remiantis mokėjimo paslaugų teikėjo teisine forma.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos:</p> <p>1) Lietuvos Respublikos atsiskaitymų baigtinumo mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemose įstatyme nustatytoms mokėjimo sistemoms;</p> <p>2) mokėjimo sistemoms, kuriose dalyvauja tik kapitalu susieti mokėjimo paslaugų teikėjai ir kiti subjektai, kai vienas iš susietų subjektų vykdo kito susieto subjekto kontrolę;</p> <p>3) mokėjimo sistemoms, kai vienintelis mokėjimo paslaugų teikėjas, veikdamas atskirai ar kaip grupė, veikia arba gali veikti kaip mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojai ir gavėjui ir yra vienintelis atsakingas už sistemos valdymą ir duoda leidimą kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams dalyvauti sistemoje, o pastarieji neturi teisės derėtis dėl dalyvavimo mokėjimo sistemoje įkainių, nors jie gali nustatyti savo komisinį atlyginimą, taikomą mokėtojai ir gavėjui.</p>	
<p>29 straipsnis. Draudimai ne mokėjimo paslaugų teikėjams teikti mokėjimo paslaugas</p> <p>Valstybės narės draudžia fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai ar kurių atžvilgiu aiškiai nenumatyta, kad jiems ši direktyva netaikoma, teikti priede išvardytas mokėjimo paslaugas.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>7 straipsnis. Draudimas ne mokėjimo paslaugų teikėjams teikti mokėjimo paslaugas</p> <p>1. Fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai, draudžiama teikti šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas.</p> <p>2. Šio įstatymo 6 straipsnio 4, 5 ir 6 punktuose nurodyti mokėjimo paslaugų teikėjai turi teisę teikti mokėjimo paslaugas be veiklos licencijos, suteikiančios teisę teikti mokėjimo paslaugas.</p>	Visiškas
<p>III ANTRAŠTINĖ DALIS. MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMO SĄLYGŲ SKAIDRUMAS IR INFORMACIJOS REIKALAVIMAI. 1 SKYRIUS. BENDROSIOS TAISYKLĖS</p> <p>30 straipsnis. Taikymo sritis</p> <p>1. Ši antraštinė dalis taikoma vieno mokėjimo operacijoms, bendrosioms sutartims ir mokėjimo operacijoms, kurias jos apima. Šalys gali susitarti visos šios antraštinės dalies ar jos dalies netaikyti tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>4. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai, išskyrus vartotojus, mokėjimo operacijoms valstybių narių valiutomis, vykdomoms Lietuvos Respublikoje, į kitas valstybes nares arba iš jų, gali susitarti netaikyti visų ar dalies šio įstatymo III skyriaus nuostatų, visai ar iš dalies netaikyti šio įstatymo 4 straipsnio 1, 2 ir 3 punktuose, 9 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 24 straipsnio 3 dalyje, 29, 31, 32, 35 ir</p>	Visiškas

<p>virtotojas.</p> <p>2. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos mikroįmonėms taikomos taip pat, kaip virtotojams.</p> <p>3. Ši direktyva nedaro įtakos Direktyvos 87/102/EEB nacionalinėms įgyvendinimo priemonėms. Pagal Bendrijos teisę ši direktyva taip pat nedaro įtakos kitiems susijusiems Bendrijos ir nacionalinės teisės aktams, susijusiems su kreditų suteikimo virtotojams sąlygomis, kurios nederinamos pagal šią direktyvą ir neprieštarauja Bendrijos teisei.</p>	<p>42 straipsniuose nustatytų reikalavimų, taip pat gali susitarti dėl kito termino, negu nustatyta šio įstatymo 28 straipsnyje.</p>	
<p>31 straipsnis. Kitos Bendrijos teisės aktų nuostatos</p> <p>Šios antraštinės dalies nuostatos neriboja kitų Bendrijos teisės aktų nuostatų, apimančių papildomus reikalavimus dėl išankstinio informavimo.</p> <p>Tačiau tais atvejais, kai taikoma ir Direktyva 2002/65/EB, vietoj tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus tos dalies 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a, d ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, taikomos šios direktyvos 36, 37, 41 ir 42 straipsnių nuostatos.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>10. Tais atvejais, kai mokėjimo paslaugos teikiamos pagal sutartis, sudarytas naudojant ryšio priemones, ir taikomas Lietuvos Respublikos virtotojų teisių apsaugos įstatymas, vietoj jo 36 straipsnio 5–9 dalyse nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, taikomos šio įstatymo 11 ir 18 straipsnių nuostatos.</p>	Visiškas
<p>32 straipsnis. Mokesčiai už informavimą</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali mokėjimo paslaugų virtotojo apmokestinti už informacijos pateikimą pagal šią antraštinę dalį.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų virtotojas gali susitarti dėl mokesčių už mokėjimo paslaugų virtotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis nei nurodytos bendrojoje sutartyje.</p> <p>3. Tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti mokesčius už informavimą pagal 2 dalį, jie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines išlaidas.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>9 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų virtotojo imti komisinio atlyginimo už informacijos pateikimą pagal šio įstatymo III skyrių. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų virtotojas už mokėjimo paslaugų virtotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis, negu nurodytos bendrojoje sutartyje, gali susitarti dėl komisinio atlyginimo, kuris turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.</p>	Visiškas
<p>33 straipsnis. Su informavimu susijusi įrodinėjimo pareiga</p> <p>Valstybės narės gali nustatyti, kad įrodinėjimo pareiga tenka mokėjimo paslaugų teikėjui, ir jis turi įrodyti, kad įvykdė šioje antraštinėje dalyje nustatytus informavimo reikalavimus.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>23 straipsnis. Su informavimu susijusi įrodinėjimo pareiga</p> <p>Kilus ginčui, mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad jis įvykdė šiame skyriuje nustatytus informavimo reikalavimus.</p>	Visiškas
<p>34 straipsnis. Nuo informavimo reikalavimų nukrypti leidžianti nuostata, taikoma mažos vertės mokėjimo priemonėms ir elektroniniams pinigams</p> <p>1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal bendrąją sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 EUR, arba kurioms nustatyta 150 EUR išlaidų riba arba kuriose laikoma ne didesnė nei 150 EUR suma bet kuriuo metu, atvejais:</p> <p>a) nukrypstant nuo 41, 42 ir 46 straipsnių, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia mokėtojų tik informaciją apie mokėjimo paslaugos pagrindines savybes, įskaitant būdą, kaip galima naudotis mokėjimo priemone, atsakomybę, taikomus mokesčius ir kitą svarbią informaciją, reikalingą pagrįstam sprendimui priimti, taip pat nurodo, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su visa kita pagal 42 straipsnį nurodyta informacija ir sąlygomis;</p> <p>b) gali būti susitarta, kad nukrypstant nuo 44 straipsnio, iš mokėjimo paslaugų teikėjo</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>4 straipsnis. Išimtys dėl mažos vertės mokėjimo priemonių ir elektroninių pinigų</p> <p>Kai mokėjimo priemonės pagal bendrąją sutartį yra susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, kurios neviršija 30 eurų arba kurioms įvykdyti nustatytas 150 eurų išlaidų limitas, arba kurių elektroninėse laikmenose saugoma ne didesnė kaip 150 eurų suma bet kuriuo metu:</p> <p>1) mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę mokėtojų pateikti tik informaciją apie pagrindines mokėjimo paslaugos savybes, įskaitant mokėjimo priemonės naudojimo instrukciją, atsakomybę, taikomą komisinį atlyginimą ir kitą svarbią informaciją, taip pat nurodyti, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su kitomis šio įstatymo 11 straipsnio 2–8 dalyse nustatytomis mokėjimo paslaugų teikimo sąlygomis;</p>	Visiškas

<p>nereikalaujama pasiūlyti bendrosios sutarties sąlygų pakeitimus tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 41 straipsnio 1 dalyje;</p> <p>c) gali būti susitarta, kad, nukrypstant nuo 47 ir 48 straipsnių, atlikus mokėjimo operaciją:</p> <p>i) mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą bei mokesčius už ją ir (arba) tam pačiam gavėjui atliktų kelių tokios pat rūšies mokėjimo operacijų atveju – tik informaciją apie visą sumą ir šių mokėjimo operacijų mokesčius, arba sudaro sąlygas su tokia nuoroda susipažinti;</p> <p>ii) iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama teikti i papunktyje nurodytos informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jei mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jei kitu atveju mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali jos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėtojai galimybę patikrinti laikomų lėšų sumą.</p> <p>2. Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali sumažinti arba padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas. Valstybės narės gali padidinti sumas išankstinio mokėjimo priemonėms iki 500 EUR.</p>	<p>2) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama bendrosios sutarties sąlygų pakeitimų siūlyti raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną;</p> <p>3) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad, atlikęs mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą arba sudaro sąlygas susipažinti su tokia nuoroda, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą ir taikytą komisinį atlyginimą, o kai tam pačiam gavėjui atliktos kelios tokios pačios rūšies mokėjimo operacijos, – tik informaciją apie visą sumą ir komisinį atlyginimą už šias mokėjimo operacijas. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama teikti šios informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jeigu mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali tokios informacijos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėtojai galimybę patikrinti laikomų lėšų sumą;</p>	
<p>2 SKYRIUS. VIENO MOKĖJIMO OPERACIJOS</p> <p>35 straipsnis. Taikymo sritis</p> <p>1. Šis skyrius taikomas vieno mokėjimo operacijoms, kurioms netaikoma bendroji sutartis.</p> <p>2. Kai mokėjimo nurodymas vieno mokėjimo operacijai įvykdyti perduodamas naudojant bendrojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygas susipažinti su ta informacija, kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta bendrąja sutartimi arba kuri jam bus pateikta pagal tą bendrąją sutartį.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>48. Vienkartinio mokėjimo sutartis – sutartis, kuria reglamentuojamas vienkartinį mokėjimo operacijų vykdymas. Vienkartinėms mokėjimo operacijoms vykdyti nesudaroma bendroji sutartis.</p> <p>17 straipsnis. Bendrosios informavimo reikalavimų sąlygos</p> <p>Kai mokėjimo nurodymas įvykdyti vienkartinę mokėjimo operaciją perduodamas naudojant bendrojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygų susipažinti su ta informacija, kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta bendrąja sutartimi arba kuri jam bus pateikta pagal tą bendrąją sutartį.</p>	Visiškas
<p>36 straipsnis. Išankstinė bendro pobūdžio informacija</p> <p>1. Valstybės narės reikalauja, kad iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo vieno mokėjimo operacijos sutartimi arba oferta mokėjimo paslaugų teikėjas lengvai prieinamu būdu sudarytų mokėjimo paslaugų vartotojui galimybę susipažinti su 37 straipsnyje nurodyta informacija ir sąlygomis. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją pateikia ir sąlygas nurodo popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma, valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, oficialia kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.</p> <p>2. Jei sutartis dėl vieno mokėjimo paslaugos sudaroma mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kurios nesudaro sąlygų mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo pareigas pagal tą dalį iš karto, įvykdžius mokėjimo operaciją.</p> <p>3. Pareigos pagal 1 dalį taip pat gali būti įvykdytos pateikus sutarties dėl vieno</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>18 straipsnis. Vienkartinį mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos</p> <p>1. Iki vienkartinio mokėjimo sutarties sudarymo arba prieš pateikdamas pasiūlymą sudaryti tokią sutartį mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui sudaro galimybę lengvai prieinamu būdu susipažinti su vienkartinį mokėjimo operacijų vykdymo sąlygomis. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas vienkartinį mokėjimo operacijų vykdymo sąlygas pateikia raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną lietuvių kalba, lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma. Šios sąlygos pateikiamos papildomai kita kalba, jei dėl to susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.</p> <p>3. Jeigu vienkartinio mokėjimo sutartis mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu sudaroma naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjui nesudaroma galimybė laikytis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų,</p>	Visiškas

<p>mokėjimo paslaugos projekto kopiją arba mokėjimo nurodymo projektą, kuriame pateikiama informacija ir sąlygos, nurodytos 37 straipsnyje.</p>	<p>mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo šias pareigas iš karto po vienkartinės mokėjimo operacijos įvykdymo.</p> <p>4. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos taip pat gali būti įvykdytos pateikus vienkartinio mokėjimo sutarties projektą ar mokėjimo nurodymo ruošinį, kuriame nurodomos mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos.</p>	
<p>37 straipsnis. Informacija ir sąlygos</p> <p>1. Valstybės narės turi užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų vartotojui būtų pateikta ši informacija ir pranešta apie šias sąlygas arba sudarytos sąlygos su jomis susipažinti:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) tiksli informacija arba unikalūs identifikatoriai, kurių turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai įvykdytas; b) maksimali mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, vykdymo trukmė; c) visi mokėjimo paslaugų vartotojo jo mokėjimo paslaugų teikėjui mokami mokesčiai ir, kai taikytina, visų mokesčių sumų išskaidymas; d) kai taikytina, faktinis arba bazinis valiutų keitimo kursas, kuris turi būti taikomas mokėjimo operacijai. <p>2. Atitinkamais atvejais mokėjimo paslaugų vartotojui turi būti sudarytos sąlygos lengvai prieinamu būdu susipažinti su kita 42 straipsnyje nurodyta atitinkama informacija ir sąlygomis.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>18 straipsnis. Vienkartinį mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos</p> <p>2. Vienkartinį mokėjimo operacijų vykdymo sąlygose turi būti nurodyta:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) tiksli informacija arba unikalūs identifikatoriai, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai įvykdytas; 2) ilgiausia teikiamos mokėjimo paslaugos įvykdymo trukmė; 3) mokėjimo paslaugų vartotojo mokėtinas komisinis atlyginimas ir kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma; 4) taikytinas arba pagrindinis valiutos keitimo kursas, jei vykdant mokėjimo operaciją būtų keičiama valiuta; 5) kitos mokėjimo paslaugų teikėjo siūlomos šio įstatymo 11 straipsnyje nurodytos mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos. 	Visiškas
<p>38 straipsnis. Mokėtojai teikiama informacija gavus mokėjimo nurodymą</p> <p>Gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 36 straipsnio 1 dalyje, mokėtojai nedelsdamas suteikia tokią informaciją arba sudaro sąlygas su ja susipažinti:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais su gavėju susijusią informaciją; b) mokėjimo operacijos sumą mokėjimo nurodyme naudota valiuta; c) visų už mokėjimo operaciją mokėtojo mokamų mokesčių sumą ir, kai taikytina, visų tokių mokesčių sumų išskaidymą; d) kai taikytina, mokėjimo operacijai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutų keitimo kursą arba nuorodą į jį, kai šis kursas skiriasi nuo nurodyto pagal 37 straipsnio 1 dalies d punktą, ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos perskaičiavimo; ir e) mokėjimo nurodymo gavimo datą. 	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>19 straipsnis. Mokėtojai teikiama informacija gavus mokėjimo nurodymą</p> <p>1. Gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojai nedelsdamas sudaro galimybę lengvai prieinamu būdu susipažinti su:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) informacija, leidžiančia mokėtojai atpažinti mokėjimo operaciją, ir su gavėju susijusia informacija; 2) mokėjimo operacijos suma mokėjimo nurodyme nurodyta valiuta; 3) už mokėjimo operaciją mokėtojo mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta; 4) mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytu valiutos keitimo kursu arba nuoroda į jį ir mokėjimo operacijos suma po valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta; 5) mokėjimo nurodymo gavimo data. <p>2. Mokėtojo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija jam turi būti pateikta raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.</p>	Visiškas
<p>39 straipsnis. Įvykdžius operaciją gavėjui teikiama informacija</p> <p>Įvykdžius mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 36 straipsnio 1 dalyje, gavėjui nedelsdamas suteikia šią informaciją arba sudaro sąlygas su ja susipažinti:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją; b) mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui; c) visų už mokėjimo operaciją gavėjo mokamų mokesčių sumą ir, kai taikytina, visų mokesčių sumų išskaidymą; 	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>20 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija įvykdžius mokėjimo operaciją</p> <p>1. Įvykdęs mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui nedelsdamas sudaro galimybę lengvai prieinamu būdu susipažinti su:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) informacija, leidžiančia gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiųstais duomenimis; 2) mokėjimo operacijos suma ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui; 3) už mokėjimo operaciją gavėjo mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta; 	Visiškas

<p>d) kai taikytina, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutų keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo; ir</p> <p>e) įskaitymo į sąskaitą datą.</p>	<p>4) gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytu valiutos keitimo kursu ir mokėjimo operacijos suma iki valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;</p> <p>5) lėšų įskaitymo data.</p> <p>2. Gavėjo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija jam turi būti pateikta raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.</p>	
<p>3 SKYRIUS. BENDROSIOS SUTARTYS</p> <p>40 straipsnis. Taikymo sritis</p> <p>Šis skyrius taikomas mokėjimo operacijoms, kurias apima bendroji sutartis.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>1. Bendroji mokėjimo paslaugų sutartis (toliau – bendroji sutartis) – sutartis, kuria reglamentuojamas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą ir jos atidarymo sąlygos.</p>	Visiškas
<p>41 straipsnis. Išankstinė bendro pobūdžio informacija</p> <p>1. Valstybės narės reikalauja, kad likus pakankamai laiko iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo bendrąja sutartimi arba oferta mokėjimo paslaugų teikėjas popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną suteiktų mokėjimo paslaugų vartotojui 42 straipsnyje nurodytą informaciją ir praneštų apie jame nurodytas sąlygas. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma, valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, oficialia kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.</p> <p>2. Jei bendroji sutartis buvo sudaryta mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis nesudaromos sąlygos mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo pareigas pagal tą dalį iš karto, sudarius bendrąją sutartį.</p> <p>3. Pareigos pagal 1 dalį taip pat gali būti įvykdytos pateikus bendrosios sutarties projekto, kuriame pateikiama informacija ir sąlygos, nurodytos 42 straipsnyje, kopiją.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>11 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos</p> <p>1. Iki bendrosios sutarties sudarymo arba prieš pateikdamas pasiūlymą sudaryti tokią sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną nurodo mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos mokėjimo paslaugų vartotojui turi būti pateikiamos prieš protinę laikotarpį, pakankamą susipažinti ir įvertinti pateiktą informaciją, iki mokėjimo paslaugų vartotojas taps įpareigotas laikytis mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos išdėstomos lietuvių kalba, lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma ir papildomai pateikiamos kita kalba, jei dėl to susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.</p> <p>9. Jeigu bendroji sutartis mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu sudaroma naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjui nesudaroma galimybė laikytis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo šias pareigas iš karto po bendrosios sutarties sudarymo.</p> <p>10. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos taip pat gali būti įvykdytos pateikus bendrosios sutarties projektą, kuriame pateikiama šio straipsnio 2–8 dalyse nurodyta informacija.</p>	Visiškas
<p>42 straipsnis. Informacija ir sąlygos</p> <p>Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojui būtų pateikta ši informacija ir pranešta apie šias sąlygas:</p> <p>1) dėl mokėjimo paslaugų teikėjo:</p> <p>a) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimas, jo pagrindinės buveinės adresas ir atitinkamais atvejais jo tarpininko ar filialo, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, adresas, taip pat kiti adresai, įskaitant elektroninio pašto adresą, kuriuos galima naudoti ryšiams su mokėjimo paslaugų teikėju; ir</p> <p>b) atitinkamų priežiūros institucijų ir 13 straipsnyje numatyto registro ar kito atitinkamo viešojo registro, kuriame užregistruotas mokėjimo paslaugų teikėjo leidimas, duomenys ir registracijos numeris arba lygiavertės identifikavimo tame registre priemonės;</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>11 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose apie mokėjimo paslaugų teikėją turi būti nurodyta:</p> <p>1) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimas, jo buveinės adresas ir (arba) jo filialo, įsteigto valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, ar tarpininko adresas, taip pat kiti adresai, įskaitant elektroninio pašto adresą, kuriais galima susisiekti su mokėjimo paslaugų teikėju;</p> <p>2) priežiūros institucijų ir mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo ar kito atitinkamo valstybės ir (arba) žinybinio registro, kuriame įregistruota mokėjimo paslaugų teikėjo veiklos licencija, duomenys ir registracijos numeris arba lygiavertės atpažinties tame registre</p>	Visiškas

<p>2) dėl mokėjimo paslaugų panaudojimo:</p> <p>a) mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, pagrindinių savybių aprašymas;</p> <p>b) informacijos reikalavimai arba unikalūs identifikatoriai, kurį turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai įvykdytas;</p> <p>c) sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo ir tokio sutikimo panaikinimo pagal 54 ir 66 straipsnius forma bei procedūra;</p> <p>d) nuoroda į mokėjimo nurodymo gavimo momentą, kaip nurodyta 64 straipsnyje ir mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą laiką, po kurio gautas mokėjimo nurodymas bus laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugos teikėjo darbo dieną (jei toks laikas nustatomas);</p> <p>e) maksimali teikiamų mokėjimo paslaugų vykdymo trukmė; ir</p> <p>f) ar galima susitarti dėl mokėjimo priemonės naudojimui nustatytų išlaidų ribų pagal 55 straipsnio 1 dalį;</p> <p>3) dėl mokesčių, palūkanų ir valiutų keitimo kursų:</p> <p>a) visi mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokami mokesčiai ir, kai taikytina, visų mokesčių sumų išskaidymas;</p> <p>b) kai taikytina, taikomos palūkanų normos ir valiutų keitimo kursai arba, jei taikomos bazinės palūkanų normos ir baziniai valiutų keitimo kursai, faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir šių bazinių palūkanų normų ar valiutų keitimo kursų nustatymo atitinkama data ir indeksas ar pagrindas; ir</p> <p>c) jei susitarta, nedelsiant taikomos pasikeitusios bazinės palūkanų normos ar valiutų keitimo kursai bei su šiais pasikeitimas susiję informavimo reikalavimai pagal 44 straipsnio 2 dalį;</p> <p>4) dėl ryšių:</p> <p>a) kai taikytina, ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus mokėjimo paslaugų vartotojo ryšio įrangai, kurias šalys susitaria naudoti informacijos ar pranešimų perdavimui pagal šią direktyvą;</p> <p>b) informacijos pagal šią direktyvą teikimo arba sąlygų susipažinimui su ja sudarymo būdas ir dažnumas;</p> <p>c) kalba arba kalbos, kuriomis sudaroma bendroji sutartis ir palaikomi ryšiai esant šiems sutartiniais santykiams; ir</p> <p>d) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas ir informaciją bei pranešimus apie sąlygas pagal 43 straipsnį;</p> <p>5) dėl apsaugos ir taisomųjų priemonių:</p> <p>a) kai taikytina, veiksmų, kurių imasi mokėjimo paslaugų vartotojas, siekdamas apsaugoti mokėjimo priemonę, aprašymas ir mokėjimo paslaugų teikėjo informavimo 56 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytais tikslais būdas;</p> <p>b) jei susitarta, sąlygos, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę pagal 55 straipsnį;</p> <p>c) mokėtojo atsakomybė pagal 61 straipsnį, įskaitant informavimą apie atitinkamą sumą;</p> <p>d) kaip ir per kokį laikotarpį mokėjimo paslaugų vartotojas turi informuoti mokėjimo paslaugų teikėją apie nesankcionuotą ar netinkamai atliktą operaciją pagal 58 straipsnį</p>	<p>priemonės.</p> <p>3. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl mokėjimo paslaugų naudojimo turi būti nurodyta:</p> <p>1) pagrindinės mokėjimo paslaugos savybės;</p> <p>2) tiksli informacija arba unikalūs identifikatoriai, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai įvykdytas;</p> <p>3) mokėtojo sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo ir tokio sutikimo panaikinimo forma ir procedūra;</p> <p>4) laikas, kada laikoma, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo nurodymą, taip pat laikas, po kurio mokėjimo paslaugų teikėjo gautas mokėjimo nurodymas būtų laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugų teikėjo darbo dieną (jei toks laikas nustatomas);</p> <p>5) ilgiausia teikiamos mokėjimo paslaugos įvykdymo trukmė;</p> <p>6) ar galima susitarti dėl mokėjimo operacijų, vykdomų pagal mokėjimo priemonę, išlaidų limitą.</p> <p>4. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl komisinio atlyginimo, palūkanų normos ir valiutos keitimo kurso turi būti nurodyta:</p> <p>1) mokėjimo paslaugų vartotojo mokėtinas komisinis atlyginimas ir kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma;</p> <p>2) taikoma palūkanų norma ir valiutos keitimo kursas. Tuo atveju, jeigu taikoma pagrindinė palūkanų norma ir pagrindinis valiutos keitimo kursas, turi būti nurodytas faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir pagrindinės palūkanų normos ar pagrindinio valiutos keitimo kurso nustatymo data ir indeksas ar pagrindas;</p> <p>3) kad bus nedelsiant taikoma pasikeitusi pagrindinė palūkanų norma ar pagrindinis valiutos keitimo kursas ir informuojama apie šiuos pasikeitimus, jei mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitarė, kad pasikeitusi pagrindinė palūkanų norma ar pagrindinis valiutos keitimo kursas taikomi nedelsiant.</p> <p>5. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl bendravimo tarp mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo turi būti nurodyta:</p> <p>1) ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus atitinkančią mokėjimo paslaugų vartotojo įrangą, kurias mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria naudoti informacijai ar pranešimams perduoti;</p> <p>2) informacijos teikimo arba sąlygų susipažinti su ja sudarymo būdas ir dažnumas;</p> <p>3) kalba ar kelios kalbos, kuria (kuriomis) bus sudaroma bendroji sutartis ir siunčiami pranešimai;</p> <p>4) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną gauti informaciją apie bendrosios sutarties ir mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas.</p> <p>7. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl bendrosios sutarties pakeitimų ir nutraukimo turi būti nurodyta:</p> <p>1) kad jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas iki siūlomos pakeitimų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad nesutinka su pakeitimais,</p>	
--	---	--

<p>bei mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neleistinas mokėjimo operacijas pagal 60 straipsnį;</p> <p>e) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų vykdymą pagal 75 straipsnį; ir</p> <p>f) grąžinimo pagal 62 ir 63 straipsnius sąlygos;</p> <p>6) dėl bendrosios sutarties pakeitimų ir nutraukimo:</p> <p>a) jei susitarta, informacija, kad laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su sąlygų pakeitimais pagal 44 straipsnį, jeigu iki siūlomos jų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui jis nepraneš, kad su jais nesutinka;</p> <p>b) sutarties galiojimo trukmė; ir</p> <p>c) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė nutraukti bendrąją sutartį ir visi susitarimai susiję, su nutraukimu pagal 44 straipsnio 1 dalį ir 45 straipsnį;</p> <p>7) dėl teisių gynimo:</p> <p>a) sutartinė sąlyga dėl bendrajai sutarčiai taikomos teisės ir (ar) kompetentingo teismo; ir</p> <p>b) skundų ir teisių gynimo ne teismo tvarka procedūros, kuriomis mokėjimo paslaugų vartotojas gali naudotis pagal 80–83 straipsnius.</p>	<p>laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su bendrosios sutarties sąlygų pakeitimais. Tokia nuostata kartu su mokėjimo paslaugų teikimo sąlygomis nurodoma tik tada, jeigu ją taikyti susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas;</p> <p>2) bendrosios sutarties galiojimo terminas;</p> <p>3) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė nutraukti bendrąją sutartį ir bendrosios sutarties nutraukimo sąlygos.</p> <p>8. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl teisių gynimo turi būti nurodyta:</p> <p>1) sutartinė nuostata dėl bendrajai sutarčiai taikytinos teisės ir (arba) jurisdikcijos;</p> <p>2) vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra.</p>	
<p>43 straipsnis. Informacijos prieinamumas ir bendrosios sutarties sąlygos</p> <p>Sutartinių santykių metu mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą, gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas ir 42 straipsnyje nurodytą informaciją ir sąlygas, pateikiamas popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>12 straipsnis. Informacijos ir bendrosios sutarties sąlygų prieinamumas</p> <p>Esant sutartiniams santykiams, mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą mokėjimo paslaugų teikėjui, papildomai gauti informaciją apie bendrojoje sutartyje nustatytas sąlygas ir šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą informaciją raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.</p>	Visiškas
<p>44 straipsnis. Bendrosios sutarties sąlygų pakeitimai</p> <p>1. Visus bendrosios sutarties bei 42 straipsnyje nurodytos informacijos ir sąlygų pakeitimus mokėjimo paslaugų teikėjas pasiūlo tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 41 straipsnio 1 dalyje, ir ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki siūlomos jų taikymo datos.</p> <p>Atitinkamais atvejais pagal 42 straipsnio 6 dalies a punktą mokėjimo paslaugų teikėjas praneša mokėjimo paslaugų vartotojui, kad laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su šiais pakeitimais, jeigu jis iki jų siūlomos įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka. Šiuo atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nedelsdamas ir nemokėdamas jokių mokesčių nutraukti bendrąją sutartį prieš dieną, kurią, kaip siūloma, pradedami taikyti pakeitimai.</p> <p>2. Palūkanų normų ar valiutų keitimo kursų pakeitimai gali būti taikomi nedelsiant ir be įspėjimo, jei tokia teisė nustatyta bendrojoje sutartyje ir jei pakeitimai grindžiami bazinėmis palūkanų normomis ar baziniais valiutų keitimo kursais, dėl kurių susitarta pagal 42 straipsnio 3 dalies b ir c punktus. Mokėjimo paslaugų vartotojas informuojamas apie bet kokių palūkanų normos pakeitimą kuo anksčiau tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 41 straipsnio 1 dalyje, išskyrus atvejus, kai šalys konkrečiai susitaria dėl informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo dažnumo ar būdo. Tačiau palūkanų normos ar valiutų keitimo kursų pakeitimai, kurie yra</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>13 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas bendrosios sutarties ir (arba) šio įstatymo 11 straipsnyje nurodytų sąlygų pakeitimus siūlo raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną ne vėliau kaip likus šešiasdešimčiai dienų iki pakeitimų įsigaliojimo dienos. Kai taikomas Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 1 punktas, mokėjimo paslaugų teikėjas bendrojoje sutartyje nustatytu būdu praneša mokėjimo paslaugų vartotojui, kad jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas iki pakeitimų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka, laikoma, jog jis su šiais pakeitimais sutinka. Šiuo atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nedelsdamas ir nemokėdamas jokio komisinio atlyginimo nutraukti bendrąją sutartį iki dienos, kurią bus pradėti taikyti pakeitimai. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas nepasinaudoja teise nutraukti bendrąją sutartį iki pakeitimų įsigaliojimo, laikoma, kad mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su bendrosios sutarties pakeitimais.</p> <p>2. Palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai taikomi nedelsiant ir be atskiros įspėjimo, jei taip numatyta bendrojoje sutartyje ir jei pakeitimai yra susiję su sutarta pagrindine palūkanų norma ar pagrindiniu valiutos keitimo kursu. Mokėjimo paslaugų vartotojas informuojamas raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną apie bet kokių palūkanų normos pakeitimą kaip įmanoma greičiau, išskyrus</p>	Visiškas

<p>palankesni mokėjimo paslaugų vartotojui, gali būti taikomi be įspėjimo.</p> <p>3. Mokėjimo operacijoms taikytos palūkanų normos ar valiutų keitimo kurso pakeitimai įgyvendinami ir apskaičiuojami nešališkai, nediskriminuojant mokėjimo paslaugų vartotojų.</p>	<p>atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria dėl konkretaus informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo būdo ar dažnumo. Palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai, kurie yra palankesni mokėjimo paslaugų vartotojui, gali būti taikomi be įspėjimo.</p> <p>3. Mokėjimo operacijoms taikomos palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai atliekami ir apskaičiuojami nešališkai, nediskriminuojant mokėjimo paslaugų vartotojų.</p>	
<p>45 straipsnis. Bendrosios sutarties nutraukimas</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti bendrąją sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai šalis susitaria dėl įspėjimo pateikimo laikotarpio. Šis laikotarpis negali būti ilgesnis nei vienas mėnuo.</p> <p>2. Nutraukdamas bendrąją sutartį, sudarytą ilgesniam nei 12 mėnesių ar neapibrėžtam laikotarpiui, praėjus 12 mėnesių mokėjimo paslaugų vartotojas nemoka jokių mokesčių. Visais kitais atvejais sutarties nutraukimo mokesčiai turi būti pagrįsti ir atitikti išlaidas.</p> <p>3. Jei tai nustatyta bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti bendrąją sutartį, sudarytą neapibrėžtam laikotarpiui, ne mažiau kaip prieš du mėnesius pateikdamas pranešimą tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 41 straipsnio 1 dalyje.</p> <p>4. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imami mokesčiai mokėjimo paslaugos vartotojo mokami tik proporcingai iki tos datos, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nutraukia sutartį. Jei tokie mokesčiai sumokėti iš anksto, jie proporcingai grąžinami.</p> <p>5. Šio straipsnio nuostatos neriboja valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių šalių teises pareikšti, kad bendroji sutartis yra negaliojanti ar niekinė.</p> <p>6. Valstybės narės gali nustatyti palankesnes nuostatas mokėjimo paslaugų vartotojams.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>13 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas</p> <p>4. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti bendrąją sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria dėl įspėjimo apie sutarties nutraukimą pateikimo termino. Šis terminas negali būti ilgesnis negu trisdešimt kalendorių dienų iki bendrosios sutarties nutraukimo.</p> <p>5. Mokėjimo paslaugų vartotojas, nutraukdamas ilgesniam negu 12 mėnesių ar neapibrėžtam terminui sudarytą bendrąją sutartį, praėjus 12 mėnesių nuo sutarties sudarymo, nemoka jokio komisinio atlyginimo. Visais kitais atvejais komisinis atlyginimas už sutarties nutraukimą turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.</p> <p>6. Jeigu bendrojoje sutartyje yra numatyta, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti neapibrėžtam terminui sudarytą bendrąją sutartį, pranešimą apie nutraukimą pateikdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną, ne vėliau kaip prieš šešiasdešimt dienų iki bendrosios sutarties nutraukimo.</p> <p>7. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imamą komisinį atlyginimą mokėjimo paslaugų vartotojas moka proporcingai iki bendrosios sutarties nutraukimo dienos. Jei komisinis atlyginimas buvo sumokėtas iš anksto, jis proporcingai grąžinamas.</p>	Visiškas
<p>46 straipsnis. Informacija prieš vykdant atskirą mokėjimo operaciją.</p> <p>Kai vykdoma mokėtojo inicijuota atskira mokėjimo operacija pagal bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojui pateikus prašymą dėl tos konkrečios mokėjimo operacijos, suteikia aiškią informaciją apie maksimalų vykdymo laiką ir mokesčius, kuriuos mokėtojas turi sumokėti, bei atitinkamais atvejais visų mokesčio sumų išskaidymą.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>14 straipsnis. Informacija prieš vykdant atskirą mokėjimo operaciją</p> <p>Mokėjimo paslaugų teikėjas iki mokėtojo pagal bendrąją sutartį inicijuotos atskiros mokėjimo operacijos vykdymo pradžios mokėtojo prašymu privalo suteikti informaciją apie ilgiausią tos mokėjimo operacijos vykdymo laiką, mokėtiną komisinį atlyginimą ir kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma.</p>	Visiškas
<p>47 straipsnis. Mokėtojui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas</p> <p>1. Po to, kai atskiros mokėjimo operacijos suma nurašoma iš mokėtojo sąskaitos, arba, kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojui tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 41 straipsnio 1 dalyje, nedelsdamas pateikia šią informaciją:</p> <p>a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti kiekvieną mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais su gavėju susijusią informaciją;</p> <p>b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, arba mokėjimo nurodyme naudota valiuta;</p> <p>c) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą, ir, kai taikytina, jos išskaidymą arba</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>15 straipsnis. Mokėtojui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas</p> <p>1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, nurašęs atskiros mokėjimo operacijos sumą iš mokėtojo sąskaitos arba, kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, gavęs mokėjimo nurodymą, nedelsdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną mokėtojui:</p> <p>1) pateikia informaciją, leidžiančią mokėtojui atpažinti kiekvieną mokėjimo operaciją ir su gavėju susijusią informaciją;</p> <p>2) nurodo mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma iš mokėtojo</p>	Visiškas

<p>mokėtojo mokamas palūkanas;</p> <p>d) kai taikytina, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutų keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos perskaičiavimo; ir</p> <p>e) nurašymo iš sąskaitos datą arba mokėjimo nurodymo gavimo datą.</p> <p>2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai ne rečiau kaip kartą per mėnesį bei sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.</p> <p>3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją popieriuje.</p>	<p>mokėjimo sąskaitos arba mokėjimo nurodyme nurodyta valiuta;</p> <p>3) nurodo komisinio atlyginimo už mokėjimo operaciją sumą ir kaip ji išskaidyta arba mokėtojo mokamas palūkanas;</p> <p>4) nurodo mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;</p> <p>5) nurodo lėšų nurašymo datą arba mokėjimo nurodymo gavimo datą.</p> <p>2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, ir sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.</p>	
<p>48 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas</p> <p>1. Įvykdęs atskirą mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 41 straipsnio 1 dalyje, nedelsdamas pateikia šią informaciją:</p> <p>a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;</p> <p>b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą;</p> <p>c) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą, ir, kai taikytina, jos išskaidymą arba gavėjo mokamas palūkanas;</p> <p>d) kai taikytina, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutų keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo; ir</p> <p>e) įskaitymo į sąskaitą datą.</p> <p>2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai ne rečiau kaip kartą per mėnesį bei sutartu būdu, kad gavėjas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.</p> <p>3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją popieriuje.</p>	<p>16 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas</p> <p>1. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, įvykdęs mokėjimo operaciją, nedelsdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną gavėjui:</p> <p>1) pateikia informaciją, leidžiančią gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiūstus duomenis;</p> <p>2) nurodo mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą;</p> <p>3) nurodo komisinio atlyginimo už mokėjimo operaciją sumą ir kaip ji išskaidyta arba gavėjo mokamas palūkanas;</p> <p>4) nurodo gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;</p> <p>5) nurodo lėšų įskaitymo datą.</p> <p>2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta arba sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, ir sutartu būdu, kad gavėjas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.</p>	Visiškas
<p>4 SKYRIUS. BENDROSIOS NUOSTATOS</p> <p>49 straipsnis. Valiuta ir valiutos perskaičiavimas</p> <p>1. Mokėjimai atliekami valiuta, dėl kurios susitarė šalys.</p> <p>2. Jeigu valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos iniciavimo ir jeigu ši valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos perskaičiavimo paslaugą mokėtojai siūlanti šalis mokėtojai nurodo visus mokesčius ir valiutų keitimo kursą, kuris turi būti taikomas perskaičiuojant mokėjimo operacijos valiutą.</p> <p>Mokėtojas turi sutikti, kad valiutos perskaičiavimo paslauga būtų teikiama šiuo pagrindu.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>22 straipsnis. Valiuta ir valiutos keitimas</p> <p>1. Mokėjimai atliekami šalių sutarta valiuta.</p> <p>2. Jeigu valiutos keitimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos pradžios ir jeigu ši paslauga siūloma pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos keitimo paslaugą siūlanti šalis mokėtojai turi nurodyti komisinį atlyginimą ir valiutos keitimo kursą, kuris taikomas keičiant mokėjimo operacijos valiutą. Valiutos keitimo paslauga šiuo pagrindu teikiama mokėtojo sutikimu.</p>	Visiškas
<p>50 straipsnis. Informacija apie papildomus mokesčius ar nuolaidas</p> <p>1. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pareikalauja mokesčio arba pasiūlo nuolaidą, jis mokėtoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>21 straipsnis. Informacija apie papildomą komisinį atlyginimą ir nuolaidas</p> <p>1. Jeigu už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pasiūlo nuolaidą, jis</p>	Visiškas

<p>iniciavimo.</p> <p>2. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas ar trečioji šalis pareikalauja mokesčio, ji mokėjimo paslaugų vartotoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos iniciavimo.</p>	<p>mokėtoją apie tai turi informuoti iki mokėjimo operacijos pradžios.</p> <p>2. Jeigu už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas ar trečioji šalis pareikalauja komisinio atlyginimo, jis arba ji mokėjimo paslaugų vartotoją apie tai turi informuoti iki mokėjimo operacijos pradžios.</p>	
<p>IV ANTRAŠTINĖ DALIS. TEISĖS IR PAREIGOS, SUSIJUSIOS SU MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMU IR NAUDOJIMU. 1 SKYRIUS. BENDROSIOS NUOSTATOS</p> <p>51 straipsnis. Taikymo sritis</p> <p>1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, šalys gali susitarti visai ar iš dalies netaikyti 52 straipsnio 1 dalies, 54 straipsnio 2 dalies antros pastraipos, 59, 61, 62, 63, 66 ir 75 straipsnių. Šalys taip pat gali susitarti dėl kitokio laikotarpio, nei nustatyta 58 straipsnyje.</p> <p>2. Valstybės narės gali numatyti, kad 83 straipsnis netaikomas tuo atveju, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.</p> <p>3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos mikroįmonėms taikomos taip pat, kaip vartotojams.</p> <p>4. Ši direktyva nedaro poveikio Direktyvos 87/102/EEB nacionalinėms įgyvendinimo priemonėms. Pagal Bendrijos teisę ši direktyva taip pat nedaro poveikio kitiems susijusiems Bendrijos ir nacionalinės teisės aktams, susijusiems su aspektais, kreditų suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos šia direktyva ir neprieštarauja Bendrijos teisei.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>4. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai, išskyrus vartotojus, mokėjimo operacijoms valstybių narių valiutomis, vykdomoms Lietuvos Respublikoje, į kitas valstybes nares arba iš jų, gali susitarti netaikyti visų ar dalies šio įstatymo III skyriaus nuostatų, visai ar iš dalies netaikyti šio įstatymo 4 straipsnio 1, 2 ir 3 punktuose, 9 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 24 straipsnio 3 dalyje, 29, 31, 32, 35 ir 42 straipsniuose nustatytų reikalavimų, taip pat gali susitarti dėl kito termino, negu nustatyta šio įstatymo 28 straipsnyje.</p> <p>11. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip.</p>	Visiškas
<p>52 straipsnis. Taikomi mokesčiai</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokesčių už savo informavimo pareigų vykdymą ar taisomąsias ir prevencines priemones pagal šią antraštinę dalį, išskyrus atvejus, kai 65 straipsnio 1 dalyje, 66 straipsnio 5 dalyje ir 74 straipsnio 2 dalyje nurodyta kitaip. Mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl šių mokesčių, kurie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines išlaidas.</p> <p>2. Jeigu mokėjimo operacijos metu valiuta neperskaičiuojama, valstybės narės reikalauja, kad gavėjas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas, o mokėtojas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas.</p> <p>3. Mokėjimo paslaugų teikėjas netrukdo gavėjui reikalauti mokesčio ar siūlyti nuolaidą siekiant naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Tačiau valstybės narės gali uždrausti arba apriboti teisę reikalauti mokesčio, atsižvelgdamos į būtinybę skatinti konkurenciją ir naudojimąsi veiksmingomis mokėjimo priemonėmis.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>9 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinio atlyginimo už informavimo pareigų vykdymą ar taisomąsias ir prevencines priemones pagal šio įstatymo IV, V, VI, VII, IX ir XI skyrius. Šio įstatymo 34 straipsnio 2 dalyje, 35 straipsnio 4 dalyje ir 41 straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl komisinio atlyginimo, kuris turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.</p> <p>3. Jeigu vykdam mokėjimo operaciją valiuta nėra keičiama, gavėjas moka jo mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą komisinį atlyginimą, o mokėtojas moka jo mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą komisinį atlyginimą.</p> <p>4. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali gavėjui trukdyti siūlyti nuolaidą mokėtojui, siekiančiam naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Tačiau gavėjui draudžiama reikalauti iš mokėtojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą.</p> <p>5. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali imti komisinio atlyginimo už tai, kad kredito pervedimui įvykdyti mokėtojas mokėjimo paslaugų teikėjui pateikia grynuosius pinigus.</p>	Visiškas
<p>53 straipsnis. Mažos vertės mokėjimų priemonės ir elektroniniams pinigams taikoma nukrypti leidžianti nuostata</p> <p>1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal bendrąją sutartį susijusios tik su atskiromis</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>4 straipsnis. Išimtyms dėl mažos vertės mokėjimo priemonių ir elektroninių pinigų</p>	Visiškas

<p>mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 EUR, arba kurioms nustatyta 150 EUR išlaidų riba arba kuriose bet kuriuo metu laikoma ne didesnė nei 150 EUR suma, atvejais mokėjimo paslaugų teikėjai gali susitarti su jų mokėjimo paslaugų vartotojais, kad:</p> <p>a) 56 straipsnio 1 dalies b punktas, 57 straipsnio 1 dalies c bei d punktai ir 61 straipsnio 4 bei 5 dalys netaikomi, jei negalima mokėjimo priemonės blokuoti arba užkirsti kelią jos tolesniam naudojimui;</p> <p>b) 59 straipsnis, 60 straipsnis, 61 straipsnio 1 bei 2 dalys netaikomi, jei mokėjimo priemonė yra naudojama anonimiškai arba jei mokėjimo paslaugų teikėjas dėl kitų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemone, negali įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo sankcionuota;</p> <p>c) nukrypstant nuo 65 straipsnio 1 dalies, nereikalaujama, kad mokėjimo paslaugų teikėjas praneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo nurodymą, jei akivaizdu, kad mokėjimo nurodymas nebus įvykdytas;</p> <p>d) nukrypstant nuo 66 straipsnio, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas perduotas arba sutikimas atlikti mokėjimo operaciją duotas gavėjui;</p> <p>e) nukrypstant nuo 69 ir 70 straipsnių, taikomi kiti vykdymo laikotarpiai.</p> <p>2. Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali sumažinti arba padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas. Išankstinio mokėjimo priemonėms sumas jos gali padidinti iki 500 EUR.</p> <p>3. 60 ir 61 straipsniai taip pat taikomi elektroniniams pinigams, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalies b punkte, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali įšaldyti mokėjimo sąskaitos ar blokuoti mokėjimo priemonės. Valstybės narės gali apriboti šią nukrypti leidžiančią nuostatą ir ją taikyti tik tam tikroms mokėjimo sąskaitoms ar tam tikros vertės mokėjimo priemonėms.</p>	<p>Kai mokėjimo priemonės pagal bendrąją sutartį yra susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, kurios neviršija 30 eurų arba kurioms įvykdyti nustatytas 150 eurų išlaidų limitas, arba kurių elektroninėse laikmenose saugoma ne didesnė kaip 150 eurų suma bet kuriuo metu:</p> <p>4) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 2 punktas, 27 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktai ir 31 straipsnio 4 ir 5 dalys jiems netaikomi, jeigu negalima mokėjimo priemonės blokuoti arba užkirsti kelio tolesniam jos naudojimui;</p> <p>5) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad šio įstatymo 29, 30 straipsniai ir 31 straipsnio 1 ir 3 dalys jiems netaikomi, jeigu mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas negali įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo autorizuota dėl specifinių mokėjimo priemonės savybių;</p> <p>6) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas nepraneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo nurodymą, jeigu akivaizdu, kad mokėjimo nurodymas nebus įvykdytas;</p> <p>7) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas perduotas arba gavėjui duotas sutikimas atlikti mokėjimo operaciją;</p> <p>8) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad bus taikomi kiti mokėjimo operacijos įvykdymo terminai, negu nustatyti šio įstatymo 37 ir 38 straipsniuose.</p> <p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>5. Šio įstatymo 30 ir 31 straipsniai netaikomi elektroniniams pinigams, jeigu mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali įšaldyti mokėjimo sąskaitos ar blokuoti mokėjimo priemonės.</p>	
<p>2 SKYRIUS. MOKĖJIMO OPERACIJŲ SANKCIONAVIMAS</p> <p>54 straipsnis. Sutikimas ir sutikimo panaikinimas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo operacija būtų laikoma sankcionuota tik tada, kai mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali sankcionuoti mokėjimo operaciją iki jos įvykdymo arba, jei mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria, ją įvykdžius.</p> <p>2. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ar keletą mokėjimo operacijų pateikiamas mokėtojo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sutarta forma.</p> <p>Jei nėra tokio sutikimo, laikoma, kad mokėjimo operacija yra nesankcionuota.</p> <p>3. Mokėtojas gali panaikinti sutikimą bet kuriuo metu, bet ne vėliau kaip iki neatšaukiamumo momento pagal 66 straipsnį. Sutikimas atlikti kelias mokėjimo operacijas gali būti taip pat panaikintas, ir tai reiškia, jog visos būsimos mokėjimo operacijos yra nesankcionuotos.</p> <p>4. Mokėtojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo davimo procedūros.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>24 straipsnis. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ir sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją panaikinimas</p> <p>1. Mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą ją įvykdyti. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo davimo formos ir tvarkos. Mokėtojas gali autorizuoti mokėjimo operaciją iki jos įvykdymo arba ją įvykdžius, jeigu taip susitarė mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas.</p> <p>2. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyto sutikimo nėra, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neautorizuota.</p> <p>3. Mokėtojas bet kuriuo metu iki šio įstatymo 35 straipsnyje nustatyto neatšaukiamumo momento gali panaikinti sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Sutikimas įvykdyti kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti panaikintas, tokiu atveju visos būsimos mokėjimo operacijos laikomos neautorizuotomis.</p>	Visiškas
<p>55 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ribos</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p>	Visiškas

<p>1. Tais atvejis, kai sutikimo davimui naudojama speciali mokėjimo priemonė, mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl išlaidų ribų mokėjimo operacijose, kurios vykdomos naudojant tą mokėjimo priemonę.</p> <p>2. Jei susitarta bendrojoje sutartyje, tai mokėjimo paslaugų teikėjas gali pasilikti teisę blokuoti mokėjimo priemonę dėl objektyviai pagrįstų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamam nesankcionuotam ar nesąžiningu mokėjimo priemonės naudojimu, arba mokėjimo priemonės su kredito linija atveju labai padidėjusia rizika, kad mokėtojas gali negalėti įvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo.</p> <p>3. Tokiais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtoją sutartu būdu informuoja apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jei įmanoma, iki mokėjimo priemonės blokavimo ir ne vėliau kaip tuoj pat užblokavus priemonę, išskyrus atvejus, kai tokia informacija susilpnintų objektyviai pagrįstas saugumo priežastis ar būtų draudžiama pagal kitus atitinkamus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus.</p> <p>4. Mokėjimo paslaugų teikėjas panaikina mokėjimo priemonės blokavimą ar ją pakeičia nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės blokavimo priežasčių.</p>	<p>25 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ribojimas</p> <p>1. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl išlaidų limito mokėjimo operacijoms, jeigu sutikimas įvykdyti tas mokėjimo operacijas duodamas naudojant mokėjimo priemonę, kuriai galima nustatyti išlaidų limitą.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę, jeigu taip yra susitarta bendrojoje sutartyje. Tokiu atveju mokėjimo priemonę gali būti blokuojama dėl objektyviai pagrįstų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamam neautorizuotam ar nesąžiningu mokėjimo priemonės naudojimu arba, jei naudojama mokėjimo priemonė su kredito linija, esant labai padidėjusiai rizikai, kad mokėtojas gali neįvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo.</p> <p>3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu informuoja mokėtoją apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jei įmanoma, iki blokuodamas mokėjimo priemonę ir ne vėliau kaip tuoj pat ją užblokavęs, išskyrus atvejus, kai tokia informacija susilpnintų saugumo priemonės ar būtų draudžiama pagal kitus teisės aktus.</p> <p>4. Mokėjimo paslaugų teikėjas panaikina mokėjimo priemonės blokavimą ar ją pakeičia nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės blokavimo priežasčių.</p>	
<p>56 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų vartotojas, turintis teisę naudotis mokėjimo priemone, turi šias pareigas:</p> <p>a) naudotis mokėjimo priemone pagal mokėjimo priemonės išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas; ir</p> <p>b) sužinojus apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą įgijimą ar nesankcionuotą jos naudojimą, nedelsiant pranešti apie tai mokėjimo paslaugų teikėjui arba pastarojo nurodytam subjektui.</p> <p>2. Siekiant 1 dalies a punkte nurodytų tikslų, mokėjimo paslaugų vartotojas iš karto, gavęs mokėjimo priemonę, visų pirma imasi visų pagrįstų veiksmų, kad apsaugotų savo personalizuotus saugumo požymius.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>26 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų vartotojo, turinčio teisę naudotis mokėjimo priemone, pareigos:</p> <p>1) naudotis mokėjimo priemone pagal mokėjimo priemonės išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas;</p> <p>2) sužinojus apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą įgijimą ar neautorizuotą jos naudojimą, nedelsiant apie tai pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui arba nurodytam subjektui.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų vartotojas, gavęs mokėjimo priemonę, privalo imtis veiksmų, kad būtų apsaugoti mokėjimo priemonės personalizuoti saugumo požymiai.</p>	Visiškas
<p>57 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas, išduodamas mokėjimo priemonę, turi šias pareigas:</p> <p>a) užtikrinti, kad mokėjimo priemonės personalizuotais saugumo požymiais negalėtų naudotis kitos šalys, o tik mokėjimo priemonės vartotojas, turintis teisę naudoti mokėjimo priemonę, nedarant poveikio 56 straipsnyje numatytiems mokėjimo paslaugų vartotojo pareigoms;</p> <p>b) nesiųsti neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugos vartotojui jau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista;</p> <p>c) užtikrinti, kad visada būtų prieinamos tinkamos priemonės, kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti pranešimą pagal 56 straipsnio 1 dalies b punktą ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas pagal 55 straipsnio 4 dalį; paprašius, mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėjimo</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>27 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjo, išduodančio mokėjimo priemonę, pareigos:</p> <p>1) užtikrinti, kad be mokėjimo priemonės vartotojo, turinčio teisę naudoti mokėjimo priemonę, tos mokėjimo priemonės personalizuotais saugumo požymiais negalėtų naudotis kiti asmenys;</p> <p>2) nesiųsti neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų vartotojui anksčiau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista;</p> <p>3) užtikrinti, kad visada būtų prieinamos tinkamos priemonės, kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą, ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas, kai nebelieka blokavimo priežasčių.</p>	Visiškas

<p>paslaugų vartotojui priemonės, kuriomis per 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo jis gali įrodyti, kad yra pateikęs tokį pranešimą; ir</p> <p>d) užkirsti kelią mokėjimo priemonės naudojimui, kai yra pateiktas pranešimas pagal 56 straipsnio 1 dalies b punktą.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjui tenka mokėjimo priemonės siuntimo mokėtojai ar šios priemonės personalizuotų saugumo požymių siuntimo rizika.</p>	<p>Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėjimo paslaugų vartotojui priemonės, kuriomis per 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo dienos jis gali įrodyti, kad yra pateikęs tokį pranešimą;</p> <p>4) užkirsti kelią naudotis mokėjimo priemone, kai mokėjimo paslaugų vartotojas pateikė pranešimą šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta tvarka.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas atsako už mokėjimo priemonės ir mokėjimo priemonės personalizuotų saugumo požymių siuntimą mokėtojai.</p>	
<p>58 straipsnis. Pranešimas apie nesankcionuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas</p> <p>Mokėjimo paslaugų vartotojui ištaisymą mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka tik tuo atveju, jei jis, sužinojęs apie visas nesankcionuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas, dėl kurių gali būti pateikiami reikalavimai įskaitant 75 straipsnyje nurodytus reikalavimus, praneša savo mokėjimo paslaugų teikėjui nepagrįstai nedelsdamas ir ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo nurašymo iš sąskaitos datos, išskyrus atvejus, kai taikytina, kuriais mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos apie tą mokėjimo operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti pagal III antraštinę dalį.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>28 straipsnis. Pranešimas apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina nurašytas lėšas mokėjimo paslaugų vartotojui tik tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas, sužinojęs apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas, dėl kurių šio įstatymo nustatyta tvarka gali būti pateikiami reikalavimai, apie tai praneša savo mokėjimo paslaugų teikėjui nedelsdamas, ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo lėšų nurašymo datos.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas netaikomas, kai mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos mokėjimo paslaugų vartotojui apie neautorizuotą ar netinkamai įvykdytą mokėjimo operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti šio įstatymo nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p>59 straipsnis. Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas</p> <p>1. Valstybės narės turi reikalauti, kad jei mokėjimo paslaugų vartotojas neigia sankcionavęs mokėjimo operaciją, kuri buvo įvykdyta, ar teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, tai jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas.</p> <p>2. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas neigia sankcionavęs mokėjimo operaciją, kuri yra įvykdyta, mokėjimo paslaugų teikėjo užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas sankcionavo mokėjimo operaciją ar kad mokėtojas veikė nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdė vieno ar kelių savo pareigų pagal 56 straipsnį.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>29 straipsnis. Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas</p> <p>1. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs mokėjimo operaciją, kuri buvo įvykdyta, ar teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techniniai arba kiti trikdžiai.</p> <p>2. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs mokėjimo operaciją, kuri yra įvykdyta, mokėjimo paslaugų teikėjo užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas autorizavo mokėjimo operaciją ar veikė nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdė vienos ar kelių šio įstatymo 26 straipsnyje nustatytų pareigų.</p>	Visiškas
<p>60 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už nesankcionuotas mokėjimo operacijas</p> <p>1. Valstybės narės turi užtikrinti, kad, nedarant poveikio 58 straipsniui, nesankcionuotos mokėjimo operacijos atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas mokėtojai sugrąžintų nesankcionuotos mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais atstatytų mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu nesankcionuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta.</p> <p>2. Gali būti nustatyta tolesnė finansinė kompensacija laikantis mokėtojo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai taikomos teisės nuostatų.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>30 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas</p> <p>Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas mokėtojai sugrąžina neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta, išskyrus šio įstatymo 31 straipsnyje nustatytus atvejus.</p>	Visiškas
<p>61 straipsnis. Mokėtojo atsakomybė už nesankcionuotą mokėjimo priemonės</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p>	Visiškas

<p>naudojimą</p> <p>1. Nukrypstant nuo 60 straipsnio, mokėtojai tenka su nesankcionuotomis mokėjimo operacijomis susiję nuostoliai iki 150 EUR, patirti dėl prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo arba, mokėtojai neapsaugojus personalizuotą saugumo požymių, dėl neteisėto jos įgijimo.</p> <p>2. Mokėtojai tenka visi su nesankcionuotomis operacijomis susiję nuostoliai, jei jis juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba dėl didelio neatsargumo ar tyčia neįvykdęs vieno ar kelių pareigų pagal 56 straipsnį. Tokiais atvejais šio straipsnio 1 dalyje nustatyta maksimali suma netaikoma.</p> <p>3. Tais atvejais, kai mokėtojas nei veikė nesąžiningai, nei tyčia neįvykdė savo pareigų pagal 56 straipsnį, valstybės narės gali sumažinti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą atsakomybę atsižvelgdamos visų pirma į mokėjimo priemonės personalizuotą saugumo požymių pobūdį ir aplinkybes, kuriomis ji buvo prarasta, pavogta ar neteisėtai įgyta.</p> <p>4. Mokėtojai netenka jokios finansinės pasekmės, atsiradusios dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai įgytos mokėjimo priemonės, po to, kai jis pateikė pranešimą pagal 56 straipsnio 1 dalies b punktą, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.</p> <p>5. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesuteikia tinkamų priemonių, kad būtų galima bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai įgytą mokėjimo priemonę, kaip reikalaujama 57 straipsnio 1 dalies c punkte, mokėtojas neatsako už finansines pasekmes, atsiradusias dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo, išskyrus atvejus, kai jis veikė nesąžiningai.</p>	<p>31 straipsnis. Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotą mokėjimo priemonės naudojimą</p> <p>1. Mokėtojai tenka dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai iki 150 eurų, kai tie nuostoliai patirti dėl:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo; 2) neteisėto mokėjimo priemonės įgijimo, jei mokėtojas neapsaugojo personalizuotą saugumo požymių. <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis aplinkybėmis mokėtojai tenka dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai iki 50 eurų, jeigu mokėjimo operacija įvykdyta panaudojus griežtą kliento autentiškumo patvirtinimą, kaip jis apibrėžtas priežiūros institucijos teisės aktuose.</p> <p>3. Mokėtojai tenka visi (neapsiribojant šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytomis sumomis) dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai, jei mokėtojas juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba dėl didelio neatsargumo ar tyčios neįvykdęs vienos ar kelių šio įstatymo 26 straipsnyje nustatytų pareigų.</p> <p>4. Mokėtojas neturi patirti jokių nuostolių dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai įgytos mokėjimo priemonės po to, kai pateikia šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.</p> <p>5. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesudaro sąlygų bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai įgytą mokėjimo priemonę, nuostoliai, atsiradę dėl mokėjimo priemonės neautorizuoto naudojimo, tenka mokėjimo paslaugų teikėjui, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.</p>	
<p>62 straipsnis. Gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojai būtų suteikta teisė, jog jo mokėjimo paslaugų teikėjas grąžintų gavėjo ar per jį inicijuotos sankcionuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, jeigu tenkinamos šios sąlygos:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) sankcionuojant nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma; ir b) mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas atsižvelgdamas į savo ankstesnių išlaidų struktūrą, bendrosios sutarties sąlygas ir atitinkamas aplinkybes tuo atveju. <p>Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas pateikia su tokiomis sąlygomis susijusius faktinius duomenis.</p> <p>Grąžinama suma yra visa įvykdytos mokėjimo operacijos suma.</p> <p>Tiesioginio debeto atveju mokėtojas gali bendrojoje sutartyje su mokėjimo paslaugų teikėju susitarti, kad mokėtojas turi teisę iš savo mokėjimo paslaugų teikėjo reikalauti grąžinti sumas, net jei nėra įvykdytos pirmoje pastraipoje nurodytos sąlygos.</p> <p>2. Tačiau taikant 1 dalies pirmos pastraipos b punktą mokėtojas negali remtis valiutų keitimo priežastimis, jeigu buvo taikomas bazinis valiutų keitimo kursas, dėl kurio jis susitarė su savo mokėjimo paslaugų teikėju, pagal 37 straipsnio 1 dalies d punktą ir 42 straipsnio 3 dalies b punktą.</p> <p>3. Mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje gali būti susitarta, kad mokėtojas neturi teisės į grąžinimą, jei jis davė savo sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją tiesiogiai savo mokėjimo paslaugų teikėjui, ir mokėjimo paslaugų teikėjas</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>32 straipsnis. Gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas</p> <p>1. Mokėtojas iš savo mokėjimo paslaugų teikėjo turi teisę atgauti visą gavėjo ar per gavėją inicijuotos autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, jeigu tenkinamos šios sąlygos:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) autorizuojant mokėjimo operaciją nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma; 2) mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas, atsižvelgdamas į savo ankstesnes išlaidas, bendrosios sutarties sąlygas ir kitas aplinkybes, išskyrus aplinkybes, susijusias su valiutos keitimu, kai vykdant mokėjimo operaciją buvo taikomas valiutos keitimo kursas, dėl kurio mokėtojas susitarė su savo mokėjimo paslaugų teikėju šio įstatymo nustatyta tvarka. <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas pateikia duomenis apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas.</p> <p>3. Mokėtojas su mokėjimo paslaugų teikėju bendrojoje sutartyje gali susitarti, kad esant tiesioginiam debetui mokėtojas iš savo mokėjimo paslaugų teikėjo turi teisę atgauti sumas ir nesant šio straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų.</p> <p>4. Mokėtojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas bendrojoje sutartyje gali susitarti, kad mokėtojas neturi teisės į gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimą, jei mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją tiesiogiai savo</p>	Visiškas

<p>arba gavėjas mokėtojų sutartu būdu pateikė, kai taikytina, informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti ne mažiau kaip prieš keturias savaites iki numatyto mokėjimo operacijos įvykdymo.</p>	<p>mokėjimo paslaugų teikėjui ir mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtojų sutartu būdu pateikė informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti likus ne mažiau kaip keturioms savaitėms iki numatyto mokėjimo operacijos įvykdymo.</p>	
<p>63 straipsnis. Prašymai dėl gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimo</p> <p>1. Valstybės narės turi užtikrinti, kad mokėtojas galėtų prašyti grąžinti gavėjo ar per jį inicijuotos sankcionuotos mokėjimo operacijos sumą, kaip nurodyta 62 straipsnyje, per aštuonias savaites nuo dienos, kai lėšos buvo nurašytos iš sąskaitos.</p> <p>2. Gavęs prašymą dėl grąžinimo, per dešimt darbo dienų mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina visą mokėjimo operacijos sumą arba nurodo pateisinančias aplinkybes, dėl kurių jis atsisako ją atlyginti, nurodydamas įstaigas, į kuris mokėtojas gali kreiptis pagal 80–83 straipsnius, jeigu nesutinka su nurodytomis pateisinančiomis aplinkybėmis.</p> <p>Pirmoje pastraipoje nurodyta mokėjimo paslaugų teikėjo atsisakymo atlikti grąžinimą teisė netaikoma 62 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodytu atveju.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>32 straipsnis. Gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas</p> <p>5. Mokėtojas turi teisę prašyti mokėjimo paslaugų teikėjo grąžinti gavėjo ar per gavėją inicijuotos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą per aštuonias savaites nuo dienos, kai lėšos buvo nurašytos iš sąskaitos.</p> <p>6. Mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs prašymą grąžinti mokėjimo operacijos sumą, per dešimt darbo dienų grąžina visą sumą arba nurodo priežastis, dėl kurių jis atsisako ją grąžinti, o jei mokėtojas yra vartotojas, – nurodo ir tokio atsisakymo apskundimo tvarką. Sudarius šio straipsnio 3 dalyje nurodytą susitarimą, mokėjimo paslaugų teikėjas neturi teisės atsisakyti grąžinti mokėjimo operacijos sumą.</p>	Visiškas
<p>3 SKYRIUS. MOKĖJIMO OPERACIJŲ VYKDYMAS</p> <p>1 SKIRSNIS. MOKĖJIMO NURODYMAI IR PERVESTOS SUMOS</p> <p>64 straipsnis. Mokėjimo nurodymų gavimas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad gavimo momentu laikomas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą, kurį tiesiogiai perdavė mokėtojas arba kuris netiesiogiai gautas iš gavėjo ar per gavėją. Jei gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką besibaigiant darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu sekančią darbo dieną.</p> <p>2. Jei mokėjimo nurodymą inicijuojantis mokėjimo paslaugos vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria, kad mokėjimo nurodymas turi būti pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje, arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas savo mokėjimo paslaugų teikėjui, laikoma, kad priėmimo momentas 69 straipsnio tikslais įvyksta tą sutartą dieną. Jei sutarta diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas sekančią darbo dieną.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>33 straipsnis. Mokėjimo nurodymo gavimo momentas</p> <p>1. Mokėjimo nurodymo gavimo momentu laikomas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą, tiesiogiai perduotą mokėtojo arba netiesiogiai gautą iš gavėjo ar per gavėją. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką baigiantis darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu kitą darbo dieną.</p> <p>2. Mokėjimo nurodymą inicijuojantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo nurodymas būtų pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas savo mokėjimo paslaugų teikėjui. Tokiu atveju laikoma, kad mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą sutartą dieną. Jeigu sutarta diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną.</p>	Visiškas
<p>65 straipsnis. Atsisakymas vykdyti mokėjimo nurodymus</p> <p>1. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą, mokėjimo paslaugų vartotojui pranešama apie atsisakymą ir, jei įmanoma, apie atsisakymo priežastis ir visų faktinių klaidų, dėl kurių atsisakoma, ištaisymo procedūrą, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitus atitinkamus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus.</p> <p>Mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu nedelsdamas pateikia pranešimą ar sudaro sąlygas su juo susipažinti, tačiau visais atvejais – per 69 straipsnyje nurodytus laikotarpius.</p> <p>Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gali</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>34 straipsnis. Atsisakymas vykdyti mokėjimo nurodymą</p> <p>1. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą, apie tai turi būti pranešta mokėjimo paslaugų vartotojui nurodant atsisakymo priežastis ir tai, kaip turi būti ištaisytos klaidos, dėl kurių atsisakyta vykdyti mokėjimo nurodymą, išskyrus atvejus, kai toks pranešimas techniškai neįmanomas arba tai draudžia kiti teisės aktai.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas sutartu būdu pateikia mokėjimo paslaugų vartotojui arba sudaro sąlygas su juo susipažinti ne vėliau kaip per šio įstatymo 37 straipsnyje nustatytus</p>	Visiškas

<p>imti mokesį už tokį pranešimą, jei atsisakymas yra objektyviai pagrįstas.</p> <p>2. Tais atvejais, kai įvykdytos visos mokėtojo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti sankcionuoto mokėjimo nurodymo nepriklausomai nuo to, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo ar gavėjo arba per jį, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitus atitinkamus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus.</p> <p>3. Taikant 69 ir 75 straipsnius, mokėjimo nurodymas, kurį atsisakyta vykdyti, laikomas negautu.</p>	<p>terminus. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ima komisinį atlyginimą už tokį pranešimą, jeigu atsisakymas vykdyti mokėjimo nurodymą yra objektyviai pagrįstas.</p> <p>3. Kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti autorizuoto mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.</p> <p>4. Mokėjimo nurodymas, kurį atsisakyta vykdyti šio įstatymo nustatyta tvarka, laikomas negautu.</p>	
<p>66 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus atvejus, kai šiame straipsnyje nurodoma kitaip.</p> <p>2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per jį, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai duotas mokėjimo nurodymas arba duotas jo sutikimas atlikti mokėjimo operaciją gavėjui.</p> <p>3. Tačiau tiesioginio debeto atveju ir nepažeidžiant teisės į grąžinimą mokėtojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos prieš dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas iš sąskaitos, pabaigos.</p> <p>4. 64 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.</p> <p>5. Po 1–4 dalyse nurodytų terminų mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas. Be to, 2 ir 3 dalyse nurodytais atvejais taip pat būtinas gavėjo sutikimas. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokesį už atšaukimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>35 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis.</p> <p>2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per gavėją, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas išsiųstas arba mokėtojas gavėjui davė sutikimą atlikti mokėjimo operaciją. Tačiau jei atliekamas tiesioginis debetas, mokėtojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas iš sąskaitos, pabaigos.</p> <p>3. Šio įstatymo 33 straipsnio 2 dalyje nustatytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.</p> <p>4. Pasibaigus šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas, o šio straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais būtinas ir gavėjo sutikimas. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti komisinį atlyginimą už mokėjimo nurodymo atšaukimą, jeigu tai numatyta bendrojoje sutartyje.</p>	Visiškas
<p>67 straipsnis. Pervestos ir gautos sumos</p> <p>1. Valstybės narės turi reikalauti, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkai pervestų visą mokėjimo operacijos sumą ir neatskaitytų mokesčių iš pervestos sumos.</p> <p>2. Tačiau gavėjas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas atskaito savo mokesčius iš pervedamos sumos prieš ją įskaitant į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju gavėjui pateikiamoje informacijoje visa mokėjimo operacijos suma ir mokesčiai nurodomi atskirai.</p> <p>3. Jei iš pervestos sumos atskaitomi kiti negu 2 dalyje nurodyti mokesčiai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Tais atvejais, kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per jį, jo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>36 straipsnis. Pervestos ir gautos sumos</p> <p>1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkai perveda visą mokėjimo operacijos sumą ir neatskaito komisinio atlyginimo iš pervestos sumos, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nustatytą išimtį.</p> <p>2. Gavėjas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas atskaito tiesiogiai su mokėjimo operacija susijusį komisinį atlyginimą iš pervedamos sumos prieš įskaitydamas ją į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju teikiant informaciją gavėjui visa mokėjimo operacijos suma ir komisinis atlyginimas nurodomi atskirai.</p> <p>3. Jeigu iš pervestos sumos atskaitomas kitas, negu nurodytas šio straipsnio 2 dalyje, komisinis atlyginimas, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per gavėją, jo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad</p>	Visiškas

<p>2 SKIRSNIS. ĮVYKDYMO LAIKAS IR ĮSKAITYMO DATA</p> <p>68 straipsnis. Taikymo sritis</p> <p>1. Šis skirsnis taikomas:</p> <p>a) mokėjimo operacijoms eurai;</p> <p>b) nacionalinėms mokėjimo operacijoms atitinkamos euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiuta; ir</p> <p>c) mokėjimo operacijoms, kurių metu atliekamas tik vienas valiutos perskaičiavimas tarp euro ir euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiutos, laikantis sąlygos, kad reikiamas valiutos perskaičiavimas atliekamas atitinkamoje euro zonai nepriklausančioje valstybėje narėje ir, tarptautinių mokėjimo operacijų atveju, tarptautinis pervedimas atliekamas eurai.</p> <p>2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas nesusitaria kitaip, šis skirsnis taikomas kitoms mokėjimo operacijoms, išskyrus 73 straipsnį, kuris nėra šalių dispozicijoje. Tačiau tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl ilgesnio laikotarpio nei nurodyti 69 straipsnyje, Bendrijos viduje atliekamų mokėjimo operacijų atveju toks laikotarpis neviršija keturių darbo dienų nuo gavimo momento pagal 64 straipsnį.</p>	<p>gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą</p> <p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>1. Šis įstatymas taikomas Lietuvos Respublikoje, į kitas valstybes nares, užsienio valstybes arba iš jų vykdomoms mokėjimo operacijoms.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai gali susitarti visai netaikyti arba taikyti iš dalies šio įstatymo nuostatas mokėjimo operacijoms užsienio valstybių valiutomis, taip pat gali susitarti netaikyti šio įstatymo nuostatų, išskyrus šio įstatymo 40 straipsnį, mokėjimo operacijoms valstybių narių valiutomis, vykdomoms į užsienio valstybes arba iš jų.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>69 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitą operacijos</p> <p>1. Valstybės narės turi reikalauti, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrintų, jog po gavimo momento pagal 64 straipsnį mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos. Iki 2012 m. sausio 1 d. mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl ne ilgesnio kaip trijų darbo dienų laikotarpio. Šie laikotarpiai gali būti pratęsti dar viena darbo diena popierine forma inicijuotų mokėjimo operacijų atveju.</p> <p>2. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nustatytų įskaitymo datą ir pervestų mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gauna lėšas kaip numatyta 73 straipsnyje.</p> <p>3. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduotų gavėjo ar per gavėją inicijuoto mokėjimo nurodymą per gavėjo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sutartą laikotarpį, sudarant galimybę, kad mokėjimas tiesioginio debeto atveju būtų atliktas sutartą nustatytą dieną.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>37 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai</p> <p>1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos. Šis laikotarpis gali būti pratęstas viena darbo diena, jeigu mokėjimo operacija inicijuojama popieriniu dokumentu. Ši dalis taikoma:</p> <p>1) Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares vykdomoms mokėjimo operacijoms eurai ir ne euro zonos valstybių narių valiutomis, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus atvejus;</p> <p>2) Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares bei užsienio valstybes vykdomoms mokėjimo operacijoms užsienio valstybių valiutomis, taip pat į užsienio valstybes vykdomoms mokėjimo operacijoms eurai ir ne euro zonos valstybių narių valiutomis, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas nesusitaria dėl kito termino.</p> <p>2. Kai kredito pervedimai Lietuvos Respublikoje atliekami eurai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą tą pačią darbo dieną, jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą darbo dieną iki 12 valandos. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra po 12 valandos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip kitą darbo dieną. Šio įstatymo 33 straipsnio 2 dalyje numatytu atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą mokėjimo nurodymo vykdymo dieną, o</p>	<p>Visiškas</p>

	<p>kai mokėjimo nurodymo vykdymo diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, – kitą darbo dieną.</p> <p>3. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti dėl kito, negu nustatyta šio straipsnio 1 dalyje, mokėjimo operacijos įvykdymo termino, tačiau toks terminas negali viršyti keturių darbo dienų nuo mokėjimo nurodymo gavimo momento. Ši dalis taikoma Lietuvos Respublikoje vykdomoms mokėjimo operacijoms ne euro zonos valstybių narių valiutomis ir į kitas valstybes nares vykdomoms mokėjimo operacijoms ne euro zonos valstybių narių valiutomis.</p> <p>4. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėjimo operacijos sumą, nustato lėšų įskaitymo datą ir sudaro galimybę gavėjui naudotis mokėjimo operacijos suma gavėjo sąskaitoje šio įstatymo 40 straipsnyje nustatyta tvarka.</p> <p>5. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda gavėjo ar per gavėją inicijuotą mokėjimo nurodymą per gavėjo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sutartą terminą. Mokėjimo nurodymas atlikti tiesioginį debetą turi būti perduotas per sutartą terminą, kad būtų sudaryta galimybė atsiskaitymą atlikti sutartą dieną.</p>	
<p>70 straipsnis. Atvejis, kai mokėjimo gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje</p> <p>Jei gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, tai mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris gauna gavėjui skirtas lėšas, jas perveda gavėjui per 69 straipsnyje nustatytą laikotarpį.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>38 straipsnis. Mokėjimas, kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje</p> <p>Kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris gauna gavėjui skirtas lėšas, sudaro galimybę gavėjui jomis disponuoti šio įstatymo 37 straipsnyje nustatytais terminais.</p>	Visiškas
<p>71 straipsnis. Į mokėjimo sąskaitą įmokėti gryniesi pinigai</p> <p>Jei vartotojas įmoka grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą toje mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, tai mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad suma būtų galima disponuoti ir įskaitymo data būtų nustatyta iš karto po lėšų gavimo momento. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, suma galima disponuoti ir jos įskaitymo data turi būti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po lėšų gavimo.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>39 straipsnis. Į mokėjimo sąskaitą įmokėti gryniesi pinigai</p> <p>1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas, kuris nėra vartotojas, įmoka grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad lėšomis būtų galima disponuoti ir jų įskaitymo data būtų ne vėlesnė kaip kita darbo diena gavus lėšas.</p> <p>2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad lėšomis būtų galima disponuoti ir jų įskaitymo data būtų iš karto gavus lėšas.</p>	Visiškas
<p>72 straipsnis. Nacionalinės mokėjimo operacijos</p> <p>Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės gali numatyti trumpesnę, nei numatyta šiame skirsnyje, maksimalų mokėjimo operacijos įvykdymo terminą.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>37 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai</p> <p>2. Kai kredito pervedimai Lietuvos Respublikoje atliekami eurai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą tą pačią darbo dieną, jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą darbo dieną iki 12 valandos. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra po 12 valandos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip kitą darbo dieną. Šio įstatymo 33 straipsnio 2 dalyje numatytu atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta</p>	Visiškas

	į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą mokėjimo nurodymo vykdymo dieną, o kai mokėjimo nurodymo vykdymo diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, – kitą darbo dieną.	
73 straipsnis. Įskaitymo data ir disponavimas lėšomis 1. Valstybės narės užtikrina, kad įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei darbo diena, kurią mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma nedelsiant po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. 2. Valstybės narės užtikrina, kad nurašymo iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos data būtų ne ankstesnė nei momentas, kuriuo mokėjimo operacijos suma nurašoma iš tos mokėjimo sąskaitos.	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 40 straipsnis. Įskaitymo data ir disponavimas lėšomis 1. Lėšų įskaitymo data yra ne vėlesnė negu darbo diena, kurią mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. 2. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma iš karto, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. 3. Lėšų nurašymo data yra ne ankstesnė negu momentas, kai mokėjimo operacijos suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos.	Visiškas
3 SKIRSNIS. ATSAKOMYBĖ 74 straipsnis. Netinkami unikalūs identifikatoriai 1. Mokėjimo nurodymą vykdant pagal unikalų identifikatorių, jis laikomas tinkamai įvykdytu unikaliu identifikatoriumi nurodyto gavėjo atžvilgiu. 2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalus identifikatorius yra netinkamas, tai mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal 75 straipsnį už operacijos neįvykdymą arba netinkamą įvykdymą. Tačiau mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi dėti deramas pastangas siekdamas atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokestį už lėšų grąžinimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje. 3. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik informaciją, nurodytą 37 straipsnio 1 dalies a punkte ar 42 straipsnio 2 dalies b punkte, bet ir papildomą informaciją, tai mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 41 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai 1. Jeigu mokėjimo nurodymui įvykdyti mokėjimo paslaugų vartotojas nurodo unikalų identifikatorių, toks mokėjimo nurodymas laikomas tinkamai įvykdytu unikaliu identifikatoriumi nurodyto gavėjo ir (arba) jo mokėjimo sąskaitos atžvilgiu. 2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalus identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio įstatymo 42 straipsnį už mokėjimo operacijos neįvykdymą ar netinkamą įvykdymą, tačiau privalo imtis visų įmanomų priemonių, kad atsektų mokėjimo operaciją, ir privalo siekti atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinį atlyginimą už lėšų grąžinimą, jeigu tai numatyta bendrojoje sutartyje. 3. Jeigu mokėjimo nurodymui įvykdyti mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik šio įstatymo 11 straipsnio 3 dalies 2 punkte arba 18 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytą informaciją, bet ir papildomą informaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.	Visiškas
75 straipsnis. Mokėjimo operacijos neįvykdymas arba netinkamas įvykdymas 1. Mokėtoju inicijavus mokėjimo nurodymą, jo mokėjimo paslaugų teikėjas, nepažeisdamas 58 straipsnio, 74 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 78 straipsnio nuostatų, atsako mokėtoju už tinkamą mokėjimo operacijos vykdymą, išskyrus jei jis gali įrodyti mokėtoju ir, atitinkamais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo operacijos sumą gavo pagal 69 straipsnio 1 dalies nuostatas – tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos vykdymą. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui kyla atsakomybė pagal pirmą pastraipą, jis nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtoju neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija	Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 42 straipsnis. Mokėjimo operacijos neįvykdymas arba netinkamas įvykdymas 1. Kai mokėjimo nurodymą inicijuoja mokėtojas, jo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako mokėtoju už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali įrodyti mokėtoju ir tam tikrais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą. 2. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui atsakomybė tenka pagal šio straipsnio 1 dalį, jis nedelsdamas grąžina mokėtoju neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą arba atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų	Visiškas

<p>nebūtų buvusi atlikta.</p> <p>Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui kyla atsakomybė pagal pirmą pastraipą, jis nedelsdamas suteikia gavėjui mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais įskaito atitinkamą sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą.</p> <p>Jei mokėtojo inicijuoto mokėjimo nurodymo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį pareikalavus nedelsdamas imasi priemonių siekdamas atsekti mokėjimo operaciją ir praneša mokėtojuo paieškos rezultatus.</p> <p>2. Gavėjui ar per jį inicijavus mokėjimo nurodymą, jo mokėjimo paslaugų teikėjas, nepažeisdamas 58 straipsnio, 74 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 78 straipsnio nuostatų, atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo nurodymo perdavimą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui pagal 69 straipsnio 3 dalies nuostatas. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis nedelsdamas atitinkamą mokėjimo nurodymą perduoda mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui.</p> <p>Be to, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, nepažeisdamas 58 straipsnio, 74 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 78 straipsnio nuostatų, atsako gavėjui už mokėjimo operacijos tvarkymą laikydamasis 73 straipsnyje nustatytų pareigų. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų pateikta gavėjui iš karto po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.</p> <p>Neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos, už kurią gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal pirmą ir antrą pastraipas, atveju, mokėtojuo atsako mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra šiuo atveju atsakingas, jis tinkamai ir nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtojuo neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir kiekvienu atveju atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta.</p> <p>Jei gavėjo ar per gavėją inicijuoto mokėjimo nurodymo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį pareikalavus nedelsdamas imasi priemonių siekdamas atsekti mokėjimo operaciją ir praneša gavėjui paieškos rezultatus.</p> <p>3. Be to, mokėjimo paslaugų teikėjams kyla atsakomybė savo atitinkamų mokėjimo paslaugų vartotojų atžvilgiu už visus mokesčius, už kuriuos jie yra atsakingi, ir už visas palūkanas, kurios tenka mokėjimo paslaugų vartotojuo dėl mokėjimo operacijos neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo.</p>	<p>buvusi atlikta.</p> <p>3. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui atsakomybė tenka pagal šio straipsnio 1 dalį, jis nedelsdamas įskaito mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą ir (arba) sudaro gavėjui galimybę ja disponuoti.</p> <p>4. Jeigu mokėtojuo inicijavus mokėjimo nurodymą mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas visais atvejais mokėtojo reikalavimu nedelsdamas turi imtis priemonių atsekti mokėjimo operaciją ir pranešti mokėtojuo paieškos rezultatus.</p> <p>5. Kai mokėjimo nurodymą inicijuoja gavėjas arba mokėjimo nurodymas inicijuojamas per gavėją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo nurodymą nedelsdamas perduoda mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo nurodymo perdavimą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui.</p> <p>6. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už mokėjimo operacijos tvarkymą pagal šio įstatymo 40 straipsnio nuostatas.</p> <p>7. Kai mokėjimo operacija, už kurią gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio straipsnio 5 ir 6 dalis, neįvykdoma arba netinkamai įvykdoma, už tai mokėtojuo atsako mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Atsakingas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas grąžina mokėtojuo neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą arba atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta.</p> <p>8. Jeigu gavėjui ar per gavėją inicijavus mokėjimo nurodymą mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas visais atvejais gavėjo reikalavimu nedelsdamas turi imtis priemonių atsekti mokėjimo operaciją ir pranešti gavėjui paieškos rezultatus.</p> <p>9. Mokėjimo paslaugų teikėjai atlygina savo mokėjimo paslaugų vartotojams visą komisinį atlyginimą ir palūkanas, kurie tenka mokėjimo paslaugų vartotojams dėl mokėjimo operacijos neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo.</p>	
<p>76 straipsnis. Papildoma finansinė kompensacija</p> <p>Sprendimas dėl papildomos finansinės kompensacijos (be tos, kuri numatyta pagal šį skirsnį) gali būti priimtas pagal teisės aktus, taikomus mokėjimo paslaugų vartotojuo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>77 straipsnis. Kitų nuostolių atlyginimas</p> <p>1. Kituose teisės aktuose, taikomuose mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojuo sudarytai bendrajai sutarčiai, gali būti numatytas papildomas nuostolių, nenumatytų šio įstatymo 41 ir 42 straipsniuose, atlyginimas.</p>	Visiškas
<p>77 straipsnis. Atgręžtinio reikalavimo teisė</p> <p>1. Jei mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė pagal 75 straipsnį yra priskirtina kitam</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>43 straipsnis. Atgręžtinio reikalavimo teisė</p>	Visiškas

<p>mokėjimo paslaugų teikėjui arba tarpininkui, tai tas kitas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas kompensuoja pirmojo mokėjimo paslaugų teikėjo patirtus nuostolius arba pagal 75 straipsnį sumokėtas sumas.</p> <p>2. Papildoma finansinė kompensacija gali būti nustatyta remiantis mokėjimo paslaugų teikėjų ir (arba) tarpininkų susitarimais ir šiems susitarimams taikoma teisė.</p>	<p>1. Jeigu už mokėjimo operacijos neįvykdymą arba netinkamą įvykdymą atsakingas ne mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, o kitas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas, atsakingas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas kompensuoja visus mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo patirtus nuostolius arba pagal šio įstatymo 42 straipsnį sumokėtą sumą.</p> <p>2. Papildoma kompensacija gali būti nustatyta pagal mokėjimo paslaugų teikėjų ir (arba) tarpininkų susitarimus ir šiems susitarimams taikomą teisę.</p>	
<p>78 straipsnis. Atsakomybės netaikymas</p> <p>Atsakomybė pagal 2 ir 3 skirsnius netaikoma esant neįprastoms ir nenumatytoms aplinkybėms, kurių šalis, prašanti atsižvelgti į šias aplinkybes, negalėjo kontroliuoti ir kurių pasekmės būtų neišvengiamos nepaisant visų pastangų jų išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėją saisto kitos teisinės pareigos, nustatytos nacionalinės arba Bendrijos teisės aktuose.</p>	<p>Civilinis kodeksas</p> <p>6.212 straipsnis. Nenugalima jėga (<i>force majeure</i>)</p> <p>1. Šalis atleidžiama nuo atsakomybės už sutarties neįvykdymą, jeigu ji įrodo, kad sutartis neįvykdyta dėl aplinkybių, kurių ji negalėjo kontroliuoti bei protingai numatyti sutarties sudarymo metu, ir kad negalėjo užkirsti kelio šių aplinkybių ar jų pasekmių atsiradimui. Nenugalima jėga (<i>force majeure</i>) nelaikoma tai, kad rinkoje nėra reikalingų prievolei vykdyti prekių, sutarties šalis neturi reikiamų finansinių išteklių arba skolininko kontrahentai pažeidžia savo prievoles.</p> <p>2. Jeigu aplinkybė, dėl kurios neįmanoma sutarties įvykdyti, laikina, tai šalis atleidžiama nuo atsakomybės tik tokiam laikotarpiui, kuris yra protingas atsižvelgiant į tos aplinkybės įtaką sutarties įvykdymui.</p> <p>3. Sutarties neįvykdžiusi šalis privalo pranešti kitai šaliai apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės atsiradimą bei jos įtaką sutarties įvykdymui. Jeigu šio pranešimo kita šalis negauna per protingą laiką po to, kai sutarties neįvykdžiusi šalis sužinojo ar turėjo sužinoti apie tą aplinkybę, tai pastaroji šalis privalo atlyginti dėl pranešimo negavimo atsiradusius nuostolius.</p> <p>4. Šio straipsnio nuostatos neatima iš kitos šalies teisės nutraukti sutartį arba sustabdyti jos įvykdymą, arba reikalauti sumokėti palūkanas.</p>	Visiškas
<p>4 SKYRIUS. DUOMENŲ SAUGA</p> <p>79 straipsnis. Duomenų apsauga</p> <p>Valstybės narės leidžia asmens duomenis tvarkyti mokėjimo sistemose ir mokėjimo paslaugų teikėjams, kai tai yra būtina siekiant užtikrinti sukčiavimo atliekant mokėjimus prevenciją, tyrimą ir nustatymą. Tokie asmens duomenys tvarkomi laikantis Direktyvos 95/46/EB nuostatų.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>44 straipsnis. Duomenų apsauga</p> <p>Mokėjimo sistemų operatoriai ir mokėjimo paslaugų teikėjai turi teisę tvarkyti asmens duomenis, kai tai būtina mokėjimo paslaugoms teikti, ir siekdami užtikrinti sukčiavimo atliekant mokėjimus prevenciją, tyrimą ir nustatymą. Asmens duomenys tvarkomi Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p>5 SKYRIUS. SKUNDAI IR TEISIŲ GYNIMO NE TEISMO TVARKA</p> <p>PROCEDŪROS. 1 SKIRSNIS. SKUNDŲ PROCEDŪROS</p> <p>80 straipsnis. Skundai</p> <p>1. Valstybės narės turi užtikrinti, kad būtų sukurtos procedūros, pagal kurias mokėjimo paslaugų vartotojai ir kitos suinteresuotos šalys, įskaitant vartotojų asociacijas, galėtų kompetentingoms institucijoms pateikti skundus, jei įtaria, kad mokėjimo paslaugų teikėjai pažeidė šios direktyvos nuostatas įgyvendinančių nacionalinės teisės aktų nuostatas.</p> <p>2. Tinkamais atvejais ir nedarant poveikio teisei paduoti skundą teismui pagal nacionalinę proceso teisę, kompetentingos institucijos savo atsakyme skundą pateikusį</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>76 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas</p> <p>Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas ūkio subjektas pažeidė šiuo įstatymu saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.</p>	Visiškas

<p>asmenį informuoja apie 83 straipsnyje nustatyta tvarka sukurtas skundų ir teisių gynimo ne teismo tvarka procedūras.</p>		
<p>81 straipsnis. Sankcijos</p> <p>1. Valstybės narės nustato už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus taikomų sankcijų taisykles ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.</p> <p>2. Iki 2009 m. lapkričio 1 d. valstybės narės praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas nuostatas ir 82 straipsnyje nurodytas kompetentingas institucijas ir nedelsdamos jai praneša apie visus vėlesnius pakeitimus, darančius poveikį minėtoms nuostatoms ir institucijoms.</p>	<p>64 straipsnis. Priežiūros institucijos atliekami patikrinimai</p> <p>1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų.</p> <p>2. Patikrinimų atlikimo tvarką nustato priežiūros institucija.</p> <p>65 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės</p> <p>Priežiūros institucija turi teisę fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims taikyti šias poveikio priemones:</p> <p>1) įspėti dėl šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas);</p> <p>2) skirti šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas.</p> <p>66 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka</p> <p>1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:</p> <p>1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas;</p> <p>2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija;</p> <p>3) trukdoma priežiūros institucijai arba jos įgaliotiems asmenims atlikti patikrinimus;</p> <p>4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas.</p> <p>2. Priežiūros institucija, prieš sprendama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę, nustato ne trumpesnę kaip 14 dienų terminą, skaičiuojamą nuo pranešimo išsiuntimo dienos paaiškinimams pateikti ir apie tai raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, ir pateikia jam informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės taikymo pagrindus. Paaiškinimų per nurodytą laiką nepateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės taikymo.</p> <p>3. Apie poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama raštu ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, jo atstovai turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo atstovo neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių.</p> <p>4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia reaguoti operatyviai dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonės taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3</p>	<p>Visiškas</p>

	<p>dalių nuostatas pritaikytą poveikio priemonę, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti argumentuotus paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo.</p> <p>5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus.</p> <p>6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę ir jos dydį, atsižvelgia į:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jei ji įmanoma nustatyti; 3) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę ir finansinį pajėgumą; 4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą; 5) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes; 6) nustatytų teisės akto pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui. <p>7. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.</p> <p>8. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, nebendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, kliudo atlikti tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje numatytas terminas skaičiuojamas iš naujo.</p> <p>9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens,</p>	
--	---	--

	<p>kuriam taikoma poveikio priemonė, paaiškinimai (jei jie pateikti) ir jų vertinimas.</p> <p>10. Priežiūros institucija, svarstydamą, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytą atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti šio įstatymo 65 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šiuo įstatymu ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams, arba jeigu turi pagrindo manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.</p> <p>11. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo įsigalioja kitą dieną nuo jo priėmimo dienos, jeigu sprendime nenustatyta kitaip.</p> <p>12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo.</p> <p>13. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 3 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo dienos, o esant tęstiniam arba trunkamajam teisės akto pažeidimui, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos arba trunkamojo pažeidimo pasibaigimo dienos.</p> <p>67 straipsnis. Baudos</p> <p>1. Priežiūros institucija turi teisę skirti už teisės akto pažeidimą:</p> <p>1) juridiniams asmenims – iki 2 procentų bendrųjų metinių pajamų dydžio baudą;</p> <p>2) fiziniams asmenims (ūkio subjektams) – iki 50 000 eurų dydžio baudą.</p> <p>2. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibūžta Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje.</p> <p>3. Tais atvejais, kai neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų, priežiūros institucija skiria juridiniams asmenims baudą iki 80 000 eurų.</p>	
<p>82 straipsnis. Kompetentingos institucijos</p> <p>1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad 80 straipsnio 1 dalyje ir 81 straipsnio 1 dalyje numatytas skundų nagrinėjimo procedūras ir sankcijas atitinkamai administruotų institucijos, turinčios įgaliojimus užtikrinti, kad būtų laikomasi pagal šiame skirsnyje nustatytus reikalavimus priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų.</p> <p>2. Pagal III ir IV antraštinės dalis priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų pažeidimo ar įtariamo pažeidimo atveju 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, tačiau filialų ir tarpininkų, veikiančių naudojantis įsisteigimo teise, atveju – priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>62 straipsnis. Priežiūros institucija</p> <p>1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas.</p> <p>2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo, jo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, reglamento (EB) Nr. 924/2009, reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) reikalavimų.</p> <p>64 straipsnis. Priežiūros institucijos atliekami patikrinimai</p> <p>1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų.</p> <p>2. Patikrinimų atlikimo tvarką nustato priežiūros institucija.</p>	Visiškas

2 SKIRSNIS. TEISIŲ GYNIMO NE TEISMO TVARKA PROCEDŪROS

83 straipsnis. Teisių gynimas ne teismo tvarka

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos tinkamos ir veiksmingos skundų ir teisių gynimo ne teismo tvarka procedūros, skirtos spręsti mokėjimo paslaugų vartotojų ir jų mokėjimo paslaugų teikėjų ginčus dėl pagal šią direktyvą kylančių teisių ir pareigų, atitinkamais atvejais pasitelkiant esamas įstaigas.
2. Tarptautinių ginčų atveju valstybės narės užtikrina, kad spręsdamos ginčus šios įstaigos aktyviai bendradarbiautų.

Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas

71 straipsnis. Priežiūros institucijos bendradarbiavimas su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis

1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VI–IX skyriuose jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis. Bendradarbiavimas apima keitimąsi informacija, dalyvavimą atliekant patikrinimus arba kitų priežiūros funkcijų atlikimą bet kurios priežiūros institucijos iniciatyva.
2. Priežiūros institucija nedelsdama suteikia informaciją kitų valstybių narių priežiūros institucijoms, būtiną siekiant užtikrinti, kad kitų valstybių narių priežiūros institucijos atliktų savo funkcijas.

72 straipsnis. Keitimasis informacija

1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VI–IX skyriuose jai pavestas funkcijas, keičiasi informacija su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis.
2. Priežiūros institucija, perduodama informaciją kitų valstybių narių priežiūros institucijoms, turi teisę reikalauti, kad suteikta informacija nebūtų perduodama tretiesiems asmenims be išankstinio priežiūros institucijos sutikimo. Šis apribojimas turi būti numatytas informacijos perdavimo metu. Priežiūros institucija, duodama sutikimą perduoti informaciją tretiesiems asmenims, privalo nurodyti, kokiais tikslais gali būti naudojama perduota informacija.
3. Priežiūros institucija turi teisę iš kitų valstybių narių priežiūros institucijų gautą informaciją perduoti kitoms kompetentingoms institucijoms, fiziniams ar juridiniams asmenims tik turėdama išankstinį kitos priežiūros institucijos sutikimą perduoti suteiktą informaciją ir tik jame nurodytais tikslais, nebent informacijos perdavimas būtų pateisinamas atsižvelgiant į susiklosčiusias aplinkybes, – tokiu atveju priežiūros institucija nedelsdama informuoja pranešimą pateikusią priežiūros instituciją.

73 straipsnis. Atsisakymas bendradarbiauti

1. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti bendradarbiauti arba teikti pagalbą atliekant patikrinimą ar atliekant kitas priežiūros funkcijas, arba keistis informacija, kaip tai numatyta šio įstatymo 72 straipsnyje, tik esant šioms aplinkybėms:
 - 1) patikrinimas, kitų priežiūros funkcijų atlikimas arba informacijos perdavimas gali neigiamai paveikti Lietuvos Respublikos suverenitetą, saugumą ar viešąją tvarką;
 - 2) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra pradėtas teismo arba ikiteisminis procesas Lietuvos Respublikoje;
 - 3) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra priimtas galutinis teismo sprendimas Lietuvos Respublikoje.
2. Priežiūros institucija, pasinaudojusi šio straipsnio 1 dalyje nustatyta teise, nedelsdama apie tai praneša prašymą suteikti informaciją ar kitokio pobūdžio pagalbą pateikusiai valstybės narės priežiūros institucijai ir nurodo atsisakymo bendradarbiauti priežastis.

Visiškas

	<p>74 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas</p> <p>1. Priežiūros institucija gali pranešti Europos bankininkystės institucijai apie šiuos kitos valstybės narės priežiūros institucijos atmetus arba per pagrįstą terminą neįvykdytus prašymus:</p> <p>1) keisti informaciją;</p> <p>2) atlikti patikrinimą;</p> <p>3) leisti priežiūros institucijos pareigūnams dalyvauti kitos valstybės narės priežiūros institucijos pareigūnams atliekant patikrinimą.</p> <p>2. Šio straipsnio nuostatos įgyvendinamos laikantis 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL 2010 L 331, p. 12), 19 straipsnyje nustatytų reikalavimų.</p> <p>76 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas</p> <p>Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas ūkio subjektas pažeidė šiuo įstatymu saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.</p>	
<p>V ANTRAŠTINĖ DALIS. ĮGYVENDINIMO PRIEMONĖS IR MOKĖJIMŲ KOMITETAS</p> <p>84 straipsnis. Įgyvendinimo priemonės</p> <p>Siekdama atsižvelgti į mokėjimo paslaugų technologijų ir rinkos pokyčius bei užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą, Komisija, laikydamosi 85 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo su tikrinimu tvarkos, gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, skirtas pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, susijusias su:</p> <p>a) priede pateikto veiklos rūšių sąrašo patikslinimu pagal 2–4 ir 16 straipsnius;</p> <p>b) mikroįmonės sąvokos, pagal 4 straipsnio 26 dalies prasmę, pakeitimu kartu su Rekomendacijos 2003/361/EB pakeitimu;</p> <p>c) 26 straipsnio 1 dalyje ir 61 straipsnio 1 dalyje nurodytų sumų atnaujinimu siekiant atsižvelgti į infliaciją ir reikšmingus pokyčius rinkoje.</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti nereikia, nes jis skirtas Europos Bendrijų Komisijai.</p>	
<p>85 straipsnis. Komitetas</p> <p>1. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas Mokėjimų komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.</p> <p>2. Kai kituose straipsniuose daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti nereikia, nes jis skirtas Europos Bendrijų Komisijai.</p>	
<p>VI ANTRAŠTINĖ DALIS. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS</p> <p>86 straipsnis. Visiškas suderinimas</p> <p>1. Nedarant poveikio 30 straipsnio 2 dalies, 33 straipsnio, 34 straipsnio 2 dalies, 45</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas</p> <p>1 straipsnis. Įstatymo paskirtis</p> <p>1. Šis įstatymas reglamentuoja mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę,</p>	<p>Visiškas</p>

<p>straipsnio 6 dalies, 47 straipsnio 3 dalies, 48 straipsnio 3 dalies, 51 straipsnio 2 dalies, 52 straipsnio 3 dalies, 53 straipsnio 2 dalies, 61 straipsnio 3 dalies, 72 ir 88 straipsnių taikymui, kai šioje direktyvoje numatytos suderintos nuostatos, valstybės narės negali toliau taikyti arba nustatyti kitų nuostatų, nei nustatytos šioje direktyvoje.</p> <p>2. Kai valstybė narė naudoja 1 dalyje nurodytomis galimybėmis, ji informuoja apie tai ir apie visus tolesnius pakeitimus Komisiją. Komisija paskelbia informaciją tinklavietėje arba sudaro sąlygas visuomenei susipažinti su ja kitu lengvai prieinamu būdu.</p> <p>3. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nenukryptų mokėjimo paslaugų vartotojų nenaudai nuo šios direktyvos nuostatas įgyvendinančių arba jas atitinkančių nacionalinės teisės aktų nuostatų, išskyrus atvejus, kai tai aiškiai joje nustatyta.</p> <p>Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjai gali nuspręsti mokėjimo paslaugų vartotojams taikyti palankesnes sąlygas.</p>	<p>priežiūros institucijos teisės ir įgaliojimus vykdant šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą ir ne teismo tvarka nagrinėjant vartojimo ginčus, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, vartotojams taikomo komisinio atlyginimo už mokėjimo sąskaitas skaidrumo ir palyginamumo taisyklės, taip pat mokėjimo sąskaitų perkėlimo taisyklės, pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudojimo taisyklės ir sąlygas.</p> <p>2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.</p> <p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>13. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę nustatyti palankesnes sąlygas mokėjimo paslaugų vartotojams negu nustatytos šiame įstatyme.</p>	
<p>87 straipsnis. Peržiūra</p> <p>Ne vėliau kaip iki 2012 m. lapkričio 1 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Europos centriniam bankui ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą ir poveikį, visų pirma:</p> <ul style="list-style-type: none"> - galimą poreikį praplėsti direktyvos taikymo sritį ir ją taikyti mokėjimo operacijoms visomis valiutomis bei mokėjimo operacijoms, kai tik vieno iš mokėjimo paslaugų teikėjų buvimo vieta yra Bendrijoje, - 6, 8 ir 9 straipsnių, susijusių su riziką ribojančiais reikalavimais mokėjimo įstaigoms, visų pirma reikalavimų nuosavoms lėšoms ir apsaugos reikalavimų, taikymą, - galimą mokėjimo įstaigų teikiamo kredito, susijusio su mokėjimo paslaugomis, suteikimo, kaip išdėstyta 16 straipsnio 3 dalyje, poveikį, - leidimo išdavimo mokėjimo įstaigoms reikalavimų galimą poveikį mokėjimo įstaigų ir kitų mokėjimo paslaugų teikėjų konkurencingumui ir naujų mokėjimo paslaugų teikėjų patekimo į rinką kliūtims, - šios direktyvos 34 ir 53 straipsnių taikymą ir galimą poreikį patikslinti šios direktyvos taikymo sritį atsižvelgiant į mažos vertės mokėjimo priemonės ir elektroninius pinigus, ir - 69 ir 75 straipsnių taikymą visų rūšių mokėjimo instrumentams ir taikymo veikimą, jei būtina, <p>kartu pateikdama pasiūlymą dėl direktyvos pakeitimo.</p>		
<p>88 straipsnis. Pereinamojo laikotarpio nuostata</p> <p>1. Nedarydamos poveikio Direktyvos 2005/60/EB ir kitų atitinkamų Bendrijos teisės aktų taikymui, valstybės narės juridiniams asmenims, kurie pradėjo vykdyti mokėjimo įstaigų veiklą iki 2007 m. gruodžio 25 d., kaip numatyta šioje direktyvoje, laikydamiesi galiojusių nacionalinės teisės aktų, leidžia tęsti šią veiklą be leidimo pagal 10 straipsnį atitinkamoje valstybėje narėje iki 2011 m. balandžio 30 d. Visiems šiems asmenims, kuriems šiuo laikotarpiu leidimas nesuteikiamas, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas pagal 29 straipsnį.</p> <p>2. Nepaisant 1 dalies nuostatų išimtis 10 straipsnyje nustatytam reikalavimui gauti</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>37 straipsnis. Įstatymo nuostatų taikymas mokėjimo paslaugas teikiantiems juridiniams asmenims</p> <p>1. Juridiniai asmenys, kurie teikė mokėjimo paslaugas iki 2007 m. gruodžio 25 d. laikydamiesi galiojusių Lietuvos Respublikos teisės aktų ir įsigaliojus šiam įstatymui pagal šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas sąlygas privalėtų gauti mokėjimo įstaigos licenciją, turi teisę tęsti savo veiklą Lietuvos Respublikoje be mokėjimo įstaigos licencijos iki 2011 m. balandžio 30 d. laikydamiesi Mokėjimų įstatymo, Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir kitų teisės</p>	Visiškas

<p>leidimą finansinėms įstaigoms, kurios pradėjo veiklą, išvardytą Direktyvos 2006/48/EB I priedo 4 punkte, ir kurios atitinka tos direktyvos 24 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos e punkte nustatytas sąlygas, pagal nacionalinę teisę suteikiama iki 2007 m. gruodžio 25 d. Tačiau jos privalo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešti apie šią veiklą iki 2007 m. gruodžio 25 d. Be to, pranešant būtina pateikti informaciją, parodančią, kad jos atitinka šios direktyvos 5 straipsnio a, d, g–i ir k bei l punktuose nustatytus reikalavimus. Jei kompetentingos institucijos įsitikina, kad šie reikalavimai įvykdyti, šios suinteresuotos finansinės institucijos registruojamos šios direktyvos 13 straipsnyje nustatyta tvarka. Valstybės narės gali savo kompetentingoms institucijoms leisti netaikyti šioms finansinėms įstaigoms šios direktyvos 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų.</p> <p>3. Valstybės narės gali numatyti, kad 1 dalyje nurodytiems juridiniams asmenims leidimas suteikiamas automatiškai ir šie asmenys įtraukiami į registrą pagal 13 straipsnį, jei kompetentingoms institucijoms įrodyta, kad 5 ir 10 straipsniuose nustatyti reikalavimai yra tenkinami. Prieš suteikdamos leidimus atitinkamiems subjektams, kompetentingos institucijos juos apie tai informuoja.</p> <p>4. Nedarydamos poveikio Direktyvos 2005/60/EB ar kitų atitinkamų Bendrijos teisės aktų taikymui, valstybės narės fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie pradėjo vykdyti mokėjimo įstaigų veiklą, kaip ji apibrėžta šioje direktyvoje, laikydamiesi nacionalinės teisės aktų, galiojusių iki 2007 m. gruodžio 25 d., ir kurie pagal 26 straipsnį turi teisę naudotis išimtimi, gali leisti tęsti šią veiklą atitinkamoje valstybėje narėje ne ilgesnį kaip 3 metų pereinamąjį laikotarpį, netaikant išimties pagal 26 straipsnį ir neįtraukiant šių asmenų į 13 straipsnyje numatytą registrą. Visiems šiems asmenims, kuriems šiuo laikotarpiu nepritaikoma išimtis, pagal 29 straipsnį draudžiama teikti mokėjimo paslaugas.</p>	<p>aktų nustatytų reikalavimų. Minėtiems juridiniams asmenims, iki 2011 m. balandžio 30 d. negavusiems mokėjimo įstaigos licencijos, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas, kaip tai nustatyta Mokėjimų įstatymo 7 straipsnyje.</p> <p>2. Juridiniai asmenys, kurie teikė mokėjimo paslaugas iki 2007 m. gruodžio 25 d. laikydamiesi galiojusių Lietuvos Respublikos teisės aktų ir įsigaliojus šiam įstatymui pagal šio įstatymo 5 ar 6 straipsnius privalėtų gauti licenciją ir kurie atitinka šio įstatymo 6 straipsnio 1–2 dalyse nustatytas sąlygas, turi teisę tęsti savo veiklą Lietuvos Respublikoje iki 2010 m. gruodžio 25 d. be mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos laikydamiesi Mokėjimo įstatymo, Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytų reikalavimų. Minėtiems juridiniams asmenims, iki 2010 m. gruodžio 25 d. negavusiems mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas, kaip tai numatyta Mokėjimų įstatymo 7 straipsnyje.</p> <p>Direktyvos 88 straipsnio 2 dalies perkelti nereikia, nes Lietuvos Respublikoje šioje dalyje minimų įstaigų nėra.</p>	
<p>89 straipsnis. Direktyvos 97/7/EB pakeitimas Direktyvos 97/7/EB 8 straipsnis išbraukiamas.</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti nereikia, nes naikinamas direktyvos 97/7/EB straipsnis šiuo metu Lietuvos Respublikos teisės aktuose atskirai neįtvirtintas.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>90 straipsnis. Direktyvos 2002/65/EB pakeitimai Direktyva 2002/65/EB iš dalies keičiama taip: 1) 4 straipsnyje pridama ši dalis: "5. Kai taikytina ir 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje [], šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje esančios su informavimu susijusios nuostatos, išskyrus 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a, d ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, pakeičiamos tos direktyvos 36, 37, 41 ir 42 straipsniais. 2) 8 straipsnis išbraukiamas.</p>	<p>Vartotojų teisių apsaugos įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas 4. Tais atvejais, kai taikomas Mokėjimų įstatymas, vietoj šio įstatymo 36 straipsnio 5–9 dalyse nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus šio įstatymo 36 straipsnio 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, taikomos Mokėjimų įstatymo 11 ir 18 straipsnių nuostatos.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>91 straipsnis. Direktyvos 2005/60/EB pakeitimai Direktyva 2005/60/EB iš dalies keičiama taip: 1) 3 straipsnio 2 dalies a punktas pakeičiamas taip: "a) įmonė, kuri nėra kredito įstaiga ir kuri verčiasi viena ar keliomis veiklos rūšimis, išvardytomis Direktyvos 2006/48/EB I priedo 2–12 punktuose ir 14 punkte, įskaitant valiutos keityklų veiklą;"</p>	<p>Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas 2 straipsni. Pagrindinės įstatymo sąvokos 8. Finansų įstaigos – Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme apibrėžtos kredito įstaigos ir finansų įmonės, Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatyme apibrėžtos elektroninių pinigų įstaigos ir mokėjimo įstaigos, Lietuvos Respublikos valiutos keityklos operatorių įstatyme apibrėžti valiutos keityklos operatoriai, taip</p>	<p>Visiškas</p>

<p>2) 15 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:</p> <p>"1. Jei valstybė narė leidžia, kad kredito ir finansų įstaigomis, nurodytomis 2 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punktuose ir esančiomis jos teritorijoje, valstybės viduje būtų remiamasi kaip trečiosiomis šalimis, tai ta valstybė narė bet kuriuo atveju leidžia, kad įstaigos ir asmenys, nurodyti 2 straipsnio 1 dalyje ir esantys jos teritorijoje, pagal 14 straipsnį pripažintų ir priimtų įstaigos, nurodytos 2 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punktuose (išskyrus valiutos keityklas ir mokėjimo įstaigas, apibrėžtas 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje 4 straipsnio 4 dalyje, kurios daugiausia teikia tos direktyvos priedo 6 punkte išvardytas mokėjimo paslaugas, įskaitant fizinius ir juridinius asmenis, besinaudojančius išimtimi pagal minėtos direktyvos 26 straipsnį), pagal šią direktyvą kitoje valstybėje narėje įvykdytų ir šios direktyvos 16 bei 18 straipsnių reikalavimus atitinkančių 8 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nustatytų deramo klientų patikrinimo reikalavimų rezultatus, net jei dokumentai ar duomenys, kuriais grindžiami šie reikalavimai, skiriasi nuo tų, kurių reikalaujama toje valstybėje narėje, į kurią klientas nukreipiamas.</p> <p>2. Jei valstybė narė leidžia, kad jos valiutos keityklomis, nurodytomis 3 straipsnio 2 dalies a punkte ir mokėjimo įstaigomis, apibrėžtomis Direktyvos 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje 4 straipsnio 4 dalyje, kurios daugiausia teikia tos direktyvos priedo 6 punkte išvardytas mokėjimo paslaugas, esančioms jos teritorijoje, valstybės viduje būtų remiamasi kaip trečiosiomis šalimis, tai ta valstybė narė bet kuriuo atveju jiems leidžia pagal šios direktyvos 14 straipsnio nuostatas pripažinti ir priimti pagal šią direktyvą kitoje valstybėje narėje tos pačios kategorijos įstaigos įvykdytų ir šios direktyvos 16 bei 18 straipsnių reikalavimus atitinkančių 8 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nustatytų deramo klientų patikrinimo reikalavimų rezultatus, net jei dokumentai ar duomenys, kuriais grindžiami šie reikalavimai, skiriasi nuo tų, kurių reikalaujama toje valstybėje narėje, į kurią klientas nukreipiamas.</p> <p>3) 36 straipsnio 1 dalies antras sakinyss išbraukiamas.</p>	<p>pat investicinės kintamojo kapitalo bendrovės.</p> <p>4 straipsnis. Už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingų institucijų pareigos</p> <p>1. Lietuvos bankas patvirtina kredito įstaigoms, elektroninių pinigų įstaigoms, mokėjimo įstaigoms, valiutos keityklos operatoriams, draudimo įmonėms, vykdančioms gyvybės draudimo veiklą, draudimo brokerių įmonėms, vykdančioms su gyvybės draudimu susijusią draudimo tarpininkavimo veiklą, finansų maklerio įmonėms, valdymo įmonėms, investicinėms bendrovėms ir depozitoriumui skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri šių subjektų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja šiuos subjektus minėtų nurodymų įgyvendinimo klausimais.</p>	
<p>92 straipsnis. Direktyvos 2006/48/EB pakeitimai</p> <p>Direktyvos 2006/48/EB I priedas iš dalies keičiamas taip:</p> <p>1) I priedo 4 punktas pakeičiamas taip:</p> <p>"4. "mokėjimo paslaugos", kaip apibrėžta 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje 4 straipsnio 3 dalyje</p> <p>2) I priedo 5 punktas pakeičiamas taip:</p> <p>"5. Kitų mokėjimo priemonių (pvz., kelionės čekių ir vekselių) išdavimas ir administravimas, jei šios veiklos neapima 4 punktas".</p>	<p>Finansų įstaigų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos</p> <p>12. Finansinis tarpininkavimas (agento veikla) – veikla, kai vienos arba kelių finansų įstaigų vardu ir naudai priimami indėliai ir kitos grąžintinos lėšos, skolinama, teikiamos kitos finansinės paslaugos, taip pat finansų įstaigų vykdoma priklausomo draudimo tarpininkavimo veikla, išskyrus draudžiamųjų įvykių administravimą.</p> <p>17. Indėlių ir kitų grąžintinų lėšų priėmimas iš neprofesionalių rinkos dalyvių – lėšų priėmimas iš nenustatytų iš anksto asmenų, kad būtų galima jas valdyti, naudoti ir (arba) jomis disponuoti, įsipareigojant jas sugrąžinti su palūkanomis ar be jų. Indėlių ir kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš neprofesionalių rinkos dalyvių nelaikomas:</p> <p>1) lėšų priėmimas iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti;</p> <p>2) lėšų priėmimas, jei priimtose lėšos nedelsiant keičiamos į išleidžiamus elektroninius pinigus;</p> <p>3) lėšų priėmimas išduodant korteles ar kitas priemones, kurios naudojamos</p>	Visiškas

	<p>įsigyjant prekes arba paslaugas tik iš šias korteles ar kitas priemones išdavusio asmens.</p> <p>3 straipsnis. Finansinės paslaugos 1. Finansinės paslaugos yra: „4) mokėjimo paslaugos;“. 5) kelionių čekių, vekselių ir kitų mokėjimo priemonių išdavimas ir administravimas, jei šios veiklos neapima šio straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytos paslaugos;</p>	
<p>93 straipsnis. Panaikinimas Direktyva 97/5/EB yra panaikinama nuo 2009 m. lapkričio 1 d.</p>	Nuostatos perkelti nereikia	
<p>94 straipsnis. Perkėlimas į nacionalinę teisę 1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2009 m. lapkričio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos apie tai informuoja Komisiją. Valstybės narės, tvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos pateikimo tvarką nustato valstybės narės. 2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.</p>	<p>Mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo priedas ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI 1. 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL 2007 L 319, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/111/EB (OL 2009 L 302, p. 97).</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo priedas</p> <p>ĮGYVENDINAMAS EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAS 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti direktyvą 97/5/EB (OL 2007 L 319, p. 1).</p> <p>Vartotojų teisių apsaugos įstatymas</p> <p>Vartotojų teisių apsaugos įstatymo priedas</p> <p>ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI 5. 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti direktyvą 97/5/EB (OL 2007 L 319, p. 1).</p> <p>Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas</p>	Visiškas

	<p>Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas priedas</p> <p>IGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI 5. 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL 2007 L 319, p. 1).</p> <p>Finansų įstaigų įstatymas</p> <p>Finansų įstaigų įstatymo priedas</p> <p>IGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI 1. 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL 2007 L 319, p. 1).</p>	
<p>95 straipsnis. Įsigaliojimas Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.</p>	Direktyvos straipsnio perkelti nereikia.	
<p>96 straipsnis. Adresatai Ši direktyva skirta valstybėms narėms.</p>	Direktyvos straipsnio perkelti nereikia.	
<p>PRIEDAS. MOKĖJIMO PASLAUGOS (4 STRAIPSNIO 3 PUNKTAS) 1. Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitas, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos. 2. Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos. 3. Mokėjimo operacijų vykdymas, įskaitant lėšų pervedimą į mokėjimo sąskaitą, atidarytą vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje: - tiesioginio debeto pervedimų vykdymas, įskaitant vienkartinius tiesioginio debeto pervedimus, - mokėjimo operacijų vykdymas naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone, - kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinius pervedimus. 4. Mokėjimo operacijų vykdymas, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją: - tiesioginio debeto pervedimų vykdymas, įskaitant vienkartinius tiesioginio debeto pervedimus,</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 5 straipsnis. Mokėjimo paslaugos Mokėjimo paslaugas sudaro: 1) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitą, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos; 2) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos; 3) mokėjimo operacijos, įskaitant lėšų, esančių mokėjimo sąskaitoje, atidarytoje mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, pervedimą: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus; 4) mokėjimo operacijos, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia</p>	Visiškas

<p>- mokėjimo operacijų vykdymas naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone, - kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinius pervedimus. 5. Mokėjimo priemonių išdavimas ir (arba) priėmimas. 6. Piniginės perlaidos. 7. Mokėjimo operacijų vykdymas, kuriose mokėtojo sutikimas vykdyti mokėjimo operaciją duodamas naudojant telekomunikacijų priemones, skaitmeninį ar IT prietaisą, ir mokėjimas atliekamas telekomunikacijų, IT sistemos ar tinklo operatoriui, kuris yra tik tarpininkas tarp prekių ir paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo.</p>	<p>priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus; 5) mokėjimo priemonių išdavimas ir (arba) priėmimas; 6) pinigų perlaidos; 7) mokėjimo operacijos, kai mokėtojo sutikimas vykdyti mokėjimo operaciją duodamas naudojant telekomunikacijų galinį įrenginį, skaitmeninį ar informacinių technologijų įrenginį ir mokėjimas atliekamas telekomunikacijų tinklo arba informacinių technologijų sistemos operatoriui, kuris yra tik tarpininkas tarp prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo.</p>	
--	--	--

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

R.Š.
2016.3.10

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

**DIREKTYVOS 2014/92/ES IR LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
ATITIKTIES LENTELĖ**

<p>2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausios savybės turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL 2014 L 257, p. 214)</p>	<p>Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo projektas Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymas (aiškiai nurodytose vietose)</p>	<p>Direktyvos perkėlimo (įgyvendinimo) lygis (visiškas, dalinis)</p>
<p><i>1 straipsnis. Dalykas ir taikymo sritis</i></p> <p>1. Šia direktyva nustatomos taisyklės dėl mokesčių, kurie iš vartotojų imami už jų Sąjungoje turimas mokėjimo sąskaitas, skaidrumo ir palyginamumo, taisyklės dėl mokėjimo sąskaitų perkėlimo valstybėje narėje ir taisyklės, skirtos sudaryti palankesnes sąlygas vartotojams atsidaryti tarpvalstybines mokėjimo sąskaitas.</p> <p>2. Šia direktyva taip pat apibrėžiama taisyklių ir sąlygų, pagal kurias valstybės narės privalo garantuoti vartotojų teisę Sąjungoje atsidaryti ir naudotis būtiniausios savybės turinčiomis mokėjimo sąskaitomis, sistema.</p>	<p>1 straipsnis. Įstatymo paskirtis</p> <p>1. Šis įstatymas reglamentuoja mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, priežiūros institucijos teises ir įgaliojimus vykdant šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą ir ne teismo tvarka nagrinėjant vartojimo ginčus, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, vartotojams taikomo komisinio atlyginimo už mokėjimo sąskaitas skaidrumo ir palyginamumo taisyklės, taip pat mokėjimo sąskaitų perkėlimo taisyklės, pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudojimo taisyklės ir sąlygas.</p> <p>2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>3. II ir III skyriai taikomi mokėjimo paslaugų teikėjams.</p> <p>4. IV skyrius taikomas kredito įstaigoms.</p> <p>Valstybės narės gali nuspręsti taikyti IV skyrių mokėjimo paslaugų teikėjams, kurie nėra kredito įstaigos.</p>	<p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>6. Šio įstatymo VI skyriaus nuostatos taikomos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir vartotojų vardu atidarytoms mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali atlikti bent vieną iš šių veiksmų:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įmokėti lėšas į mokėjimo sąskaitą; 2) išimti grynuosius pinigus iš mokėjimo sąskaitos; 3) vykdyti mokėjimo operacijas tretiesiems asmenims ir gauti trečiųjų asmenų įvykdytų mokėjimo operacijų lėšas, įskaitant kredito pervedimus. <p>7. Šio įstatymo VII skyriaus nuostatos taikomos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir vartotojų vardu atidarytoms mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali bent vykdyti mokėjimo operacijas tretiesiems asmenims ir gauti trečiųjų asmenų įvykdytų mokėjimo operacijų lėšas, įskaitant kredito pervedimus.</p> <p>8. Šio įstatymo VIII skyriaus nuostatos taikomos kredito ir elektroninių pinigų įstaigoms.</p>	<p>Visiškas</p>

5. Valstybės narės gali nuspręsti netaikyti visos arba dalies šios direktyvos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽¹⁷⁾ 2 straipsnio 5 dalyje nurodytoms įstaigoms.	Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti.	
6. Ši direktyva taikoma mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali bent: a) įnešti lėšų į mokėjimo sąskaitą; b) išimti iš mokėjimo sąskaitos grynųjų pinigų; c) vykdyti mokėjimo trečiosioms šalims operacijas ir gauti trečiųjų šalių įvykdytą mokėjimo operacijas, įskaitant kredito pervedimus. Valstybės narės gali nuspręsti taikyti visą arba dalį šios direktyvos kitoms nei pirmoje pastraipoje nurodytoms mokėjimo sąskaitoms.	3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis 6. Šio įstatymo VI skyriaus nuostatos taikomos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir vartotojų vardu atidarytoms mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali atlikti bent vieną iš šių veiksmų: 1) įmokėti lėšas į mokėjimo sąskaitą; 2) išimti grynuosius pinigus iš mokėjimo sąskaitos; 3) vykdyti mokėjimo operacijas tretiesiems asmenims ir gauti trečiųjų asmenų įvykdytą mokėjimo operacijų lėšas, įskaitant kredito pervedimus. 7. Šio įstatymo VII skyriaus nuostatos taikomos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir vartotojų vardu atidarytoms mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali bent vykdyti mokėjimo operacijas tretiesiems asmenims ir gauti trečiųjų asmenų įvykdytą mokėjimo operacijų lėšas, įskaitant kredito pervedimus.	Visiškas
7. Būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos atidarymas ir naudojimas pagal šią direktyvą turi atitikti Direktyvą 2005/60/EB.	3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis 12. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymu ir naudojimu, taikomos tiek, kiek Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas nenustato kitaip.	Visiškas
<p style="text-align: center;"><i>2 straipsnis</i> Terminų apibrėžtys</p> <p>Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:</p> <p>1. vartotojas– fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo prekyba, verslu, amatu ar profesija;</p>	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 5. Fizinis mokėjimo paslaugų vartotojas (toliau – vartotojas) – siekiantis sudaryti arba sudaręs mokėjimo paslaugų sutartį fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su savo verslu, prekyba ar profesine veikla.	Visiškas
2. teisėtai gyvenantis Sąjungoje – fizinis asmuo, kuris pagal Sąjungos arba nacionalinės teisės aktus turi teisę gyventi valstybėje narėje, įskaitant nuolatinio adreso neturinčius vartotojus ir asmenis, prašančius prieglobsčio pagal 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių statuso, jos 1967 m. sausio 31 d. protokolą ir kitas susijusias tarptautines sutartis;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 43. Teisėtai valstybėje narėje gyvenantis vartotojas (toliau – teisėtai gyvenantis vartotojas) – fizinis asmuo, kuris pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus turi teisę gyventi Lietuvos Respublikoje arba pagal kitos valstybės narės teisės aktus turi teisę gyventi toje valstybėje narėje, įskaitant nuolatinės gyvenamosios vietos neturinčius vartotojus, taip pat vartotojus, kuriems nesuteiktas leidimas laikinai arba nuolat gyventi valstybėje narėje, tačiau kurių išsiųsti teisės aktų nustatyta tvarka neįmanoma, ir asmenis, prašančius prieglobsčio pagal 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių statuso, jos 1967 m. sausio 31 d. protokolą ir kitas susijusias tarptautines sutartis.	Visiškas
3. mokėjimo sąskaita – vieno ar daugiau vartotojų vardu atidaryta sąskaita,	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos	Visiškas

naudojama mokėjimo operacijoms atlikti;	28. Mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti.	
4. mokėjimo paslauga – mokėjimo paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 3 punkte;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 21. Mokėjimo paslauga – bet kuri šio įstatymo 5 straipsnyje nurodyta paslauga.	Visiškas
5. mokėjimo operacija – mokėtojo arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimas, pervedimas arba išėmimas, neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo tarpusavio pareigas, kuriomis grindžiama operacija;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 19. Mokėjimo operacija – mokėtojo arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimas, pervedimas arba išėmimas neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija.	Visiškas
6. su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos – visos paslaugos, susijusios su mokėjimo sąskaitos atidarymu, tvarkymu ir uždarymu, įskaitant mokėjimo paslaugas ir mokėjimo operacijas, patenkančias į Direktyvos 2007/64/EB 3 straipsnio g punkto taikymo sritį, taip pat susitarimą dėl kredito limitų sąskaitoje ir lėšų viršijimą;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 41. Su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos – visos paslaugos, apimančios mokėjimo sąskaitos atidarymą, tvarkymą ir uždarymą, įskaitant mokėjimo paslaugas ir šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalies 7 punkte nurodytas mokėjimo operacijas, taip pat pagal sąskaitos kreditavimo sutartį teikiamos paslaugos ir lėšų likučio viršijimo galimybės suteikimas.	Visiškas
7. mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 9 punkte;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 22. Mokėjimo paslaugų teikėjas – bet kuris šio įstatymo 6 straipsnyje nurodytas subjektas, kuris teikia šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas.	Visiškas
8. kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁸⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 11. Kredito įstaiga – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos finansų įstatų įstatyme.	Visiškas
9. mokėjimo priemonė – mokėjimo priemonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 23 punkte;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 27. Mokėjimo priemonė – personalizuota priemonė ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurias mokėjimo paslaugų vartotojas naudoja mokėjimo nurodymui inicijuoti.	Visiškas
10. perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris perduoda sąskaitai perkelti būtiną informaciją;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 8. Informaciją perduodantis mokėjimo paslaugų teikėjas (toliau – perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas) – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris perduoda gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui informaciją, būtiną vartotojo prašymu vykdomam mokėjimo sąskaitos perkėlimui atlikti.	Visiškas
11. gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriam perduodama sąskaitai perkelti būtina informacija;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 7. Informaciją gaunantis mokėjimo paslaugų teikėjas (toliau – gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas) – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris iš informaciją perduodančio mokėjimo paslaugų teikėjo gauna informaciją, būtiną vartotojo prašymu vykdomam mokėjimo sąskaitos perkėlimui atlikti.	Visiškas

12. mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas jo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 18. Mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją.	Visiškas
13. mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, jeigu mokėtojo mokėjimo sąskaitos nėra, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo į gavėjo mokėjimo sąskaitą nurodymą;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 32. Mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą.	Visiškas
14. gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 6. Gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris mokėjimo nurodyme yra numatytas kaip mokėjimo operacijos lėšų gavėjas.	Visiškas
15. mokesčiai – visi mokesčiai ir sankcijos, jei jų yra, kuriuos vartotojas turi mokėti mokėjimo paslaugų teikėjui už su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas, arba kurie yra susiję su šiomis paslaugomis;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 10. Komisinis atlyginimas – atlyginimas, kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi mokėti mokėjimo paslaugų teikėjui už mokėjimo operaciją ir (arba) su ja susijusias paslaugas, su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas arba kuris yra susijęs su šiomis paslaugomis.	Visiškas
16. kredito palūkanų norma – bet kokia palūkanų, mokamų vartotojui už jo mokėjimo sąskaitoje laikomas lėšas, norma;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 35. Pagrindinė palūkanų norma – palūkanų norma, kurią nurodo abiem mokėjimo paslaugų sutarties šalims viešai prieinamas šaltinis ir pagal kurią apskaičiuojama palūkanų suma.	Visiškas
17. patvari laikmena – priemonė, kuri suteikia galimybę vartotojui jam asmeniškai skirtą informaciją saugoti tiek laiko, kiek reikia pagal informacijos paskirtį, taip, kad ja būtų galima pasinaudoti ateityje ir kad būtų galima saugomą informaciją atkurti jos nepakeičiant;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 37. Patvarioji laikmena – laikmena, kurioje asmeniškai mokėjimo paslaugų vartotojui skirta informacija saugoma taip, kad su ta informacija būtų galima susipažinti informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu ir iš kurios laikoma informacija atgaminama jos nepakeičiant.	Visiškas
18. sąskaitos perkėlimas arba sąskaitos perkėlimo paslauga – informacijos apie visus arba kai kuriuos periodinius kredito pervedimų nurodymus, periodines tiesioginio debeto operacijas ir gaunamus periodinius kredito pervedimus mokėjimo sąskaitoje perdavimas iš vieno mokėjimo paslaugų teikėjo kitam mokėjimo paslaugų teikėjui vartotojo prašymu arba bet kokio teigiamo mokėjimo sąskaitos likučio pervedimas iš vienos mokėjimo sąskaitos į kitą, arba abu šie veiksmai, senąją mokėjimo sąskaitą uždariant arba jos neuždariant;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 29. Mokėjimo sąskaitos perkėlimas – vartotojo prašymu atliekamas informacijos apie visus arba kai kuriuos periodinio pervedimo nurodymus, periodines tiesioginio debeto operacijas ir periodiškai gaunamus kredito pervedimus mokėjimo sąskaitoje perdavimas iš vieno mokėjimo paslaugų teikėjo kitam mokėjimo paslaugų teikėjui ir (arba) bet kokio teigiamo mokėjimo sąskaitos likučio pervedimas iš vienos mokėjimo sąskaitos į kitą, senąją mokėjimo sąskaitą uždariant arba jos neuždariant.	Visiškas
19. tiesioginis debetas – nacionalinė arba tarpvalstybinė mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis mokėtojo sutikimu;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 44. Tiesioginis debetas – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu.	Visiškas

20. kredito pervedimas – nacionalinė arba tarpvalstybinė mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriame mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, vadovaudamasis mokėtojo nurodymu, mokėjimo operacijos ar kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos perveda į gavėjo mokėjimo sąskaitą;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 12. Kredito pervedimas – mokėjimo paslauga, kai vadovaudamasis mokėtojo pateiktu mokėjimo nurodymu mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriame mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, perveda mokėjimo operacijos arba kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos į gavėjo mokėjimo sąskaitą.	Visiškas
21. periodinis nurodymas – mokėtojo nurodymas mokėjimo paslaugų teikėjui, kuriame yra mokėtojo mokėjimo sąskaita, reguliariais laiko tarpais arba iš anksto nustatytais dienomis atlikti kredito pervedimus;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 38. Periodinio kredito pervedimo nurodymas (toliau – periodinio pervedimo nurodymas) – mokėjimo nurodymas mokėjimo paslaugų teikėjui, kuriame yra mokėtojo mokėjimo sąskaita, atlikti periodinius kredito pervedimus.	Visiškas
22. lėšos – banknotai ir monetos, pinigų pakaitalai ir elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB ⁽¹⁹⁾ 2 straipsnio 2 punkte;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 13. Lėšos – gryniesi pinigai (banknotai ir monetos), pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai.	Visiškas
23. bendroji sutartis – mokėjimo paslaugų sutartis, kuria reglamentuojamas būsimas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų atlikimas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą bei jos atidarymo sąlygos;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 1. Bendroji mokėjimo paslaugų sutartis (toliau – bendroji sutartis) – sutartis, kuria reglamentuojamas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą ir jos atidarymo sąlygos.	Visiškas
24. darbo diena – diena, kurią atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 2. Darbo diena – mokėjimo paslaugų teikėjo nustatyta diena, kurią mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą.	Visiškas
25. susitarimas dėl kredito limitų sąskaitoje – aiškus kredito susitarimas, pagal kurį mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia vartotojui galimybę disponuoti lėšomis viršijant einamąjį vartotojo mokėjimo sąskaitos likutį;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 42. Sąskaitos kreditavimo sutartis – kaip apibrėžta Vartojimo kredito įstatyme	Visiškas
26. lėšų viršijimas – susitarimas dėl kredito limitų sąskaitoje, dėl kurio numanoma sutikta, kuriuo mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia vartotojui galimybę disponuoti lėšomis viršijant einamąjį vartotojo mokėjimo sąskaitos likutį arba sutartą kredito limitą sąskaitoje;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 15. Lėšų likučio viršijimas – vartojimo kredito viršijimas, kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatyme.	Visiškas
27. kompetentinga institucija – institucija, kurią valstybės narės paskiria kompetentinga pagal 21 straipsnį.	62 straipsnis. Priežiūros institucija 1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas.	Visiškas
3 straipsnis Tipiškiausių su mokėjimo sąskaitomis susijusių paslaugų, už kurias nacionaliniu lygmeniu imamas mokestis, sąrašas ir standartizuota terminologija 1. Valstybės narės sudaro preliminarų bent 10 ir ne daugiau kaip 20 tipiškiausių su mokėjimo sąskaitomis susijusių paslaugų, kurias teikia bent vienas mokėjimo paslaugų teikėjas, ir už kurias nacionaliniu lygmeniu imamas mokestis, sąrašą. Sąraše pateikiami su kiekviena nurodyta paslauga susiję terminai ir terminų	46 straipsnis. Tipiškiausios su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos 1. Priežiūros institucija nustato tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą ir jo sudarymo kriterijus. Šiame sąraše nurodomos su kiekviena paslauga susijusios sąvokos ir jų apibrėžtys. 2. Tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašas skelbiamas priežiūros institucijos interneto svetainėje.	Visiškas

apibrėžtys. Bet kuria valstybės narės oficialiąja kalba kiekvienai paslaugai vartojamas tik vienas terminas.		
2. 1 dalies tikslais valstybės narės atsižvelgia į paslaugas: a) kuriomis vartotojai dažniausiai naudojami savo mokėjimo sąskaitos atžvilgiu; b) dėl kurių vartotojams susidaro daugiausia išlaidų, bendrai ir atskirai už vienetą;	46 straipsnis. Tipiškiausios su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos 1. Priežiūros institucija nustato tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą ir jo sudarymo kriterijus. Šiame sąraše nurodomos su kiekviena paslauga susijusios sąvokos ir jų apibrėžtys.	Visiškas
Siekdama užtikrinti, kad būtų patikimai taikomi šios dalies pirmoje pastraipoje nustatyti kriterijai, EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį priima gaires ne vėliau kaip 2015 m. kovo 18 d.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI	
3. Ne vėliau kaip 2015 m. rugsėjo 18 d. valstybės narės pateikia Komisijai ir EBI 1 dalyje nurodytus preliminarinius sąrašus. Gavusios prašymą, valstybės narės pateikia Komisijai papildomos informacijos apie duomenis, kurių pagrindu jos sudarė tuos sąrašus, atsižvelgdamos į 2 dalyje nustatytus kriterijus.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes vienkartinė pareiga iki direktyvos perkėlimo termino	
4. Remdamasi pagal 3 dalį pateiktais preliminariais sąrašais, EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma tų paslaugų, kurios yra bendros bent daugumai valstybių narių, standartizuota Sąjungos terminologija. Į standartizuotą Sąjungos terminologiją įtraukiami bendrų paslaugų bendri terminai ir terminų apibrėžtys, kurie pateikiami visomis oficialiosiomis Sąjungos institucijų kalbomis. Bet kuria valstybės narės oficialiąja kalba kiekvienai paslaugai vartojamas tik vienas terminas. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. rugsėjo 18 d. Komisijai deleguojami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatytą procedūrą priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI ir Europos Komisijai	
5. Valstybės narės įtraukia pagal 4 dalį nustatytą standartizuotą Sąjungos terminologiją į 1 dalyje nurodytą preliminarų sąrašą ir nedelsdamos, ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo 4 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos, paskelbia parengtą galutinį tipiškiausių su mokėjimo sąskaitomis susijusių paslaugų sąrašą. 6. Valstybės narės kas ketverius metus po 5 dalyje nurodyto galutinio sąrašo paskelbimo įvertina ir atitinkamais atvejais atnauja pagal 1 ir 2 dalis sudarytą tipiškiausių paslaugų sąrašą. Jos pateikia Komisijai ir EBI savo vertinimo rezultatus ir, kai taikoma, atnaujintą tipiškiausių paslaugų sąrašą. EBI peržiūri ir prireikus atnauja standartizuotą Sąjungos terminologiją pagal 4 dalyje nustatytą procesą. Atnaujinus standartizuotą Sąjungos terminologiją valstybės narės atnauja ir paskelbia savo galutinius sąrašus, kaip nurodyta 5 dalyje, ir užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai naudotų atnaujintus terminus ir terminų apibrėžtis.	46 straipsnis. Tipiškiausios su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos 1. Priežiūros institucija nustato tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą ir jo sudarymo kriterijus. Šiame sąraše nurodomos su kiekviena paslauga susijusios sąvokos ir jų apibrėžtys. 2. Tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašas skelbiamas priežiūros institucijos interneto svetainėje. 3. Priežiūros institucija kas ketverius metus įvertina ir prireikus atnauja šio straipsnio 1 dalyje nurodytą tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą. Priežiūros institucija vertinimo rezultatus ir prireikus atnaujintą tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą teikia Europos Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai.	Visiškas

<p style="text-align: center;"><i>4 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Informacijos apie mokesčius dokumentas ir glosarijus</p> <p>1. Nedarant poveikio Direktyvos 2007/64/EB 42 straipsnio 3 daliai ir Direktyvos 2008/48/EB II skyriui, valstybės narės užtikrina, kad prieš sudarant mokėjimo sąskaitos sutartį su vartotoju, mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojui popieriuje arba kitoje patvarioje laikmenoje laiku pateiktą informacijos apie mokesčius dokumentą, kuriame būtų pateikti standartizuoti terminai, pateikiami šios direktyvos 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniame su mokėjimo sąskaita susijusių tipiškesnių paslaugų sąrašė ir, kai mokėjimo paslaugų teikėjas teikia tokią paslaugą, atitinkami mokesčiai už kiekvieną paslaugą.</p>	<p>47 straipsnis. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas per protingą terminą iki bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos su vartotoju sudarymo dienos privalo vartotojui raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateikti informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentą, kuriame pateikiami paslaugų, nurodytų tipiškesnių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašė, kaip nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, standartizuotos sąvokos ir atitinkamas komisinis atlyginimas už kiekvieną mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamą paslaugą.</p>	Visiškas
<p>1. Informacijos apie mokesčius dokumentas:</p> <p>a) turi būti trumpas ir atskiras dokumentas;</p> <p>b) turi būti pateiktas ir išdėstytas taip, kad būtų aiškus ir jį būtų lengva skaityti; rašmenys turi būti įskaitomo dydžio;</p> <p>c) neturėtų būti mažiau suprantamas tuo atveju, jei spalvotas originalas yra išspausdinamas nespalvotas arba padaroma nespalvota jo fotokopija;</p> <p>d) turi būti pateiktas valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo sąskaita, oficialiąja kalba arba, jei dėl to susitaria vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas – kita kalba;</p> <p>e) turi būti tikslus, neklaidinantis ir išreikštas mokėjimo sąskaitos valiuta, arba, jei dėl to susitaria vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas – kita Sąjungos valiuta;</p> <p>f) jo pirmo puslapio viršuje šalia bendro simbolio turi būti pavadinimas „Informacijos apie mokesčius dokumentas“, kad šį dokumentą būtų galima atskirti nuo kitų; ir</p> <p>g) jį turi būti įtrauktas pareiškimas apie tai, kad jame nurodyti mokesčiai už tipiškesnius su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas ir kad išsami ikisutartinė ir sutartinė informacija apie visas paslaugas pateikiama kituose dokumentuose.</p>	<p>47 straipsnis. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas</p> <p>6. Priežiūros institucija nustato detalius informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento turinio ir formos reikalavimus, atsižvelgdama į Europos Komisijos patvirtintus informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento techninius įgyvendinimo standartus.</p> <p>Direktyvos nuostatos visiškai bus perkeltos į Lietuvos banko nutarimą</p>	Dalinis
<p>Valstybės narės gali nustatyti, kad 1 dalies taikymo tikslais informacijos apie mokesčius dokumentas pateikiamas kartu su informacija, reikalaujama pagal Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus dėl mokėjimo sąskaitų ir susijusių paslaugų, su sąlyga, kad įvykdyti visi šios dalies pirmoje pastraipoje nustatyti reikalavimai.</p> <p>3. Kai viena ar daugiau paslaugų siūlomos kaip su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų paketo dalis, informacijos apie mokesčius dokumente nurodomas mokestis už visą paketą, į paketą įtrauktos paslaugos bei jų kiekis, ir papildomas mokestis už kiekvieną paslaugą, kuria viršijamas į mokestį už paketą įtrauktų paslaugų kiekis.</p> <p>4. Valstybės narės nustato mokėjimo paslaugų teikėjams pareigą pateikti</p>	<p>47 straipsnis. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdydamas šio straipsnio 1 dalyje nustatytas pareigas, turi teisę informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentą pateikti kartu su informacija apie mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas, jeigu yra įvykdyti visi su informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento pateikimu susiję reikalavimai, nustatyti šiame straipsnyje.</p> <p>3. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas teikia vieną arba daugiau paslaugų kaip su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų paketo dalį,</p>	Visiškas

<p> vartotojams glosarijų, į kurį įtraukti bent standartizuoti terminai, įtvirtinti 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniame sąraše, ir susijusios terminų apibrėžtys. Valstybės narės užtikrina, kad pagal pirmą pastraipą teikiamas glosarijus, įskaitant kitas terminų apibrėžtis, jei jų yra, būtų parengtas aiškia, nedviprasmiška ir netechnine kalba bei kad jis nebūtų klaidinantis. 5. Mokėjimo paslaugų teikėjai bet kuriuo metu pateikia vartotojams informacijos apie mokesčius dokumentą ir glosarijų. Jie pateikiami lengvai prieinamu būdu, taip pat ir ne klientams, elektronine forma jų interneto svetainėse, jei įmanoma, ir vartotojams prieinamose mokėjimo paslaugų teikėjų patalpose. Jie taip pat vartotojo prašymu nemokamai pateikiami popieriuje arba kitoje patvarioje laikmenoje. </p>	<p> informacijos apie komisinį atlyginimą dokumente turi būti nurodyta: 1) komisinis atlyginimas už visą su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų paketą; 2) su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų paketą sudarančios paslaugos ir jų kiekis; 3) papildomas komisinis atlyginimas už kiekvieną paslaugą, kai viršijamas su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų paketą sudarančių paslaugų kiekis. 4. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo pateikti vartotojui sąvokų žodyną, kuriame būtų nurodytos standartizuotos sąvokos, nustatytos tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąraše, kaip nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, ir susijusių sąvokų apibrėžtys. Šis sąvokų žodynas, įskaitant kitas sąvokų apibrėžtis, turi būti neklaidinantis, parengtas aiškia, nedviprasmiška ir netechnine kalba. 5. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas būtų bet kuriuo metu prieinamas vartotojams. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas pateikiami lengvai prieinamu būdu – mokėjimo paslaugų teikėjo turimoje interneto svetainėje ir vartotojams prieinamose klientų aptarnavimo vietose. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas vartotojo prašymu raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną teikiami nemokamai. 6. Priežiūros institucija nustato detales informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento turinio ir formos reikalavimus, atsižvelgdama į Europos Komisijos patvirtintus informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento techninius įgyvendinimo standartus. </p>	
<p> 6. EBI, pasikonsultavusi su nacionalinėmis institucijomis ir atlikus vartotojų tyrimus, parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus dėl standartizuoto informacijos apie mokesčius dokumento ir jo bendro simbolio pateikimo formato. EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip ne vėliau kaip 2016 m. rugsėjo 18 d. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį. 7. Atnaujinus standartizuotą Sąjungos terminologiją pagal 3 straipsnio 6 dalį, EBI prirėkęs peržiūri ir atnaušina informacijos apie mokesčius dokumento ir jo bendro simbolio standartizuoto pateikimo formatą pagal šio straipsnio 6 dalyje </p>	<p> Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI ir Europos Komisijai </p>	

nustatytą procedūrą.		
<p style="text-align: center;"><i>5 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Mokesčių ataskaita</p> <p>1. Nedarant poveikio Direktyvos 2007/64/EB 47 ir 48 straipsniams ir Direktyvos 2008/48/EB 12 straipsniui, valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai bent kartą per metus ir nemokamai pateiktų vartotojui visų su mokėjimo sąskaita susijusių mokesčių ataskaitą, taip pat, kai taikoma, šio straipsnio 2 dalies c ir d punktuose nurodytas palūkanų normas. Kai taikytina, mokėjimo paslaugų teikėjai vartoja standartizuotus terminus, įtvirtintus šios direktyvos 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniame sąraše. Dėl ryšių kanalo, kuriuo naudojamas teikiant mokesčių ataskaitą, susitariama su vartotoju. Mokesčių ataskaita pateikiama popieriuje bent vartotojo prašymu.</p>	<p>48 straipsnis. Komisinio atlyginimo ataskaita</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo ne rečiau kaip kiekvieno kalendorinio pusmečio pradžioje už praėjusį pusmetį ir kalendorinių metų pradžioje už praėjusius metus nemokamai pateikti vartotojui viso su mokėjimo sąskaita susijusio komisinio atlyginimo ataskaitą. Nutraukus bendrąją sutartį dėl mokėjimo sąskaitos, komisinio atlyginimo ataskaita vartotojui pateikiama už laikotarpį nuo kalendorinių metų pradžios iki bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos nutraukimo dienos.</p> <p>2. Komisinio atlyginimo ataskaita sudaroma ir vartotojui teikiama atskiru dokumentu, mokėjimo paslaugų teikėjo ir vartotojo sutartu būdu. Vartotojo prašymu pateikiama komisinio atlyginimo ataskaitos kopija popieriuje.</p> <p>3. Mokėjimo paslaugų teikėjas komisinio atlyginimo ataskaitą gali pateikti kartu su teikiama informacija apie įvykdytas mokėjimo operacijas, kaip numatyta šio įstatymo III skyriuje.</p> <p>4. Priežiūros institucija nustato detalius komisinio atlyginimo ataskaitos formos, turinio ir teikimo reikalavimus, atsižvelgdama į Europos Komisijos patvirtintus komisinio atlyginimo ataskaitos techninius įgyvendinimo standartus.</p>	Visiškas
<p>2. Mokesčių ataskaitoje pateikiama bent ši informacija:</p> <p>a) atskiras mokestis už kiekvieną paslaugą imamas ir už pasinaudojimo atitinkama paslauga per atitinkamą laikotarpį kartų skaičių, o kai paslaugos sujungtos į paketą – už visą paketą imamo mokesčio suma, kiek kartų mokestis už paketą buvo imtas per atitinkamą laikotarpį ir papildomas mokestis už kiekvieną paslaugą, viršijančia į mokestį už paketą įtrauktų paslaugų kiekį;</p> <p>b) mokesčių, sumokėtų per atitinkamą laikotarpį už kiekvieną suteiktą paslaugą, kiekvieną suteiktų paslaugų paketą ir paslaugas, viršijančias į mokestį už paketą įtrauktų paslaugų kiekį, bendra suma;</p> <p>c) mokėjimo sąskaitai taikoma pereinamojo palūkanų norma ir per atitinkamą laikotarpį sumokėtų su pereinamojo susijusių palūkanų bendra suma, kai taikoma;</p> <p>d) mokėjimo sąskaitai taikoma kredito palūkanų norma ir per atitinkamą laikotarpį gautų palūkanų bendra suma, kai taikoma;</p> <p>e) mokesčių, sumokėtų už visas paslaugas, suteiktas per atitinkamą laikotarpį, bendra suma.</p> <p>3. Mokesčių ataskaita:</p> <p>a) turi būti pateikta ir išdėstyta taip, kad būtų aiški ir ją būtų lengva skaityti; rašmenys turi būti įskaitomo dydžio;</p>	<p>48 straipsnis. Komisinio atlyginimo ataskaita</p> <p>3. Mokėjimo paslaugų teikėjas komisinio atlyginimo ataskaitą gali pateikti kartu su teikiama informacija apie įvykdytas mokėjimo operacijas, kaip numatyta šio įstatymo III skyriuje.</p> <p>4. Priežiūros institucija nustato detalius komisinio atlyginimo ataskaitos formos, turinio ir teikimo reikalavimus, atsižvelgdama į Europos Komisijos patvirtintus komisinio atlyginimo ataskaitos techninius įgyvendinimo standartus.</p> <p>Direktyvos nuostatos visiškai bus perkeltos į Lietuvos banko nutarimą</p>	Dalinis

<p>b) turi būti tiksli, neklaidinanti ir išreikšta mokėjimo sąskaitos valiuta, arba, jei dėl to susitaria vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas – kita valiuta;</p> <p>c) jos pirmo puslapio viršuje šalia bendro simbolio turi būti pavadinimas „Mokesčių ataskaita“, kad šį dokumentą būtų galima atskirti nuo kitų; ir</p> <p>d) turi būti pateikta valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo sąskaita, oficialiąja kalba arba, jei dėl to susitaria vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas – kita kalba.</p> <p>Valstybės narės gali nustatyti, kad mokesčių ataskaita būtų pateikiama kartu su informacija, reikalaujama pagal Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus dėl mokėjimo sąskaitų ir susijusių paslaugų, jei įvykdyti visi pirmoje pastraipoje nustatyti reikalavimai.</p>		
<p>4. EBI, pasikonsultavusi su nacionalinės institucijomis ir atlikus vartotojų tyrimus, parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus dėl standartizuoto mokesčių ataskaitos ir jos bendro simbolio pateikimo formato.</p> <p>EBI techninių įgyvendinimo standartų, nurodytų pirmoje pastraipoje, projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. rugsėjo 18 d.</p> <p>Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.</p> <p>5. Atnaujinus standartizuotą Sąjungos terminologiją pagal 3 straipsnio 6 dalį, EBI prirėkus peržiūri ir atnaušina mokesčių ataskaitos ir jos bendro simbolio standartizuotą pateikimo formatą pagal šio straipsnio 4 dalyje nustatytą procedūrą.</p>	<p>Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI ir Europos Komisijai</p>	
<p style="text-align: center;"><i>6 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Informacija vartotojams</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad sutartinėje, komercinėje ir rinkodaros informacijoje vartotojams mokėjimo paslaugų teikėjai, kai taikoma, vartotų standartizuotus terminus, įtvirtintus 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniam sąrašui. Mokėjimo paslaugų teikėjai informacijos apie mokesčius dokumente ir mokesčių ataskaitoje gali naudoti prekės ženklo pavadinimus, su sąlyga, kad tokie prekės ženklo pavadinimai vartojami papildant 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniam sąrašui pateikiamus standartizuotus terminus ir yra antriniai tų paslaugų pavadinimai.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjai gali sutartinėje, komercinėje ir rinkodaros informacijoje vartotojams naudoti prekės ženklo pavadinimus, su sąlyga, kad jie aiškiai nurodo, kai taikoma, atitinkamus standartizuotus terminus, įtvirtintus 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniam sąrašui.</p>	<p>49 straipsnis. Informacija vartotojams</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų reklamoje ir viešai prieinamoje informacijoje vartotojams vartoti standartizuotas sąvokas, nustatytas tipiškesnių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašui, kai teikiamos atitinkamos paslaugos.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas informacijos apie komisinių atlyginimą dokumente ir komisinio atlyginimo ataskaitoje turi teisę vartoti prekės ženklo pavadinimus, jeigu šie prekės ženklo pavadinimai vartojami kartu su tipiškesnių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašui nurodytomis standartizuotomis sąvokomis ir yra antriniai atitinkamų paslaugų pavadinimai.</p> <p>3. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų reklamoje ir viešai prieinamoje informacijoje vartotojams nurodydamas paslaugas vartoti prekės ženklo pavadinimus, jeigu, kai taikoma, aiškiai nurodomos standartizuotos</p>	<p>Visiškas</p>

	sąvokos, įtrauktos į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą.	
<p align="center"><i>7 straipsnis</i></p> <p align="center">Lyginamosios svetainės</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojai galėtų nemokamai naudotis bent viena interneto svetaine, kurioje būtų galima palyginti mokesčius, kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjai ima bent už į 3 straipsnio 5 dalyje nurodytą galutinį sąrašą įtrauktas nacionaliniu lygmeniu siūlomas paslaugas. Lyginamąsias interneto svetaines gali administruoti privatus operatorius arba viešoji institucija.</p> <p>2. Valstybės narės gali reikalauti, kad 1 dalyje nurodytose lyginamosiose svetainėse būtų pateikiami ir kiti lyginamieji veiksniai, susiję su mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamų paslaugų lygmeniu.</p>	<p>50 straipsnis. Lyginamoji svetainė</p> <p>1. Priežiūros institucija administruoja interneto svetainę, kuria vartotojai gali nemokamai naudotis ir kurioje pateikiamas palyginimas komisinio atlyginimo, kurį mokėjimo paslaugų teikėjai taiko už paslaugas, įtrauktas į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą, ir kita su mokėjimo paslaugomis susijusi informacija.</p>	Visiškas
	<p>50 straipsnis. Lyginamoji svetainė</p> <p>3. Priežiūros institucija nustato detalius reikalavimus dėl informacijos paskelbimo šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje interneto svetainėje bei detalius reikalavimus mokėjimo paslaugų teikėjams dėl informacijos pateikimo priežiūros institucijai.</p>	Visiškas
<p>1. Pagal 1 dalį įsteigtos lyginamosios interneto svetainės:</p> <p>a) veikia nepriklausomai, užtikrinant, kad mokėjimo paslaugų teikėjams paieškos rezultatų atžvilgiu būtų taikomas vienodas požiūris;</p> <p>b) aiškiai nurodo savo savininkus;</p> <p>c) pateikia aiškius ir objektyvius kriterijus, kuriais bus grindžiamas palyginimas;</p> <p>d) teikia informaciją paprasta ir nedviprasmiška kalba ir, kai taikoma, vartoja standartizuotus terminus, įtvirtintus 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniame sąraše;</p> <p>e) teikia tikslią ir naujausią informaciją ir nurodo, kada interneto svetainė buvo paskutinį kartą atnaujinta;</p> <p>f) siūlo platų mokėjimo sąskaitų pasirinkimą, apimančią didelę rinkos dalį, ir, kai pateikta informacija nėra išsami rinkos apžvalga, aiškiai tai nurodo prieš pateikiant rezultatus; ir</p> <p>g) numato veiksmingą pranešimo apie neteisingą informaciją apie paskelbtus mokesčius procedūrą.</p> <p>4. Valstybės narės užtikrina, kad interneto svetainėje būtų teikiama informacija apie galimybę naudotis interneto svetainėmis, kurios atitinka šio straipsnio reikalavimus.</p>	<p>50 straipsnis. Lyginamoji svetainė</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje interneto svetainėje:</p> <p>1) mokėjimo paslaugų teikėjai neturi būti diskriminuojami dėl paieškos rezultatų;</p> <p>2) aiškiai nurodomas interneto svetainės savininkas;</p> <p>3) pateikiami aiškūs ir objektyvūs kriterijai, kuriais remiantis bus lyginamas komisinis atlyginimas;</p> <p>4) informacija pateikiama paprasta ir nedviprasmiška kalba ir vartojamos standartizuotos sąvokos, įtrauktos į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą;</p> <p>5) pateikiama tiksli ir naujausia informacija ir nurodoma, kada interneto svetainė buvo paskutinį kartą atnaujinta;</p> <p>6) pateikiama informacija apie siūlomą platų mokėjimo sąskaitų pasirinkimą, apimančią didelę rinkos dalį, ir, kai pateikta informacija nėra išsami rinkos apžvalga, tai yra aiškiai nurodoma prieš pateikiant rezultatus;</p> <p>7) numatoma pranešimo dėl neteisingos informacijos apie paskelbtą komisinį atlyginimą procedūra.</p> <p>3. Priežiūros institucija nustato detalius reikalavimus dėl informacijos paskelbimo šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje interneto svetainėje bei detalius reikalavimus mokėjimo paslaugų teikėjams dėl informacijos pateikimo priežiūros institucijai.</p>	Visiškas
<p align="center"><i>8 straipsnis</i></p> <p align="center">Mokėjimo sąskaitos, įtrauktos į paketus, apimančius kitą produktą ar paslaugą</p> <p>Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai mokėjimo sąskaita siūloma kaip</p>	<p>51 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos, įtrauktos į paketus, apimančius kitą produktą arba paslaugą</p> <p>Kai mokėjimo sąskaita siūloma kaip paketo, apimančio kitą produktą arba paslaugą, kurie nėra susiję su mokėjimo sąskaita,</p>	Visiškas

paketo, apimančio kitą produktą ar paslaugą, kurie nėra susiję su mokėjimo sąskaita, dalis mokėjimo paslaugų teikėjas informuotų vartotoją, ar galima mokėjimo sąskaitą įsigyti atskirai ir, jei taip, pateiktą atskirą informaciją apie išlaidas ir mokesčius, susijusius su kiekvienu iš kitų į tą paketą įtrauktų siūlomų produktų ir paslaugų, kuriuos galima įsigyti atskirai.	dalis, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo informuoti vartotoją, ar yra galimybė mokėjimo sąskaitą atidaryti atskirai ir, jeigu tokia galimybė yra, – pateikti atskirą informaciją apie išlaidas ir komisinį atlyginimą, susijusius su kiekvienu iš kitų į tą paketą įtrauktų siūlomų produktų ir paslaugų, kuriuos galima įsigyti atskirai.	
<p style="text-align: center;"><i>9 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Sąskaitos perkėlimo paslaugos teikimas</p> <p>Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ta pačia valiuta turimų mokėjimo sąskaitų perkėlimo paslaugą, apibūdintą 10 straipsnyje, teiktų bet kuriam vartotojui, kuris atitinkamos valstybės narės teritorijoje esančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidaro arba turi mokėjimo sąskaitą.</p>	<p>52 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga</p> <p>Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bet kuriam vartotojui, kuris Lietuvos Respublikoje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atsidaro arba turi mokėjimo sąskaitą, suteikti ta pačia valiuta turimos mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą, kaip nustatyta šio įstatymo 53 straipsnyje.</p>	Visiškas
<p style="text-align: center;"><i>10 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Sąskaitos perkėlimo paslauga</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas vartotojo prašymu inicijuotų sąskaitos perkėlimo paslaugą. Sąskaitos perkėlimo paslauga turi atitikti bent 2–6 dalis.</p>	<p>53 straipsnis. Reikalavimai dėl mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos</p> <p>1. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs vartotojo prašymą, privalo pradėti teikti mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą. Jei yra du arba daugiau mokėjimo sąskaitos savininkų, turi būti gautas kiekvieno mokėjimo sąskaitos savininko prašymas. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga turi atitikti šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytus reikalavimus.</p>	Visiškas
<p>Valstybės narės gali nustatyti ar toliau taikyti 2–6 dalyse nurodytos priemonės alternatyvias priemones, su sąlyga, kad jos:</p> <p>a) aiškiai atitinka vartotojų interesus;</p> <p>b) vartotojams nesudaroma papildoma našta; ir</p> <p>c) ilgiausias laikotarpis, per kurį užbaigiamas perkėlimas, yra toks pat kaip 2–6 dalyse nurodytas bendras laikotarpis.</p>	<p>Nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija pasinaudoti neketinama.</p>	
<p>2. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas sąskaitos perkėlimo paslaugą įvykdo gavęs vartotojo leidimą. Jei sąskaitos savininkų yra du arba daugiau, gaunamas kiekvieno iš jų leidimas.</p> <p>Leidimas parengiamas valstybės narės, kurioje inicijuojama sąskaitos perkėlimo paslauga, oficialiąja kalba arba bet kuria kita šalių sutarta kalba.</p> <p>Leidimas sudaro sąlygas vartotojui duoti konkretų sutikimą, kad perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atliktų kiekvieną iš 3 dalyje nurodytų užduočių, ir duoti konkretų sutikimą, kad gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atliktų kiekvieną iš 5 dalyje nurodytų užduočių.</p> <p>Leidimas suteikia vartotojui galimybę konkrečiai nustatyti, kurie gaunami kredito pervedimai, periodiniai kredito pervedimų nurodymai ir tiesioginio debeto sutikimai turi būti perkeliami. Leidimas taip pat suteikia vartotojams galimybę nurodyti datą, nuo kurios periodiniai kredito pervedimų nurodymai ir tiesioginio debeto sutikimai turi būti vykdomi iš gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytos arba turimos mokėjimo sąskaitos. Ta data – bent šešios darbo dienos nuo tos dienos, kurią gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas iš</p>	<p>53 straipsnis. Reikalavimai dėl mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos</p> <p>1. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs vartotojo prašymą, privalo pradėti teikti mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą. Jei yra du arba daugiau mokėjimo sąskaitos savininkų, turi būti gautas kiekvieno mokėjimo sąskaitos savininko prašymas. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga turi atitikti šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytus reikalavimus.</p> <p>2. Vartotojo prašymas teikiamas lietuvių kalba arba kita šalių sutarta kalba. Vartotojo prašymas teikiamas raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną. Vartotojui pateikus prašymą raštu popieriuje, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia vartotojui prašymo kopiją.</p> <p>3. Vartotojas prašyme turi:</p> <p>1) pateikti perduodančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui nurodymą atlikti kiekvieną iš šio straipsnio 4 dalyje nurodytų veiksmų;</p>	Visiškas

<p>perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo gauna dokumentus pagal 4 dalį. Valstybės narės gali reikalauti, kad vartotojo leidimas būtų duotas raštu, o vartotojui būtų pateikta leidimo kopija.</p>	<p>2) pateikti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui nurodymą atlikti kiekvieną iš šio straipsnio 6 dalyje nurodytų veiksmų;</p> <p>3) teisę nurodyti, kurie gaunami kredito pervedimai, periodinio pervedimo nurodymai ir vartotojo pateikti tiesioginio debeto sutikimai turi būti perkeliama;</p> <p>4) teisę nurodyti datą, nuo kurios turi būti vykdomi periodinio pervedimo nurodymai ir tiesioginio debeto operacijos iš gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytos arba turimos mokėjimo sąskaitos. Nurodyta data turi būti ne ankstesnė nei 13 darbo dienų nuo vartotojo prašymo pateikimo gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui.</p>	
<p>3. Per dvi darbo dienas nuo 2 dalyje nurodyto leidimo gavimo dienos gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas paprašo perduodantįjį mokėjimo paslaugų teikėją atlikti šias užduotis, jei tai numatyta vartotojo leidime:</p> <p>a) gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir, jei to konkrečiai paprašė vartotojas, perduoti vartotojui esamų perkeliama periodinių kredito pervedimų nurodymų sąrašą ir turimą informaciją apie perkeliama tiesioginio debeto sutikimus;</p> <p>b) gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir, jei vartotojas to konkrečiai paprašo –perduoti vartotojui turimą informaciją apie gaunamus periodinius kredito pervedimus ir kreditoriaus inicijuojamas tiesioginio debeto operacijas, vartotojo mokėjimo sąskaitoje atliktus per praėjusius 13 mėnesių;</p> <p>c) kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje sistemos, nebepriimti tiesioginio debeto operacijų ir gaunamų kredito pervedimų nuo leidime nustatytos dienos;</p> <p>d) atšaukti periodinius nurodymus nuo leidime nurodytos datos;</p> <p>e) vartotojo nustatytą dieną pervesti likusį teigiamą likutį į mokėjimo sąskaitą, atidarytą arba turimą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje; ir</p> <p>f) vartotojo nustatytą dieną uždaryti mokėjimo sąskaitą, turimą perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje.</p>	<p>53 straipsnis. Reikalavimai dėl mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos</p> <p>4. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas per 2 darbo dienas nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodyto vartotojo prašymo gavimo dienos nurodo perduodančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui, jeigu tai numatyta vartotojo prašyme, atlikti šiuos veiksmus:</p> <p>1) perduoti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir vartotojui esamų perkeliama periodinio pervedimo nurodymų sąrašą ir turimą informaciją apie perkeliama tiesioginio debeto sutikimus;</p> <p>2) perduoti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir vartotojui turimą informaciją apie periodiškai gaunamus kredito pervedimus ir šio vartotojo inicijuotas tiesioginio debeto operacijas, vartotojo mokėjimo sąskaitoje atliktas per paskutinius 13 mėnesių;</p> <p>3) nebepriimti tiesioginio debeto operacijų ir gaunamų kredito pervedimų nuo vartotojo prašyme nurodytos datos, kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į kitą vartotojo mokėjimo sąskaitą sistemos;</p> <p>4) atšaukti periodinio pervedimo nurodymus nuo vartotojo prašyme nurodytos datos;</p> <p>5) vartotojo prašyme nurodytą dieną pervesti likusį teigiamą lėšų likutį į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytą arba turimą mokėjimo sąskaitą;</p> <p>6) vartotojo prašyme nurodytą dieną uždaryti perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje turimą mokėjimo sąskaitą.</p>	Visiškas
<p>4. Gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu perduodantysis paslaugų teikėjas atlieka toliau nurodytas užduotis, jei tai numatyta vartotojo leidime:</p> <p>a) išsiunčia gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui 3 dalies a ir b punktuose nurodytą informaciją per penkias darbo dienas;</p> <p>b) kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi gaunamų kredito</p>	<p>53 straipsnis. Reikalavimai dėl mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos</p> <p>5. Gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo nurodymu perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka šiuos veiksmus:</p> <p>1) per 5 darbo dienas nuo gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo</p>	Visiškas

<p>pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje vartotojo turimą arba atidarytą sąskaitą sistemos, nuo leidime nurodytos datos nebepriima gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų mokėjimo sąskaitoje. Valstybės narės gali reikalauti, kad perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas informuotų mokėtoją arba gavėją apie priežastis, dėl kurių mokėjimo operacija nebuvo priimta;</p> <p>c) atšaukia periodinius nurodymus nuo leidime nurodytos datos;</p> <p>d) perveda leidime nurodytą dieną likusį teigiamą likutį iš mokėjimo sąskaitos į mokėjimo sąskaitą, atidarytą arba turimą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;</p> <p>e) nedarant poveikio Direktyvos 2007/64/EB 45 straipsnio 1 ir 6 dalims uždaro leidime nurodytą dieną mokėjimo sąskaitą, jei vartotojas toje mokėjimo sąskaitoje neturi jokių neįvykdytų įpareigojimų ir jei įvykdyti šios dalies a, b ir c punktuose nurodyti veiksmai. Mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas informuoja vartotoją tuo atveju, kai tokie neįvykdyti įsipareigojimai trukdo uždaryti vartotojo mokėjimo sąskaitą.</p>	<p>prašymo gavimo dienos išsiunčia gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui šio straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytą informaciją;</p> <p>2) nebepriima tiesioginio debeto operacijų ir gaunamų kredito pervedimų į mokėjimo sąskaitą nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos, kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į vartotojo turimą arba atidarytą sąskaitą sistemos. Perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja mokėtoją arba gavėją apie priežastis, dėl kurių mokėjimo operacija nebuvo priimta;</p> <p>3) atšaukia periodinio pervedimo nurodymus nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos;</p> <p>4) vartotojo prašyme nurodytą dieną perveda likusį teigiamą lėšų likutį iš mokėjimo sąskaitos į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytą arba turimą mokėjimo sąskaitą;</p> <p>5) nepažeisdamas šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų, vartotojo prašyme nurodytą dieną uždaro mokėjimo sąskaitą, jei vartotojas mokėjimo sąskaitoje neturi jokių neįvykdytų įsipareigojimų ir jei yra įvykdyti visi šios dalies 1–3 punktuose nurodyti veiksmai. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas informuoti vartotoją apie neįvykdytus įsipareigojimus, dėl kurių negali uždaryti vartotojo mokėjimo sąskaitos.</p>	
<p>5. Per penkias darbo dienas po to, kai gauna 3 dalyje nurodytą iš perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo paprašytą informaciją, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka toliau nurodytas užduotis, jei jos nurodytos leidime ir taip, kaip nurodyta, bei tiek, kiek perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo ar vartotojo pateiktoje informacijoje gaunančiajam paslaugų teikėjui leidžiama atlikti šias užduotis:</p> <p>a) parengia vartotojo prašomus periodinius kredito pervedimų nurodymus ir juos vykdo nuo leidime nurodytos dienos;</p> <p>b) atlieka visus būtinus parengiamuosius veiksmus, kad galėtų nuo leidime nurodytos dienos priimti tiesioginio debeto operacijas, ir jas priima;</p> <p>c) atitinkamais atvejais informuoja vartotojus apie jų teises pagal Reglamento (ES) Nr. 260/2012 5 straipsnio 3 dalies d punktą;</p> <p>d) pateikia leidime nurodytiems mokėtojams, kurie vykdo gaunamus periodinius kredito pervedimus į vartotojo mokėjimo sąskaitą, išsamią informaciją apie vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir perduoda mokėtojams vartotojo leidimo kopiją. Jei gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi ne visą reikiamą informaciją mokėtojams informuoti, jis iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo paprašo trūkstamos</p>	<p>53 straipsnis. Reikalavimai dėl mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos</p> <p>6. Per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos informacijos iš perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo gavimo dienos, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, jei tai numatyta vartotojo prašyme, taip, kaip jame nurodyta, ir tiek, kiek leidžia perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba vartotojo pateikta informacija, atlieka šiuos veiksmus:</p> <p>1) parengia vartotojo prašomus periodinio pervedimo nurodymus ir juos pradeda vykdyti nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos;</p> <p>2) atlieka visus būtinus parengiamuosius veiksmus, kad galėtų nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos vykdyti tiesioginio debeto operacijas, ir šias operacijas vykdo;</p> <p>3) tam tikrais atvejais informuoja vartotojus apie jų teises pagal reglamento (ES) Nr. 260/2012 5 straipsnio 3 dalies d punkto nuostatas;</p> <p>4) pateikia vartotojo prašyme nurodytiems mokėtojams, kurie periodiškai vykdo kredito pervedimus į vartotojo mokėjimo</p>	Visiškai

<p>informacijos;</p> <p>e) pateikia leidime nurodytiems gavėjams, kurie naudojami tiesioginio debeto paslauga lėšoms nuo vartotojo mokėjimo sąskaitos nuskaityti, išsamią informaciją apie vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir datą, nuo kurios mokėjimai naudojantis tiesioginiu debetu turi būti nuskaitomi nuo tos mokėjimo sąskaitos, bei perduoda gavėjams vartotojo leidimo kopiją. Jei gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi ne visą reikiamą informaciją gavėjams informuoti, jis iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo paprašo trūkstamos informacijos.</p>	<p>sąskaitą, išsamią informaciją apie vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir perduoda mokėtojams vartotojo prašymo kopiją. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę paprašyti iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo papildomos informacijos, kai turi ne visą reikiamą informaciją mokėtojams informuoti;</p> <p>5) pateikia vartotojo prašyme nurodytiems gavėjams, kurie naudojami tiesioginiu debetu lėšoms iš vartotojo mokėjimo sąskaitos nurašyti, išsamią informaciją apie vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir datą, nuo kurios mokėjimai, naudojantis tiesioginiu debetu, turi būti nurašomi iš tos mokėjimo sąskaitos, ir perduoda gavėjams vartotojo prašymo kopiją. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę paprašyti iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo papildomos informacijos, kai turi ne visą reikiamą informaciją gavėjams informuoti.</p>	
<p>Kai vartotojas nusprendžia asmeniškai pateikti šios dalies pirmos pastraipos d ir e punktuose nurodytą informaciją mokėtojams ar gavėjams, o ne pagal 2 dalį pateikti konkretų leidimą, kad tai padarytų gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas per šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytą terminą vartotojui pateikia standartinius raštus, kuriuose pateikiami mokėjimo sąskaitos duomenys ir leidime nurodyta jos naudojimo pradžios data.</p> <p>6. Nedarant poveikio Direktyvos 2007/64/EB 55 straipsnio 2 daliai, perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neblokuoja mokėjimo priemonių iki vartotojo leidime nurodytos datos, kad perkėlimo paslaugos teikimo proceso metu nebūtų nutrauktas mokėjimo paslaugų teikimas vartotojui.</p>	<p>53 straipsnis. Reikalavimai dėl mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos</p> <p>7. Kai vartotojas nusprendžia asmeniškai pateikti mokėtojams arba gavėjams šio straipsnio 6 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytą informaciją, o ne prašyti pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, kad tai atliktų gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas per šio straipsnio 6 dalyje nurodytą terminą pateikia vartotojui tipinę pažymą, kurioje nurodyti vartotojo mokėjimo sąskaitos duomenys ir prašyme nurodyta mokėjimo sąskaitos naudojimo pradžios data.</p> <p>8. Nepažeisdamas Įstatymo 25 straipsnio 2 dalies reikalavimų, perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neblokuoja mokėjimo priemonių iki vartotojo prašyme nurodytos dienos, kad mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos teikimo metu nebūtų nutrauktas mokėjimo paslaugų teikimas vartotojui.</p> <p>9. Kai vartotojo mokėjimo sąskaita, esanti perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, perkeliama į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigą, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pradėti teikti paslaugų, kurių įprastai neteikia.</p>	Visiškas
<p><i>11 straipsnis</i></p> <p>Palankesnių sąlygų vartotojams sudarymas atidarant tarpvalstybinę sąskaitą</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad kai vartotojas savo mokėjimo paslaugų teikėjui nurodo, jog jis pageidauja atidaryti mokėjimo sąskaitą mokėjimo paslaugų</p>	<p>54 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos vartotojams, atidarantiems mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje</p> <p>1. Jeigu vartotojas pageidauja atidaryti mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje vartotojas turi</p>	Visiškas

<p>teikėjo, kuris yra kitoje valstybėje narėje, įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriame vartotojas turi mokėjimo sąskaitą, gavęs tokį prašymą vartotojui suteiktą šią pagalbą:</p> <p>a) nemokamai suteiktą vartotojui visų tuo metu aktyvuotų periodinių kredito pervedimų nurodymų ir skolininko inicijuotų tiesioginio debeto sutikimų, kai jų yra, sąrašą, taip pat turimą informaciją apie gaunamus periodinius kredito pervedimus ir kreditoriaus inicijuotas tiesioginio debeto operacijas, kurie vartotojo mokėjimo sąskaitoje atlikti per praėjusius 13 mėnesių. Tuo sąrašu naujas mokėjimo paslaugų teikėjas neįpareigojamas pradėti teikti paslaugas, kurių jis neteikia;</p> <p>b) pervestų vartotojo turimoje mokėjimo sąskaitoje likusį teigiamą likutį į mokėjimo sąskaitą, vartotojo atidarytą arba turimą naujo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, su sąlyga, kad prašyme pateikti išsamūs duomenys, pagal kuriuos galima identifikuoti naują mokėjimo paslaugų teikėją ir vartotojo mokėjimo sąskaitą;</p> <p>c) uždarytų vartotojo turimą mokėjimo sąskaitą.</p> <p>2. Nedarant poveikio Direktyvos 2007/64/EB 45 straipsnio 1 ir 6 dalims, jei vartotojas mokėjimo sąskaitoje neturi neįvykdytų įpareigojimų, mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriame vartotojas turi tą mokėjimo sąskaitą, šio straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nustatytus veiksmus įvykdo vartotojo nurodytą dieną, kuri turi būti bent po šešių darbo dienų po to, kai tas mokėjimo paslaugų teikėjas gauna vartotojo prašymą, nebent šalys būtų susitarusios kitaip. Mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas informuoja vartotoją tuo atveju, kai neįvykdyti įsipareigojimai trukdo uždaryti jo mokėjimo sąskaitą.</p>	<p>mokėjimo sąskaitą, gavęs atitinkamą vartotojo prašymą privalo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nemokamai pateikti vartotojui visų esamų periodinio pervedimo nurodymų ir tiesioginio debeto sutikimų, kai jų yra, sąrašą, taip pat turimą informaciją apie periodiškai gaunamus kredito pervedimus ir vartotojo inicijuotas tiesioginio debeto operacijas, kurios vartotojo mokėjimo sąskaitoje atliktos per paskutinius 13 mėnesių; 2) pervesti vartotojo turimoje mokėjimo sąskaitoje likusį teigiamą lėšų likutį į naujojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje vartotojo atidarytą arba turimą mokėjimo sąskaitą, jeigu vartotojo prašyme pateikti išsamūs duomenys, leidžiantys identifikuoti naująjį mokėjimo paslaugų teikėją ir vartotojo mokėjimo sąskaitą; 3) uždaryti vartotojo turimą mokėjimo sąskaitą, kai tai nurodyta vartotojo prašyme. <p>2. Nepažeidžiant šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų, jei vartotojas mokėjimo sąskaitoje neturi neįvykdytų įsipareigojimų, mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje vartotojas turi mokėjimo sąskaitą, šio straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose išvardytus veiksmus įvykdo vartotojo prašyme nurodytą dieną, kuri turi būti ne ankstesnė nei 6 darbo dienos nuo tos dienos, kurią mokėjimo paslaugų teikėjas gavo vartotojo prašymą, nebent šalys būtų susitarusios kitaip. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas informuoti vartotoją apie neįvykdytus įsipareigojimus, dėl kurių negali uždaryti vartotojo turimos mokėjimo sąskaitos.</p> <p>3. Kai vartotojas turi mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir prašo atidaryti mokėjimo sąskaitą Lietuvos Respublikoje, kitos valstybės narės mokėjimo paslaugų teikėjo parengtas mokėjimo operacijų sąrašas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalies 1 punkte, nelaikomas įpareigojimu naujam mokėjimo paslaugų teikėjui pradėti teikti paslaugas, kurių jis neteikia.</p>	
<p style="text-align: center;"><i>12 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Su sąskaitos perkėlimo paslauga susiję mokesčiai</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojai turėtų galimybę nemokamai susipažinti su savo asmenine informacija, susijusia su esamais periodiniais nurodymais ir tiesioginio debeto operacijomis, kurią turi perduodantysis arba gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas.</p> <p>2. Valstybės narės užtikrina, kad perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją, kurios pagal 10 straipsnio 4 dalies a punktą prašo gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, pateiktų už tai neimdamas mokesčio iš vartotojo arba gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo.</p> <p>3. Valstybės narės užtikrina, kad mokesčiai, jei jų yra, kuriuos perduodantysis</p>	<p>55 straipsnis. Su mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga susijęs komisinis atlyginimas</p> <p>1. Perduodantysis ir gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjai privalo sudaryti galimybę vartotojui nemokamai susipažinti su savo turima vartotojo asmenine informacija apie esamus periodinio pervedimo nurodymus ir tiesioginio debeto operacijas.</p> <p>2. Perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo pateikti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui informaciją, kurios jis prašo pagal šio įstatymo 53 straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktus, už tai netaikydamas komisinio atlyginimo vartotojui arba gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui.</p>	<p>Visiškas</p>

<p>paslaugų teikėjas taiko vartotojui už jame turimos mokėjimo sąskaitos sutarties nutraukimą, būtų nustatyti pagal Direktyvos 2007/64/EB 45 straipsnio 2, 4 ir 6 dalis.</p> <p>4. Valstybės narės užtikrina, kad mokesčiai, jei jų yra, kuriuos perduodantysis arba gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas taiko vartotojui už paslaugas, teikiamas pagal 10 straipsnį, išskyrus paslaugas, nurodytas šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, būtų pagrįsti ir atitiktų faktines to mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.</p>	<p>3. Jei perduodantysis paslaugų teikėjas vartotojui už turimos bendrosios sutarties nutraukimą taiko komisinį atlyginimą, tai jis turi atitikti šio įstatymo 13 straipsnio 5 ir 7 dalių reikalavimus.</p> <p>4. Jei perduodantysis arba gaunantysis paslaugų teikėjas taiko vartotojui komisinį atlyginimą už šio įstatymo 53 straipsnyje nurodytas paslaugas, išskyrus šio straipsnio 1–3 dalyse nurodytas paslaugas, tai komisinis atlyginimas, taikomas už visas šias paslaugas, turi atitikti faktines mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas ir neviršyti šio įstatymo 59 straipsnio 1 dalyje nurodyto maksimalaus komisinio atlyginimo dydžio daugiau kaip 3 kartus.</p>	
<p style="text-align: center;"><i>13 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Finansiniai vartotojų nuostoliai</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad finansinius nuostolius, įskaitant mokesčius ir palūkanas, kuriuos patiria vartotojas ir kurie susidaro tiesiogiai dėl to, kad sąskaitos perkėlimo procese dalyvaujantis mokėjimo paslaugų teikėjas nesilaiko 10 straipsnyje jam nustatytų pareigų, nedelsiant atlygintų tas mokėjimo paslaugų teikėjas.</p> <p>2. Atsakomybė pagal 1 dalį netaikoma esant neįprastoms ir nenumatomoms aplinkybėms, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas, prašantis atsižvelgti į tas aplinkybes, negalėjo kontroliuoti ir kurių pasekmės būtų neišvengiamos nepaisant visų pastangų jų išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėją saisto kitos teisinės pareigos, nustatytos Sąjungos arba nacionalinės teisės aktuose.</p> <p>3. Valstybės narės užtikrina, kad atsakomybė pagal 1 ir 2 dalis būtų nustatyta laikantis nacionaliniu lygmeniu taikytinų teisinių reikalavimų.</p>	<p>77 straipsnis. Kitų nuostolių atlyginimas</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas atlyginti vartotojo patirtus finansinius nuostolius, įskaitant komisinius atlyginimus ir palūkanas, kurie susidarė tiesiogiai dėl to, kad mokėjimo paslaugų teikėjas nesilaikė šio įstatymo 53 straipsnyje jam nustatytų pareigų.</p> <p>3. Atsakomybė pagal šio straipsnio 2 dalį netaikoma esant aplinkybėms, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas, prašantis į jas atsižvelgti, negalėjo kontroliuoti, protingai numatyti ir užkirsti kelio jų ar jų pasekmių atsiradimui, nepaisant visų pastangų šių aplinkybių išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėją saisto kitos teisinės pareigos, nustatytos Lietuvos Respublikos arba Europos Sąjungos teisės aktuose.</p>	Visiškas
<p style="text-align: center;"><i>14 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Informacija apie sąskaitos perkėlimo paslaugą</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojams teiktų šią informaciją apie sąskaitos perkėlimo paslaugą:</p> <p>a) perduodančiojo ir gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo vaidmenis kiekvienu sąskaitos perkėlimo proceso etapu, kaip nurodyta 10 straipsnyje;</p> <p>b) atitinkamų etapų užbaigimo terminus;</p> <p>c) mokesčius, imamus už sąskaitos perkėlimo procesą, jei jų yra;</p> <p>d) informaciją, kurią vartotojo bus paprašyta pateikti; ir</p> <p>e) 24 straipsnyje nurodytas alternatyvaus ginčų sprendimo procedūras.</p> <p>Valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai taip pat teiktų kitą informaciją, atitinkamais atvejais įskaitant informaciją, būtiną siekiant nustatyti indėlių garantijų sistemą Sąjungoje, kurios nariu yra mokėjimo paslaugų teikėjas.</p> <p>2. 1 dalyje nurodyta informacija, kuri teikiama nemokamai popieriuje arba kitoje patvarioje laikmenoje visose vartotojams prieinamose mokėjimo paslaugų teikėjo patalpose, visą laiką elektronine forma teikiama jo interneto svetainėse ir</p>	<p>56 straipsnis. Informacija apie mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad vartotojui būtų prieinama ši informacija apie mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą:</p> <p>1) perduodančiojo ir gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo pareigas kiekviename mokėjimo sąskaitos perkėlimo proceso etape, kaip nurodyta šio įstatymo 53 straipsnyje;</p> <p>2) atitinkamų mokėjimo sąskaitos perkėlimo proceso etapų užbaigimo terminus;</p> <p>3) komisinį atlyginimą, jei taikomas, už mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą;</p> <p>4) informaciją, kurią vartotojo bus paprašyta pateikti;</p> <p>5) šio įstatymo 76 straipsnyje nurodytą vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūrą.</p> <p>6) informaciją apie indėlių ir (arba) įsipareigojimų investuotojams draudimą Lietuvos Respublikoje arba, kai taikoma, kitas indėlių</p>	Visiškas

pateikiama vartotojams jų prašymu.	<p>garantijų schemas kitose valstybėse narėse.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija vartotojui turi būti prieinama nemokamai raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną visose vartotojams prieinamose mokėjimo paslaugų teikėjo patalpose, nuolat skelbiama mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje ir pateikiama vartotojo prašymu.</p>	
<p><i>15 straipsnis</i></p> <p>Nediskriminavimas</p> <p>Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos nediskriminuotų teisėtai Sąjungoje gyvenančių vartotojų dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos arba kokiu nors kitu pagrindu, kaip nurodyta Chartijos 21 straipsnyje, kai tie vartotojai prašo Sąjungoje atidaryti mokėjimo sąskaitą arba ją naudoti. Būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos turėjimui taikytinos sąlygos jokia būdu negali būti diskriminacinės.</p>	<p>10 straipsnis. Nediskriminavimo reikalavimas</p> <p>Mokėjimo paslaugų teikėjai privalo nediskriminuoti teisėtai gyvenančių vartotojų dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos arba kokiu nors kitu pagrindu, kaip nurodyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnyje, ir kitų mokėjimo paslaugų vartotojų, kai mokėjimo paslaugų vartotojai kreipiasi į mokėjimo paslaugų teikėją dėl mokėjimo sąskaitos atidarymo arba ją naudoja. Šiame įstatyme nustatyta tvarka kredito ir elektroninių pinigų įstaigos privalo nediskriminacinėmis sąlygomis atidaryti vartotojui ir pagrindinę mokėjimo sąskaitą.</p>	Visiškas
<p><i>16 straipsnis</i></p> <p>Teisė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad visos kredito įstaigos arba pakankamas kredito įstaigų skaičius vartotojams siūlytų būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, jog būtų užtikrintos galimybės jomis naudotis visiems vartotojams savo teritorijoje ir užkirstas kelias konkurencijos iškraipymams. Valstybės narės užtikrina, kad būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas siūlytų ne vien kredito įstaigos, teikiančios mokėjimo sąskaitas tik internetinėmis priemonėmis.</p>	<p>57 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas</p> <p>1. Teisėtai gyvenantys vartotojai turi teisę kreiptis į Lietuvos Respublikos teritorijoje veikiančią kredito ar elektroninių pinigų įstaigą (toliau šiame skyriuje – įstaiga), teikiančią pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo.</p> <p>2. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą privalo teikti įstaigos, teikiančios šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalies 1–6 punktuose nurodytas paslaugas vartotojams. Priežiūros institucija sudaro ir tvarko įstaigų, teikiančių pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, sąrašą ir jį skelbia šio įstatymo 50 straipsnyje nurodytoje interneto svetainėje. Įstaigos įrašomos į pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugos teikėjų sąrašą, išbraukiamos iš šio sąrašo ir šis sąrašas tvarkomas priežiūros institucijos nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p>2. Valstybės narės užtikrina, kad teisėtai Sąjungoje gyvenantys vartotojai, įskaitant vartotojus be nuolatinio adreso ir prieglobsčio prašytojus, ir vartotojai, kuriems leidimas gyventi nesuteiktas, tačiau kurių išsiuntimas neįmanomas dėl teisinių arba faktinių priežasčių, turėtų teisę atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą jų teritorijoje esančiose kredito įstaigose ir ją naudoti. Tokia teisė taikoma neatsižvelgiant į vartotojo gyvenamąją vietą.</p> <p>Valstybės narės, visapusiškai gerbdamos Sutartimis garantuojamas pagrindines laisves, gali reikalauti, kad vartotojai, kurie pageidauja atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą jų teritorijoje, įrodytų, kad jie tikrai suinteresuoti tą padaryti.</p> <p>Valstybės narės užtikrina, kad naudotis šia teise vartotojui nebūtų per sunku ar tai</p>	<p>57 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas</p> <p>1. Teisėtai gyvenantys vartotojai turi teisę kreiptis į Lietuvos Respublikos teritorijoje veikiančią kredito ar elektroninių pinigų įstaigą (toliau šiame skyriuje – įstaiga), teikiančią pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo.</p> <p>4. Įstaiga, nepagrįstai neapsunkindama vartotojo, turi teisę prašyti, kad vartotojas, pateikęs prašymą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, pagrįstų savo profesinius, ekonominius, socialinius arba asmeninius ryšius su Lietuvos Respublika. Įstaiga turi teisę prašyti vartotojo pateikti dokumentus, kuriais patvirtinami vartotojo ryšiai</p>	Visiškas

netaptų jam per didelę našta.	su Lietuvos Respublika.	
3. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos, siūlančios būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, visais atvejais pernelyg nedelsdamos ir ne vėliau kaip per 10 darbo dienų po išsamios paraiškos gavimo dienos atidarytų būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą arba atmestų vartotojo paraišką dėl būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos.	57 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas 5. Įstaiga nedelsdama, ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo vartotojo prašymo ir visos reikiamos informacijos gavimo dienos priima sprendimą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą ir sudaro su vartotoju bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos arba priima sprendimą atsisakyti ją atidaryti.	Visiškas
4. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos atmestų paraišką dėl būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos, jei atidarius tokią sąskaitą būtų pažeistos Direktyvoje 2005/60/EB įtvirtintos nuostatos dėl pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu.	57 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas 6. Įstaiga privalo atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, jeigu ją atidarius būtų pažeistos Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostatos dėl pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu. Šiuo atveju įstaiga turi imtis atitinkamų priemonių, nurodytų Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme.	Visiškas
5. Valstybės narės gali leisti kredito įstaigoms, siūlančioms būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, atmesti paraišką dėl tokios sąskaitos, jei vartotojas jau turi mokėjimo sąskaitą jų teritorijoje esančioje kredito įstaigoje, kuri suteikia jam galimybę naudotis 17 straipsnio 1 dalyje išvardytais paslaugomis, išskyrus atvejus, kai vartotojas pareiškia, kad jis yra gavęs pranešimą, jog jo mokėjimo sąskaita bus uždaryta. Tokiais atvejais, prieš atidarydama būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą, kredito įstaiga gali patikrinti, ar vartotojas toje pačioje valstybėje narėje esančioje kredito įstaigoje turi mokėjimo sąskaitą, kuri suteikia vartotojams galimybę naudotis 17 straipsnio 1 dalyje išvardytais paslaugomis, ar jis tokios sąskaitos neturi. Kredito įstaigos gali remtis tuo tikslu vartotojų pasirašyta priesaikos deklaracija.	57 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas 7. Įstaiga, įtraukta į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą privalo atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą. Įstaiga turi teisę neatidaryti pagrindinės mokėjimo sąskaitos šiais atvejais: 1) Lietuvos Respublikoje veikiančioje įstaigoje vartotojas jau turi mokėjimo sąskaitą, suteikiančią galimybę naudotis šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytais paslaugomis, išskyrus tada, kai vartotojas informuoja, kad jis yra gavęs pranešimą, jog jo mokėjimo sąskaita bus uždaryta. Nurodytu atveju įstaiga turi teisę remtis vartotojo pasirašytu patvirtinimu arba vartotojo sutikimu tikrinti informaciją kitose įstaigose, arba kitais būdais tikrinti, ar vartotojas Lietuvos Respublikoje veikiančioje įstaigoje turi mokėjimo sąskaitą, suteikiančią galimybę naudotis įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytais paslaugomis;	Visiškas
6. Valstybės narės gali nustatyti ribotą skaičių konkrečių papildomų atvejų, kuriais kredito įstaigų gali būti reikalaujama arba kredito įstaigos gali nuspręsti atmesti paraišką dėl būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos. Tokie atvejai grindžiami jų teritorijoje taikytinos nacionalinės teisės nuostatomis, o jų tikslas – sudaryti palankesnes sąlygas vartotojui įgyti galimybę nemokamai naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita pritaikius 25 straipsniu nustatytą mechanizmą arba išvengti vartotojų piktnaudžiavimo savo teisėmis turėti būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis atvejų.	57 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas 7. Įstaiga, įtraukta į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą privalo atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą. Įstaiga turi teisę neatidaryti pagrindinės mokėjimo sąskaitos šiais atvejais: 1) Lietuvos Respublikoje veikiančioje įstaigoje vartotojas jau turi mokėjimo sąskaitą, suteikiančią galimybę naudotis šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytais paslaugomis, išskyrus tada, kai vartotojas informuoja, kad jis yra gavęs pranešimą, jog jo mokėjimo sąskaita bus uždaryta. Nurodytu atveju įstaiga turi teisę remtis vartotojo pasirašytu patvirtinimu arba vartotojo sutikimu tikrinti informaciją kitose įstaigose, arba kitais būdais tikrinti, ar vartotojas Lietuvos Respublikoje veikiančioje įstaigoje turi mokėjimo sąskaitą, suteikiančią galimybę naudotis įstatymo 58	Visiškas

	<p>straipsnio 1 dalyje nurodytomis paslaugomis;</p> <p>2) vartotojas nepagrindė savo ryšių su Lietuvos Respublika, kaip nurodyta šio straipsnio 4 dalyje.</p>	
<p>7. Valstybės narės užtikrina, kad 4, 5 ir 6 dalyse nurodytais atvejais priėmusi sprendimą kredito įstaiga nedelsdama raštu ir nemokamai informuotų vartotoją apie atsisakymą patenkinti paraišką ir konkrečias atmetimo priežastis, nebent toks pranešimas prieštarautų nacionalinio saugumo, viešosios tvarkos ar Direktyvos 2005/60/EB tikslams. Paraiškos atmetimo atveju kredito įstaiga informuoja vartotoją apie skundo dėl atmetimo pateikimo procedūrą, vartotojo teisę kreiptis į atitinkamą kompetentingą instituciją ir paskirtą alternatyvaus ginčų sprendimo įstaigą bei pateikia atitinkamus kontaktinius duomenis.</p>	<p>57 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas</p> <p>8. Įstaiga, priėmusi sprendimą atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, nedelsdama raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną nemokamai informuoja vartotoją ir nurodo konkrečias atsisakymo priežastis, išskyrus atvejus, kai toks pranešimas prieštarautų nacionalinio saugumo, viešosios tvarkos arba Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo tikslams. Įstaiga informuoja vartotoją apie sprendimo atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą apskundimo tvarką, vartotojo teisę kreiptis į priežiūros instituciją ir nurodo jos kontaktinius duomenis.</p>	Visiškas
<p>8. Valstybės narės užtikrina, kad 4 dalyje nurodytais atvejais kredito įstaiga priimtų atitinkamas priemones pagal Direktyvos 2005/60/EB III skyrių.</p>	<p>57 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas</p> <p>6. Įstaiga privalo atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, jeigu ją atidarius būtų pažeistos Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostatos dėl pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu. Šiuo atveju įstaiga turi imtis atitinkamų priemonių, nurodytų Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme.</p>	Visiškas
<p>9. Valstybės narės užtikrina, kad galimybė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita nebūtų suteikiama su sąlyga, kad bus įsigyjama papildomų paslaugų arba kredito įstaigos akcijų, išskyrus atvejus, kai pastaroji sąlyga taikoma visiems kredito įstaigos klientams.</p>	<p>57 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas</p> <p>9. Įstaiga turi užtikrinti, kad pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas nebūtų siejamas su reikalavimu įsigyti papildomų paslaugų arba įstaigos vertybinių popierių, išskyrus atvejus, kai šis reikalavimas taikomas visiems įstaigos klientams.</p>	Visiškas
<p>10. Laikoma, kad valstybės narės vykdo IV skyriuje nustatytas pareigas, kai galiojančia privaloma sistema visapusiškas jo taikymas užtikrinamas pakankamai aiškiai ir tiksliai, jog atitinkami asmenys galėtų sužinoti apie visas savo teises ir remtis jomis nacionaliniuose teismuose.</p>	<p>Nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes nenustatomos teisės arba pareigos</p>	Visiškas
<p><i>17 straipsnis</i></p> <p>Būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos ypatybės</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad suteikiant būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą būtų teikiamos šios paslaugos:</p> <p>a) paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos atlikti visas operacijas, reikalingas mokėjimo sąskaitai atidaryti, tvarkyti ir uždaryti;</p> <p>b) paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos į mokėjimo sąskaitą įnešti lėšų;</p> <p>c) paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos iš mokėjimo sąskaitos išimti grynuosius pinigus Sąjungoje naudojantis langeliu ar bankomatais kredito įstaigos darbo ar ne darbo laiku;</p> <p>d) toliau nurodytų mokėjimo operacijų vykdymas Sąjungoje:</p>	<p>58 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos ypatybės</p> <p>1. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančios mokėjimo paslaugos ir mokėjimo operacijos:</p> <p>1) mokėjimo sąskaitos atidarymas, tvarkymas ir uždarymas, taip pat šioms operacijoms vykdyti reikalingos paslaugos;</p> <p>2) lėšų įmokėjimas ir gaunamų mokėjimų įskaitymas į mokėjimo sąskaitą, taip pat šioms mokėjimo operacijoms vykdyti reikalingos paslaugos;</p> <p>3) grynųjų pinigų išėmimas iš mokėjimo sąskaitos valstybėse narėse klientų aptarnavimo vietose arba iš bankomatų įstaigos darbo arba ne darbo laiku, taip pat šiai mokėjimo operacijai vykdyti</p>	Visiškas

<p>i) tiesioginio debeto operacijų;</p> <p>ii) mokėjimo operacijų naudojant mokėjimo kortelę, įskaitant mokėjimus internetu;</p> <p>iii) kredito pervedimų, įskaitant periodinius nurodymus, operacijų, atliekamų naudojantis, kai yra, terminalais, langeliais ir kredito įstaigos internetinėmis priemonėmis.</p> <p>Paslaugas, išvardytas pirmos pastraipos a–d punktuose, kredito įstaigos turėtų siūlyti tiek, kiek jas jau siūlo vartotojams, turintiems kitas mokėjimo sąskaitas nei būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos.</p>	<p>reikalingos paslaugos;</p> <p>4) mokėjimo operacijos naudojant mokėjimo kortelę, įskaitant mokėjimus internetu;</p> <p>5) klientų aptarnavimo vietose ir (arba) įstaigos internetinėmis priemonėmis atliekamų kredito pervedimų, įskaitant periodinio pervedimo nurodymus, vykdymas valstybės narėse;</p> <p>6) mokėjimo priemonių, įskaitant mokėjimo kortelę, išdavimas;</p> <p>7) tiesioginio debeto operacijos.</p> <p>6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paslaugas įstaiga privalo teikti tomis pačiomis sąlygomis, kokiomis jos yra teikiamos kitas mokėjimo sąskaitas turintiems vartotojams, ir neribodama paslaugų ir operacijų, viršijančių priežiūros institucijos nustatytą pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičių, apimčių.</p>	
<p>2. Valstybės narės gali įpareigoti jų teritorijoje įsteigtas kredito įstaigas su būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita teikti papildomas paslaugas, kurios yra laikomos būtinomis vartotojams remiantis bendra praktika nacionaliniu lygmeniu.</p>	<p>Nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti</p>	
<p>3. Valstybės narės užtikrina, kad būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas jų teritorijoje įsteigtos kredito įstaigos siūlytų bent atitinkamos valstybės narės nacionaline valiuta.</p> <p>4. Valstybės narės užtikrina, kad naudodamiesi būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita vartotojai galėtų atlikti neribotą skaičių operacijų, susijusių su 1 dalyje nurodytomis paslaugomis.</p> <p>5. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos už šio straipsnio 1 dalies a, b, c punktuose ir d punkto ii papunktyje nurodytas paslaugas, išskyrus mokėjimo operacijas naudojant kredito kortelę, neimtų mokesčių, didesnių nei 18 straipsnyje nurodyti pagrįsti mokesčiai, jei jų yra, neatsižvelgiant į sąskaitoje atliktų mokėjimo operacijų skaičių.</p> <p>6. Šio straipsnio 1 dalies d punkto i papunkčio nurodytų paslaugų atveju, šio straipsnio 1 dalies ii papunktyje nurodytų paslaugų atveju tik jei daroma nuoroda į mokėjimo operacijas naudojant kredito kortelę ir šio straipsnio 1 dalies d punkto iii papunktyje nurodytų paslaugų atveju valstybės narės gali nustatyti minimalų skaičių operacijų, už kurias kredito įstaigos gali imti tik 18 straipsnyje nurodytus pagrįstus mokesčius, jei jų yra. Valstybės narės užtikrina, kad minimalus operacijų skaičius būtų pakankamas patenkinti asmeninius vartotojo poreikius atsižvelgiant į esamą vartotojų elgesį ir bendrą komercinę praktiką. Mokesčiai už operacijas, viršijančias minimalų operacijų skaičių, niekada negali būti didesni nei mokesčiai, imami pagal įprastą kredito įstaigos kainų politiką.</p>	<p>58 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos ypatybės</p> <p>2. Įstaiga pagrindinę mokėjimo sąskaitą atidaro eurais, nebent su vartotoju susitaria dėl kitos valiutos.</p> <p>4. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į vartotojų mokėjimo įpročius ir mokėjimų rinkos tendencijas, nustato pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų minimalų skaičių per mėnesį ir šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos minimalią lėšų sumą per mėnesį, už kuriuos įstaiga gali imti ne didesnę, negu šio įstatymo 59 straipsnyje nustatytas, komisinį atlyginimą, taip, kad būtų tenkinami šie kriterijai:</p> <p>1) šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų paslaugų ir operacijų, išskyrus mokėjimo operacijas naudojant kredito kortelę, skaičius turi būti neribotas;</p> <p>2) minimali šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų suma per mėnesį turi būti pakankama, kad būtų galima patenkinti įprastus vartotojo mokėjimo poreikius;</p> <p>3) minimalus šio straipsnio 1 dalies 5 ir 7 punktuose nurodytų mokėjimo operacijų skaičius per mėnesį turi būti pakankamas, kad būtų galima patenkinti įprastus vartotojo mokėjimo poreikius.</p> <p>6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paslaugas įstaiga privalo teikti tomis pačiomis sąlygomis, kokiomis jos yra teikiamos kitas mokėjimo sąskaitas turintiems vartotojams, ir neribodama paslaugų</p>	<p>Visiškas</p>

	<p>ir operacijų, viršijančių priežiūros institucijos nustatytą pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičių, apimčių.</p> <p>59 straipsnis. Su pagrindine mokėjimo sąskaita susijęs komisinis atlyginimas</p> <p>4. Komisinis atlyginimas už paslaugas ir mokėjimo operacijas, viršijančias priežiūros institucijos nustatytą pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičių ir šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų sumą, už kuriuos įstaiga gali taikyti ne didesnę, negu šiame straipsnyje nustatytą, komisinį atlyginimą, negali būti didesnis negu įprastai įstaigos taikomas komisinis atlyginimas už su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas.</p>	
7. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojas galėtų valdyti ir inicijuoti mokėjimo operacijas iš savo būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos kredito įstaigos patalpose ir (arba) naudodamasis internetinėmis priemonėmis, kai jų yra.	<p>58 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos ypatybės</p> <p>3. Įstaiga privalo užtikrinti galimybę vartotojui valdyti pagrindinę mokėjimo sąskaitą ir inicijuoti mokėjimo operacijas iš savo pagrindinės mokėjimo sąskaitos įstaigos klientų aptarnavimo vietose ir (arba) naudojantis elektroninėmis priemonėmis.</p>	Visiškas
8. Nedarant poveikio Direktyvoje 2008/48/EB nustatytiems reikalavimams, valstybės narės gali leisti kredito įstaigoms vartotojo prašymu suteikti susitarimo dėl kredito limito būtiniausias savybes turinčioje sąskaitoje galimybę. Valstybė narė gali nustatyti bet kurio tokios susitarimo dėl kredito limito didžiausią sumą ir ilgiausią trukmę. Galimybė naudotis arba naudojimasis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita neribojami reikalaujant pirkti tokias kredito paslaugas ir nesiejami su tokių paslaugų pirkimo sąlyga.	<p>58 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos ypatybės</p> <p>7. Laikydamosi Vartojimo kredito įstatyme nustatytų reikalavimų, įstaiga turi teisę vartotojo prašymu sudaryti sąskaitos kreditavimo sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos arba papildomai išduoti kredito kortelę. Galimybė naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita negali būti suteikiama reikalaujant įsigyti šią paslaugą, ar siejama su šios paslaugos teikimu.</p>	Visiškas
<p><i>18 straipsnis</i></p> <p>Susiję mokesčiai</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad 17 straipsnyje nurodytas paslaugas kredito įstaigos siūlytų nemokamai arba už pagrįstą mokestį.</p> <p>2. Valstybės narės užtikrina, kad iš vartotojo imami mokesčiai už bendrojoje sutartyje nustatytą vartotojo išpareigojimų nesilaikymą būtų pagrįsti.</p>	<p>59 straipsnis. Su pagrindine mokėjimo sąskaita susijęs komisinis atlyginimas</p> <p>1. Įstaiga už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, kaip nustatyta priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 58 straipsnio 4 dalį, turi teisę imti komisinį atlyginimą, kurio maksimalų dydį per mėnesį kiekvienais metais nustato priežiūros institucija. Maksimalus komisinio atlyginimo dydis turi būti pagrįstas šiais kriterijais:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nacionaliniu pajamų lygiu; 2) vidutiniais per vienus metus įstaigų imamais komisiniais atlyginimais, taikomais už su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas. <p>2. Vartotojams, kuriems paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams pagal Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymą (toliau – vartotojai, kuriems paskirta piniginė socialinė parama</p>	Visiškas

	<p>nepasiturintiems gyventojams), įstaigos už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, kaip nustatyta priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 58 straipsnio 4 dalį, taikomas komisinis atlyginimas, jeigu taikomas, negali viršyti 50 procentų šio straipsnio 1 dalyje nurodyto maksimalaus komisinio atlyginimo.</p> <p>77 straipsnis. Kitų nuostolių atlyginimas</p> <p>4. Mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytos netesybos dėl netinkamo sutartinių įsipareigojimų vykdymo turi būti pagrįstos ir proporcingos.</p>	
<p>3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 ir 2 dalyse nurodyti pagrįsti mokesčiai būtų nustatyti atsižvelgiant bent į šiuos kriterijus:</p> <p>a) nacionalinį pajamų lygį;</p> <p>b) vidutinius atitinkamos valstybės narės kredito įstaigų mokesčius, imamus už) teikiamas su mokėjimo sąskaitoms susijusias paslaugas.</p>	<p>58 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos ypatybės</p> <p>4. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į vartotojų mokėjimo įpročius ir mokėjimų rinkos tendencijas, nustato pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų minimalų skaičių per mėnesį ir šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos minimalią lėšų sumą per mėnesį, už kuriuos įstaiga gali imti ne didesnę, negu šio įstatymo 59 straipsnyje nustatytas, komisinį atlyginimą, taip, kad būtų tenkinami šie kriterijai:</p> <p>1) šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų paslaugų ir operacijų, išskyrus mokėjimo operacijas naudojant kredito kortelę, skaičius turi būti neribotas;</p> <p>2) minimali šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų suma per mėnesį turi būti pakankama, kad būtų galima patenkinti įprastus vartotojo mokėjimo poreikius;</p> <p>3) minimalus šio straipsnio 1 dalies 5 ir 7 punktuose nurodytų mokėjimo operacijų skaičius per mėnesį turi būti pakankamas, kad būtų galima patenkinti įprastus vartotojo mokėjimo poreikius.</p> <p>5. Priežiūros institucija, jeigu yra reikšmingų vartotojų mokėjimo elgsenos arba mokėjimų rinkos pokyčių, peržiūri ir prireikus atnaujina pagal šio straipsnio 4 dalyje nustatytus pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičius ir šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų sumą.</p> <p>59 straipsnis. Su pagrindine mokėjimo sąskaita susijęs komisinis atlyginimas</p> <p>1. Įstaiga už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, kaip nustatyta priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 58 straipsnio 4 dalį, turi teisę imti komisinį atlyginimą, kurio maksimalų dydį per mėnesį kiekvienais metais nustato priežiūros institucija. Maksimalus komisinio atlyginimo dydis turi būti pagrįstas šiais kriterijais:</p>	Visiškas

	1) nacionaliniu pajamų lygiu; 2) vidutiniais per vienus metus įstaigų imamais komisiniais atlyginimais, taikomais už su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas.	
4. Nedarant poveikio 16 straipsnio 2 dalyje nurodytai teisei ir šio straipsnio 1 dalyje nustatytai pareigai, valstybės narės gali reikalauti, kad kredito įstaigos, priklausomai nuo vartotojo naudojimosi bankininkystės paslaugomis lygio, įgyvendintų įvairias kainų schemas, kuriomis leidžiama visų pirma taikyti palankesnes sąlygas banko sąskaitos neturintiems pažeidžiamiems vartotojams. Tokiais atvejais valstybės narės užtikrina, kad vartotojams būtų teikiamos gairės ir atitinkama informacija apie turimas galimybes.	Nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti	Visiškas
<p style="text-align: center;"><i>19 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Bendrosios sutartys ir jų nutraukimas</p> <p>1. Bendrosioms sutartims, pagal kurias suteikiama galimybė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, taikoma Direktyva 2007/64/EB, nebent šio straipsnio 2 ir 4 dalyse nurodyta kitaip.</p> <p>2. Kredito įstaiga gali vienašališkai nutraukti bendrąją sutartį tik tuo atveju, kai įvykdoma bent viena iš šių sąlygų:</p> <p>a) vartotojas sąmoningai naudojo mokėjimo sąskaitą neteisėtais tikslais;</p> <p>b) mokėjimo sąskaitoje ilgiau nei 24 mėnesius iš eilės nebuvo vykdoma jokių operacijų;</p> <p>c) vartotojas pateikė neteisingą informaciją, kad įgytų būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą, nes pateikęs teisingą informaciją nebūtų galėjęs pasinaudoti tokia teise;</p> <p>d) vartotojas teisėtai nebegyvena Sąjungoje;</p> <p>e) vartotojas vėliau atsidarė antrą mokėjimo sąskaitą, sudarančią jam galimybę naudotis 17 straipsnio 1 dalyje išvardytomis paslaugomis, valstybėje narėje, kurioje jis jau turi būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą.</p>	<p>60 straipsnis. Bendroji sutartis dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos ir jos nutraukimas</p> <p>1. Bendrosioms sutartims dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos taikomi šio įstatymo III skyriaus pirmajame skirsnyje nustatyti reikalavimai, išskyrus atvejus, kai šio straipsnio 2–4 dalyse nustatyta kitaip.</p> <p>3. Įstaiga turi teisę vienašališkai nutraukti bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos, kai yra bent viena iš šių aplinkybių:</p> <p>1) vartotojas pažeidė Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostatas dėl pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu arba kitaip sąmoningai naudojo pagrindinę mokėjimo sąskaitą neteisėtais tikslais;</p> <p>2) pagrindinėje mokėjimo sąskaitoje ilgiau nei 24 mėnesius iš eilės nebuvo vykdoma jokių mokėjimo operacijų;</p> <p>3) vartotojas, siekdamas, kad jam būtų atidaryta pagrindinė mokėjimo sąskaita, pateikė neteisingą informaciją;</p> <p>4) vartotojas nebelaikomas teisėtai gyvenančiu vartotoju;</p> <p>5) paaiškėja, kad vartotojui Lietuvos Respublikoje yra atidaryta kita mokėjimo sąskaita, suteikianti galimybę naudotis šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nustatytais paslaugomis.</p>	Visiškas
3. Valstybės narės gali nustatyti ribotą skaičių konkrečių papildomų atvejų, kai bendroji sutartis dėl būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos gali būti kredito įstaigos vienašališkai nutraukiama. Tokie atvejai grindžiami jų teritorijoje taikytinos nacionalinės teisės nuostatomis, o jų tikslas – išvengti vartotojų piktnaudžiavimo savo teise turėti būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis.	Nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti	
4. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai kredito įstaiga nutraukia sutartį dėl būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos dėl vienos ar daugiau iš 2 dalies b, d ir e punktuose ir 3 dalyje nurodytų priežasčių, apie	<p>60 straipsnis. Bendroji sutartis dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos ir jos nutraukimas</p> <p>4. Įstaiga, nusprendusi nutraukti bendrąją sutartį dėl pagrindinės</p>	Visiškas

<p>sutarties nutraukimo priežastis ir pagrindą ji raštu nemokamai informuoti vartotoją ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki nutraukimo įsigaliojimo, išskyrus atvejus, kai toks atskleidimas prieštarautų nacionalinio saugumo arba viešosios tvarkos tikslui. Kai kredito įstaiga nutraukia sutartį pagal 2 dalies a arba c punktus, ji nutraukiama nedelsiant.</p> <p>5. Pranešime apie nutraukimą vartotojas informuojamas apie skundo dėl nutraukimo pateikimo procedūrą, jei tokia yra, apie vartotojo teisę kreiptis į kompetentingą instituciją ir paskirtą alternatyvaus ginčų sprendimo įstaigą, taip pat pateikiami atitinkami kontaktiniai duomenys.</p>	<p>mokėjimo sąskaitos pagal vieną arba kelis šio straipsnio 3 dalies 2, 4 ir 5 punktus, apie sprendimo dėl bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo pagrindą ir priežastis privalo raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną nemokamai pranešti vartotojui ne vėliau kaip likus 2 mėnesiams iki bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo, išskyrus atvejus, kai šis informacijos atskleidimas prieštarautų nacionalinio saugumo arba viešosios tvarkos tikslams. Esant šio straipsnio 3 dalies 1 arba 3 punktuose nurodytoms aplinkybėms, sutartis nutraukiama nedelsiant.</p> <p>5. Pranešime apie bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimą įstaiga informuoja vartotoją apie skundo dėl sprendimo dėl bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo pateikimo įstaigai procedūrą, vartotojo teisę kreiptis į priežiūros instituciją ir pateikia jos kontaktinius duomenis.</p>	
<p style="text-align: center;"><i>20 straipsnis</i></p> <p>Bendroji informacija apie būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi tinkamų priemonių siekiant geriau informuoti visuomenę apie galimybes naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis, jų bendrąsias kainodaros sąlygas, tvarką, kurios reikia laikytis norint pasinaudoti teise turėti būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, ir būdus, kaip pasinaudoti alternatyvaus ginčų sprendimo procedūromis siekiant išspesti ginčus. Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos pakankamos ir tinkamos tikslinės komunikacijos priemonės, kurios visų pirma pasiektų banko sąskaitų neturinčius, pažeidžiamus ir mobilius vartotojus.</p> <p>2. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos vartotojams nemokamai teiktų prieinamą informaciją apie specifines siūlomų būtiniausias savybes turinčių mokėjimo sąskaitų savybes, su jomis susijusius mokesčius ir jų naudojimo sąlygas ir su tuo susijusią pagalbą. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad informacijoje būtų aiškiai nurodoma, jog norint naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita neprivaloma pirkti papildomų paslaugų.</p>	<p>61 straipsnis. Bendroji informacija apie pagrindinę mokėjimo sąskaitą</p> <p>1. Priežiūros institucija savo interneto svetainėje, o įstaiga turimoje interneto svetainėje ir vartotojams prieinamose klientų aptarnavimo vietose informuoja vartotojus apie galimybę naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita, jos bendrąsias kainodaros sąlygas, tvarką, kurios reikia laikytis norint pasinaudoti teise turėti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, ir būdus, kaip pasinaudoti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra siekiant išspesti ginčus.</p> <p>2. Įstaiga vartotojams nemokamai teikia prieinamą informaciją apie pagrindinei mokėjimo sąskaitai būdingas savybes, su ja susijusius komisinius atlyginimus, jos naudojimo sąlygas ir su tuo susijusią pagalbą. Teikdama informaciją įstaiga aiškiai nurodo, kad norint naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita neprivaloma pirkti papildomų paslaugų.</p> <p><i>Pastaba: šio direktyvos straipsnio 1 dalies antrojo sakinio nuostatos įgyvendinimas bus užtikrintas priežiūros institucijai informuojant vartotojus apie pagrindinę mokėjimo sąskaitą savo interneto svetainėje, o įstaigoms – turimoje interneto svetainėje ir klientų aptarnavimo vietose. Būtent įstaigoms nustatyta pareiga informuoti vartotojus klientų aptarnavimo vietose užtikrins, kad būtų pasiekti pažeidžiami, sąskaitų neturintys vartotojai, o mobilūs vartotojai - per interneto svetainę.</i></p>	Visiškas
<p style="text-align: center;"><i>21 straipsnis</i></p> <p>Kompetentingos institucijos</p>	<p>62 straipsnis. Priežiūros institucija</p> <p>1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas.</p>	Visiškas

1. Valstybės narės paskiria nacionalines kompetentingas institucijas, kurioms suteikti įgaliojimai užtikrinti šios direktyvos taikymą ir vykdymą, ir užtikrina, kad joms būtų suteikti tyrimo ir vykdymo įgaliojimai bei tinkami ištekliai, būtini, kad jos veiksmingai ir efektyviai atliktų savo pareigas.

Kompetentingos institucijos yra viešosios institucijos arba įstaigos, pripažįstamos pagal nacionalinę teisę arba nacionalinės teisės aktais tam tikslui aiškiai įgaliotos viešosios institucijos. Jomis negali būti mokėjimo paslaugų teikėjai, išskyrus nacionalinius centrinius bankus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir visi kompetentingose institucijose dirbantys arba dirbę asmenys, taip pat kompetentingų institucijų nurodymu veikiantys auditoriai ir ekspertai būtų įpareigoti saugoti profesinę paslaptį. Jokia konfidenciali informacija, kurią jie gali gauti atlikdami savo pareigas, išskyrus informacijos suvestines arba apibendrintą informaciją, negali būti atskleista jokiam asmeniui arba institucijai; tai nedaro poveikio atvejams, kuriems taikoma baudžiamoji teisė arba ši direktyva. Vis dėlto tai netrukdo kompetentingoms institucijoms keistis konfidencialia informacija arba ją perduoti pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę.

3. Valstybės narės užtikrina, kad institucijos, paskirtos kompetentingomis užtikrinti šios direktyvos taikymą ir vykdymą, būtų viena ar abi toliau išvardytos institucijos:

a) kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 4) straipsnio 2 punkte;

b) institucijos, kurios nėra a) punkte nurodytos kompetentingos institucijos, su sąlyga, kad nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose reikalaujama, kad tos institucijos, kai būtina, bendradarbiautų su a) punkte nurodytomis kompetentingomis institucijomis siekdamos vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą, įskaitant bendradarbiavimo su EBI, kaip reikalaujama pagal šią direktyvą, tikslais.

4. Valstybės narės praneša Komisijai ir EBI apie kompetentingas institucijas ir visus su tuo susijusius pakeitimus. Pirmasis toks pranešimas pateikiamas kuo greičiau ir ne vėliau kaip 2016 m. rugsėjo 18 d.

5. Kompetentingos institucijos naudoja savo įgaliojimais laikydamosi nacionalinės teisės:

a) tiesiogiai pačios arba prižiūrimos teisminių institucijų; arba

b) kreipdamosi į teismus, kompetentingus priimti būtiną sprendimą, įskaitant) atitinkamais atvejais pateikdamos apeliacinį skundą, jei paraiška priimti būtiną sprendimą nėra patenkinama.

2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo, jo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, Reglamento (EB) Nr. 924/2009, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) reikalavimų.

63 straipsnis. Priežiūros tikslu gautos informacijos apsauga

Informacijai, kurią priežiūros institucija gauna priežiūros tikslu, apsaugoti taikomos Lietuvos banko įstatymo 43 straipsnio nuostatos.

64 straipsnis. Priežiūros institucijos atliekami patikrinimai

1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų.

2. Patikrinimų atlikimo tvarką nustato priežiūros institucija.

69 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas

1. Šiame skyriuje nurodytus priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, manantys, kad buvo pažeistos jų teisės arba įstatymų saugomi interesai, turi teisę skusti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Skundo padavimas teismui iki jo išsprendimo dienos nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti įstatymuose nustatytas baudas, arba veiksmo vykdymo.

Lietuvos banko įstatymas

18¹ straipsnis. Reikalavimai Lietuvos banko tarnautojams, siekiant išvengti viešųjų ir privačių interesų konflikto

1. Lietuvos banko tarnautojai privalo vengti veiklos, kuri sukeltų viešųjų ir privačių interesų konfliktą.

2. Lietuvos banko valdyba, užtikrindama Lietuvos banko interesus ir siekdama įsitikinti, kad Lietuvos banko tarnautojai vengia viešųjų ir privačių interesų konflikto, nepasinaudoja valstybės, tarnybos ir banko paslaptį sudarančia informacija ir nesudaro galimybių kitiems asmenims pasinaudoti ja savo ar kitų asmenų interesams, gali nustatyti, kokią informaciją apie asmeninę ir šeimos finansinę

	<p>veiklą jie privalo pateikti Lietuvos bankui, taip pat gali nustatyti apribojimus sudaryti atitinkamus finansinius sandorius ir verstis tam tikra veikla.</p> <p>Lietuvos banko įstatymas 19 straipsnis. Pareiga saugoti paslaptis 1. Lietuvos banko tarnautojai bei kiti asmenys, kuriems suteikta teisė susipažinti su valstybės, tarnybos ir banko paslaptis sudarančia informacija arba kurie sužino ją be tokios teisės, privalo saugoti valstybės, tarnybos ir banko paslaptis sudarančią informaciją. Ši pareiga išlieka ir pasibaigus Lietuvos banko tarnautojų darbo santykiams su Lietuvos banku ar kitų asmenų bet kokiems kitiems ryšiams, susijusiems su Lietuvos banku. 2. Banko paslaptis – tai bet kokia nevieša su Europos centrinių bankų sistema susijusi informacija ir kita Lietuvos banko veikloje naudojama informacija, kuri pagal savo svarbą nesudaro valstybės ir tarnybos paslapties, tačiau kurios neteisėtas atskleidimas arba praradimas gali turėti neigiamų padarinių Lietuvos banko funkcionavimui ir jo vykdomai veiklai, pakenkti teisėtiems kitų asmenų interesams. 3. Valstybės ir tarnybos paslaptis sudarančios informacijos detalius sąrašus tvirtina Lietuvos banko valdybos pirmininkas. Valstybės ir tarnybos paslaptis sudarančios informacijos detalūs sąrašai tvirtinami ir keičiami Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka. 4. Banko paslaptį sudarančios informacijos naudojimo tvarką tvirtina Lietuvos banko valdybos pirmininkas. 5. Nagrinėjant bylas teismuose, banko paslaptį sudarančios informacijos apsaugai taikomos Lietuvos Respublikos įstatymų nuostatos, užtikrinančios komercinės paslapties apsaugą.</p>	
6. Kai valstybių narių teritorijose yra daugiau nei viena kompetentinga institucija, valstybės narės užtikrina, kad jų atitinkamos pareigos būtų aiškiai apibrėžtos ir kad jos glaudžiai bendradarbiautų tam, kad galėtų veiksmingai atlikti atitinkamas savo pareigas.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia	
7. Komisija bent kartą per metus skelbia kompetentingų institucijų sąrašą <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i> ir jį nuolat atnauja savo interneto svetainėje.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta Europos Komisijai	
<p style="text-align: center;"><i>22 straipsnis</i> Pareiga bendradarbiauti</p> <p>1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos tarpusavyje bendradarbiauja, kai to reikia vykdant šioje direktyvoje nustatytas jų pareigas,</p>	<p>71 straipsnis. Priežiūros institucijos bendradarbiavimas su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis</p> <p>1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VI–IX skyriuose jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių</p>	Visiškas

<p>naudodamosi šioje direktyvoje arba nacionalinėje teisėje nustatytais savo įgaliojimais.</p> <p>Kompetentingos institucijos teikia pagalbą kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Visų pirma jos keičiasi informacija ir bendradarbiauja vykdydamos tyrimus ar priežiūros veiklą.</p> <p>Siekdamos sudaryti palankesnes sąlygas bendradarbiavimui, ypač keitimuisi informacija, ir jį paspartinti, šios direktyvos tikslais valstybės narės viena kompetentingą instituciją paskiria kontaktiniu centru. Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms institucijų, paskirtų pagal šią dalį gauti prašymus dėl keitimosi informacija ir bendradarbiavimo, pavadinimus.</p> <p>2. Valstybės narės imasi būtinų administracinių ir organizacinių priemonių, kad sudarytų palankesnes sąlygas teikti 1 dalyje numatytą pagalbą.</p> <p>3. Šios direktyvos tikslais kontaktiniais centrais pagal 1 dalį paskirtos valstybių narių kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos suteikia viena kitai informaciją, būtiną, kad kompetentingos institucijos galėtų atlikti pagal šią direktyvą priimtose priemonėse numatytas pareigas.</p>	<p>priežiūros institucijomis. Bendradarbiavimas apima keitimąsi informacija, dalyvavimą atliekant patikrinimus arba kitų priežiūros funkcijų atlikimą bet kurios priežiūros institucijos iniciatyva.</p> <p>2. Priežiūros institucija nedelsdama suteikia informaciją kitų valstybių narių priežiūros institucijoms, būtiną siekiant užtikrinti, kad kitų valstybių narių priežiūros institucijos atliktų savo funkcijas.</p>	
<p>Kompetentingos institucijos, keisdamosi informacija su kitomis kompetentingomis institucijomis pagal šią direktyvą, perduodamos informaciją gali nurodyti, kad tokios informacijos negalima atskleisti be aiškaus jų sutikimo; tokiu atveju tokia informacija gali būti keičiamasi tik tokiais tikslais, kuriais tos institucijos davė sutikimą.</p> <p>Kontaktiniu centru paskirta kompetentinga institucija gautą informaciją gali perduoti kitoms kompetentingoms institucijoms; vis dėlto ji neperduoda šios informacijos kitoms įstaigoms arba fiziniams ar juridiniams asmenims be aiškaus ją atskleidusių kompetentingų institucijų sutikimo ir tik tokiais tikslais, kuriais tos institucijos davė sutikimą, išskyrus tinkamai pagrįstų aplinkybių atvejį ir tuo atveju ji nedelsdama apie tai praneša informaciją pateikusiam kontaktiniam centrui.</p>	<p>72 straipsnis. Keitimasis informacija</p> <p>1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VI–IX skyriuose jai pavestas funkcijas, keičiasi informacija su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis.</p> <p>2. Priežiūros institucija, perduodama informaciją kitų valstybių narių priežiūros institucijoms, turi teisę reikalauti, kad suteikta informacija nebūtų perduodama tretiesiems asmenims be išankstinio priežiūros institucijos sutikimo. Šis apribojimas turi būti numatytas informacijos perdavimo metu. Priežiūros institucija, duodama sutikimą perduoti informaciją tretiesiems asmenims, privalo nurodyti, kokiais tikslais gali būti naudojama perduota informacija.</p> <p>3. Priežiūros institucija turi teisę iš kitų valstybių narių priežiūros institucijų gautą informaciją perduoti kitoms kompetentingoms institucijoms, fiziniams ar juridiniams asmenims tik turėdama išankstinį kitos priežiūros institucijos sutikimą perduoti suteiktą informaciją ir tik jame nurodytais tikslais, nebent informacijos perdavimas būtų pateisinamas atsižvelgiant į susiklosčiusias aplinkybes, – tokiu atveju priežiūros institucija nedelsdama informuoja pranešimą pateikusių priežiūros institucijų.</p>	Visiškas
<p>4. Kompetentinga institucija gali atsisakyti vykdyti prašymą bendradarbiauti atliekant tyrimą ar priežiūros veiklą arba keisti informaciją, kaip numatyta 3 dalyje, tik kai:</p> <p>a toks tyrimas, patikra vietoje, priežiūros veikla arba keitimasis informacija gali) turėti neigiamo poveikio pašymą gavusios valstybės narės suverenumui,</p>	<p>73 straipsnis. Atsisakymas bendradarbiauti</p> <p>1. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti bendradarbiauti arba teikti pagalbą atliekant patikrinimą ar atliekant kitas priežiūros funkcijas, arba keisti informaciją, kaip tai numatyta šio įstatymo 72 straipsnyje, tik esant šioms aplinkybėms:</p>	Visiškas

<p>saugumui ar viešajai tvarkai; b prašymą gavusios valstybės narės institucijose jau pradėtas teismo procesas dėl) tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų; c prašymą gavusioje valstybėje narėje jau priimtas galutinis teismo sprendimas) dėl tų pačių asmenų ir tų pačių veiksmų. Tokio atsisakymo atveju kompetentinga institucija atitinkamai apie tai praneša prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai, pateikdama kuo išsamesnę informaciją.</p>	<p>1) patikrinimas, kitų priežiūros funkcijų atlikimas arba informacijos perdavimas gali neigiamai paveikti Lietuvos Respublikos suverenitetą, saugumą ar viešąją tvarką; 2) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra pradėtas teismo arba ikiteisminis procesas Lietuvos Respublikoje; 3) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra priimtas galutinis teismo sprendimas Lietuvos Respublikoje. 2. Priežiūros institucija, pasinaudojusi šio straipsnio 1 dalyje nustatyta teise, nedelsdama apie tai praneša prašymą suteikti informaciją ar kitokio pobūdžio pagalbą pateikusiai valstybės narės priežiūros institucijai ir nurodo atsisakymo bendradarbiauti priežastis.</p>	
<p style="text-align: center;"><i>23 straipsnis</i></p> <p>Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas Kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EBI, kai prašymas dėl bendradarbiavimo, visų pirma dėl keitimosi informacija, atmetamas arba į jį neatsižvelgiama per pagrįstą laikotarpį, ir prašyti EBI pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Tokiais atvejais EBI gali imtis veiksmų pagal tuo straipsniu jai suteiktus įgaliojimus ir visi EBI pagal tą straipsnį priimti privalomi sprendimai yra privalomi atitinkamoms kompetentingoms institucijoms neatsižvelgiant į tai, ar tos kompetentingos institucijos yra EBI narės.</p>	<p>74 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas 1. Priežiūros institucija gali pranešti Europos bankininkystės institucijai apie šiuos kitos valstybės narės priežiūros institucijos atmetus arba per pagrįstą terminą neįvykdytus prašymus: 1) keisti informaciją; 2) atlikti patikrinimą; 3) leisti priežiūros institucijos pareigūnams dalyvauti kitos valstybės narės priežiūros institucijos pareigūnams atliekant patikrinimą. 2. Šio straipsnio nuostatos įgyvendinamos laikantis 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL 2010 L 331, p. 12), 19 straipsnyje nustatytų reikalavimų.</p>	Visiškas
<p style="text-align: center;"><i>24 straipsnis</i></p> <p>Alternatyvus ginčų sprendimas Valstybės narės užtikrina, kad vartotojai turėtų galimybę pasinaudoti efektyviomis ir veiksmingomis alternatyviomis ginčų sprendimo procedūromis ginčams dėl teisių ir pareigų, nustatytų pagal šią direktyvą, spręsti. Tokios alternatyvios ginčų sprendimo procedūros ir tokias procedūras siūlantys subjektai turi atitikti Direktyvoje 2013/11/ES nustatytus kokybės reikalavimus.</p>	<p>76 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas ūkio subjektas pažeidė šiuo įstatymu saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teisimą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p style="text-align: center;"><i>25 straipsnis</i></p> <p>Mechanizmas, taikomas atsisakius atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą, už kurią imamas mokestis Nedarant poveikio 16 straipsniui, valstybės narės gali nustatyti konkretų</p>	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti	

<p>mechanizmą siekdamas užtikrinti, kad jų teritorijose mokėjimo sąskaitos neturintys vartotojai, kuriems atsisakyta suteikti galimybę naudotis mokėjimo sąskaita, už kurią kredito įstaigos ima mokestį, turėtų realią galimybę nemokamai naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita.</p>		
<p style="text-align: center;"><i>26 straipsnis</i> Sankcijos</p> <p>1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už nacionalinės teisės aktų, kuriais perkeliama ši direktyva, pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.</p> <p>2. Valstybės narės nustato, kad kompetentinga institucija gali viešai paskelbti apie administracines sankcijas, kurios bus paskirtos už priemonių, priimtų perkeltant šią direktyvą į nacionalinę teisę, pažeidimą, nebent toks viešas paskelbimas sukeltų rimtą grėsmę finansų rinkoms arba pernelyg didelę žalą susijusioms šalims.</p>	<p>64 straipsnis. Priežiūros institucijos atliekami patikrinimai</p> <p>1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų.</p> <p>2. Patikrinimų atlikimo tvarką nustato priežiūros institucija.</p> <p>65 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės</p> <p>Priežiūros institucija turi teisę fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims taikyti šias poveikio priemones:</p> <p>1) įspėti dėl šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas);</p> <p>2) skirti šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas.</p> <p>66 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka</p> <p>1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:</p> <p>1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas;</p> <p>2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija;</p> <p>3) trukdoma priežiūros institucijai arba jos įgaliotiems asmenims atlikti patikrinimus;</p> <p>4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas.</p> <p>2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę, nustato ne trumpesnę kaip 14 dienų terminą, skaičiuojamą nuo pranešimo išsiuntimo dienos paaiškinimams pateikti ir apie tai raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, ir pateikia jam informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės taikymo pagrindus. Paaiškinimų per nurodytą laiką nepateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės taikymo.</p> <p>3. Apie poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo vietą,</p>	<p>Visiškas</p>

	<p>datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama raštu ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamą teisės akto pažeidimo padarymu, jo atstovai turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtاريو teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo atstovo neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių.</p> <p>4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia reaguoti operatyviai dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonės taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti argumentuotus paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo.</p> <p>5. Asmuo, įtariamą teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamą teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus.</p> <p>6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę ir jos dydį, atsižvelgia į:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jei ji įmanoma nustatyti; 3) asmens, įtاريو teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę ir finansinį pajėgumą; 4) asmens, įtاريو teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus 	
--	--	--

	<p>ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą;</p> <p>5) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes;</p> <p>6) nustatytų teisės akto pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui.</p> <p>7. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.</p> <p>8. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, nebendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, kliudo atlikti tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje numatytas terminas skaičiuojamas iš naujo.</p> <p>9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, paaiškinimai (jei jie pateikti) ir jų vertinimas.</p> <p>10. Priežiūros institucija, svarstydamą, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti šio įstatymo 65 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šiuo įstatymu ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams, arba jeigu turi pagrindo manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.</p> <p>11. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės</p>	
--	---	--

taikymo įsigalioja kitą dieną nuo jo priėmimo dienos, jeigu sprendime nenustatyta kitaip.

12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo.

13. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 3 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo dienos, o esant tęstiniam arba trunkamajam teisės akto pažeidimui, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos arba trunkamojo pažeidimo pasibaigimo dienos.

67 straipsnis. Baudos

1. Priežiūros institucija turi teisę skirti už teisės akto pažeidimą:

1) juridiniams asmenims – iki 2 procentų bendrųjų metinių pajamų dydžio baudą;

2) fiziniams asmenims (ūkio subjektams) – iki 50 000 eurų dydžio baudą.

2. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiai įmonei, kaip ji apibrėžta Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje.

3. Tais atvejais, kai neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų, priežiūros institucija skiria juridiniams asmenims baudą iki 80 000 eurų.

68 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimo vykdymas

1. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 66 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos.

	<p>2. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos.</p> <p>69 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas</p> <p>1. Šiame skyriuje nurodytus priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, manantys, kad buvo pažeistos jų teisės arba įstatymų saugomi interesai, turi teisę skusti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.</p> <p>2. Skundo padavimas teismui iki jo išsprendimo dienos nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti įstatymuose nustatytas baudas, arba veiksmo vykdymo.</p> <p>70 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones</p> <p>1. Sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės skyrimo klausimas, arba įteikiamas pasirašytinai.</p> <p>2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio asmens tapatybę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę informuojamas asmuo, kuriam ji pritaikyta. Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jei informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamos įtakos finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.</p>	
--	--	--

<p align="center"><i>27 straipsnis</i> Vertinimas</p> <p>1. Pirmą kartą ne vėliau kaip 2018 m. rugsėjo 18 d., o vėliau – kas dvejus metus valstybės narės Komisijai teikia informaciją šiais klausimais:</p> <p>a) kaip mokėjimo paslaugų teikėjai laikosi 4, 5 ir 6 straipsnių;</p> <p>b) kaip valstybės narės laikosi reikalavimų užtikrinti, kad veiktų lyginamosios) interneto svetainės pagal 7 straipsnį;</p> <p>c) kiek mokėjimo sąskaitų buvo perkelta ir kokia dalis paraiškų perkelti buvo atmesta;</p> <p>d) kiek yra kredito įstaigų, kurios siūlo būtiniausias savybes turinčias mokėjimo) sąskaitas, kiek tokių sąskaitų atidaryta ir kokia dalis paraiškų dėl būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas buvo atmesta.</p>	<p>75 straipsnis. Informacijos Europos Komisijai teikimas.</p> <p>Priežiūros institucija pirmą kartą ne vėliau kaip 2018 m. rugsėjo 18 d., o vėliau – kas dvejus metus Europos Komisijai teikia šią informaciją:</p> <p>1) kaip mokėjimo paslaugų teikėjai laikosi šio įstatymo 47–49 straipsniuose nustatytų reikalavimų;</p> <p>2) kaip Lietuvos Respublikoje laikomasi reikalavimų užtikrinti, kad veiktų šio įstatymo 50 straipsnyje nurodyta interneto svetainė;</p> <p>3) perkeltų mokėjimo sąskaitų ir atmestų prašymų perkelti mokėjimo sąskaitas skaičių;</p> <p>4) įstaigų, kurios siūlo pagrindines mokėjimo sąskaitas, skaičių, atidarytų pagrindinių mokėjimo sąskaitų ir atmestų prašymų atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą skaičių.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>2. Pirmą kartą ne vėliau kaip 2018 m. rugsėjo 18 d., o vėliau – kas dvejus metus Komisija parengia ataskaitą, remiantis iš valstybių narių gauta informacija.</p>	<p>Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta Europos Komisijai</p>	
<p align="center"><i>28 straipsnis</i> Peržiūra</p> <p>1. Ne vėliau kaip 2019 m. rugsėjo 18 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą, prie kurios prireikus pateikiamas teisėkūros pasiūlymas.</p> <p>Toje ataskaitoje pateikiama:</p> <p>a) visų Komisijos inicijuotų įsipareigojimų neįvykdymo procedūrų dėl šios) direktyvos sąrašas;</p> <p>b) vidutinių mokesčių už mokėjimo sąskaitas, kurioms taikoma ši direktyva, lygių) valstybėse narėse vertinimas;</p> <p>c) galimybių sukurti sistemą, kuria užtikrinamas automatinis mokėjimų) peradresavimas iš vienos mokėjimo sąskaitos į kitą toje pačioje valstybėje narėje ir automatiniai pranešimai gavėjams arba mokėtojams, kai jų nurodymai peradresuojami, vertinimas;</p> <p>d) galimybių teikti 10 straipsnyje numatytą perkėlimo paslaugą ir tais atvejais, kai) gaunantysis ir perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjai yra skirtingose valstybėse narėse, taip pat tarpvalstybinio sąskaitos atidarymo pagal 11 straipsnį galimybių vertinimas;</p> <p>e) sąskaitos turėtojų, perkėlusių mokėjimo sąskaitas po to, kai ši direktyva buvo) perkelta į nacionalinę teisę, skaičiaus vertinimas remiantis valstybių narių pagal 27 straipsnį pateikta informacija;</p> <p>f) mokėjimo sąskaitų numerių visiško perkeliamumo visoje Sąjungoje) įgyvendinimo išlaidų ir naudos vertinimas;</p> <p>g) kredito įstaigų, siūlančių būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas,</p>	<p>Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta Europos Komisijai</p>	

<p>) skaičiaus vertinimas; h vartotojų, atidariusių būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas po to,) kai ši direktyva buvo perkelta į nacionalinę teisę, skaičiaus ir, jei pateikiama nuasmeninta informacija, jų ypatybių vertinimas; i vidutinių metinių mokesčių, imamų už būtiniausias savybes turinčias mokėjimo) sąskaitas valstybių narių lygmeniu, vertinimas; j esamų priemonių veiksmingumo ir poreikio imtis papildomų priemonių siekiant) didinti finansinę įtrauktį ir padėti pažeidžiamiesiems visuomenės nariams pernelyg didelio įsiskolinimo klausimais vertinimas; k valstybių narių geriausios praktikos pavyzdžiai, kaip mažinama vartotojų) atskirtis naudojimosi mokėjimo paslaugomis srityje. 2. Ataskaitoje, be kita ko, remiantis informacija, gauta iš valstybių narių pagal 27 straipsnį, įvertinama, ar reikia atsižvelgiant į mokėjimo priemonių ir technologijų raidą iš dalies pakeisti ir atnaujinti paslaugų, susijusių su būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, sąrašą. 3. Ataskaitoje taip pat įvertinama, ar be priemonių, kurių imtasi pagal 7 ir 8 straipsnius, reikalingos papildomos priemonės dėl lyginamųjų svetainių ir produktų ar paslaugų paketų pasiūlymų, ir visų pirma lyginamųjų interneto svetainių akreditavimo poreikis.</p>		
<p style="text-align: center;"><i>29 straipsnis</i> Perkėlimas į nacionalinę teisę</p> <p>1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. rugsėjo 18 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą. 2. 1 dalyje nurodytas nuostatas jos taiko nuo 2016 m. rugsėjo 18 d. Nukrypstant nuo pirmos pastraipos: a) 3 straipsnis taikomas nuo 2014 m. rugsėjo 17 d.; b) valstybės narės pradeda taikyti nuostatas, būtinas laikytis 4 straipsnio 1–5 dalių,) 5 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, 6 straipsnio 1–2 dalių ir 7 straipsnio ne vėliau kaip praėjus devyniems mėnesiams po 3 straipsnio 4 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo; c) valstybės narės, kuriose nacionaliniu lygmeniu jau yra informacijos apie) mokesčius dokumentui lygiavertis dokumentas, gali nuspręsti integruoti bendrą formatą ir jo bendrą simbolį ne vėliau kaip praėjus 18 mėnesių po 3 straipsnio 4 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo; d) valstybės narės, kuriose nacionaliniu lygmeniu jau yra mokesčių ataskaitai) lygiavertė ataskaita, gali nuspręsti integruoti bendrą formatą ir jos bendrą simbolį ne vėliau kaip praėjus 18 mėnesių po 3 straipsnio 4 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo. 3. Valstybės narės, priimdamos 1 dalyje nurodytas nuostatas, daro jose nuorodą</p>	<p>1 straipsnis. Įstatymo paskirtis 2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.</p> <p>Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo priedas</p> <p>ĮGYVENDINAMIEJI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI 1. 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL 2007 L 319, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/111/EB (OL 2009 L 302, p. 97). 2. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL 2009 L 266, p. 11).</p>	<p>Visiškas</p>

<p>į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo būdus nustato valstybės narės.</p> <p>4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių priemonių tekstus.</p>	<p>3. 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų euraiis techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL 2012 L 94, p. 22).</p> <p>4. 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL 2014 L 257, p. 214).</p> <p>5. 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (OL 2015 L 123, p. 1).</p> <p>2 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas ir įsigaliojimas</p> <p>1. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 47–50 straipsniai įsigalioja praėjus 9 mėnesiams nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, nurodytų 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis 3, 4 ir 5 straipsniuose, įsigaliojimo.</p> <p>2. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 46 straipsnis įsigalioja praėjus 3 mėnesiams nuo Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, nurodyto 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis 3 straipsnyje, įsigaliojimo.</p> <p>3. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 10, 51 ir 78 straipsniai, VII–VIII ir X skyriai, įsigalioja 2016 m. rugsėjo 18 d.</p> <p>4. Lietuvos bankas iki šio straipsnio 1–3 dalyse nurodytų Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo nuostatų įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.</p>	
<p style="text-align: center;"><i>30 straipsnis</i> Įsigaliojimas</p> <p>Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i>.</p>	<p>Perkelti ir įgyvendinti nereikia</p>	

<p><i>31 straipsnis</i> Adresatai Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms. Priimta Briuselyje 2014 m. liepos 23 d. <i>Europos Parlamento vardu</i> <i>Pirmininkas</i> M. SCHULZ <i>Tarybos vardu</i> <i>Pirmininkas</i> S. GOZI</p>	<p>Perkelti ir įgyvendinti nereikia</p>	

Rimantas Šadžius
 Finansų ministras

R.Š.
2016.3.10

**2015 M. BALANDŽIO 29 D. EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO (ES) NR. 2015/751 IR LIETUVOS
RESPUBLIKOS NACIONALINIŲ TEISĖS AKTŲ ATITIKTIES LENTELĖ**

2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas	Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektas	Reglamento perkėlimo (įgyvendinimo) lygis
<p>1 straipsnis. Taikymo sritis</p> <p>1. Šiuo reglamentu nustatomi vienodi techniniai ir komerciniai reikalavimai Sąjungoje vykdomoms kortele grindžiamoms mokėjimo operacijoms, kai ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra Sąjungoje.</p> <p>2. Šis reglamentas netaikomas paslaugoms, grindžiamoms konkrečiomis mokėjimo priemonėmis, kurias galima naudoti tik ribotai ir kurios atitinka vieną iš šių sąlygų:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) priemonėmis, kuriomis suteikiama galimybė turėtojai įsigyti prekių arba paslaugų tik išleidėjo patalpose arba ribotame paslaugų teikėjų tinkle pagal tiesioginį komercinį susitarimą su profesionaliu išleidėju; b) priemonėmis, kurios gali būti naudojamos tik labai riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti; c) priemonėmis, kurios galioja tik vienoje valstybėje narėje, yra suteikiamos įmonės arba viešojo sektoriaus subjekto prašymu, kurias reguliuoja nacionalinė arba regioninė valdžios institucija ir kurios naudojamos konkrečiais socialiniais arba mokesčių tikslais siekiant įsigyti konkrečių prekių ar paslaugų iš tiekėjų, turinčių komercinį susitarimą su išleidėju. <p>3. II skyrius netaikomas:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) operacijoms verslo mokėjimo kortelėmis; b) grynujų pinigų pasiėmimui iš bankomatų arba mokėjimo paslaugų teikėjo klientų aptarnavimo vietose; ir c) operacijoms trišalių mokėjimo kortelių schemų išleistomis mokėjimo kortelėmis. <p>4. 7 straipsnis trišalėms mokėjimo kortelių schemoms netaikomas.</p> <p>5. Kai trišalė mokėjimo kortelių schema suteikia leidimą kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams leisti kortele grindžiamas mokėjimo priemones arba aptarnauti kortele grindžiamas mokėjimo operacijas, arba abiems atvejams, arba išleidžia mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemones kartu su kelių prekių ženklų naudojimo partneriu</p>	<p>Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai. Opcija neketinama pasinaudoti.</p>	

<p>arba per agentą, ji laikoma keturšale mokėjimo kortelių schema. Tačiau iki 2018 m. gruodžio 9 d. nacionalinių mokėjimo operacijų atveju tokios rūšies trišalei mokėjimo kortelių schemai gali būti netaikomi įpareigojimai pagal II skyrių, jeigu valstybėje narėje tokios trišalės mokėjimo kortelių schemas kortele grindžiamos mokėjimo operacijos per metus neviršija 3 % visų toje valstybėje narėje atliekamų kortele grindžiamų mokėjimo operacijų vertės.</p>		
<p>2 straipsnis. Terminų apibrėžtys Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. aptarnaujantysis teikėjas– mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris su gavėju sudaro sutartį dėl kortele grindžiamų mokėjimo operacijų priėmimo ir apdorojimo, pervedant lėšas gavėjui; 2. Išleidėjas– mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris sudaro sutartį suteikti mokėtojai mokėjimo priemonę, skirtą inicijuoti ir apdoroti mokėtojo kortele grindžiamas mokėjimo operacijas; 3. Vartotojas– fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartį, kurioms taikomas šis reglamentas, veikia siekdamas su jo vykdoma prekyba, verslu ar profesija nesusijusių tikslų; 4. debeto kortelės operacija– kortele grindžiama mokėjimo operacija, įskaitant operacijas iš anksto apmokėtomis mokėjimo kortelėmis, kuri nėra kredito kortelės operacija; 5. kredito kortelės operacija– kortele grindžiama mokėjimo operacija, kai pagal iš anksto nustatytas kredito sąlygas, taikant palūkanas arba ne, visa operacijos suma arba jos dalis nurašoma nuo mokėtojo sąskaitos iš anksto sutartą konkrečią kalendorinio mėnesio dieną; 6. verslo mokėjimo kortelė– įmonėms, viešojo sektoriaus subjektams arba savarankiškai dirbantiems fiziniams asmenims išduota kortele grindžiama mokėjimo priemonė, kuri naudojama tik veiklos išlaidoms apmokėti, kai tokiomis kortelėmis atliekamų mokėjimų sumos tiesiogiai nurašomos nuo įmonės, viešojo sektoriaus subjekto arba savarankiškai dirbančio fizinio asmens sąskaitos; 7. kortele grindžiama mokėjimo operacija– paslauga, grindžiama mokėjimo kortelių schemas infrastruktūra ir veiklos taisyklėmis, atlikti mokėjimo operaciją naudojant bet kokią kortelę, telekomunikacijų priemones, skaitmeninį ar IT įrenginį arba programinę įrangą, jei jos rezultatas – debeto ar kredito kortelės operacija. Kortele grindžiamos mokėjimo operacijos neapima kitų rūšių mokėjimo paslaugomis grindžiamų operacijų; 8. tarptautinė mokėjimo operacija– kortele grindžiama mokėjimo operacija, kai išleidėjas ir aptarnaujantysis teikėjas yra skirtingose valstybėse narėse arba kai kortele grindžiamą mokėjimo priemonę 	<p>Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.</p>	

išdavė išleidėjas, esantis kitoje nei pardavimo vietos valstybėje narėje;

9. **nacionalinė mokėjimo operacija**– bet kokia kortele grindžiama mokėjimo operacija, kuri nėra tarptautinė mokėjimo operacija;

10. **tarpbankinis mokestis**– mokestis, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai per trečiąją šalį už kiekvieną operaciją mokamas tarp išleidėjo ir aptarnaujančiojo teikėjo. Grynoji kompensacija arba kitas sutartas atlygis laikomi tarpbankinio mokesčio dalimi;

11. **grynoji kompensacija**– bendra grynoji mokėjimų, nuolaidų ar paskatų suma, kurią išleidėjas gauna iš mokėjimo kortelių schemos, aptarnaujančiojo teikėjo ar kito tarpininko už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas ar susijusią veiklą;

12. **prekybininko aptarnavimo mokestis**– aptarnaujančiajam teikėjui gavėjo mokamas mokestis, susijęs su kortele grindžiamomis mokėjimo operacijomis;

13. **Gavėjas**– fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas;

14. **Mokėtojas**– fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo iš tos mokėjimo sąskaitos nurodymą arba, jeigu mokėjimo sąskaitos nėra, fizinis arba juridinis asmuo, kuris duoda mokėjimo nurodymą;

15. **mokėjimo kortelė**– tam tikros kategorijos mokėjimo priemonė, kuri leidžia mokėtojiui inicijuoti debeto ar kredito kortelės operaciją;

16. **mokėjimo kortelių schema**– bendras kortele grindžiamų mokėjimo operacijų vykdymo taisyklių, praktikos, standartų ir (arba) įgyvendinimo gairių rinkinys; ji yra atskirta nuo bet kokios infrastruktūros ar mokėjimo sistemos, kuria užtikrinamas jos veikimas, ir apima konkretų sprendimus priimančią organą, organizaciją ar subjektą, atskaitingą už schemos veikimą;

17. **keturšalė mokėjimo kortelių schema**– mokėjimo kortelių schema, kurioje kortele grindžiamos mokėjimo operacijos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos į gavėjo mokėjimo sąskaitą atliekami tarpininkaujant schemai, išleidėjui (iš mokėtojo pusės) ir aptarnaujančiajam teikėjui (iš gavėjo pusės);

18. **trišalė mokėjimo kortelių schema**– mokėjimo kortelių schema, kurioje pati schema teikia aptarnavimo ir išdavimo paslaugas ir kai kortele grindžiamos mokėjimo operacijos vykdomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos į gavėjo mokėjimo sąskaitą toje schemoje. Kai trišalė mokėjimo kortelių schema suteikia leidimą kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams išleisti kortele grindžiamas mokėjimo priemones arba aptarnauti kortele grindžiamas mokėjimo operacijas arba, abiem atvejais, arba išduoda kortele grindžiamą mokėjimo priemonę kartu su kelių prekių ženklų naudojimo partneriu arba per agentą, ji laikoma

<p>keturšale mokėjimo kortelių schema;</p> <p>19. mokėjimo priemonė– personalizuota (-os) priemonė (-ės) ir (arba) procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurios naudojamos mokėjimo nurodymui inicijuoti;</p> <p>20. kortele grindžiamo mokėjimo priemonė– mokėjimo priemonė, įskaitant kortelę, mobilųjį telefoną, kompiuterį ar kitą techninį įrenginį su įdiegta tinkama mokėjimo programėle, kuri leidžia mokėtojui inicijuoti kortele grindžiamą mokėjimo operaciją, kuri nėra kredito pervedimas arba tiesioginis debetas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 260/2012 2 straipsnyje;</p> <p>21. mokėjimo programėlė– įrenginyje įdiegta kompiuterių programinė arba jai lygiavertė įranga, sudaranti galimybę inicijuoti kortele grindžiamas mokėjimo operacijas ir leidžianti mokėtojui atlikti mokėjimo nurodymus;</p> <p>22. mokėjimo sąskaita– vieno ar daugiau mokėjimo paslaugų vartotojų vardu turima sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti, be kita ko, per specialią elektroninių pinigų sąskaitą, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB⁽⁸⁾ 2 straipsnio 2 punkte;</p> <p>23. mokėjimo nurodymas– mokėtojo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;</p> <p>24. mokėjimo paslaugų teikėjas– bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kuriam suteiktas leidimas teikti mokėjimo paslaugas, išvardytas Direktyvos 2007/64/EB priede, arba pripažintas kaip elektroninių pinigų išleidėjas pagal Direktyvos 2009/110/EB 1 straipsnio 1 dalį. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali būti išleidėjas ar aptarnaujantysis teikėjas arba abu;</p> <p>25. mokėjimo paslaugų vartotojas– fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojasi mokėjimo paslauga kaip mokėtojas ar gavėjas arba abu;</p> <p>26. mokėjimo operacija– mokėtojo ar jo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų pervedimo veiksmas, nesvarbu, kokie yra mokėtojo ir gavėjo vienas kitam prisiimti įsipareigojimai, kuriais grindžiama operacija;</p> <p>27. Apdorojimas– mokėjimo operacijos apdorojimo paslaugų vykdymas atliekant veiksmus, kurių reikia aptarnaujančiojo teikėjo ir išleidėjo mokėjimo instrukcijoms vykdyti;</p> <p>28. apdorojimo paslaugą teikiantis subjektas– fizinis arba juridinis asmuo, teikiantis mokėjimo operacijos apdorojimo paslaugas;</p> <p>29. pardavimo vieta– prekybininko fizinių patalpų adresas, kuriuo inicijuojama mokėjimo operacija. Tačiau:</p> <p>a) nuotolinės prekybos arba nuotolinių sutarčių (pvz., elektroninė prekyba), kaip apibrėžta Direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 7</p>		
--	--	--

<p>punkte, atveju pardavimo vieta yra pastovios verslo vietos, kurioje prekybininkas vykdo veiklą, adresas nepriklausomai nuo interneto svetainės ar serverio, kuriuose inicijuojama mokėjimo operacija, buvimo vietos;</p> <p>b) jeigu prekybininkas neturi pastovios verslo vietos, pardavimo vieta yra adresas, kuriuo prekybininkui išduota galiojanti verslo licencija, kuriuo inicijuojama mokėjimo operacija;</p> <p>c) jeigu prekybininkas neturi nei pastovios verslo vietos, nei galiojančios verslo licencijos, pardavimo vieta yra adresas korespondencijai, susijusiai su prekybinės veiklos mokesčių mokėjimu, kuriuo inicijuojama mokėjimo operacija;</p> <p>30. mokėjimo priemonės prekės ženklas– fizinis ar skaitmeninis pavadinimas, terminas, ženklas, simbolis ar jų derinys, pagal kurį galima nustatyti mokėjimo kortelių schemą, kurioje vykdomos kortele grindžiamos mokėjimo operacijos;</p> <p>31. kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimas– dviejų ar daugiau mokėjimo priemonių prekių ženklų arba to paties prekės ženklo mokėjimo programėlių naudojimas toje pačioje kortele grindžiamoje mokėjimo priemonėje;</p> <p>32. kelių prekių ženklų naudojimas– bent vieno mokėjimo priemonės prekės ženklo ir bent vieno ne mokėjimo priemonės prekės ženklo naudojimas toje pačioje kortele grindžiamoje mokėjimo priemonėje;</p> <p>33. debeto kortelė– mokėjimo priemonės, kuri leidžia mokėtojai inicijuoti debeto kortelės operaciją, išskyrus iš anksto apmokėtomis mokėjimo kortelėmis vykdomas operacijas, kategorija;</p> <p>34. kredito kortelė– mokėjimo priemonės, kuri leidžia mokėtojai inicijuoti kredito kortelės operaciją, kategorija;</p> <p>35. iš anksto apmokėta mokėjimo kortelė– mokėjimo priemonės, kurioje saugomi elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte, kategorija.</p>		
<p>3 straipsnis. Tarpbankiniai mokesčiai už vartotojų debeto kortelių operacijas</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjai nenustato ir neprašo už kiekvieną debeto kortelės operaciją mokėti didesnio nei 0,2 % operacijos vertės tarpbankinio mokesčio.</p> <p>2. Nacionalinių debeto kortelių operacijų atveju valstybės narės gali:</p> <p>a) nustatyti procentais išreikštą tarpbankinio mokesčio už kiekvieną operaciją viršutinę ribą, kuri būtų žemesnė nei nustatyta 1 dalyje, ir gali įvesti fiksuotą maksimalaus mokesčio dydį, kurio negalėtų viršyti mokesčio suma, gauta pritaikius procentinę normą; arba</p>	<p>Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai. Straipsnyje pateiktomis opcijomis neketinama pasinaudoti.</p>	

<p>b) leisti mokėjimo paslaugų teikėjams taikyti ne didesnę kaip 0,05 EUR tarpbankinį mokestį už kiekvieną operaciją, arba valstybės narėse, kurių valiuta nėra euro, atitinkamą vertę nacionaline valiuta 2015 m. birželio 8 d., kuri peržiūrima kas penkerius metus arba, kai yra žymus valiutos kursų svyravimas. Šis tarpbankinis mokestis už kiekvieną operaciją taip pat gali būti taikomas kartu su maksimalia procentine norma ne didesne kaip 0,2 % su sąlyga, kad mokėjimo kortelių schemos tarpbankinių mokesčių suma neviršytų 0,2 % bendros metinės nacionalinių debeto kortelių operacijų vertės kiekvienoje mokėjimo kortelių schemoje.</p> <p>3. Iki 2020 m. gruodžio 9 d. nacionalinių debeto kortelių operacijų atžvilgiu valstybės narės gali leisti mokėjimo paslaugų teikėjams taikyti tarpbankinį mokestį, kurio svertinis vidurkis būtų ne didesnis kaip 0,2 % visų nacionalinių debeto kortelių operacijų kiekvienoje mokėjimo kortelių schemoje metinės vidutinės operacijų vertės. Valstybės narės gali nustatyti žemesnę svertinio tarpbankinio mokesčio vidurkio viršutinę ribą, taikomą visoms nacionalinėms debeto kortelių operacijoms.</p> <p>4. 2 ir 3 dalyse nurodyta metinė operacijų vertė apskaičiuojama kasmet, apimant laikotarpį nuo sausio 1 d. ir iki gruodžio 31 d., ir taikoma nuo kitų metų balandžio 1 d. Pirmojo tokios vertės apskaičiavimo bazinis laikotarpis prasidės likus 15 kalendorinių mėnesių iki 2 ir 3 dalių taikymo pradžios dienos ir baigiasi likus trimis kalendoriniams mėnesiams iki tos dienos.</p> <p>5. 13 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos pateikę rašytinį prašymą, reikalauja, kad mokėjimo kortelių schemos ir (arba) mokėjimo paslaugų teikėjai pateiktų visą informaciją, reikalingą siekiant patikrinti, ar šio straipsnio 3 ir 4 dalys taikomos teisingai. Tokia informacija kompetentingai institucijai siunčiama iki kitų metų po 4 dalies pirmame sakinyje nurodyto bazinio laikotarpio kovo 1 d. Visa kita informacija, leidžianti kompetentingoms institucijoms patikrinti, kaip laikomasi šio skyriaus nuostatų, kompetentingoms institucijoms siunčiama jų rašytiniu prašymu ir iki jų nustatyto termino. Kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad tokia informacija būtų patvirtinta nepriklausomo auditoriaus.</p>		
<p>4 straipsnis. Tarpbankiniai mokesčiai už vartotojų kredito kortelių operacijas</p> <p>Mokėjimo paslaugų teikėjai nenustato ir neprašo už kiekvieną kredito kortelės operaciją mokėti didesnio nei 0,3 % operacijos vertės tarpbankinio mokesčio. Valstybės narės gali nustatyti žemesnę tarpbankinio mokesčio už kiekvieną operaciją viršutinę ribą, taikomą nacionalinėms kredito kortelių operacijoms.</p>	<p>Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai. Straipsnyje pateiktomis opcijomis neketinama pasinaudoti.</p>	

<p>5 straipsnis. Draudimas apeiti reikalavimą Taikant 3 ir 4 straipsniuose nurodytas viršutines ribas, bet koks sutartas atlygis, įskaitant grynąją kompensaciją, kurio tikslas arba poveikis yra lygiavertis tarpbankinio mokesčio tikslui arba poveikiui ir kurį gauna išleidėjas iš mokėjimo kortelių schemos, aptarnaujančiojo teikėjo arba kito tarpininko už mokėjimo operacijas arba susijusią veiklą, laikomas tarpbankinio mokesčio dalimi.</p>	<p>Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.</p>	
<p>6 straipsnis. Leidimų suteikimas 1. Visi teritoriniai apribojimai Sąjungoje arba lygiavertio poveikio taisyklės susitarimuose dėl leidimų suteikimo arba mokėjimo kortelių schemų taisyklėse, susiję su mokėjimo kortelių išleidimu arba kortele grindžiamų mokėjimo operacijų aptarnavimu, yra draudžiami. 2. Visi reikalavimai arba įpareigojimai gauti leidimą veikti konkrečioje šalyje ar leidimą veikti tarptautiniu mastu arba lygiavertio poveikio taisyklės susitarimuose dėl leidimų suteikimo arba mokėjimo kortelių schemos taisyklėse, susiję su mokėjimo kortelių išleidimu arba mokėjimo kortele grindžiamų mokėjimo operacijų aptarnavimu, yra draudžiami.</p>	<p>Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.</p>	
<p>7 straipsnis. Mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo paslaugą teikiančių subjektų atskyrimas 1. Mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai: a) yra nepriklausomi apskaitos, organizacinės struktūros ir sprendimų priėmimo procesų atžvilgiu; b) mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo veiklos kainų nepateikia sugrupuoti ir šios veiklos nesubsidijuoja iš kitos veiklos; c) jokiais būdais šių schemų vartotojų ir kitų sutarties šalių nediskriminuoja patronuojamųjų įmonių arba akcininkų atžvilgiu, ir visų pirma neteikia jokių savo siūlomų paslaugų su sąlyga, kad jų sutarties šalis naudosis bet kokia kita jų siūlomą paslaugą. 2. Valstybės narės, kurioje yra schemos registruota buveinė, kompetentinga institucija gali reikalauti, kad mokėjimo kortelių schema pateiktų nepriklausomą ataskaitą, patvirtinančią, kad ji laikosi 1 dalies. 3. Mokėjimo kortelių schemos sudaro galimybę atskirti vienos kortele grindžiamos mokėjimo operacijos autorizavimo ir tarpuskaitos pranešimus ir juos apdoroti skirtingiems apdorojimo paslaugą teikiantiems subjektams. 4. Bet koks teritorinis diskriminavimas mokėjimo kortelių schemų taikomose apdorojimo taisyklėse, yra draudžiamas.</p>	<p>Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.</p>	

<p>5. Sąjungoje veikiantys apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai, taikydami tarptautinių ar Europos standartizacijos įstaigų parengtus standartus, užtikrina, kad jų sistemos būtų techniškai sąveikios su kitomis Sąjungoje veikiančių apdorojimo paslaugą teikiančių subjektų sistemomis. Be to, mokėjimo kortelių schemas nepriima ir netaiko veiklos taisyklių, kurios ribotų sąveiką su kitais Sąjungos apdorojimo paslaugą teikiančiais subjektais.</p> <p>6. Pasikonsultavusi su patariamąja komisija, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010⁽³⁾ 41 straipsnyje, Europos bankininkystės institucija (BEI) gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi reikalavimai, kuriuos turi atitikti mokėjimo kortelių schemas ir apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai, kad būtų užtikrintas šio straipsnio 1 dalies a punkto taikymas.</p> <p>BEI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 9 d.</p> <p>Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnių.</p>		
<p>8 straipsnis. Kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimas ir mokėjimo priemonės prekės ženklo ar mokėjimo programėlės pasirinkimas</p> <p>1. Bet kokios mokėjimo kortelės schemas taisyklės ir taisyklės susitarimuose dėl leidimų suteikimo arba lygiavėčio poveikio priemonės, kurios trukdo arba neleidžia išleidėjui naudoti dviejų arba daugiau skirtingų mokėjimo priemonių prekių ženklų arba mokėjimo programėlių kortelė grindžiamo mokėjimo priemonėje yra draudžiamos.</p> <p>2. Vartotojas sudarydamas sutartį su mokėjimo paslaugų teikėju, gali reikalauti, kad kortelė grindžiamo mokėjimo priemonėje būtų naudojami du skirtingi mokėjimo priemonių prekių ženklai arba daugiau, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas teikia tokią paslaugą. Likus pakankamai laiko iki sutarties pasirašymo, mokėjimo paslaugų teikėjas vartotojui pateikia aiškią ir objektyvią informaciją apie visus turimus mokėjimo priemonių prekių ženklus ir jų ypatybes, įskaitant funkcionalumą, kainą ir saugumą.</p> <p>3. Bet koks skirtingų sąlygų taikymas išleidėjams arba aptarnaujantiems teikėjams pagal schemų taisyklės ir susitarimų dėl leidimų suteikimo taisyklės dėl skirtingų mokėjimo priemonių prekių ženklų arba mokėjimo programėlių naudojimo kortelė grindžiamo mokėjimo priemonėje yra objektyviai pagrįžiamas ir neturi būti diskriminacinis.</p>	<p>Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.</p>	

<p>4. Mokėjimo kortelių schemas nenustato ataskaitų teikimo reikalavimų, įpareigojimų mokėti mokesčius ar panašių tokio paties tikslo ar poveikio įpareigojimų korteles išleidžiantiems ir aptarnaujantiems mokėjimo paslaugų teikėjams už operacijas, vykdomas naudojant bet koki įrenginį, kuriame nurodytas jų mokėjimo priemonės prekės ženklas, atliekant operacijas, kurių atžvilgiu nenaudojama jų schema.</p> <p>5. Bet kokie nukreipimo principai arba lygiavertės priemonės, kuriomis siekiama operacijas apdoroti per tam tikrą konkretų kanalą ar procesą, kiti techniniai ir saugumo standartai bei reikalavimai, susiję su dviejų ar daugiau skirtingų mokėjimo priemonių prekių ženklų ir mokėjimo programėlių kortele grindžiamo mokėjimo priemonėje tvarkymu, neturi būti diskriminaciniai ir turi būti taikomi nediskriminuojant.</p> <p>6. Mokėjimo kortelių schemas, išleidėjai, aptarnaujantieji teikėjai ir apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai bei kiti techninių paslaugų teikėjai mokėjimo priemonėje ar įtaise, naudojamame pardavimo vietoje, neįdiegia automatinio mechanizmo, programinės įrangos arba įrenginių, kurie riboja mokėtojo ar gavėjo mokėjimo priemonės prekės ženklo ar mokėjimo programėlės, arba abiejų, pasirinkimo galimybes naudojant kelių prekių ženklų mokėjimo priemonę.</p> <p>Gavėjams paliekama galimybė pardavimo vietoje naudojamame įtaise įdiegti automatinis mechanizmus, kuriais nustatomas prioritetas konkretaus mokėjimo priemonės prekės ženklo arba mokėjimo programėlės pasirinkimas, bet gavėjai neužkerta kelio mokėtojų nepaisyti tokio automatinio prioriteto pasirinkimo tų kortelių kategorijų ar susijusių mokėjimo priemonių, kurias priima gavėjai, atžvilgiu.</p>		
<p>9 straipsnis. Diferencijavimas</p> <p>1. Kiekvienas aptarnaujantysis teikėjas nustato prekybininko aptarnavimo mokesčius, nurodant atskirai pagal mokėjimo kortelių su skirtingais tarpbankinio mokesčio dydžiais skirtingas kategorijas ir skirtingus prekių ženklus, ir jais apmokestina gavėją, nebent gavėjai raštu aptarnaujančiojo teikėjo paprašo apmokestinti nediferencijuotais prekybininko aptarnavimo mokesčiais.</p> <p>2. Aptarnaujantieji teikėjai susitarimuose su gavėjais įtraukia atskirai nurodytą informaciją apie prekybininko aptarnavimo mokesčių, tarpbankinių mokesčių ir schemas mokesčių, taikomų kiekvienai mokėjimo kortelių kategorijai ir prekės ženklui, sumas, nebent vėliau gavėjas raštu pateikia kitą prašymą.</p>	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.	
<p>10 straipsnis. Reikalavimo priimti visas korteles taisyklė</p> <p>1. Mokėjimo kortelių schemas ir mokėjimo paslaugų teikėjai netaiko jokios taisyklės, kuria gavėjai, priimančys vieno išleidėjo išleistą</p>	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.	

<p>kortele grindžiamą mokėjimo priemonę, įpareigojami priimti ir kitas tos pačios mokėjimo kortelių schemos kortele grindžiamas mokėjimo priemonės.</p> <p>2. 1 dalis netaikoma to paties prekės ženklo ir tos pačios iš anksto apmokėtų mokėjimo kortelių, debeto kortelių ar kredito kortelių kategorijos vartotojų kortele grindžiamoms mokėjimo priemonėms, kurioms taikomi tarpbankiniai mokesčiai pagal šio reglamento II skyrių.</p> <p>3. 1 dalis neturi poveikio mokėjimo kortelių schemų ir mokėjimo paslaugų teikėjų galimybei nustatyti, kad kortelių negalima nepriimti remiantis išleidėjo arba kortelės turėtojo tapatybe.</p> <p>4. Gavėjai, kurie nusprendžia nepriimti visų mokėjimo kortelių schemos kortelių arba kitų mokėjimo priemonių, aiškiai ir nedviprasmiškai informuoja apie tai vartotojus tuo pačiu metu, kai jie informuoja vartotojus, kad priima kitas mokėjimo korteles schemos kortelės ir mokėjimo priemonės. Tokia informacija aiškiai matomai pateikiama prie įėjimo į parduotuvę ir prie kasos.</p> <p>Nuotolinės prekybos atveju tokia informacija pateikiama gavėjo interneto svetainėje ar kitoje taikomoje elektroninėje arba mobiliojoje laikmenoje. Informacija mokėtojui pateikiama tinkamu laiku prieš mokėtojui sudarant pirkimo susitarimą su gavėju.</p> <p>5. Išledėjai užtikrina, kad jų mokėjimo priemonės būtų atpažįstamos elektroniniu būdu, o naujai išduotos kortele grindžiamos mokėjimo priemonės ir vizualiai atpažįstamos, sudarant galimybes gavėjams ir mokėtojams nedviprasmiškai nustatyti, kokių prekių ženklų ir kategorijų iš anksto apmokėtas mokėjimo kortelės, debeto kortelės, kredito kortelės ar verslo mokėjimo kortelės mokėtojas pasirenka.</p>		
<p>11 straipsnis. Skatinimo taisyklės</p> <p>1. Bet kokia taisyklė susitarimuose dėl leidimų suteikimo, mokėjimo kortelių schemose taikomose schemos taisyklėse ir susitarimuose tarp kortelės aptarnaujančiųjų teikėjų ir gavėjų, neleidžianti gavėjams vartotojų skatinti naudoti mokėjimo priemonės, kurioms gavėjas teikia pirmenybę, yra draudžiama. Šis draudimas taip pat apima visas taisykles, kuriomis draudžiama gavėjams vienos kortele grindžiamų mokėjimo priemonių schemos mokėjimo priemonės vertinti palankiau ar nepalankiau nei kitų schemų.</p> <p>2. Bet kokia taisyklė susitarimuose dėl leidimo suteikimo, mokėjimo kortelių schemos taikomose schemos taisyklėse ir susitarimuose tarp aptarnaujančiųjų teikėjų ir gavėjų, neleidžianti gavėjams informuoti mokėtojų apie tarpbankinius mokesčius ir prekybininko aptarnavimo mokesčius, yra draudžiama.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys neturi poveikio taisyklėms dėl mokesčių,</p>	<p>Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.</p>	

nuolaidų ar kitų skatinimo priemonių, nustatytoms Direktyvoje 2007/64/EB ir Direktyvoje 2011/83/ES.		
<p>12 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija apie atskiras kortele grindžiamas mokėjimo operacijas</p> <p>1. Įvykdęs atskirą kortele grindžiamą mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui pateikia šią informaciją:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nuorodą, kuri leidžia gavėjui atpažinti kortele grindžiamą mokėjimo operaciją; b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria lėšos įskaitomos į gavėjo mokėjimo sąskaitą; c) visų kortele grindžiamos mokėjimo operacijos mokesčių sumą, atskirai nurodant prekybininko aptarnavimo mokestį ir tarpbankinio mokesčio sumą. <p>Gavėjui iš anksto aiškiai leidus, pirmoje pastraipoje nurodyta informacija gali būti apibendrinta pagal prekės ženklą, programėlę, mokėjimo priemonių kategorijas ir operacijai taikomus tarpbankinių mokesčių tarifus.</p> <p>2. Aptarnaujančiųjų teikėjų ir gavėjų sutartyse gali būti nurodyta nuostata, kad 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta informacija teikiama ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos periodiškai ne rečiau kaip kartą per mėnesį bei sutartu būdu, kad gavėjai galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.</p>	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.	
<p>13 straipsnis. Kompetentingos institucijos</p> <p>1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurioms suteikiami įgaliojimai užtikrinti šio reglamento vykdymą, taip pat tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimai.</p> <p>2. Valstybės narės gali kompetentingomis institucijomis paskirti esamas įstaigas.</p> <p>3. Valstybės narės gali paskirti vieną ar kelias kompetentingas institucijas.</p> <p>4. Valstybės narės nurodo Komisijai tas kompetentingas institucijas ne vėliau kaip 2016 m. birželio 9 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tomis institucijomis susijusius pasikeitimus.</p> <p>5. 1 dalyje nurodytos paskirtos kompetentingos institucijos turi turėti reikiamų išteklių savo pareigoms vykdyti.</p> <p>6. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos veiksmingai stebėtų, ar laikomasi šio reglamento, be kita ko, kovotų su mokėjimo paslaugų teikėjų mėginimais apeiti šį reglamentą ir imtųsi visų būtinų priemonių tokiam laikymuisi užtikrinti.</p>	<p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>9. Įstatymo IX skyriaus ir 76 straipsnio nuostatos taikomos įgyvendinant reglamento (EB) Nr. 924/2009, 9, 10, 11, 12 ir 13 straipsnių, reglamento (ES) Nr. 260/2012, 10, 11 ir 12 straipsnių ir reglamento (ES) Nr. 2015/751 13 ir 14 straipsnių nuostatas.</p> <p>62 straipsnis. Priežiūros institucija</p> <p>1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas.</p> <p>2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo, jo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, Reglamento (EB) Nr. 924/2009, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) reikalavimų.</p>	Visiškas
<p>14 straipsnis. Sankcijos</p> <p>1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už šio</p>	<p>65 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės</p> <p>Priežiūros institucija turi teisę fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir</p>	Visiškas

<p>reglamento pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų taikymui užtikrinti.</p> <p>2. Valstybės narės praneša apie tas nuostatas Komisijai ne vėliau kaip 2016 m. birželio 9 d., ir nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.</p>	<p>juridiniams asmenims taikyti šias poveikio priemones:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įspėti dėl šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas); 2) skirti šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas. <p>66 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka</p> <p>1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas; 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija; 3) trukdoma priežiūros institucijai arba jos įgaliotiems asmenims atlikti patikrinimus; 4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas. <p>2. Priežiūros institucija, prieš sprendama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę, nustato ne trumpesnę kaip 14 dienų terminą, skaičiuojamą nuo pranešimo išsiuntimo dienos paaiškinimams pateikti ir apie tai raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, ir pateikia jam informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės taikymo pagrindus. Paaiškinimų per nurodytą laiką nepateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės taikymo.</p> <p>3. Apie poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama raštu ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, jo atstovai turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo atstovo neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių.</p> <p>4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia reaguoti operatyviai dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonės taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti argumentuotus paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros</p>	
---	---	--

	<p>institucija per 30 dienų nuo paaškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo.</p> <p>5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus.</p> <p>6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę ir jos dydį, atsižvelgia į:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jei ji įmanoma nustatyti; 3) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę ir finansinį pajėgumą; 4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą; 5) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes; 6) nustatytų teisės akto pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui. <p>7. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.</p> <p>8. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, nebendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, kliudo atlikti tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje</p>	
--	---	--

	<p>numatytas terminas skaičiuojamas iš naujo.</p> <p>9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, paaiškinimai (jei jie pateikti) ir jų vertinimas.</p> <p>10. Priežiūros institucija, svarstydamą, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti šio įstatymo 65 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šiuo įstatymu ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams, arba jeigu turi pagrindo manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.</p> <p>11. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo įsigalioja kitą dieną nuo jo priėmimo dienos, jeigu sprendime nenustatyta kitaip.</p> <p>12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo.</p> <p>13. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 3 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo dienos, o esant tęstiniam arba trunkamajam teisės akto pažeidimui, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos arba trunkamojo pažeidimo pasibaigimo dienos.</p> <p>67 straipsnis. Baudos</p> <p>1. Priežiūros institucija turi teisę skirti už teisės akto pažeidimą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) juridiniams asmenims – iki 2 procentų bendrųjų metinių pajamų dydžio baudą; 2) fiziniams asmenims (ūkio subjektams) – iki 50 000 eurų dydžio baudą. <p>2. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje.</p> <p>3. Tais atvejais, kai neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų, priežiūros institucija skiria juridiniams asmenims baudą iki 80 000 eurų.</p> <p>68 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimo vykdymas</p>	
--	---	--

	<p>1. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 66 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos.</p> <p>2. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos.</p> <p>69 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas</p> <p>1. Šiame skyriuje nurodytus priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, manantys, kad buvo pažeistos jų teisės arba įstatymų saugomi interesai, turi teisę skusti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.</p> <p>2. Skundo padavimas teismui iki jo išsprendimo dienos nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti įstatymuose nustatytas baudas, arba veiksmo vykdymo.</p> <p>70 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones</p> <p>1. Sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės skyrimo klausimas, arba įteikiamas pasirašytinai.</p> <p>2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio asmens tapatybę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę informuojamas asmuo, kuriam ji pritaikyta. Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jei informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamos įtakos finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas tol, kol</p>	
--	--	--

	šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.	
15 straipsnis. Ginčų sprendimo, neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūros 1. Valstybės narės užtikrina ir skatina tinkamas ir veiksmingas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras arba imasi lygiaverčių priemonių gavėjų ir jų mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams pagal šį reglamentą spręsti. Šiais tikslais valstybės narės atitinkamais atvejais paskiria esamas įstaigas arba įsteigia naujas įstaigas. Įstaigos turi būti nepriklausomos nuo šalių. 2. Valstybės narės nurodo Komisijai tas įstaigas ne vėliau kaip 2017 m. birželio 9 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tomis įstaigomis susijusius pasikeitimus.	76 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas ūkio subjektas pažeidė šiuo įstatymu saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.	Visiškas
16 straipsnis. Universalios kortelės 1. Šio reglamento tikslais nacionalinių mokėjimo operacijų, kurių mokėjimo kortelių schema neišskiria kaip debeto ar kredito kortelių operacijų, atžvilgiu taikomos nuostatos dėl debeto kortelių ar debeto kortelių operacijų. 2. Nukrypstant nuo 1 dalies, iki 2016 m. gruodžio 9 d. valstybės narės gali nustatyti, kad ne daugiau kaip 30 % šio straipsnio 1 dalyje nurodytų nacionalinių mokėjimo operacijų laikomos lygiavertėmis kredito kortelių operacijoms, kurioms taikomos 4 straipsnyje nurodyta tarpbankinio mokesčio viršutinė riba.	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai. Straipsnyje pateiktomis opcijomis neketinama pasinaudoti.	
17 straipsnis. Nuostata dėl peržiūros Komisija ne vėliau kaip 2019 m. birželio 9 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šio reglamento taikymo ataskaitą. Komisijos ataskaitoje visų pirma nagrinėjamas tarpbankinių mokesčių dydžių tinkamumas ir skatinimo priemonės, kaip antai mokesčiai, atsižvelgiant į įvairių mokėjimo priemonių naudojimą bei sąnaudas ir naujų dalyvių, naujų technologijų bei novatoriškų verslo modelių patekimo į rinką mastą. Vertinime visų pirma turi būti svarstoma: <ol style="list-style-type: none"> mokesčių mokėtojams kitimas; mokėjimo kortelių išleidėjų ir mokėjimo kortelių schemų konkurencijos mastas; poveikis mokėtojo ir gavėjo išlaidoms; koku lygiu prekybininkai atspindi tarpbankinių mokesčių dydžio sumažinimą; techniniai reikalavimai ir jų poveikis visoms susijusioms šalims; kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimo poveikis 	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.	

<p> vartotojų patogumui, ypač pagyvenusių žmonių ir kitų pažeidžiamų vartotojų; </p> <p> g) II skyriaus netaikymo verslo mokėjimo kortelėms poveikis rinkai, lyginant padėtį tose valstybėse narėse, kuriose pridėtinių mokesčių taikymas draudžiamas, su padėtimi tose valstybėse narėse, kuriose jis leidžiamas; </p> <p> h) specialių nuostatų, susijusių su tarpbankiniais mokesčiais nacionalinėms debeto kortelių operacijoms, poveikis rinkai; </p> <p> i) tarptautinio kortelių aptarnavimo raida ir jo poveikis bendrajai rinkai, lyginant kortelių, kurių mokesčiams taikomos viršutinės ribos, ir kortelių, kurių mokesčiams netaikomos viršutinės ribos, situaciją siekiant apsvarstyti galimybę patikslinti, kuris tarpbankinis mokestis taikomas tarptautinio kortelių aptarnavimo atveju; </p> <p> j) mokėjimo kortelių schemas ir apdorojimo atskyrimo taisyklių taikymas praktikoje ir poreikis iš naujo svarstyti atsiejimą teisinėmis priemonėmis; </p> <p> k) priklausomai nuo 3 straipsnio 1 dalies poveikio tarpbankinių mokesčių už vidutinės ir didelės vertės debeto kortelių operacijas faktinei vertei, galimas poreikis peržiūrėti tą dalį, numatant, kad viršutinė riba neturėtų viršyti mažesnės iš šių sumų: 0,07 EUR arba 0,2 % operacijos vertės. </p> <p> Prireikus prie Komisijos ataskaitos pridamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, į kurį gali būti įtrauktas siūlomas pakeitimas dėl maksimalios viršutinės tarpbankinių mokesčių ribos. </p>		
<p> 18 straipsnis. Įsigaliojimas </p> <p> 1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i>. </p> <p> 2. Jis taikomas nuo 2015 m. birželio 8 d., išskyrus 3, 4, 6 ir 12 straipsnius, kurie taikomi nuo 2015 m. gruodžio 9 d., ir 7, 8, 9 ir 10 straipsnius, kurie taikomi nuo 2016 m. birželio 9 d. </p>	<p> Straipsnio įgyvendinti nereikia </p>	

Rimantas Šadžius
 Finansų ministras

 2016.3.10

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO (EB) NR. 924/2009 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINIŲ TEISĖS AKTŲ ATITIKTIES LENTELĖ

2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001	Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektas	Reglamento perkėlimo (įgyvendinimo) lygis
<p>1 straipsnis. Dalykas ir taikymo sritis</p> <p>1. Šiuo reglamentu nustatomos tarptautinių mokėjimų Bendrijoje taisyklės, užtikrinant, kad už tarptautinius mokėjimus Bendrijoje būtų imamas toks pats atlyginimas kaip ir už mokėjimus ta pačia valiuta valstybėje narėje.</p> <p>2. Šis reglamentas taikomas tarptautiniams mokėjimams pagal Direktyvos 2007/64/EB nuostatas, kurie atliekami eurai arba pagal 14 straipsnį apie savo sprendimą taikyti šį reglamentą savo nacionalinei valiutai pranešusių valstybių narių nacionaline valiuta.</p> <p>3. Šis reglamentas netaikomas mokėjimams, kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjai atlieka savo sąskaita arba kitų mokėjimo paslaugų teikėjų vardu.</p> <p>4. 6, 7 ir 8 straipsniuose nustatytos taisyklės dėl tiesioginio debeto operacijų eurai tarp gavėjo ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjų.</p>	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	
<p>2 straipsnis. Sąvokų apibrėžtys</p> <p>Šiame reglamente taikomos tokios sąvokų apibrėžtys:</p> <p>1. tarptautinis mokėjimas – elektroniniu būdu atliekama mokėjimo operacija, inicijuota mokėtojo arba gavėjo ar per gavėją, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra skirtingose valstybėse narėse;</p> <p>2. nacionalinis mokėjimas – elektroninė mokėjimo operacija, inicijuota mokėtojo arba gavėjo ar per gavėją, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra toje pačioje valstybėje narėje;</p> <p>3. mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą;</p> <p>4. gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas gavėjas lėšų, kurios buvo mokėjimo operacijos dalykas;</p> <p>5. mokėjimo paslaugų teikėjas – bet kurios Direktyvos 2007/64/EB 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos kategorijos juridinis asmuo ir tos direktyvos 26 straipsnyje nurodyti fiziniai ar juridiniai asmenys, išskyrus 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (nauja redakcija) [6] 2 straipsnyje išvardytas institucijas, kurios naudojasi tuo, kad valstybė narė pagal Direktyvos 2007/64/EB 2 straipsnio 3 dalį taiko išimtį;</p> <p>6. mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojasi mokėjimo paslauga kaip mokėtojas ir (arba) kaip gavėjas;</p> <p>7. mokėjimo operacija – mokėtojo arba gavėjo ar per gavėją inicijuotas veiksmas, kai lėšos įmokamos, pervedamos arba išimamos neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija;</p> <p>8. mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas jo mokėjimo paslaugų</p>	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	

<p>teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;</p> <p>9. atlyginimas – mokėjimo paslaugų teikėjo iš mokėjimo paslaugų vartotojo imamas ir tiesiogiai arba netiesiogiai su mokėjimo operacija susijęs atlyginimas;</p> <p>10. lėšos – banknotai ir monetos, pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/46/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros [7] 1 straipsnio 3 dalies b punkte;</p> <p>11. vartotojas – fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslo, nesusijusių su jo vykdoma prekyba, verslu ar profesine veikla;</p> <p>12. mikroįmonė – įmonė, kuri mokėjimo paslaugų sutarties sudarymo metu turi 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo [8] priedo 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse apibrėžtos įmonės statusą;</p> <p>13. tarpbankinis mokestis – tarp mokėtojo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjų mokamas mokestis už kiekvieną tiesioginio debeto operaciją;</p> <p>14. tiesioginis debetas – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu;</p> <p>15. tiesioginio debeto schema – tiesioginio debeto operacijoms vykdyti naudojamų taisyklių, procedūrų ir standartų, dėl kurių buvo sutarta mokėjimo paslaugų teikėjų, rinkinys.</p>		
<p>3 straipsnis. Atlyginimas už tarptautinius mokėjimus ir atitinkamus nacionalinius mokėjimus</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas už tarptautinius mokėjimus iki 50000 EUR iš mokėjimo paslaugų vartotojo ima tokį patį atlyginimą, kokį tas mokėjimo paslaugų teikėjas imtų iš mokėjimo paslaugų vartotojų už tos pačios vertės atitinkamus nacionalinius mokėjimus ta pačia valiuta.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalies tikslais apskaičiuodamas atlyginimo už tarptautinį mokėjimą dydį, mokėjimo paslaugų teikėjas nustato atitinkamą nacionalinį mokėjimą. Tais atvejais, kai, kompetentingų institucijų nuomone, to reikia, jos paskelbia atitinkamų nacionalinių mokėjimų nustatymo gaires. Kompetentingos institucijos aktyviai bendradarbiauja su pagal Direktyvos 2007/64/EB 85 straipsnio 1 dalį įsteigtu Mokėjimų komitetu, siekdamos užtikrinti atitinkamų nacionalinių mokėjimų nustatymo gairių nuoseklumą.</p> <p>3. Jei valstybė narė praneša apie savo sprendimą išplėsti šio reglamento taikymo sritį savo nacionalinei valiutai pagal 14 straipsnį, gali būti laikoma, kad nacionalinis mokėjimas tos valstybės narės valiuta atitinka tarptautinį mokėjimą eurai.</p> <p>4. Šis reglamentas netaikomas atlyginimui už valiutos keitimą.</p>	<p>Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.</p>	
<p>4 straipsnis. Mokėjimų automatizavimo supaprastinimo priemonės</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas prirėkęs praneša mokėjimo paslaugų vartotojui mokėjimo paslaugų vartotojo IBAN ir mokėjimo paslaugų teikėjo BIC. Be to, mokėjimo paslaugų teikėjas prirėkęs sąskaitos išrašuose arba jų priede nurodo mokėjimo paslaugų vartotojo IBAN ir mokėjimo paslaugų teikėjo BIC.</p>	<p>Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.</p>	

<p>Mokėjimo paslaugų teikėjas nemokamai teikia mokėjimo paslaugų vartotojui pagal šią dalį reikalaujamą informaciją.</p> <p>2. Prireikus atsižvelgiant į konkrečios mokėjimo operacijos pobūdį:</p> <p>a) kai atliekama mokėtojo inicijuota operacija, mokėtojas paprašius praneša mokėjimo paslaugų teikėjui gavėjo IBAN ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo BIC;</p> <p>b) kai atliekama gavėjo inicijuota operacija, gavėjas paprašius praneša mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtojo IBAN ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo BIC.</p> <p>3. Be 3 straipsnio 1 dalyje minimo atlyginimo mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti papildomą atlyginimą iš mokėjimo paslaugų vartotojo, jei tas vartotojas nepateikia IBAN ir BIC pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas nurodydamas mokėjimo paslaugų teikėjui atlikti mokėjimo operaciją. Tas atlyginimas turi būti pagrįstas ir atitikti sąnaudas. Dėl to atlyginimo susitaria mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas. Mokėjimo paslaugų teikėjas iš anksto, iki mokėjimo paslaugų vartotojo įsipareigojimo pagal šį susitarimą, informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją apie papildomo atlyginimo dydį.</p> <p>4. Prireikus atsižvelgiant į konkrečios mokėjimo operacijos pobūdį, visose sąskaitose faktūrose už prekes ir paslaugas Bendrijoje, prekių tiekėjas ir paslaugų teikėjas, kuris gauna į šio reglamento taikymo sritį patenkančius mokėjimus, savo klientams nurodo savo IBAN ir savo mokėjimo paslaugų teikėjo BIC.</p>		
<p>5 straipsnis. Pareiga teikti mokėjimų balanso duomenis</p> <p>1. Nuo 2010 m. sausio 1 d. valstybės narės panaikina nacionalinės teisės aktuose įtvirtintas mokėjimo paslaugų teikėjų pareigas teikti atsiskaitymais grindžiamus mokėjimų balanso statistinius duomenis, susijusius su jų klientų mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 50000 EUR sumos.</p> <p>2. Nepažeidžiant 1 dalies nuostatų, valstybės narės gali toliau rinkti apibendrintus duomenis arba kitą susijusią laisvai prieinamą informaciją, jei toks rinkimas neturi įtakos nenutrūkstamam mokėjimų vykdymui, o mokėjimo paslaugų teikėjai jį gali visiškai automatizuoti.</p>	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	
<p>6 straipsnis. Tarpbankinis mokestis už tarptautines tiesioginio debeto operacijas</p> <p>Jei mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nesudarė dvišalio susitarimo, kiekvienai tarptautinei tiesioginio debeto operacijai, atliktai anksčiau nei 2012 m. lapkričio 1 d., taikomas 0,088 EUR daugiašalis tarpbankinis mokestis, kurį gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas moka mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, išskyrus atvejį, kai atitinkami mokėjimo paslaugų teikėjai susitarė dėl mažesnio tarpbankinio mokesčio.</p>	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	
<p>7 straipsnis. Tarpbankinis mokestis už nacionalines tiesioginio debeto operacijas</p> <p>1. Nepažeidžiant 2 ir 3 dalių nuostatų, jei anksčiau nei 2009 m. lapkričio 1 d. atliktoms nacionalinėms tiesioginio debeto operacijoms tarp gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikomas daugiašalis tarpbankinis mokestis arba kitas sutartas tarpbankinis atlygis, toks daugiašalis tarpbankinis mokestis arba kitas sutartas tarpbankinis atlygis taikomas visoms anksčiau nei 2012 m. lapkričio 1 d. atliktoms nacionalinėms tiesioginio debeto operacijoms.</p> <p>2. Jei toks daugiašalis tarpbankinis mokestis arba kitas sutartas tarpbankinis atlygis sumažinamas arba panaikinamas anksčiau nei 2012 m. lapkričio 1 d., toks</p>	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	

<p>sumažinimas arba panaikinimas taikomas visoms nacionalinėms tiesioginio debeto operacijoms, atliekamoms iki tos dienos.</p> <p>3. Jei egzistuoja gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo dvišalis susitarimas dėl nacionalinių tiesioginio debeto operacijų, 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, kai ta nacionalinė tiesioginio debeto operacija buvo atlikta anksčiau nei 2012 m. lapkričio 1 d.</p>		
<p>8 straipsnis. Prieinamumas atliekant tiesioginio debeto operacijas</p> <p>1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris yra pasiekiamas nacionalinėms tiesioginio debeto operacijoms eurais atlikti to mokėtojo mokėjimo sąskaitoje, pagal tiesioginio debeto schemą turi būti pasiekiamas tiesioginio debeto operacijoms eurais, gavėjo inicijuotoms per bet kurioje valstybėje narėje esantį mokėjimo paslaugų teikėją, atlikti.</p> <p>2. 1 dalies nuostatos taikomos tik tiesioginio debeto operacijoms, kurios prieinamos vartotojams pagal tiesioginio debeto schemą.</p> <p>3. Mokėjimo paslaugų teikėjai ne vėliau kaip 2010 m. lapkričio 1 d. turi įvykdyti 1 ir 2 dalyse nustatytus reikalavimus.</p> <p>4. Nepažeidžiant 3 dalies nuostatų, mokėjimo paslaugų teikėjai, esantys valstybėje narėje, kurios valiuta nėra euro, 1 ir 2 dalių reikalavimus, keliamus tiesioginio debeto operacijoms eurais, turi įvykdyti ne vėliau kaip 2014 m. lapkričio 1 d. Tačiau, jei tokioje valstybėje narėje įvedamas euro kaip valiuta anksčiau nei 2013 m. lapkričio 1 d., mokėjimo paslaugų teikėjai, esantys toje valstybėje narėje, turi įvykdyti 1 ir 2 dalių reikalavimus per vienerius metus nuo tos dienos, kai atitinkama valstybė narė prisijungė prie euro zonos.</p>	<p>Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.</p>	
<p>9 straipsnis. Kompetentingos institucijos</p> <p>Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, atsakingas už šio reglamento laikymosi užtikrinimą.</p> <p>Valstybės narės nurodo Komisijai tas kompetentingas institucijas ne vėliau kaip 2010 m. balandžio 29 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai visus vėlesnius su tomis institucijomis susijusius pasikeitimus.</p> <p>Valstybės narės gali kompetentingomis institucijomis paskirti esamas įstaigas.</p> <p>Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos veiksmingai stebėtų, kaip laikomasi šio reglamento, ir imtųsi visų priemonių, kurių reikia norint užtikrinti toki laikymąsi.</p>	<p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>9. Įstatymo IX skyriaus ir 76 straipsnio nuostatos taikomos įgyvendinant reglamento (EB) Nr. 924/2009, 9, 10, 11, 12 ir 13 straipsnių, reglamento (ES) Nr. 260/2012, 10, 11 ir 12 straipsnių ir reglamento (ES) Nr. 2015/751 13 ir 14 straipsnių nuostatas.</p> <p>62 straipsnis. Priežiūros institucija</p> <p>1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas.</p> <p>2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo, jo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, Reglamento (EB) Nr. 924/2009, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) reikalavimų.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>10 straipsnis. Skundų nagrinėjimo procedūros dėl tariamų šio reglamento pažeidimų</p> <p>1. Valstybės narės nustato procedūras, kurios leidžia mokėjimo paslaugų vartotojams arba kitoms suinteresuotosioms šalims kompetentingoms institucijoms pateikti skundus dėl mokėjimo paslaugų teikėjų tariamai padarytų šio reglamento nuostatų pažeidimo.</p> <p>Tuo tikslu valstybės narės gali taikyti ar išplėsti esamas procedūras.</p> <p>2. Atitinkamais atvejais, nepažeisdamos teisės kreiptis į teismą pagal nacionalinę proceso teisę, kompetentingos institucijos skundą pateikusių šalį informuoja apie pagal</p>	<p>65 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės</p> <p>Priežiūros institucija turi teisę fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims taikyti šias poveikio priemones:</p> <p>1) įspėti dėl šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas);</p> <p>2) skirti šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas.</p> <p>66 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka</p> <p>1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos fiziniams asmenims</p>	<p>Visiškas</p>

11 straipsnį nustatytas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras.

(ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:

- 1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas;
- 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija;
- 3) trukdoma priežiūros institucijai arba jos įgaliotiems asmenims atlikti patikrinimus;
- 4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas.

2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę, nustato ne trumpesnę kaip 14 dienų terminą, skaičiuojamą nuo pranešimo išsiuntimo dienos paaiškinimams pateikti ir apie tai raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, ir pateikia jam informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės taikymo pagrindus. Paaiškinimų per nurodytą laiką nepateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės taikymo.

3. Apie poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama raštu ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, jo atstovai turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo atstovo neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių.

4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia reaguoti operatyviai dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonės taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti argumentuotus paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo.

5. Asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus.

6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę ir jos dydį, atsižvelgia į:

- 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę;
- 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų

	<p>nuostolių ar padarytos žalos dydį, jei jį įmanoma nustatyti;</p> <p>3) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę ir finansinį pajėgumą;</p> <p>4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą;</p> <p>5) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes;</p> <p>6) nustatytų teisės akto pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmės finansų rinkos stabilumui ir patikimumui.</p> <p>7. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.</p> <p>8. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, nebendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, kliudo atlikti tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje numatytas terminas skaičiuojamas iš naujo.</p> <p>9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, paaiškinimai (jei jie pateikti) ir jų vertinimas.</p> <p>10. Priežiūros institucija, svarstydamą, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti šio įstatymo 65 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šiuo įstatymu ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams, arba jeigu turi pagrindo manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.</p> <p>11. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo įsigalioja kitą dieną nuo jo priėmimo dienos, jeigu sprendime nenustatyta kitaip.</p> <p>12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo.</p> <p>13. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 3 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo dienos, o esant tęstiniam arba trunkamajam teisės akto pažeidimui, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos arba trunkamojo pažeidimo pasibaigimo</p>	
--	--	--

dienos.

67 straipsnis. Baudos

1. Priežiūros institucija turi teisę skirti už teisės akto pažeidimą:

- 1) juridiniams asmenims – iki 2 procentų bendrųjų metinių pajamų dydžio baudą;
- 2) fiziniams asmenims (ūkio subjektams) – iki 50 000 eurų dydžio baudą.

2. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje.

3. Tais atvejais, kai neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų, priežiūros institucija skiria juridiniams asmenims baudą iki 80 000 eurų.

68 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimo vykdymas

1. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 66 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmetas skundas, įsiteisėjimo dienos.

2. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos.

69 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas

1. Šiame skyriuje nurodytus priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, manantys, kad buvo pažeistos jų teisės arba įstatymų saugomi interesai, turi teisę skusti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Skundo padavimas teismui iki jo išsprendimo dienos nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti įstatymuose nustatytas baudas, arba veiksmo vykdymo.

70 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones

1. Sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės skyrimo klausimas, arba įteikiamas

	<p>pasirašytinai.</p> <p>2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio asmens tapatybę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę informuojamas asmuo, kuriam ji pritaikyta. Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jei informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamos įtakos finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.</p>	
<p>11 straipsnis. Neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūros</p> <p>1. Valstybės narės nustato tinkamas ir veiksmingas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras mokėjimo paslaugų vartotojų ir jų mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams dėl pagal šį reglamentą kylančių teisių ir pareigų spręsti. Tais tikslais valstybės narės, kai tinkama, paskiria esamas įstaigas, arba įsteigia naujas įstaigas.</p> <p>2. Valstybės narės nurodo Komisijai tas įstaigas ne vėliau kaip 2010 m. balandžio 29 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai visus vėlesnius su tomis įstaigomis susijusius pasikeitimus.</p> <p>3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šis straipsnis taikomas tik tuo atveju, kai mokėjimo paslaugų vartotojai yra vartotojai arba mikroįmonės. Tokiu atveju valstybės narės atitinkamai informuoja Komisiją.</p>	<p>76 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas</p> <p>Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas ūkio subjektas pažeidė šiuo įstatymu saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p>12 straipsnis. Tarptautinis bendradarbiavimas</p> <p>9 ir 11 straipsniuose nurodytos įvairių valstybių narių kompetentingos institucijos ir už neteisminį skundų nagrinėjimą bei teisių gynimą atsakingos įstaigos aktyviai ir operatyviai bendradarbiauja sprendamos tarptautinius ginčus. Valstybės narės užtikrina, kad toks bendradarbiavimas būtų vykdomas.</p>	<p>71 straipsnis. Priežiūros institucijos bendradarbiavimas su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis</p> <p>1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VI–IX skyriuose jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis. Bendradarbiavimas apima keitimąsi informacija, dalyvavimą atliekant patikrinimus arba kitų priežiūros funkcijų atlikimą bet kurios priežiūros institucijos iniciatyva.</p> <p>2. Priežiūros institucija nedelsdama suteikia informaciją kitų valstybių narių priežiūros institucijoms, būtiną siekiant užtikrinti, kad kitų valstybių narių priežiūros institucijos atliktų savo funkcijas.</p> <p>72 straipsnis. Keitimasis informacija</p> <p>1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VI–IX skyriuose jai pavestas funkcijas, keičiasi informacija su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis.</p> <p>2. Priežiūros institucija, perduodama informaciją kitų valstybių narių priežiūros institucijoms, turi teisę reikalauti, kad suteikta informacija nebūtų perduodama tretiesiems asmenims be išankstinio priežiūros institucijos sutikimo. Šis apribojimas turi būti numatytas informacijos perdavimo metu. Priežiūros institucija, duodama sutikimą perduoti informaciją tretiesiems asmenims, privalo nurodyti, kokiais tikslais gali būti naudojama perduota informacija.</p>	Visiškas

	<p>3. Priežiūros institucija turi teisę iš kitų valstybių narių priežiūros institucijų gautą informaciją perduoti kitoms kompetentingoms institucijoms, fiziniams ar juridiniams asmenims tik turėdama išankstinį kitos priežiūros institucijos sutikimą perduoti suteiktą informaciją ir tik jame nurodytais tikslais, nebent informacijos perdavimas būtų pateisinamas atsižvelgiant į susiklosčiusias aplinkybes, – tokiu atveju priežiūros institucija nedelsdama informuoja pranešimą pateikusią priežiūros instituciją.</p> <p>73 straipsnis. Atsisakymas bendradarbiauti</p> <p>1. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti bendradarbiauti arba teikti pagalbą atliekant patikrinimą ar atliekant kitas priežiūros funkcijas, arba keisti informaciją, kaip tai numatyta šio įstatymo 72 straipsnyje, tik esant šioms aplinkybėms:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) patikrinimas, kitų priežiūros funkcijų atlikimas arba informacijos perdavimas gali neigiamai paveikti Lietuvos Respublikos suverenitetą, saugumą ar viešąją tvarką; 2) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra pradėtas teismo arba ikiteisminis procesas Lietuvos Respublikoje; 3) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra priimtas galutinis teismo sprendimas Lietuvos Respublikoje. <p>2. Priežiūros institucija, pasinaudojusi šio straipsnio 1 dalyje nustatyta teise, nedelsdama apie tai praneša prašymą suteikti informaciją ar kitokio pobūdžio pagalbą pateikusiai valstybės narės priežiūros institucijai ir nurodo atsisakymo bendradarbiauti priežastis.</p> <p>74 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas</p> <p>1. Priežiūros institucija gali pranešti Europos bankininkystės institucijai apie šiuos kitos valstybės narės priežiūros institucijos atmetus arba per pagrįstą terminą neįvykdytus prašymus:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) keisti informaciją; 2) atlikti patikrinimą; 3) leisti priežiūros institucijos pareigūnams dalyvauti kitos valstybės narės priežiūros institucijos pareigūnams atliekant patikrinimą. <p>2. Šio straipsnio nuostatos įgyvendinamos laikantis 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL 2010 L 331, p. 12), 19 straipsnyje nustatytų reikalavimų.</p>	
<p>13 straipsnis. Sankcijos</p> <p>Nepažeisdamos 17 straipsnio nuostatų, valstybės narės ne vėliau kaip 2010 m. birželio 1 d. nustato sankcijų už šio reglamento pažeidimus taikymo taisykles ir imasi visų būtinų jų įgyvendinimą užtikrinančių priemonių. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės ne vėliau kaip 2010 m. spalio 29 d. praneša Komisijai apie tas nuostatas bei nedelsdamos praneša jai apie bet</p>	<p>65 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės</p> <p>Priežiūros institucija turi teisę fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims taikyti šias poveikio priemones:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įspėti dėl šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas); 2) skirti šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas. 	<p>Visiškas</p>

kokius vėlesnius su jomis susijusius pakeitimus.

66 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka

1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:

- 1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas;
- 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija;
- 3) trukdoma priežiūros institucijai arba jos įgaliotiems asmenims atlikti patikrinimus;
- 4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas.

2. Priežiūros institucija, prieš sprendama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę, nustato ne trumpesnę kaip 14 dienų terminą, skaičiuojamą nuo pranešimo išsiuntimo dienos paaiškinimams pateikti ir apie tai raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, ir pateikia jam informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės taikymo pagrindus. Paaiškinimų per nurodytą laiką nepateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės taikymo.

3. Apie poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama raštu ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, jo atstovai turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo atstovo neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių.

4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia reaguoti operatyviai dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonės taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti argumentuotus paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo.

5. Asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus.

6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo,

	<p>parinkdama konkrečią poveikio priemonę ir jos dydį, atsižvelgia į:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jei jį įmanoma nustatyti; 3) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę ir finansinį pajėgumą; 4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą; 5) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes; 6) nustatytų teisės akto pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui. <p>7. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.</p> <p>8. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, nebendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, kliudo atlikti tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje numatytas terminas skaičiuojamas iš naujo.</p> <p>9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, paaiškinimai (jei jie pateikti) ir jų vertinimas.</p> <p>10. Priežiūros institucija, svarstydama, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti šio įstatymo 65 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šiuo įstatymu ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams, arba jeigu turi pagrindo manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.</p> <p>11. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo įsigalioja kitą dieną nuo jo priėmimo dienos, jeigu sprendime nenustatyta kitaip.</p> <p>12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo.</p> <p>13. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo gali būti</p>	
--	--	--

	<p>priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 3 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo dienos, o esant tęstiniam arba trunkamajam teisės akto pažeidimui, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos arba trunkamojo pažeidimo pasibaigimo dienos.</p> <p>67 straipsnis. Baudos</p> <p>1. Priežiūros institucija turi teisę skirti už teisės akto pažeidimą:</p> <p>1) juridiniams asmenims – iki 2 procentų bendrųjų metinių pajamų dydžio baudą;</p> <p>2) fiziniams asmenims (ūkio subjektams) – iki 50 000 eurų dydžio baudą.</p> <p>2. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje.</p> <p>3. Tais atvejais, kai neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų, priežiūros institucija skiria juridiniams asmenims baudą iki 80 000 eurų.</p>	
<p>14 straipsnis. Taikymas kitoms nei euro valiutoms</p> <p>1. Valstybė narė, kurios valiuta nėra euro ir kuri nusprendžia išplėsti šio reglamento, išskyrus 6, 7 ir 8 straipsnių, taikymą savo nacionalinei valiutai, atitinkamai praneša apie tai Komisijai. Tas pranešimas skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. Šio reglamento taikymo išplėtimas įsigalioja po 14 dienų nuo tokio paskelbimo.</p> <p>2. Valstybė narė, kurios valiuta nėra euro ir kuri ketina išplėsti 6, 7 arba 8 straipsnių nuostatų arba jų bet kokio derinio taikymą savo nacionalinei valiutai, atitinkamai praneša apie tai Komisijai. Tas pranešimas skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. 6, 7 arba 8 straipsnių taikymo išplėtimas įsigalioja po 14 dienų nuo tokio paskelbimo.</p> <p>3. Valstybės narės, kurios 2009 m. spalio 29 d. jau įvykdė pranešimo procedūrą pagal Reglamento (EB) Nr. 2560/2001 9 straipsnį, neprivalo teikti pranešimo, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje.</p>	<p>Šio straipsnio perkelti nereikia, nes nuspręsta nepasinaudoti straipsnyje nurodyta galimybe.</p>	
<p>15 straipsnis. Peržiūra</p> <p>1. Komisija ne vėliau kaip 2011 m. spalio 31 d. pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Europos centriniam bankui ataskaitą dėl to, ar reikėtų panaikinti nacionalinės teisės aktuose įtvirtintas pareigas teikti atsiskaitymais grindžiamus duomenis. Prireikus prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas.</p> <p>2. Komisija ne vėliau kaip 2012 m. spalio 31 d. pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Europos centriniam bankui šio reglamento taikymo ataskaitą, prireikus – kartu su pasiūlymu. Ta ataskaita visų pirma apima:</p> <p>a) IBAN ir BIC naudojimą automatizuojant mokėjimus;</p> <p>b) 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos viršutinės ribos tinkamumą; ir</p> <p>c) rinkos plėtojimą, susijusį su 6, 7 ir 8 straipsnių taikymu.</p>	<p>Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis skirtas Europos Komisijai.</p>	
<p>16 straipsnis. Panaikinimas</p>	<p>Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.</p>	

Reglamentas (EB) Nr. 2560/2001 panaikinamas nuo 2009 m. lapkričio 1 d. Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.		
17 straipsnis. Įsigaliojimas Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. Jis taikomas nuo 2009 m. lapkričio 1 d. Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse. Priimta Strasbūre 2009 m. rugsėjo 16 d.	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

2016. 3. 10

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO (EB) NR. 260/2012 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINIŲ TEISĖS AKTŲ ATITIKTIES LENTELĖ

2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012 kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009	Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektas	Reglamento perkėlimo (įgyvendinimo) lygis
<p>10 straipsnis Kompetentingos valdžios institucijos 1. Valstybės narės kompetentingomis valdžios institucijomis, atsakingomis už šio reglamento laikymosi užtikrinimą, paskiria valdžios institucijas, įstaigas, kurios yra pripažintos pagal nacionalinę teisę, arba kurias pripažįsta valdžios institucijos, kurioms pagal nacionalinę teisę tuo tikslu suteikti aiškūs įgaliojimai, įskaitant nacionalinius centrinius bankus. Valstybės narės gali kompetentingomis valdžios institucijomis paskirti esamas įstaigas. 2. Valstybės narės ne vėliau kaip 2013 m. vasario 1 d. praneša Komisijai apie pagal 1 dalį paskirtas kompetentingas valdžios institucijas. Jos nedelsdamos praneša Komisijai ir Europos priežiūros institucijai (Europos bankininkystės institucijai) (toliau – EBI) apie visus vėlesnius su tomis valdžios institucijomis susijusius pasikeitimus. 3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytos kompetentingos valdžios institucijos turėtų visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus. Jeigu klausimams, kuriems taikomas šis reglamentas, spręsti valstybės narės teritorijoje yra daugiau negu viena kompetentinga valdžios institucija, valstybės narės užtikrina glaudų tų valdžios institucijų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai vykdyti atitinkamas savo pareigas. 4. Kompetentingos valdžios institucijos veiksmingai stebi, kaip MPT laikosi šio reglamento, ir imasi visų priemonių, būtinų tokiam laikymuisi užtikrinti. Jos tarpusavyje bendradarbiauja laikydamosi Direktyvos 2007/64/EB 24 straipsnio ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio.</p>	<p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis 9. Įstatymo IX skyriaus ir 76 straipsnio nuostatos taikomos įgyvendinant reglamento (EB) Nr. 924/2009, 9, 10, 11, 12 ir 13 straipsnių, reglamento (ES) Nr. 260/2012, 10, 11, 12 ir 16 straipsnių ir reglamento (ES) Nr. 2015/751 13 ir 14 straipsnių nuostatas. 62 straipsnis. Priežiūros institucija 1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas. 2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo, jo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, Reglamento (EB) Nr. 924/2009, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) reikalavimų.</p>	Visiškas
<p>11 straipsnis Sankcijos 1. Ne vėliau kaip 2013 m. vasario 1 d. valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša apie tas taisykles ir priemones Komisijai ne vėliau kaip 2013 m. rugpjūčio 1 d. ir nedelsdamos praneša jai apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus. 2. 1 dalyje nurodytos sankcijos netaikomos vartotojams.</p>	<p>65 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės Priežiūros institucija turi teisę fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims taikyti šias poveikio priemones: 1) įspėti dėl šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas); 2) skirti šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas. 66 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka 1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos fiziniams asmenims (ūkio subjektams) ir juridiniams asmenims, kai yra bent vienas iš šių pagrindų: 1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas; 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama</p>	Visiškas

	<p>neteisinga, neišsami ar netiksli informacija;</p> <p>3) trukdoma priežiūros institucijai arba jos įgaliotiems asmenims atlikti patikrinimus;</p> <p>4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas.</p> <p>2. Priežiūros institucija, prieš sprendama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę, nustato ne trumpesnę kaip 14 dienų terminą, skaičiuojamą nuo pranešimo išsiuntimo dienos paaiškinimams pateikti ir apie tai raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, ir pateikia jam informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės taikymo pagrindus. Paaiškinimų per nurodytą laiką nepateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės taikymo.</p> <p>3. Apie poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama raštu ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, jo atstovai turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtاريو teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo atstovo neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių.</p> <p>4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia reaguoti operatyviai dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonės taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti argumentuotus paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo.</p> <p>5. Asmuo, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus.</p> <p>6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę ir jos dydį, atsižvelgia į:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jei ji įmanoma nustatyti; 3) asmens, įtاريو teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę ir finansinį pajėgumą; 4) asmens, įtاريو teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės 	
--	---	--

	<p>aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą;</p> <p>5) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes;</p> <p>6) nustatytų teisės akto pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui.</p> <p>7. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.</p> <p>8. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, nebendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, kliudo atlikti tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje numatytas terminas skaičiuojamas iš naujo.</p> <p>9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, paaiškinimai (jei jie pateikti) ir jų vertinimas.</p> <p>10. Priežiūros institucija, svarstydamą, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti šio įstatymo 65 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šiuo įstatymu ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams, arba jeigu turi pagrindo manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.</p> <p>11. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo įsigalioja kita dieną nuo jo priėmimo dienos, jeigu sprendime nenustatyta kitaip.</p> <p>12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo.</p> <p>13. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 3 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo dienos, o esant tęstiniam arba trunkamajam teisės akto pažeidimui, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos arba trunkamojo pažeidimo pasibaigimo dienos.</p>	
--	---	--

	<p>67 straipsnis. Baudos</p> <p>1. Priežiūros institucija turi teisę skirti už teisės akto pažeidimą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) juridiniams asmenims – iki 2 procentų bendrųjų metinių pajamų dydžio baudą; 2) fiziniams asmenims (ūkio subjektams) – iki 50 000 eurų dydžio baudą. <p>2. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje.</p> <p>3. Tais atvejais, kai neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų, priežiūros institucija skiria juridiniams asmenims baudą iki 80 000 eurų.</p> <p>68 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimo vykdymas</p> <p>1. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 66 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmetas skundas, įsiteisėjimo dienos.</p> <p>2. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos.</p> <p>69 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas</p> <p>1. Šiame skyriuje nurodytus priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, manantys, kad buvo pažeistos jų teisės arba įstatymų saugomi interesai, turi teisę skųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.</p> <p>2. Skundo padavimas teismui iki jo išsprendimo dienos nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti įstatymuose nustatytas baudas, arba veiksmo vykdymo.</p> <p>70 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones</p> <p>1. Sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės skyrimo klausimas, arba įteikiamas pasirašytinai.</p>	
--	---	--

	2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio asmens tapatybę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę informuojamas asmuo, kuriam ji pritaikyta. Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jei informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamos įtakos finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.	
12 straipsnis. Neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūros 1. Valstybės narės nustato tinkamas ir veiksmingas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras MPV ir jų MPT ginčams dėl pagal šį reglamentą atsirandančių teisių ir pareigų spręsti. Tais tikslais valstybės narės paskiria esamas įstaigas arba, prireikus, įsteigia naujas įstaigas. 2. Valstybės narės praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas įstaigas ne vėliau kaip 2013 m. vasario 1 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tomis įstaigomis susijusius pasikeitimus. 3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šis straipsnis taikomas tik MPV, kurie yra vartotojai, ar tik tiems MPV, kurie yra vartotojai ir mikroįmonės. Apie visas tokias nuostatas valstybės narės informuoja Komisiją ne vėliau kaip 2013 m. rugpjūčio 1 d.	76 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas ūkio subjektas pažeidė šiuo įstatymu saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.	Visiškas

Rimantas Šadžius
Finansų ministras

R.Š.
2016.2.10